

Hogewor erger

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Derderian, Ghougas (1878-1932). Hogewor erger. 1912.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

*La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.

*La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

Cliquer [ici pour accéder aux tarifs et à la licence](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

*des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.


*des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter reutilisation@bnf.fr.

A decorative border on a book cover, featuring a repeating pattern of grapevines with clusters of leaves and small flowers. The border is rendered in a dark, textured ink or embossed style.

For English Grapes
Cultivation

A decorative border of stylized, multi-petaled flowers surrounds the text. The flowers are arranged in a repeating pattern, with some larger and more prominent than others, creating a frame for the central text.

Եկէ՛ք ցնծութիւն ընենք Տէրոջը առջեւ,
Աղաղակենք մեր փրկութեան Վէսին:

Թող ժողովուրդները ինզ գովեն ով

Աստուած,

Բոլոր ժողովուրդները ինզ գովեն:

Մտէ՛ք անոր դռները գոհութեամբ,
Ու անոր սրահները՝ օրհնութեամբ.

Գոհացէ՛ք անկէ ու օրհնեցէ՛ք անոր
անունը:

Քրիստոսի խօսքը ձեր մէջ բնակի
առատապէս ամէն իմաստութիւնով՝
իրար սորվեցնելու ու խրատելու՝ սաղ-
մունքով ու օրհնութիւններով ու հո-
գեւոր երգերով ձեր սիրտերուն մէջ
շնորհով զԱստուած օրհնելու:



Судьба Лизинского Лип. Семейств Анн Ульст.

Историческая справка: 1966 - 6 - 2.

ՀՈԳԵԻՈՐ ԵՐԳԵՐ

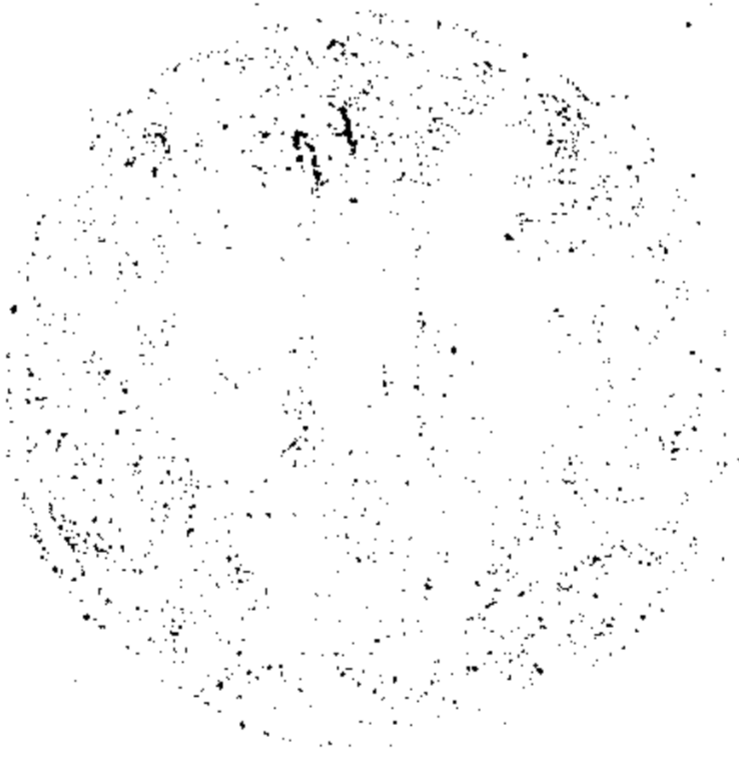
ԵՂԱՆԱԿՆԵՐՈՎ



ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Յ. ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

—
1912





UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY

9101

Յ Ա Ռ Ա Ջ Ա Բ Ա Ն

Հոգեւոր Երզարանի բարեփոխեալ եւ ճոխացեալ հրատարակութեան մը պէտքը շատոնց ի վեր զգացուած էր Հայ Աւետարանական եկեղեցեաց կողմանէ : Երզարանին սոյն տասներորդ տպագրութեան համար մեծապէս երախտապարտ ենք մեր հանգուցեալ սիրելի եղբօր, Յակոբ Էֆէնտի Մատթէոսեանի, որ հովիւներու, քարոզիչներու եւ բարեկամներու կարծիքը առաւ թէ նախկին երգերէն որոնք են նախասիրուածները, եւ ձեռք բերաւ Անաթոլիա Գուլէճի տնօրէնին եւ ուսուցիչներէն ոմանց եւ այլոց ձեռնտուութիւնը՝ պահուած երգերուն բարեփոխման գործին մէջ : Այս տպագրութեան մէջ հին երգերէն պահուած են 304 երգ, եւ 175 երգ զանց առնուած են : Զանց եղած երգերուն մեծագոյն մասը Սաղմոսներ են, որոնք երկար ժամանակէ հետէ կամ քիչ կը գործածուին կամ երբեք չեն գործածուիր : Իսկ գալով պահուած երգերուն, հիմնական սկզբունքը եղաւ՝ ընել միայն այնպիսի բարեփոխումներ որ, ինչպէս կը յուսացուի, հաւանութիւն պիտի գտնեն անոնցմէ որոնք կը սիրեն հին երգերը եւ ի վաղուց հետէ գործածած են զանոնք պաշտամունքի մէջ : Նոր Երզարանը կը պարունակէ նաեւ կիրակնօրեայ դպրոցի քանի մը երգեր որոնք կը գտնուին 1884ի տպագրութեան մէջ : Ասոնց վրայ աւելցուած են այլեայլ բարեկամներէ յօրինուած կամ թարգմանուած 113 նոր երգեր : Երգերուն հին եւ նոր եղանակներու ընտրութեան գործը կատարած է Արշակ Էֆէնտի Տաղլեան, Անաթոլիա Գուլէճի երաժշտութեան ուսուցիչը : Սրտագին շնորհակալութիւններ կը մատուցուին բոլոր այն անձանց որոնք նոր Երզարանին պատրաստութեանը օգնեցին երգերու շարադրութեամբ, թարգմանութեամբ կամ ինչ ինչ թելադրութիւններով :

Նոր Երգարանը կը բովանդակէ նաեւ Առաքելական Հանգանակը, քանի մը կցուրդներ (*անթիէս*) եւ շարականներ եղանակներով: Կը յուսացուի թէ ասոնք պիտի ծառայեն աւելի սիրելի եւ օգտակար ընծայելու երկրպագութեան պաշտամունքը: Երգերուն հեղինակներուն ու թարգմանիչներուն անունները յիշուած են, սակայն կը ցաւինք որ հին երգերէն շատերուն հեղինակներուն եւ կամ թարգմանիչներուն անունները դեռ մեզի ծանօթ չեն:

Այս Երգարանին 1908 ի տպագրութիւնը սպառած ըլլալով, ներկայս կը հրատարակենք նոյնութեամբ, առանց ոեւէ փոփոխութեան, բաց ի վրիպակներու ուղղութենէ: Նոր տպագրութեան մը խնդրանքը ստիպողական ըլլալով՝ ուրիշ փոփոխութիւններ կամ յաւելումներ կը թողունք յառաջիկային:



Տ Է Ր Ո Ի Ն Ա Կ Ա Ն Ա Ղ Օ Թ Ք

Ով Հայր մեր որ երկինքն ես, Քու անունդ սուրբ ըլլայ. Քու թափառորութիւնդ գայ. Քու կամքդ ըլլայ, ինչպէս երկինքը՝ նոյնպէս երկրի վրայ. մեր ամէն օրուան հացը այսօր մեզի տուր. և մեզի ներէ մեր պարտքերը, ինչպէս մենք ալ կը ներենք մեր պարտապաններուն. ու մեզ փորձութեան մի տանիր, հապա չարէն մեզ ազատէ. քանզի քուկդ է թագաւորութիւնը և զօրութիւնը ու փառքը յաւիտեանս: Ամէն:

Տ Ա Ս Ն Ա Բ Ա Ն Ե Ա Յ Պ Ա Տ Ո Ի Ի Ր Ա Ն Ք

Աստուած աս բոլոր խօսքերը գրուցեց՝ ըսելով,
Ես եմ Եհովա քու Աստուածդ, որ քեզ Եգիպտոսի երկրէն՝ ծառայութեան տունէն հանեցի:

1 Ինձմէ ի դատ ուրիշ աստուածներ չունենաս:

2 Դուն քեզի կուռք չչինես, ոչ ալ վերը երկնից մէջ, կամ վարը երկրի վրայ, կամ երկրին տակի ջուրերուն մէջ եղած բաներուն մէկ նմանութիւնը. անոնց երկրպագութիւն չընես ու զանոնք չսլաշտես. ինչու որ ես քու Տէր Աստուածդ նախանձոտ Աստուած եմ, որ կը հատուցանեմ հայրերուն անօրէնութիւնը որդւոցը վրայ՝ մինչև անոնց երրորդ ու չորրորդ ազգը՝ որ կ'ատեն զիս. և կ'ողորմիմ անոնց մինչև հազար ազգը՝ որ կը սիրեն զիս ու իմ պատուիրանքներս կը պահեն:

3 Տէրոջը քու Աստուծոյդ անունը պարապ տեղը բերանդ չառնես. ինչու որ Տէրը իր անունը պարապ տեղը բերան առնողը անմեղ պիտի չսեպէ:

4 Հանգստութեան օրը միտքդ բեր՝ զանիկա սուրբ պահելու համար: Վեց օր պիտի աշխատիս, ու բոլոր գործդ ընես. բայց եօթներորդ օրը Տէրոջը քու Աստուծոյդ հանգստութեան օրն է. ան օրը գործ մը չգործես, ոչ դուն, ոչ քու որդիդ, ոչ քու աղջիկդ, ոչ քու ծառայ ու աղախինդ, ոչ քու անասունդ, ոչ ալ տանդ մէջ եղած օտարականդ. քանզի Տէրը վեց օրուան մէջ ըրաւ երկինքը ու երկիրը, ծովը ու բոլոր անոնց մէջ եղածները, և եօթներորդ օրը հանգստացաւ. անոր համար Տէրը օրհնեց հանգստութեան օրը ու սրբեց զանիկա:

5 Պատուէ քու հայրդ ու մայրդ, որ քու օրերդ երկար ըլլան ան երկրին վրայ՝ զոր քու Տէր Աստուածդ կու տայ քեզի:

6 Սպանութիւն մի ընես:

7 Շնութիւն մի ըներ :

8 Գողութիւն մի ըներ :

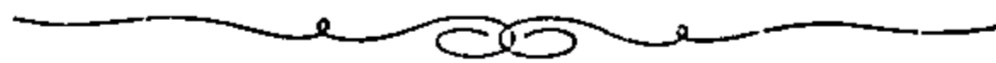
9 Քու դրացիիդ դէմ սուտ վկայութիւն մի ըներ :

10 Քու դրացիիդ տանը մի ցանկար . քու դրացիիդ կնոջը , կամ անոր ծառային , կամ անոր աղախինին , կամ անոր եղին , կամ անոր իշուն , և քու դրացիիդ ամենեւին մէկ բանին մի ցանկար :

Հսեցէք նաև մեր Տէրոջը Յիսուսի Քրիստոսի խօսքերը , որ ըսաւ , Քու Տէր Աստուածդ սիրես քու բոլոր սրտովդ և քու բոլոր անձովդ ու քու բոլոր միտքովդ , այս է առաջին ու մեծ պատուիրանքը . ու երկրորդը ասոր նման , քու ընկերդ սիրես քու անձիդ պէս : Այս երկու պատուիրանքէն կախուած են բոլոր օրէնքը և մարգարէները :

Ա Ռ Ա Ք Ե Լ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Ն Գ Ա Ն Ա Կ

Կը հաւատամ ամենակալ Հօր Աստուծոյ , երկնի և երկրի Ստեղծողին , և անոր Միածին Որդւոյն , մեր Տէրոջը Յիսուսի Քրիստոսի , որ յղացաւ Սուրբ Հոգիէն , ծնաւ Մարիամ կոյսէն , չարչարուեցաւ Պոնտացի Պիղատոսի օրով , խաչուեցաւ , մեռաւ և թաղուեցաւ , և երրորդ օրը յարեաւ մեռեալներէն , երկինք համբարձաւ և ամենակալ Հօր Աստուծոյ աջ կողմը նստաւ . անտի պիտի գայ դատել կենդանիները և մեռեալները : Կը հաւատամ Սուրբ Հոգւոյն , կաթողիկէ սուրբ եկեղեցւոյն , սուրբերուն հաղորդութեան , մեղաց թողութեան , մարմնոյ յարութեան և յաւիտենական կենաց : Ամէն :



ՀՈԳԵԻՈՐ ԵՐԳԵՐ

Պ Ա Շ Տ Ա Մ Ո Ի Ն Ք

1 ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Փառք եւ պատիւ ու զօրութիւն Հօրն ու Որդւոյն եւ Սուրբ Հոգւոյն.

Միասնական Երրորդութեան Փառք ի բարձունքս յաւիտեան.

ՍՍՂ. ՀԲ . 18, 19

Փառք եւ պատիւ ու զօրութիւն
Հօրն ու Որդւոյն եւ Սուրբ Հոգւոյն.
Միասնական Երրորդութեան
Փառք ի բարձունքս յաւիտեան.

2 ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Փառք եւ պա-տիւ ու զօ-րու-թիւն, Հօրն ու Որդւոյն եւ Սուրբ Հոգ — ւոյն.
 Փառք եւ պա-տիւ, Խաչը Հօրն ու Որդւոյն, Խաչը

Մի-աս-նա-կան Եր-րոր-դու-թեան, Փառք ի բարձունս, փառք ի բարձունս,
 Փառք ի բարձունս, փառք ի բար-

Փառք ի բար-ձու-նս յա-ւի-տեան, Փառք ի բարձունս, փառք ի բարձունս
 ձունս Փառք, Խաչը

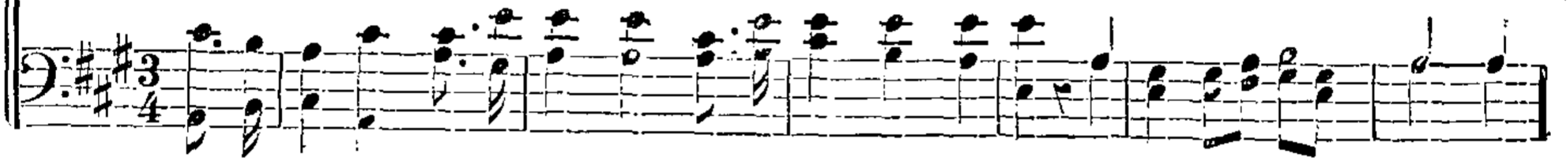
Մի-աս-նա-կան Եր-րոր-դու-թեան, Հօրն ու Որդւոյն եւ Սուրբ Հոգ-
 Հօրն ու Որդւոյն եւ Սուրբ Հոգ-



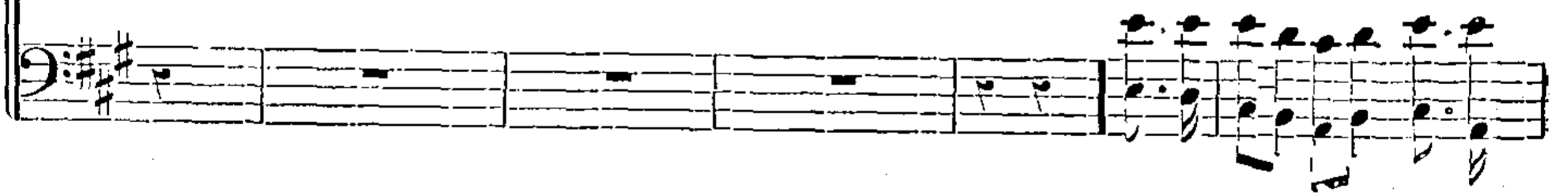
ւոյն, Հօրն ու Որդ—ւոյն եւ Սուրբ Հոգ—ւոյն, Հօրն ու Որդ—ւոյն եւ Սուրբ Հոգւոյն:



Ա-լէ-լու-իա, ա-լէ-լու-իա, ա-լէ-լու-իա, ա-մէն, ա-մէն, ա-լէ-լու-իա,



Ա-լէ-լու-իա, ա-լէ-լու-իա, ա-լէ-լու-իա, Ա-լէ-լու-իա, ա-լէ-լու-իա, ա-լէ-



լու-իա, ա-լէ-լու-իա, ա-մէն, ա-մէն. Ա-լէ-լու-իա, ա-մէն, ա-լէ-լու-իա, ա-մէն:



3 ՓԱՌՔ Ի ԲԱՐՁՈՒՆՍ

ՂՈՒԿ. Բ. 14

ՄԱՍՆ Ա.

Փառք ի բարձունս | Աստու | ծոյ, || եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մար | դիկ . . . | հա-
նութիւն: ||
Եւ օրհնութիւն քեզ ի բարձունս. օրհնեալ ես, Տէր Աստուած մեր. օրհնեմք զքեզ
եւ զո | վեմք ըզ | քեզ: || Խոստովանիմք, Տէր, զքեզ եւ երկիրպագանեմք քեզ. փա-
ռաւորեմք զքեզ. զոհանամք, Տէր, զքէն վասն մե | ծի փա | ռաց . . . | քոց: ||

ՄԱՍՆ Բ.

Տէր թագաւոր, Սուրբդ | երկնա | յին, || Աստուած եւ | Հայր Ա | մենա | կալ. ||
Տէր եւ Որդի Հօր | միա | ծին, || Յիսուս Քրիս | տոս եւ | Սուրբ Որ | դի. ||

ՄԱՍՆ Գ.

Տէր Աստուած. Գառն Աստուծոյ եւ | Որդի | Հօր, || Որ առեր զմերս ի կուսէն, ո-
ղորմե | ցար. ||
Բարձեր զմեզս աշխարհի. եւ արդ ընկալ զաղա | չանքս | մեր. || Սուրբդ որ նստիս
ընդ աջմէ Հօր, ո | ղորմեաց | մեզ: ||

ՄԱՍՆ Դ.

Չի դու միայն սուրբ, դու միայն բարձրեալ ես, դու միայն Տէր մեր Յի | սուս Քրիս- |
տոս. || Տէր եւ Հոգիդ Սուրբ, որ ի | փառս Աս | տուած ընդ | Հօր: || Ա | մէն. ||

4 ՓԱՌԲ Ի ԲԱՐՁՈՒՆՍ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

Փառք ի բարձուներս Աստուծոյ, եւ փառք Որդւոյն, նաեւ փառք

Սուրբ Հոգւոյ, Փառք, պատիւ երրորդու թեան, Այժմ եւ

միշտ յաւիտեանս, յաւիտեանից։ Ամէն, Ամէն։

ՄԱՏԹ. ԻԱ. 9

Փառք ի բարձուներս Աստուծոյ,
 եւ փառք Որդւոյն,
 նաեւ փառք Սուրբ Հոգւոյ.
 Փառք, պատիւ երրորդութեան,
 Այժմ եւ միշտ յաւիտեանս
 Յաւիտեանից։ Ամէն, Ամէն։

5 ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Ա. — մէն երկիրներ, Տէրոջմով ցնծացէք Գոգով եւ ուրախութիւնով.

Տէր Ե—հովային ընծաներ մատուցէք Հոգ — ւով ու ճշմարտութիւնով:

ՍԱԳ. Գ.Ն.

- 1 Ամէն երկիրներ, Տէրոջմով ցնծացէք
Գոգով եւ ուրախութիւնով.
Տէր Եհովային ընծաներ մատուցէք
Հոգւով եւ ճշմարտութիւնով:
- 2 Քանզի գերազանց բարերար է մեր Տէրն,
Որ մեզ ստեղծած է, եւ մենք՝
Անոր խոտաւէտ արօտին ոչխարներն՝
Պիտի անոր ծայնը լըսենք:
- 3 Անոր սուրբ դռները եկէք գոհութեամբ,
Անոր սրբահները մրտէք.
Անոր ծափ զարկէք հոն, եւ օրհներգութեամբ
Անոր անունէն գոհացէք:
- 4 Զի ինք մեր Աստուածն է. ի յաւիտենից
Կեցած են ու պիտի կենան
Անոր խորհուրդներն ու գործերն զրթալից,
Ազգէ մինչեւ ազգ յաւիտեան:

Թարգ. ELIAS RIGGS

6 ԻՋԻՐ, ԱՐՔԱՅ ՀՉՕՐ

Ի-ջիր, Ար-քայ հը-զօր, Ա-նու-նըդ փա-ռա-ւոր Տուր որ գո-վենք. Ա-մե-նա-

տէր ե-ղող, Ա-մէն տեղ միշտ յաղ-թող, Ե-ղիր մեր վրայ տի-րող. Քեզ կ'ա-ղա-չենք:

ՅՈՎ. Հ. ԺԳ. 23

1 Իջիր, Արքայ հըզօր,
Անունըդ փառաւոր
Տուր որ գովենք.
Ամենատէր եղող,
Ամէն տեղ միշտ յաղթող,
Եղիր մեր վրայ տիրող.
Քեզ կ'աղաչենք:

3 Իջիր, ով Սուրբ Հոգի,
Եւ հիմա տուր մեզի
Վկայութիւն,
Թէ Տէրն մեզ կը սիրէ.
Մեր սիրտն առ, դուն տիրէ,
Մի հեռանար մեզմէ,
Հոգի սիրուն:

2 Իջիր, Յիսուս Փրկիչ,
Եղիր մեզ պահպանիչ,
Մեզ միշտ օգնէ.
Քու օգնութիւնըդ մենք
Մեզի պարիսպ ընենք,
Քու վրադ մեր յոյսն դնենք.
Տէր, մեզ լրսէ:

4 Ով դու Երրեակ եւ մի,
Մեծ գովութիւնք քեզի
Անդուլ տրուին.
Քու փառքըդ տուր որ մենք
Երկնից մէջ վայելենք,
Ու քեզ փառարանենք,
Տէր երկնային:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

7 ՍՈՒՐՔ Է ԱՍՏՈՒԱԾ

Վերջ.

- Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր, Ե — հո—վայ, զօ—րաց Աստ—ուած.
 Տի—ե—զերբ, ա—մէն բա—ներ, Քու զօ—րեղ խօս—քովդ ծը — նած,
 Յայն—ժամ լրս—ուե—ցան եր—գեր, Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր:

Սկիզբէն.

Բո—լոր—տի—քրդ երբ կե — ցան, Աչ—քրդ խիստ ու—րա—խա — ցաւ.

ՅԱՅՏ. Դ. 8

1 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր,
 Եհովայ, զօրաց Աստուած.
 Տիեզերք, ամէն բաներ,
 Քու զօրեղ խօսքովդ ծընած,
 Բոլորտիքրդ երբ կեցան,
 Աչքրդ խիստ ուրախացաւ.
 Յայնժամ լրսուեցան երգեր,
 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր:

2 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր,
 Մեծ Եհովայ, այժմ եւ միշտ.
 Թէպէտ հող, մոխիր ենք, Տէր,
 Կը սիրենք պաշտել քեզ միշտ:
 Աշխարհէս անարգըւած,
 Բայց անկէ մեզ ես փրկած.
 Միաբան կ'երգենք քեզ, Տէր,
 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր:

3 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր,
 Յաղթական զօրքերն կ'երգեն.
 Եւ փրկեալ անթիւ ազգեր
 Քեզ պիտի երկրպագեն,
 Եւ հրեշտակք, սուրբերն ամէն
 Յնծութեան ծայն վերցընեն.
 Միաբան ըսուին երգեր,
 Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է Տէր:

8 ԿՕՐՀՆԵՆՔ ՔԵՂ, ԱՍՏՈՒԱԾ

ԿՕՐՀՆԵՆՔ ՔԵՂ, ԱՍՏՈՒԱԾ, ՂԻ ՓՐԿԻՅՐ ԵԿԱԼ, ԽԱՅԻՆ ՎՐԱՅ ՄԵՌԱԼ ԵՆ ՎԵՐՆ ՎԱՌՔՈՎ ԿԱՄՔԱՐԾԱԼ:

ԱՆԷ — ԼՈՒԽԱ, ՄԵՐ ՓՐԿԻՅՐ ԱՆԷ — ԼՈՒԽԱ, ԱՄԷՆ.
 ԱՆԷ — ԼՈՒԽԱ, ՔՈՒԿԴ Է ՎԱՌՔՐ, (Դ Ն Ե Ե Է) ՍՐՐՔԷ ՄԵՂ ՆՈՐԷՆ:

ՅԱՅՏ. Ե. 12

- 1 ԿՕՐՀՆԵՆՔ ՔԵՂ, ԱՍՏՈՒԱԾ, ՂԻ ՓՐԿԻՅՐ ԵԿԱԼ,
 ԽԱՅԻՆ ՎՐԱՅ ՄԵՌԱԼ ԵՆ ՎԵՐՆ ՎԱՌՔՈՎ ԿԱՄՔԱՐԾԱԼ:
 ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ՄԵՐ ՓՐԿԻՅՐ,
 ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ԱՄԷՆ.
 ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ՔՈՒԿԴ Է ՎԱՌՔՐ,
 ՍՐՐՔԷ ՄԵՂ ՆՈՐԷՆ:
- 2 ԿՕՐՀՆԵՆՔ ՔԵՂ, ԱՍՏՈՒԱԾ, ՂԻ ՀՈՂԻՂ ԱԼ ԻՉԱԼ,
 ՄԵՂ ՓՐԿԻՅՐ յԱՅՏՆԵՑ ԵՆ ԽԱԼԱՐՐ ԱՆՑԱԼ: ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ԵՆՆՆ:
- 3 ՄԻՉՏ ՎԱՌՔ ԵՆ զՈՎԵՍՏ ՍԱՆՔ ՂՈՆՈՒԱԾ ԳԱՌՆՈՒԿԻՆ,
 ՈՐ ՄԵՐ ՄԵՂՐՐ ՋՆՉԵՑ ՈՒ ՆԵՐԵՑ ՂԱՐԾՈՂԻՆ: ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ԵՆՆՆ:
- 4 ՄԻՉՏ ՎԱՌՔ ԵՆ զՈՎԵՍՏ ՉՐՆՈՐԿԱՑ ԱՍՏՈՒԾՈՅՆ,
 ՈՐ ՍԻՐԵՑ ՄԵՂ, ՎԻՍՏՈՒԵՑ ՈՒ ՍՐԼԱԼ ԻՐ ՈՐՂԼՈՅՆ: ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ԵՆՆՆ:
- 5 Ո՛՛Կ, ՄԵՂ ԱՐԹՐՆՑՈՒՐ ԵՆ ՀՈՂԵՎԴ ՆՈՐՈՂԷ,
 ԱՄԷՆ ՍԻՐՏ ԵՐԿՆԱԼՈՐ ԵՌԱՆՂՈՎՐԴ ՎԱՌԷ: ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ԵՆՆՆ:
- 6 Ո՛՛Կ, ՄԵՂ ԱՐԹՐՆՑՈՒՐ, ՄԵՌԵՎՆԵՐՍ ՈՂՋՆՑՈՒՐ,
 ՅԻՍՏԼՍԻ ԺԱՅՆՆ ԼՐԱԵՆՔ, ՈՐ Կ՛ՐԱԷ, «ԻՆՃ ԵԿՈՒՐ:» ԱԼԷԼՈՒԽԱ, ԵՆՆՆ:

Թարգ. Miss C. E. BUSH

9 Պ Ա Շ Տ Ե Ց Է Ք Զ Տ Է Ր

Օ՛ն, սուրբ հան—դի — սիւ Պաշ—տե—ցէր ըզ—Տէր, Սուրբն Աստ—ուած, Պաշտե—

ցէր ըզ—Տէր, Սուրբն Աստ—ուած, Պաշ—տե—ցէր ըզ—Տէր, Սուրբն Աստ—ուած:

1 Փա՛ռք Հօրդ Աստու—ծոյ, Ար—դար, սուրբ եւ ան — ա—չառ, Սէրդ
ան—գր—բաւ եւ միշտ վառ, Գը — թած, ո — դոր—մած, ան—նառ:

Կրֿի՛ւրք
Եր — գե՛նք արդ ա — լէ — լու — խա, ա — լէ — լու — խա, ա — լէ—

լու—խա, Պաշ—տենք ճըշ—մարտու—թեամբ եւ հոգ—ւով մեր սրբ—տե—րէն:

ՅԱՅՏ. Է. 12

2 Փա՛ռք Բանդ Աստուծոյ,
Օրհնեալ մեր Փրկիչ եւ Տէր.
Մեզ ա՛յնքան եղաւ քո սէր,
Մինչ իսկ մեռնիլ յանձն առեր: Կրֿի՛ւրք.

3 Փա՛ռք Հոգւոյդ Սրբոյ,
Սրբարար ազդմանդ անհուն,
Խրդճի ազդարար անբուն,
Կըցորդ փառաց Հօր, Որդւոյն: Կրֿի՛ւրք.

10 ՍՈՒՐԲ Է ԵՅՈՎԱՆ

Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է Ե-հո-վան. Ով դուք ազ-գեր, ցնծ-մամբ պաշ-տե-ցէք զայն.

Թող անոր խօսքով լեռ-ներ դողան, Թող կայտ-ռին անդուլ բլուր-ներ առ այն.
 Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է Ե-հո-վան, Թող խոսք-ով ան-դուլ բլուր-ներ առ այն:

Վեհ հանճարովն իր եւ սիրովն անհուն, Մեծ է Ե-հո-վան, Տէր, ա-մե-նուն.

ՅԱՅՏ. ԵՆ. 3, 4

1 Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է Եհովան,
 Ով դուք ազգեր, ցնծմամբ պաշտեցէք զայն.
 Թող անոր խօսքով լեռներ դողան,
 Թող կայտռին անդուլ բլուրներ առ այն.
 Վեհ հանճարովն իր եւ սիրովն անհուն
 Մեծ է Եհովան, Տէր ամենուն.
 Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է Եհովան,
 Թող կայտռին անդուլ բլուրներ առ այն:

2 Միշտ օրհնէ զայն, ով դէտ Սիօնի,
 Սուրբ բերկրութեամբ պատմէ դու հին լուրը.
 Իր ոյժով մեղք, մահ կը ջընջուի,
 եւ կ'երգէ երկիրն անհուն փառքը.
 Շուրջ իր գահուն, սուրբեր, գովեցէք զայն,
 Փառք ըզգեցած, վեհ, անզուգական.
 Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է, Ե-հո-վան:

3 Միշտ օրհնեալ ես, Արքայ մշտնջեան,
 Քու որդիներդ իմոյիւ կը պաշտեն քեզ.
 Սուրբ նուագին երկնից երբ միանան,
 Հոն կրկնեն քեզ ծունրը սիրով հեզ.
 Հոն, սուրբ լուսոյ մէջ, երբոր զարթնունք մենք
 Հոն, տեսնենք պիտ' քեզ եւ միշտ երգենք,
 Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է, Ե-հո-վան:

Թարգ. Ա. Կ. ԿԻԻԼՊԵՆԿԵԱՆ

11 ՏԷՐՈՋ ԱՇԵՂ ԳԱՅՈՒՆ ԱՌՋԵԻ

Տէ-րոջ ա—հեղ զա—հուն առ—ջեւ Խո-նար-հե-ցէք սուրբ բեր-կրան-քով.

Գիտ-ցէք թէ Տէրն է սուկ Աստ-ուած, Ինք կեանք ու մահ տայ իր ձեռ-քով.

ՍԱՂ. Գ.Ե.

1 Տէրոջ ահեղ զահուն առջեւ
Խոնարհեցէք սուրբ բերկրանքով.
Գիտցէք թէ Տէրն է սուկ Աստուած,
Ինք կեանք եւ մահ տայ իր ձեռքով.

3 Իր հօտն ենք. իրն է մեր հոգին,
Եւ մահացու այս կերպարան.
Ի՛նչ փառք անվերջ տանք սրտազին,
Հրգճ՛ր Աստուած, քու սուրբ անուան.

2 Աստուածային իր աջ հրգօր
Մեզ ձեւացուց եւ մարդ ըրաւ.
Երբ զերդ ոչխար էինք մուրր,
Կրկին մեզ իր փարախ բերաւ.

4 Մտնենք դռներդ օրհներգութեամբ,
Մինչեւ երկինք ելլէ մեր ծայն.
Եւ այս երկրի բիւր բարբառներ
Մէջ տաճարիդ արձագանգ տան.

5 Մեծ է սահմանդ, անհունութի՛ւն,
Եւ սէրդ անհուն, անմահ է, Տէր.
Ճշմարտութիւնդ՝ ժա՛յռ հաստատուն,
Կեցցէ երբոր անցնին դարեր.

Թարգ. Ա. Կ. ԿԻԻԼՊԷՆԿԵԱՆ

12 ՍՈՒՐՔ ԵՍ, ՍՈՒՐՔ ԵՍ, ՍՈՒՐՔ ԵՍ

Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ հր-գոր Աստ-ուած մեր,

Դէպ ի քեզ կ'ել - լեն մեր եր - գերն ա-ռա-ւօ - սուն.

Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ ա - մն - նո - ղորմ Տէր,

Ո՛վ դու երբ - եակ անձ, մի Աստ-ուած ան - հուն.

ԵՍ. 2. 3

- 2 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, քեզ կ'օրհնեն սուրբերը՝
Ոսկեղէն թագերը դրած զահիլ քով պերճ.
Անդադար կ'երգեն քեզ հրեշտակաց խումբերը
Քեզ պաշտելով, Աստուածդ անակիզք, անվերջ:
- 3 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր, մեծ փառքովրդ,
Դու մարուր հոգւոյն կու տաս բարիքներդ բիւր.
Պրոծութեան նըշոյլ մը չի կենար քու քովրդ.
Ո՛վ ջինջ սիրոյ ակ, սուրբ կեանքի աղբիւր:
- 4 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ հրգոր Աստուած մեր,
Անհամար գործերդ կը գովեն քու վեհ անուն.
Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ ամենողորմ Տէր,
Ո՛վ դու երբեակ անձ, մի Աստուած անհուն.

13 ԱՊԱՀՈՎ ՏԷՐՆ ՄԵՁ ՊԱՇԵՑ

Ա-պա-հով Տէրն մեզ պահեց Այս շա-բաթ ալ մահուանէ, Եւ այ-սօր մեզ հոս ժող-

վեց, Որ շը-նորհք խընդրենք իր-մէ: Ի՛նչ հա-ճոյ է Կի-րա-կին, է նը-

ման երկ-նա-ւո-րին. Ի՛նչ հա-ճոյ է Կի-րա-կին, է նը - ման երկ-նա-ւո-րին.

ԵՍ. ԵԸ. 13, 14

1 Ապահով Տէրն մեզ պահեց
Այս շաբաթ ալ մահուանէ,
Եւ այսօր մեզ հոս ժողվեց,
Որ շընորհք խնդրենք իրմէ:
Ի՛նչ հաճոյ է Կիրակին,
է նրման երկնաւորին.

3 Երբ որ քեզ փառաբանենք,
Տուր որ քեզ ներկայ ճանչանք.
Եւ քու փառքըդ մենք տեսնենք՝
Երբ մէկտեղ տաճարդ կու գանք:
Համն առնել տուր, Տէր, մեզի
Յաւիտենական ճաշի.

2 Երբ շընորհքըդ, Տէր, խնդրենք
Սիրելի Փրկչին ձեռքով,
Հուսափայլ երեսդ տեսնենք,
Մեր մեղքերն քաւուին քեզմով:
Թող աշխարհ անյայտ ըլլայ,
Եւ քու փառքըդ երեւնայ.

4 Քարոզուած ճշմարտութիւնն
Մեղաւորն թող նորոգէ,
Սիրողներն զարդարութիւն
Եւ սուրբերն մըխիթարէ:
Թող ամէն մէկ Կիրակի
Պատրաստէ մեզ երկինքի.

14 ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱՒՕՏ

The musical score consists of three systems, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 4/4. The lyrics are written in Armenian script below the vocal lines.

Ռ՛հ, պայծառ ու գեղեցիկ օր տէրունի, Կ'ողջունենք քու լոյսդ ըզմայելի,

Ռր, այս գիշերուան խաւարը ցրուելով, Փայլեցաւ ժրպիտներով:

Ռ՛հ, օր խաղաղ, սուրբ, օր երկնային, Օր սեպհական, աստուածային,

Սուաւօտ զըլարթարար ու տէրունի, Ողջո՛յն քեզ, լոյսդ բերկրալի:

ՍԱԳ. Գ.Բ.

- 1 Ռ՛հ, պայծառ ու գեղեցիկ օր տէրունի,
Կ'ողջունենք քու լոյսդ ըզմայելի,
Ռր, այս գիշերուան խաւարը ցրուելով,
Փայլեցաւ ժրպիտներով:
Ռ՛հ, օր խաղաղ, սուրբ, օր երկնային,
Օր սեպհական, աստուածային,
Սուաւօտ զըլարթարար ու տէրունի,
Ողջո՛յն քեզ, լոյսդ բերկրալի:
- 2 Վեց օրերն աշխատութեան անցան զացին,
Մարմնաւոր գործերն վերջացուցին.
Արդ ուրախանանք, հասաւ օրն հանգրստեան,
Օրն զըլարթ, տէրունական:
Ռ՛հ, օր խաղաղ, սուրբ, Լայն:
- 3 Ուստի վայելենք այս պատուական ժամերն,
Ինչպէս պատուիրեց Աստուած մեր Տէրն,
Ռր առաջնորդուինք երկնից սուրբ հանգրստեան
Վայելենք փառք յաւիտեան:
Ռ՛հ, օր խաղաղ, սուրբ, Լայն:

15 օրն ջոր Տէրն օրշնէՑ

Այս է այն օրն զոր Տէրն օրհնեց, երկինքը թող ցըն — ծայ.

Այս օրն իրեն սեպհականեց, երկիր ուրախանայ:

ՍԱՂ. ՃԺԸ. 24

- 1 Այս է այն օրն զոր Տէրն օրհնեց,
երկինքը թող ցնծայ.
Այս օրն իրեն սեպհականեց,
երկիրն ուրախանայ:
- 2 Այս օր մեր Տէրն սատանային
Յաղթեց, երբոր յարեաւ.
Ննջեցելոց երախայրին
Գերեզմանէն ելաւ:
- 3 Այս օր սուրբերն կը ժողվուին,
Որ զինք սիրով յիշեն.
Իրենց Փրկչովը կը զմայլին,
Իր փառքը կը յայտնեն:
- 4 Ահա մեզ օրհնելու կու գայ
Մեծ Դաւիթի Որդին.
Յիսուս, ողջոյն քեզ, ովսաննա
Օծեալ Թագաւորին:

Թարգ. ELIAS RIGGS

16 ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱՒՕՏ

Այս առաւօտն օրհնեալ Ի՛նչ քաղցր է իմ հոգւոյս, Անոր ճառագայթներն Կու տան հրճուանք եւ յոյս:
Գործ

Գործ աշխարհի, զըւարճութիւն, Գործ աշխարհի, զըւարճութիւն Զաւրեն թող իմ հանգիստ սիրուն:
աշխարհի, զըւարճութիւն, Գործ աշխարհի, զըւարճութիւն Զաւրեն թող իմ հանգիստ սիրուն:

ՍԱՂ. Ե. 3

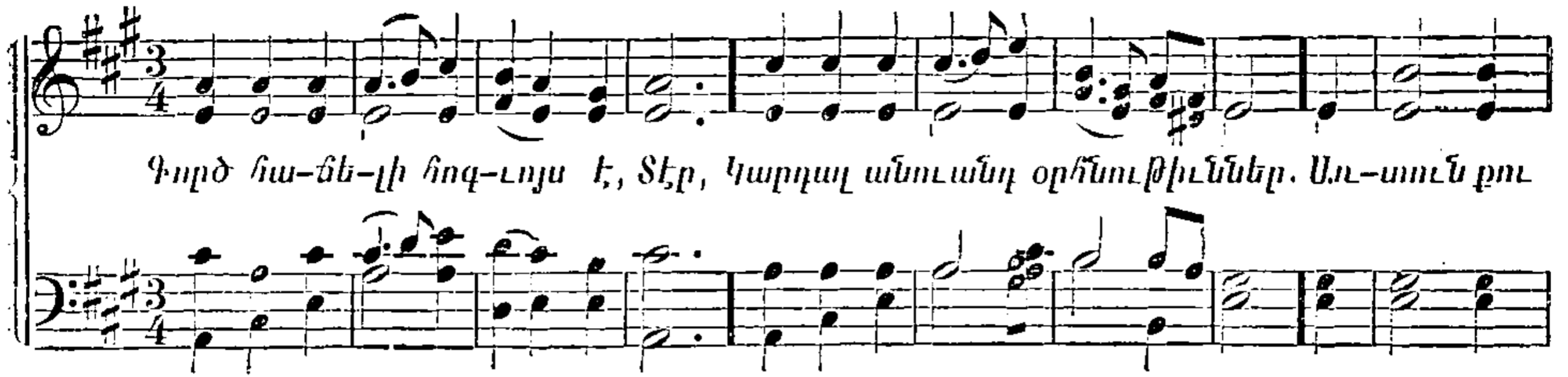
1 Այս առաւօտն օրհնեալ
Ի՛նչ քաղցր է իմ հոգւոյս,
Անոր ճառագայթներն
Կու տան հրճուանք եւ յոյս:
Գործ աշխարհի, զըւարճութիւն
Զաւրեն թող իմ հանգիստ սիրուն:

2 Արքայն կենաց իջած՝
Բաշխէ շնորհք երկնային.
Զայն պաշտելով՝ ազգերն
Հաւտան ու փրկուին.
Թող ընդունին մեղաւորներ
Քու խօսքը սուրբ, շնորհքը, Տէր:

3 Սուրբ Աղանիդ բարձրեալ,
Դու մեզ այսօր օրհնէ.
Սրբէ, ո՛հ, մեր սրտերն,
Անոնց մէջ բընակէ.
Որ մեր հոգին կեանք գտնելով,
Տէրոջը փառք տայ ցնծալով:

Թ. Կ. Ս. Ի. Բ. Գ. Ը. Թ. Ի. Բ. Գ. Ը. Թ. Ի. Բ. Գ. Ը.

17 ՏԷՐՈՒՆԻ ՕՐՆ ՇԱՃԵԼԻ



Գործ հա-նե-լի հոգ-ւոյս է, Տէր, կարդալ անուանդ օրհնութիւններ. Առ-տուն քու



սէրդ գո-վա-բա-նել, Իր'կուն խօսքերըդ մը-տա-ծել. Իր'կուն խօս-քե-րըդ մը-տա-ծել:

ՍՍ.Ղ. 27.

- 1 Գործ հանելի հոգւոյս է, Տէր,
կարդալ անուանդ օրհնութիւններ.
Առտուն քու սէրդ գովաբանել,
Իր'կուն խօսքերըդ մըտածել:
- 2 Վայել է այս օրն հանգստեան
Որ խորհուրդներս յերկինս ըլլան.
Քնար ներդաշնակ թող սիրտս ըլլայ՝
Տեառն օրհնութիւն երգել հիմա:
- 3 Սիրտըս ցնծաց Տէրոջ համար,
Իր գործքն ու խօսք փառաւորեալ.
Խիստ մեծ է գործքն փրկութեան,
Տնօրէնութիւն իմաստութեան:
- 4 Թէ կատարեալ է փրկութիւնս,
է պատուական երկնից բաժինս,
Թշնամիէս, որ է մեղք իմ,
Ո՛հ, յաւիտեան ես կ'ազատուիմ:
- 5 Հոս ունեցած բաղձանքս բոլոր
Լեցուած պիտի տեսնեմ ես հոն.
Հոն տալ գովեստ քու սուրբ անուան
Ըլլայ իմ գործըս յաւիտեան:

Թարգ. ՄԿՐՏԻԶ Տ. ԲԻՐԷՉՃԵԱՆ

18 ԿԻՐԱԿԻ ՕՐՈՒԱՆ ԻՐԻԿՈՒՆԸ

Սուրբ օրն իր վախճանին Հի — մա ալ մօ — տե — ցաւ .
 Իմ վրաս այս Կիրակին Ի՞նչ պէս հա — շիւ տը — ւաւ .
 Թէ օրըդ, ով Աստ — ուած, Պա — րապ տեղ վատ — նե — ցի .

Արդ — եօք ինձ փոխ տրր — ուած Ժա — մե — րը յար — գե — ցի՞ ,

ԵՍ. ԾՁ. 2, 6, 7

1 Սուրբ օրն իր վախճանին
 Հիմա ալ մօտեցաւ .
 Իմ վրաս այս Կիրակին
 Ի՞նչպէս հաշիւ տըւաւ .
 Արդեօք ինձ փոխ տրրուած
 Ժամերը յարգեցի՞ ,
 Թէ օրըդ, ով Աստուած,
 Պարապ տեղ վատնեցի .

2 Դատապարտեալ հոգին
 Ի՞նչ մեծ ցաւով կ'ողբայ
 Վատնած այն Կիրակին,
 Որ պիտի չը դառնայ .
 Ի՞նչ յուսահատութիւն՝
 Երբ ինքնիրեն ըսէ,
 «Պատրաստ կար փրկութիւն,
 Բայց մերժեցի ինձմէ .»

3 Կիրակիին ժամերն
 Ձը յանդրգնինք պղծել,
 Կամ աղօթքի օրերն
 Ունայն կերպով վատնել .
 Սուրբ օրը թող ըլլայ
 Մեզի երկնից նըման .
 Կանխաւ ճաշակը տայ
 Վերին սուրբ հանգստեան .

Թարգ. ELIAS RIGGS

19 ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

Ով մեր Հայրը երկնաւոր, Բու առնունդդ սուրբ ըլլայ.

Տէրութիւնդ փառաւոր Թող շուտով ա՛մէն տեղ գայ.

ՄԱՏԹ. 2. 9-13

2 Բու օրհնեալ կամքդ ալ ինտոր
Վեր երկինք կը կատարուի,
Այդպէս, ով Տէր Թագաւոր,
Հոս ալ միշտ ի գործ դրուի:

4 Միրելի Որդւոյդ համար
Մի յիշեր մեր յանցանքներ.
Մենք ալ միշտ կ'ուզենք մոռնալ
Մեր եղբօր ամէն պարտքեր:

3 Ով Հայր, սուր այսօր մեզի
Մեր ամէն օրուան հացն ալ.
Որ առողջութեամբ քեզի
Ծառայենք, ով Տէր օրհնեալ:

5 Փորձութեան մեզ մի տանիր,
Ազատէ մեզ միշտ չարէն.
Զի բուկդ է փառք եւ պատիւ,
Ով Տէր, յաւիտեանս: Ամէն:

Թարգ. ELIAS RIGGS

20 ՏԷՐՈՒՆԻ ԱՂՕԹՔԸ

Ով Հայր մեր որ յերկինս ես, բու ա | նունդդ | սուրբ ըլ | լայ. || բու Թագաւորութիւնդ
գայ, բու կամքդ ըլլայ, ինչպէս երկինքը | նոյնպէս | երկրի | վրայ. ||

Մեր հանապազօրդ | հացը . . տուր | մեզ այս | օր. || եւ ներէ մեզ մեր պարտքերը.
ինչպէս եւ մենք կը ներենք մեր | պարտա | պաննե | բուն. ||

Եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն, այլ ազա | տէրդ | մեզ չա | րէն. || քանզի քուկդ
է Թագաւորութիւնը եւ զօրութիւնը եւ փառքը | յաւի | տեանս: Ա | մէն: ||

21 ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՕԹԻ

Ով Հայր մեր երկնաւոր, Անու-նրդ սուրբ ըլլայ. Դուն ես մեծ Թագաւոր,

Ար-քա-յու-թիւ-նրդ գայ, Քու կամբքդ ալ բա-րի Մարդիկ թող կա-տարեն,

Ինչ — պէս կը կա-տար — ուի երկ — նից հրեշ-տակ — նե — ըէն,

1 Ով Հայր մեր երկնաւոր,
Անունրդ սուրբ ըլլայ.
Դուն ես մեծ Թագաւոր,
Արքայութիւնրդ գայ:
Քու կամբքդ ալ բարի
Մարդիկ թող կատարեն,
Ինչպէս կը կատարուի
երկնից հրեշտակներէն:

2 Ձեռքդ հաց կը խնորենք.
Շնորհէ մեզ թողութիւն.
Մենք ալ պիտի ներենք
Մեր պարտականներուն:
Մեզ մի տար փորձութիւն,
Այլ ազատէ չարէն.
Քուկդ է արքայութիւնն
Եւ ոյժն ու փառքն: Ամէն:

Թարգ. ELIAS RIGGS

22 ԺԱՄՆ ԱՂՕԹՔԻ

Ժամն ա — աղօթ — քի, ժամն ա — աղօթ — քի, Որ աշ — խար — հէս զիս կը գա — տէ,

Ք Որ Հօ — րրս ա — թո — ուին դի — մեմ, Ու իմ կարօտու թիւնս յայտնեմ:
 Կ Փոր — ձու — թե — նէ, ալ կ'ա — գա — տի Բու հաս — նե — լովդ, ժամ ա — աղօթ — քի:

Է Երբ ցաւ ու վիշտ վրաս կը տիրէ, Հոգիս հանգիստ միշտ կը գտնէ,
 Փորձու թենէ ալ կ'ազատի Բու հասնելովդ, ժամ աղօթքի:

ՍԱՂ. ՃԼԸ.

1 Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի,
 Որ աշխարհէս զիս կը գատէ,
 Որ Հօրրս աթոռին դիմեմ,
 Ու իմ կարօտու թիւնս յայտնեմ:
 Երբ ցաւ ու վիշտ վրաս կը տիրէ,
 Հոգիս հանգիստ միշտ կը գտնէ,
 Փորձու թենէ ալ կ'ազատի
 Բու հասնելովդ, ժամ աղօթքի:

2 Ժամ աղօթքի, ժամ աղօթքի,
 Աղերսըս թեւերովդ տարուի
 Շնորհաց աթոռը նատողին,
 Զոջացողին ձայնն լրտողին:
 Իրեն դիմել կը պատուիրէ,
 Շընորհք խնդրել կը հրաւիրէ:
 Հոգերս անոր ձրգեմ պիտի,
 Բեզ ըսպասեմ, ժամ աղօթքի:

3 Ժամ աղօթքի, ժամ աղօթքի,
 Մըխիթարիչ ըլլաս ինձի,
 Մինչեւ Փասգա լեռնէն նայիմ,
 Տեսնեմ իմ տունըս երկնային:
 Տրկար մարմինս պիտի ձրգեմ,
 Տէրոջըս քով պիտի ելլեմ,
 Ու երթալով երգեմ պիտի,
 «Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի»:

23 ՇՆՈՐՀԱՅ ՍՈՒՐԲ ԳԱՀ

1. Ա-գատ ա — մէն խիստ հո — վե — րէ, Ա — գատ ա —

մէն փո — թո — ըր — կէ, Կայ տեղ մ'ան — դորր ու

ա — պա — հով, Եւ այն Շնոր — հաց գա — հուն է քով:

ՍԱՂ. ՃԺՁ. 7

1 Ագատ ամէն խիստ հովերէ,
 Ագատ ամէն փոթորիկէ,
 Կայ տեղ մ'անդորր ու ապահով,
 Եւ այն Շնորհաց գահուն է քով:

3 Հոգեպարար, վե՛հ տեսարան,
 Ուր սերտ սրտեր կը միանան,
 —Թէեւ զատուած — ջերմ հաւատքով,
 Շնորհաց գահուն շուրջն անվրդով:

2 Կայ տեղ մը ուր Յիսուս հեղու
 Սուրբ իւղն օծման վրայ մեր գլխու,
 Տեղ ամէնէն անուշ, սիրուն,
 Եւ այն է մօտ Շնորհաց գահուն:

4 Օ՛ն, արծիւի առած թեւեր,
 Նրսեմ երկրէս թռչինք ի վե՛ր.
 Մեզ ողջունել երկինք կու գայ,
 Եւ փառք պսակէ Շնորհաց սուրբ գահ:

24 ՔՈՒ ՇՆՈՐՀՔԴ, ՏԷՐ

Քու շնորհ-քրդ, Տէր, թող ինձ շէ-տէ. Ո՞վ իր մեղ-քերն կը հաս-կը-նայ, կամ իր յան-

ցան-քը միտք կ'առնէ. Ո՞վ քու առ ջիդ կ'արդարանայ, Ո՞վ քու առ-ջիդ կ'ար-դա-րա-նայ:

ՅԱԿ. Ե. 15

2 Քու շնորհքրդ, Տէր, թող զիս «բէ-
Քու բընութիւնդ ինձի ալ տուր.
Քու սուրբ խօսքով դուն զիս մարրէ,
Ինչպէս որ է Փրկիչս մարուր:

3 Քու շնորհքրդ, Տէր, թող ինձ «գնէ,
Քանզի ես ինքս եմ խիստ տրկար.
Թշնամիէն միշտ պաշտպանէ,
Երբեր ինձմէ մի հեռանար:

4 Քու շնորհքրդ, Տէր, թող զիս «հէ.
Ինձ պատուիրած ես որ հսկեմ.
Դուն ալ զիս քու ձեռքովդ բռնէ,
Որ փորձութեան մէջ չը մտնեմ:

5 Քու շնորհքրդ զիս «շն-շնէ,
Զիս կերակրէ երկնից հացով.
Քու խորհրդովդ առաջնորդէ,
Եւ ընդունէ վերջն ալ փառքով:

Թարգ. ELIAS RIGGS

25 ԱՍՏՈՒԱԾ ԱՄԷՆ ՏԵՂ Է

Շը-նոր-հաց ա-թողն փրնտ-ոող Զայն ա-մէն տեղ կը զրտ-նայ.

Մենք երբ-որ ենք ա-դո-թող, Տէրն է միշտ մեր մէջ ներ-կայ.

26 ԱՂՕԹՔԻՆ ԶՕՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՊԷՏՔԸ

Ա-ղօթքն է խօսք շատ զօ — րա — ւոր, Խո-րին բաղ-ձանք կոտ-րած չարր — տի.

Ան է մե-զի մի-ջոց հը-զօր, Զի Տէրն ա-նով մեզ կ'ըն-դու — նի.

ՅԱԿ. Ե. 16

- | | |
|---|--|
| <p>2 Մարդիկ անով կեանք կը գտնան,
Ազատութիւն մեղքի ուժէն.
Եւ յաղթելով դրանց մահուան
Ուրախութեամբ երկինք կ'ելլեն.</p> | <p>4 Եւ Սուրբ Հոգին մեզ օգնելով
Մեր աղօթքին Տէրն կը լրսէ.
Յիսուս իր ուխտը յիշելով
Ամէն բան մեզ կը պարզուէ.</p> |
| <p>3 Անով երկիր, երկինք վերին
Նորէն սիրով կը միանան.
Զի Հայր Աստուած, Աստուածորդին
Անով կ'իջնան ի մէջ մարդկան.</p> | <p>5 Յիսուս, ճայնիս դուն ունկրն դիր,
Եւ ընդունէ իմ սիրտս բոլոր.
Դուն որ անդուլ աղօթք ըրիր,
Աղօթք ընել ինձ սորվեցուր:</p> |

25 ԱՍՏՈՒԱԾ ԱՄԷՆ ՏԵՂ Է

ՄԱՏԹ. ԺԲ. 20

- | | |
|---|---|
| <p>1 Շընորհաց աթոռն փնտռող
Զայն ամէն տեղ կը գտնայ.
Մենք երբոր ենք աղօթող,
Տէրն է միշտ մեր մէջ ներկայ.</p> | <p>3 Երբ ճարերբս կը հասնին,
Ու ինձի նանգիստ չըկայ,
Թող ուժերս չը լըքանին,
Զի իմ Տէրս է միշտ ներկայ.</p> |
| <p>2 Թէ հարուստ ենք թէ աղքատ,
Թէ առողջ կամ թէ տկար,
Երբ մեր ճայնն է անընդհատ,
Տէրն է միշտ մեր մէջ ներկայ.</p> | <p>4 Ով հոգիս, Փրկչիդ եկուր,
Ինչ տազնայ որ վրադ կու գայ.
Ան պարսպ քեզ չը թողուր,
Զի մեր Տէրն է միշտ ներկայ.</p> |

27 ՈՎ ՍՈՒՐԲ ՇԱՅՐ

— Ով Սուրբ Հայր, ինձ ցուցուցեր ես, Յոյսս է միայն քեզմէ. Օ—րէ օր զիս անցուցեր ես
 4 Միշտ եղիր, Տէր, ապաւէնքս,

5 Բազմաթիւ վրտանգներէ: Դուն, Տէր, մոլորած առեւնքս Առաջնորդեցիր ինձի.
 7 Թող ապրիմ միայն քեզի:

ՍԱՂ. ձԽԵ. 18, 19

1 Ով Սուրբ Հայր, ինձ ցուցուցեր ես,
 Յոյսս է միայն քեզմէ.
 Օրէ օր զիս անցուցեր ես
 Բազմաթիւ վրտանգներէ:
 Դուն, Տէր, մոլորած առեւնքս
 Առաջնորդեցիր ինձի.
 Միշտ եղիր, Տէր, ապաւէնքս,
 Թող ապրիմ միայն քեզի:

2 Խորամանկ թրշնամիներս
 Միշտ կը յարձակին վրաս.
 Ես գիտեմ, բոլոր օրերս
 Կռիւ պիտի չըլլայ պակաս.
 Երկնաւոր շնորհաց աթոռը,
 Հոն միայն պիտի դիմեմ,
 Որ իմ նեղութեանքս օրը
 Զօրութիւն քեզմէ գտնեմ:

3 Հայր իմ, քու պաշտպանութեանը
 Տուր որ միշտ ապաւինիմ,
 Եւ քու առաջնորդութեանը
 Զաւկիդ պէս թող հետեւիմ.
 Քու աչքովդ, Տէր, ուղղէ զիս,
 Փորձիչէն քեզի դառնամ.
 Թեւերուդ տակ, Տէր, պահէ զիս,
 Միշտ քու քովդ թող կենամ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

28 ՏԷՐՈՋԸ ՏԱՐ

Ի՛նչպէս բա—րե—կամ է Տէ—րը, Միշտ մե—զի կը համբ—բե—րէ,

Կը նե—րէ մեր յան—ցանք—նե—րը, Մեր վիշտերն ալ կը կը — րէ:
Քու ա—մէն փոր—ձա—ռու—թիւ—նըդ Աղօթքով Տէ—րո—ջը տար:

Քրիստոնեայ, արտօնու — թիւ—նըդ Այս է, միշտ բերկրապատար,

ԵԼԻՑ ԻԵ. 22

1 Ի՛նչպէս բարեկամ է Տէրը,
 Միշտ մեզի կը համբերէ,
 Կը ներէ մեր յանցանքները,
 Մեր վիշտերն ալ կը կրէ:
 Քրիստոնեայ, արտօնութիւնըդ
 Այս է, միշտ բերկրապատար,
 Քու ամէն փորձառութիւնըդ
 Աղօթքով Տէրոջը տար:

2 Շատ անգամ խաղաղութիւնը,
 Ո՛հ, ի զուր կը կորսնցնենք,
 Աղօթքի արտօնութիւնը
 Երբ մոռնանք կամ զանց ընենք:
 Մէկը կամ՛յ որ Յիսուսի չափ
 Քեզի ցաւակից ըլլար.
 Վստահէ անոր, հոգերըդ
 Աղօթքով Տէրոջը տար:

3 Դուն յոգնամ՞, բեռնաւորուամ՞ ես.
 Սիրելիքըդ հեռացան.
 Քու Փրկիչըդ քեզ կանչած է,
 Ինք կ'ըլլայ քեզ ապաստան:
 Յիսուսի բաց բազուկները
 Ապաւէն են փրկարար.
 Շուտ դիմէ հոն, եւ ամէն բան
 Աղօթքով Տէրոջը տար:

Թ. Կ. Գ. ELIAS RIGGS

29 ԶԻՍ ԱԼ, ՏԷՐ

Տէր, այցեւոյ թեամբդ երկիրը Շուտ կ'ընես խիստ պատղաբեր.
 Հիմա օրհնութեանդ անձրեւը Թող կաթի իմ վրաս ալ, Տէր.

Վրաս ալ, Տէր, վրաս ալ, Տէր, Թող կաթի իմ վրաս ալ, Տէր.

ՍԱՂ. 26. 6

1 Տէր, այցեւոյ թեամբդ երկիրը
 Շուտ կ'ընես խիստ պատղաբեր.
 Հիմա օրհնութեանդ անձրեւը
 Թող կաթի իմ վրաս ալ, Տէր.
 Վրաս ալ, Տէր,
 Թող կաթի իմ վրաս ալ, Տէր.

3 Մի անձնիր ինձմէ, Փրկիչս,
 Քեզ սիրեմ, քեզի յարիմ.
 Քաղցր ծայնդ լրտէ ականջս,
 Զիս կանչէ, քեզ հետեւիմ.
 Զիս ալ, Տէր,
 Զիս կանչէ, քեզ հետեւիմ.

2 Մի անցնիր ինձմէ, ով Հայրս,
 Կորսըւածըս դուն փնտռէ.
 Զրիապէս ներէ մեղքերս,
 Գրթութիւնդ ինձ պարգեւէ.
 Ինձ ալ, Տէր,
 Գրթութիւնդ ինձ պարգեւէ:

4 Ուրիշներ քու ծայնդ լրտած են,
 Եւ գրտած են փրկութիւն,
 Քու շընորհքդ ընդունած են.
 Տուր ինձի ալ օրհնութիւն.
 Ինձ ալ, Տէր,
 Տուր ինձի ալ օրհնութիւն.

5 Թէեւ քեզ շատ հեղ մոռցած եմ,
 Սուրբ Հոգի, մ'անցնիր ինձմէ.
 Քեզ մեղքովս վշտացուցած եմ,
 Ո՛հ, ներէ եւ զիս փրկէ.
 Զիս ալ, Տէր,
 Ո՛հ, ներէ եւ զիս փրկէ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

30 ԱՍՏՈՒԱԾ ՊԱՇՏՊԱՆ

Մի թո—ղուր զիս, ով Աստ — ուա-ծրս, Թող քեզ-մէ չը մո — լո — ըիմ.
 Ու—ժով-ցուր, Տէր, իմ քալ — ուաժ-քրս, Ե—թէ ոչ ես կ'ըն—կըղ—միմ.

Պահ-պա — նէ զիս, Պաշտ-պա — նէ զիս, Որ եր — բեր չը կոր—սը — լիմ.

ՅՈՎ. Է. ԺԳ. 18

1 Մի թողուր զիս, ով Աստուածրս,
 Թող քեզմէ չբախտիրիմ.
 Ուժովցուր, Տէր, իմ քալուածքրս,
 Եթէ ոչ ես կ'ընկղմիմ.
 Պահպանէ զիս, պաշտպանէ զիս,
 Որ երբեր չըկորսուիմ.

3 Ով Յիսուս, ցրուէ վախերրս,
 Բու խոստամունքդ է հաստատուն.
 Դուն կրնաս ներել մեղքերրս,
 Ինձ լրսել տուր ձայնդ սիրուն.
 Դուն ես լոյսըս, դուն ես յոյսըս,
 Մի միայն Փրկիչըս դուն.

2 Աշխարհիս անթիւ հոգերը
 Կ'արգիլեն զիս, Տէր, քեզմէ.
 Աստանան իր հրապոյրները
 Իմ առջեւըս կը դնէ.
 Վարմերովը, նենգերովը
 Թող զիս չբախտորցընէ.

4 Ո՛հ, թէ ես սիրոյդ ուժովը,
 Տէր Յիսուս, քեզի ծրգուիմ.
 Ինձ օգնէ Հոգւոյդ շնորհքովը,
 Աշխարհէս հըրաժարիմ.
 Տէր, կանչէ զիս, ու քաշէ զիս,
 Ես ալ պիտի հետեւիմ.

5 Իմ ներքին սենեակիս մէջը
 Դուռը ետեւէս գոցեմ.
 Ու սրտիս անկեղծ աղերսը
 Աստուծոյս մատուցանեմ.
 Արարիչըս եւ Փրկիչըս
 Առանձին տեղ թող զտնեմ.

Թարգ. ELIAS RIGGS

31 ՊԱՆԴՈՒԽՏԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԸ

Ե — հո—վա, ա—ռաջ—նորդէ զիս, Զի պանդուխտ եմ ու կա — րօտ.
 Է Շատ տըկար եմ, զօ — րացուր զիս (ւ — ն ց ը բ է)

Ա — մե—նա—կարող ձեռքովդ. Դուն, երկնի Հաց, Դուն, երկ—նի Հաց,

Կե—րակ—րէ զիս որ ապ — րիմ, Կե—րակ—րէ զիս որ ապ—րիմ:

ՆԼ. ԺԳ. 19

1 Եհովա, առաջնորդէ զիս,
 Զի պանդուխտ եմ ու կարօտ.
 Շատ տըկար եմ, զօրացուր զիս
 Ամենակարող ձեռքովդ.
 Դուն, երկնի Հաց,
 Կերակրէ զիս որ ապրիմ:

2 Բաց, ո՛վ Տէր, մաքրող աղբիւրը,
 Այն ջուրով բժժըշկուիմ.
 Թող ամպին, կրակին սիւնովը
 Այս տըխուր ձորէն անցնիմ.
 Դուն, Փրկիչ մեծ,
 Ինձ եղիր ոյժ եւ վահան:

3 Երբ որ Յորդանան հասնիմ ես,
 Յուրտ մահուան երկիւղն վերցուր.
 Դուն որ մահը մեռցուցած ես,
 Զիս երկինքը, Տէր, հասցուր.
 Փառք, պատիւ քեզ
 Միշտ պիտի մատուցանեմ:

32 ԲԱՐԻ ՀՈՎԻԻԸ

Քաղց-րու-թեամբ ա-ռաջ-նոր-դէ մեզ, Մինչ կ'ել-լենք ցա-ւոց ծո-րէն.
Թող շը-նորհրդ զօ-րա-ցը-նէ մեզ, Խա-փա-նէ մեր վախն ա-մէն. Զօ-րա-

ցուր մեզ Քու անհուն շնորհրովրդ, Տէր, Զօ-րա-ցուր մեզ Քու անհուն շնորհրովրդ, Տէր:

ՍԱՂ. ԻԳ.

1 Քաղցրութեամբ առաջնորդէ մեզ,
Մինչ կ'ելլենք ցաւոց ծորէն.
Թող շընորհրդ զօրացընէ մեզ,
Խափանէ մեր վախն ամէն.
Զօրացուր մեզ
Քու անհուն շնորհրովրդ, Տէր:

2 Թէպէտ եւ ցաւ ու շատ դառն վիշտ
Մեզ ամէն կողմէն պատէ,
Բայց Յիսուս մեզ կը փրկէ միշտ,
Մեղքն ու դժոխքը կը յաղթէ.
Խօսքն հաստատ է,
Տէրն պիտի զայն կատարէ:

3 Երանի՛ թէ պաշտէի ես
Քեզ, Փրկիչ իմ բարերար.
Ըլլայի երկնից զօրաց պէս,
Որ գովեն քեզ անդադար.
Երջանիկ են,
Ե՛րբ պիտի ես հոն հասնիմ:

33 ՏԷՐՈՋԸ ՀԱՄԱՐ ԳՈՐԾՈՂԻՆ ԱՂՕԹՔԸ

Խօսէ ինձ, Տէր, խօսիմ եւ ես, Ար—ձա—գան—գեմ քու պատ—գամ—ներ.

Դու փնտ—ռե—ցիր, փնտ—ռեմ նոյն—պէս, Բու կո—րուս—եալ հէք զա—ւակ—ներ:

ԵԼԻՑ Գ. 12, 15

1 Խօսէ ինձ, Տէր, խօսիմ եւ ես,
Արձագանգեմ քու պատգամներ.
Դու փնտռեցիր, փնտռեմ նոյնպէս,
Բու կորուսեալ հէք զաւակներ:

2 Ուստ ինձ, Տէր, ուսուցանել
Բու խոստումներ շրնորհատու.
Թեւ տուր բանիցքս թափանցել
Խեղճ, յուսահատ շատ սրտերու:

3 Ուղղէ զիս, Տէր, ես եւս ուղղեմ
Մոլորեալներն մեծաւ փութով.
Զիս կերակրէ, եւ կերակրեմ
Անօթիներն քոյդ ման'նայով:

4 Լիութենէդ, Տէր, զիս լեցու,
Մինչեւ սրտէս բղիսին գետեր.
Պարզ կենդանի բանիւ ազդու
Յայտնեմ քու փառք, պատմեմ քու սէր:

5 Երբ, ինչպէս, ուր յարմար դատես,
Զիս գործածէ ըստ քու կամաց.
Մինչեւ տեսնեմ քու սուրբ երես,
Եւ մասնակցիմ քուկին փառաց:

Թարգ. ՏԻԿԻՆ ՀՈՒՓՍԻՄԷ ՇՄԱՒՈՆԵԱՆ

34 Ա Ղ Օ Թ Ք

Չի — կայ, Տէր, ցաւ մ'այն — քան չըն — չին Որ

չը բեր — ուի քեզ ա — դոթ — րով. Չի — կայ տազ —

նապ մը դոյզն ինք — նին Որ չը շար — ժէ, Տէր, քու գո — րով.

ԵՐՐ. Բ. 18

1 Չիկայ, Տէր, ցաւ մ'այնքան չընչին
Որ չը բերուի քեզ ադոթրով.
Չիկայ տազնապ մը դոյզն ինքնին
Որ չը շարժէ, Տէր, քու գորով.

3 Չիկայ լըւին հոգւոյ հառաչ
Որ, Տէր, չըլայ քեզ լըսելի.
Քաղցր է ուսիս ամէն կերպ խաչ,
Երբ քու խաչդ է ինձ հովանի.

2 Դուն, որ վշտաց եղար տեղեակ,
Մեր վիշտերուն չես անտարբեր.
Սէրդ, որ հեծեց բեռներու տակ,
Մեր ծանր բեռներն, ո՛հ, չանտեսեր.

4 Դուքէն տազնապ, ներսէն մեղքեր.
Ա՛հ, սիրտըս հէզ ի՛նչպէս տոկար,
Թէ Տէրն ցաւոց վրայ չարտասուէր,
Եւ չը մեռնէր մեղաց համար.

Թարգ. Յ. ՄԱՏԹԻՆՅԱՆ

35 ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ ԵՐԳ

Սըր-տանց կու տամ փառք քեզ, ով Տէր, Որ պա—հե—ցիր զիս այս զի—շեր.

Ինձ տը-կա—րիս դուն հոգ տա—րիր, Նոր լոյսն ալ ինձ տես—նել տը—ւիր:

ՍԱՂ. Ե. 3

2 Տէր, այս լուսոյն հետ երեսիդ
 Լոյսն ալ շնորհէ քու ծառայիդ.
 Անով հոգւոյս խաւարն մէկդի
 Առ, որ ըլլամ լուսոյ որդի:

3 Այսօր ալ ինձ առաջնորդէ,
 Ազատ պահէ չարիքներէ.
 Օգնէ ինձ որ բարիք գործեմ,
 Քեզ եւ մարդիկ սրտանց սիրեմ:

36 ԱՌՏՈՒԱՆ ԵՒ ԻՐԻԿՈՒԱՆ ՉԱՄԱՐ ԵՐԳ

Ի՛նչ ան—վախ—ճան է, Տէր, քու սէրն, Ա—մէն զի—շեր քե — նէ կու գան

Նոր պար-գեւ-ներ եւ առ-տու-ներ Լր — ո իկ կ'իջ—նեն ցօ — դի նը—ման.

ՈՂՐ Գ. 22, 23

2 Ամէն զիշեր զիս կը պահես
 Զրտեսնըւած վրտանգներէ.
 Եւ առտըւանց դուն կը դրկես
 Սրեւդ որ զիս արթընցունէ:

3 Իմ անձրս քեզ կը նըւիրեմ
 Վիշեր ցորեկ, դուն իմ Տէրս ես.
 Անթիւ շնորհքներ քեզմէ կ'առնեմ,
 Փառք յաւիտեանս սիրտի տամ քեզ:

37 ԵՐԳ ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ

Ի՛նչ սրբ-տա — շարժ այն քաղցր եր-գեր, Ո — ըոնք մեզ կը հաս — նին,

Երբ մաղ-թե — լու՛ Տէրն սի-րող-ներն Առ-տուանց կը հա—ւար — ուին:

ՄԱՏԹ. ԺԴ. 22-33

- | | |
|---|---|
| <p>1 Ի՛նչ սրբտաշարժ այն քաղցր երգեր,
Որոնք մեզ կը հասնին,
Երբ մաղթելու՛ Տէրն սիրողներն 5
Առտուանց կը հաւարուին:</p> | <p>3 Նոյնպէս Յիսուս կանուխ ելաւ՝
Ըղծիւ աղօթելու,
Ինքն անապատն առանձնացաւ
Հօրն հետ հաղորդելու:</p> |
| <p>2 Դէպ ի երկինք անուշ հովեր
Մաղթանքը կը տանին,
Հայրն կը լսէ անոնց ծայներ,
Կ'օրհնէ ալ լիովին:</p> | <p>4 Նոյնպէս հիմա ինք կ'աղօթէ
Լուսոյ մէջ երկնային,
Մեզի համար կը միջնորդէ,
Որ դեռ ծովն ենք մըթին:</p> |

Ով Տէր, մեր նաւն մըտիր այսօր,
Ալիքն հանդարտեցուր,
Եղիր մեզ նաւավար հրգօր,
Եւ զերժ ցամարն հասցուր:

Թարգ. C. H. WHEELER

38 ԵՍ ԿՐ ՍԻՐԵՄ ԱՌԱՆՁՆԱՆԱԼ

Ես կը սիրեմ առանձնանալ՝ Հոգերըս ծրգելով,

Որ իրիկուան ժամերս անցնեմ Յնծմամբ աղօթելով,

Պ.ՈՒԿ. Ժ. 38-42

1 Ես կը սիրեմ առանձնանալ՝
Հոգերըս ծրգելով,
Որ իրիկուան ժամերս անցնեմ
Յնծմամբ աղօթելով:

3 Ես կը սիրեմ իմ միտքս բերել
Զայն որ զիս կը հոգայ,
Բոլոր հոգերս, վիշտերս ծրգել
Գրթած Տէրոջըս վրայ:

2 Ես կը սիրեմ լուռ, առանձին
Զղջման արցունք թափել,
Իր խոստմունքներն յիշել, երբ Տէրն
Միայն կրնայ լրսել:

4 Ես կը սիրեմ երկինք նայիլ
Քաջ հաւատոյ աչքով.
Նեղուած հոգիս կը զօրանայ
Այն ցնծալի տեսքով:

5 Եւ վշտալից կեանքիս վերջին
Օրն երբ իմ վրաս հասնի,
Նրման ըլլայ այս մեղմ ժամուն,
Ու զիս երկինք տանի:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

39 ԲՈՎԱՍ ԿԵՑԻՐ

Ով Փրբ — կի-չրս, օրն ի — շած է, Կա-ղա — չեմ քեզ, բովս կե-ցիր.

S. վերջ

Բաճ-ճրբ մութն ար-դէն կո-խած է, Այս զի — շեր իմ հիւրս ե — դիր:
 Բազ-մա — թիւ են վր-տանգ-նե-րրս, Ո՛հ, ե — դիր ին-ծի պաշտ-պան:

D. S.

Երբ պակ — սին օգ-նա-կան-նե-րրս, Դուն մի — այն ես օգ-նա-կան.

ՂՈՒԿ. ԻԳ. 29

1 Ով Փրկիչրս, օրն իջած է,
 Կաղաչեմ քեզ, բովս կեցիր.
 Թանճրբ մութն արդէն կոխած է,
 Այս զիշեր իմ հիւրս եղիր.
 Երբ պակսին օգնականներրս,
 Դուն միայն ես օգնական.
 Բազմաթիւ են վրտանգներրս,
 Ո՛հ, եղիր ինծի պաշտպան:

3 Շատ անգամ, Տէր, քեզ մոռցած եմ,
 Սակայն դուն զիս մի մոռնար.
 Շատ անգամ քեզ թողուցած եմ,
 Բայց ինձմէ մի հեռանար:
 Ով Յիսուս, հոգւոյս Փրկիչը,
 Հետս կենալ դուն խօսք արւիր.
 Երբոր գորաւոր փորձիչը
 Յարձակի վրաս, բովս կեցիր:

2 Աշխարհիս պայծառութիւնը
 Շատ չանցած կը մըթննայ.
 Փառքն ու մեծվայելչութիւնը
 Շուտ աներեւոյթ կ'ըլլայ:
 Բայց դուն ես յոյսիս արեւը,
 Յաւիտեան դուն չես փոխուիր.
 Ճառագայթներուդ պարզելը
 Շնորհէ ինձ, իմ բովս կեցիր:

4 Եւ վերջին թշնամիին վրայ
 Տուր որ յաղթանակ երգեմ.
 Իմ վրաս յարձակած ստեներ,
 «Մէր է քու խայթոցդ» ըսեմ:
 Որ մահէն, Տէր, ազատուիմ ես,
 Դառն մահուան քեզ յանձնեցիր.
 Թող մահուան մէջ չընկղմիմ ես,
 Մինչեւ վերջը բովս կեցիր:

40 ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ԱՂՕՔՔ

Օրն հի-մա կը վախ-ճա-նի եւ եր-կիր Լը — ուկ հանգ-չի,

Քեզ պաշ-տել ժող-վէ մեզ, Տէր, Վե-րը մինչ վա-ռէ գի-շեր ան-թիւ լոյ — սեր:

Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Ո՛վ Տէր զօ — րաց. Յա-ւիտ-եան ես

պաշ-տելի, Տի-ե-զերք քեզ-մով է լի, Աղ-բիւրդ բար — եաց: Ա — մէն:

ԱՌԱԿ. Գ. 24

2 Տիեզերքն է քու խորան,
Այս կամարն՝ մեր սրբարան.
Տունդ անհուն մեզ կը պատէ,
Հայր, նոյնպէս սիրովդ զրկէ
Քու զաւակներդ:
Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես,
Ո՛վ Տէր զօրաց.
Յաւիտեան ես պաշտելի,
Տիեզերք քեզմով է լի,
Աղբիւրդ բարեաց:

3 Արդ կը ծանրանայ գիշեր,
Մօտ, ա՛լ մօտ եկուր, ով Տէր.

Քու սրտիդ տրոփումն լեցուց,
Եւ քու սէրդ փայլեցուց
Համայն երկինք:
Սուրբ ես, սուրբ ես, — յըն:

4 Այս կամարն երբ խորտակի,
Այս երկիր երբոր անցնի,
Քու փառացրդ լոյսն, ով Տէր,
Մեզ յայտնէ, եւ թող շուքեր
Անհետանան:
Սուրբ ես, սուրբ ես, — յըն:
Ամէն:

Թարգ. C. C. TRACY

41 ԵԿԷՔ, ՀՈՍ ԵԿԷՔ

Ե — կէք, հոս Ե — կէք, ա՛լ հանգչե-լու ա — տեն է. Գործքերն թո-ղէք, հո-

գերն թո-ղէք. Ե — կէք, հոս Ե — կէք. Ե — կէք ուր կայ խա — դա — դու-թիւն, Ըն-

տա-նե-կան ու — րա-խու-թիւն, Եւ եղ — բայր-սի-րու-թիւն. Ե — կէք հոս եկէք:

ՍԱՂ. ԺԷ. 8

- | | |
|---|--|
| <p>1 Եկէք, հոս եկէք, ա՛լ հանգչելու ատեն է.
Գործքերն թողէք, հոգերն թողէք.
Եկէք, հոս եկէք.
Եկէք ուր կայ խաղաղութիւն,
Ընտանեկան ուրախութիւն,
Եւ եղբայրսիրութիւն.
Եկէք, հոս եկէք:</p> | <p>2 Տորեկը բոլոր աշխատութեան ատեն է,
Երեկոյեան ժամն՝ հանգստեան.
Եկէք, հոս եկէք.
Հայր, մայր, քոյրեր ու եղբայրներ,
Միացրնենք ուրախ ձայներ,
Երգենք յուսոյ երգեր.
Եկէք, հոս եկէք:</p> |
| <p>3 Արեւը մըտաւ, լուսինը եւ աստղերը
Արծաթեղէն լուսով կ'ելլեն.
Եկէք, հոս եկէք.
Չանոնք եւ մեզ Ստեղծողին
Մեր երգն ուղղենք ի միասին
Աղօթքով կաթոզին.
Եկէք, հոս եկէք:</p> | |

42 ԵՐԳ ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ

Այս օրն ան—ցաւ զը—նաց, Խա—ւա—րը կ'է—րեւ—նայ. Տուր

որ յի—շենք մահ—ուան զի—շերն, Որ շուտ կը մօ—տե—նայ,

ՍԱՂ. ԳԱ. 5

2 Յոգնած, բուռով թմբած՝
Մեր աչքը կը գոցենք.
Գերեզմանին մէջ՝ շատ չանցած
Ամէնքս պիտի ննջենք:

3 Գիշերս մեզ, Տէր, պահէ
Բոլոր վրտանգներէն.
Հրեշտակդ դրկէ, որ մեզ հսկէ
Մինչ գայ առտու նորէն:

4 Եւ երբ առտուն կանուխ
Անխոնջ արեւն տեսնենք,
Տուր որ անոր նրման անդուլ
Մեր ասպարէզն վազենք:

5 Երբ մեր վախճանը գայ,
Եւ աս կեանքէս զատուինք,
Շնորհէ, Փրկչին սիրոյն համար,
Որ մենք բու գիրկդ հանգչինք:

43 ՏՂՈՒ ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ԱՂՅԹԻՔ

Ո՛հ, նա — յէ ինձ եւ լը — սէ զիս, Բա—րե—գութ Հո—վիւ, Յի—տու.

Այս բո—լոր զի—շերն պա—հէ զիս Մինչ վաղ—ուան զը—ւարթ նոր լոյս:

44 ԻՄ ՔՈՎԱ ԿԵՑԻՐ

Իմ քովս կեցիր, գիշերն կը մօտե-նայ, Տէր, քովս կեցիր, խա-ւարն կը թանձ-րա-նայ.

Երբ այլ մը-խի-թա-րիչ չի գըտ-նը-իր, Ո՛վ թըշ-ուտ-ուաց Օգնողդ, Իմ քովս կեցիր, Ա-մէն.

ՍԱՂ. Դ. 8

- | | |
|---|--|
| <p>2 Եռտով կենացս օրերն կը վախճանին,
Անյայտ կ'ըլլայ ամէն ցնծում երկրին.
Հոս հաստատուն, անշարժ բան չերեւիր,
Ո՛վ դուն, որ անփոփոխ ես, քովս կեցիր:</p> | <p>4 Երբ զիս կ'օրհնես, երկիւղ չունիմ բընաւ,
Անոյշ կ'ըլլան ինձ արտասուք եւ ցաւ.
Դըժոխք եւ գերեզման ալ ոյժ չունին,
Երբ քովս կենաս անոնք կը յաղթըւին:</p> |
| <p>3 Ներկայութեանդ կարօտ եմ անդադար,
Առանց շնորհիդ փորձչին յաղթող չըլլար.
Քեզի պէս ո՛վ կայ առաջնորդ ընտիր.
Ուր որ ըլլամ, ով Տէր, իմ քովս կեցիր:</p> | <p>5 Մինչեւ վերջին օրերըս մօտենան,
Մինչեւ երկնից դռները երեւան,
Խաւար ճամբուս մէջ առաջնորդ եղիր.
Կենաց, մահուան մէջ ալ, Տէր, քովս կեցիր:
Ամէն.</p> |

Թարգ. ELIAS RIGGS

43 ՏՂՈՒ ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ԱՂՕԹՔԸ

ՈՎՍ. Բ. 18

- | | |
|---|---|
| <p>1 Ո՛հ, նայէ ինձ եւ լրսէ զիս,
Բարեգութ Հովիւ, Յիսուս.
Այս բոլոր զիշերն պահէ զիս
Մինչ վաղուան զըւարթ նոր լոյս:</p> | <p>3 Կ'աղաչեմ, բոլոր մեղքերըս
Ձրիապէս ներէ, ջնջէ,
Եւ սիրած բարեկամներըս
Պաշտպանէ ու միշտ օրհնէ:</p> |
| <p>2 Դուն այսօր զիս պաշտպանած ես,
Գոհութիւնըս ընդունէ.
Հագցուցած եւ կերակրած ես,
Տէ՛ր, հիմա ձայնիս լրսէ:</p> | <p>4 Հոս փորձութենէ պահէ զիս,
Քու սիրովը թող ապրիմ.
Ետքն երկից մէջ ընդունէ զիս,
Հոն քեզի հետ բընակիմ:</p> |

Թարգ. ELIAS RIGGS

45 ՄԻԱՅՆ ԱՅՍ ՕՐ

Վաղուան համար չեմ աղօթեր, Հայր երկնաւոր.

Զիս պահպանէ մեղաց բիծէն, Միայն այս օր:

Օգնէ, գործեմ եւ աղօթեմ եւանդով նոր.

Անոյշ լեզուով զայս ըստ փոփեմ, Միայն այս օր:

ՄԱՏԹ. 2. 31-34

- 1 Վաղուան համար չեմ աղօթեր,
Հայր երկնաւոր.
Զիս պահպանէ մեղաց բիծէն,
Միայն այս օր:
Օգնէ, գործեմ եւ աղօթեմ
եւանդով նոր.
Անոյշ լեզուով զայս ըստ փոփեմ,
Միայն այս օր:
- 2 Ոչ թէ իմ կամք՝ այլ քու կը ընեմ,
Տէր Թագաւոր.
Իմ անձս զոհեմ սիրոյդ համար,
Միայն այս օր:

- Խօսք չը խօսիմ անգութ կամ չար,
Կամ թունաւոր.
Դիր քու կրնիք լեզուիս վրայ,
Միայն այս օր:
- 3 Սրբէ իմ սիրտս, մտքերս ներէ,
Ով Տէր, իմ Վէմ.
Եթէ մեռնիմ այսօր, կանչէ
Վերինն եղեմ.
Վաղուան համար չեմ աղօթեր,
Հայր երկնաւոր.
Դու զիս բռնէ, չարէն պահէ,
Միայն այս օր:
Թարգ. ՏԻԿԻՆ ՀՈՒՓՍԻՄԷ ՇՄԱԿՈՆԵԱՆ

46 ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆԸ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՊԱՐԳԵՒՆ Է

Թէ որ Աստուած տունն չը շի—նէ, Չուր կ'աշխատին զայն շի—նող—ներն.

Թէ որ քաղաքն ինք չը պա—հէ, Չուր կը հրսկեն պա—հա—պան—ներն,

ՍԱՂ. ՃԻԷ.

2 Չուր է կանուխ ելլել առտուն,
Եւ ուշ հանգչիլ ու քիչ ուտել.
Չի Տէրն կ'ուզէ իր սիրելոյն
Հանգստութիւն միայն շնորհել:

3 Ահա տրդար ու աղջիկներ
Ժառանգութիւն են Աստուծմէ.
Քեզի յանձնենք մեր զաւակներն,
Եւ օրհնութիւն խնորենք քեզմէ:

47 ԾԵՐՈՒԹԵԱՆ ԱՏԵՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎՍՏԱՀԻԼ

Հայր բաբեխնամ ազ — զի մարդկան, Մին—չեւ վերջն իմ յոյսս է քե—զի.

Եւ երբ հասնի օր նեղութեան, Յոյս չեմ դրներ չըն — չին բա—նի.

ՍԱՂ. ԻԳ. 4

2 Ինձ առաջնորդ քեզ ունեցայ,
Դու միշտ եղար սերտ բարեկամ.
Կեանքիս մէջ քե՛զ միայն ճանչցայ,
Թող կեանքս քեզմով գտնէ վախճան:

Դուրս մի ծրգեր յուսահատեալ
Վերջին օրերս ողբալ տրխուր:

3 Երբ ծերութեան օրեր թշուառ
Հասնին վրաս, զիս մի թողուր.

4 Մինչդեռ կ'ապրիմ դու ես ինձ վէմ,
Երկրպագեմ քեզ ի մահուն.
Մահէն ետքն ալ քեզ պիտ' օրհնեմ
Անվերջ դարեր հետ սուրբերուն:

48 ՄԵՆՔ ԶԵՆՔ ԶԳԵՐ ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԸ

Մենք չենք ձրգեր Սուրբ Գիրքը, Աստուածաշունչ մատեան. Գանգի մանկանց է առաջնորդ,

Ծերոց ալ դաւազան ձր-բազ է ան. լոյս փառաւոր կու տայ մեր մութ ճամբուն.

Կը ցուցրնէ փառք երկնաւոր, Բընակարան սիրուն. Մենք չենք ձր-գեր Սուրբ Գիրքը,

Աստուածաշունչ մատեան. Գանգի մանկանց է առաջնորդ, Ծերոց ալ դաւազան,

ՍԱԳ. ձԺԹ. 105

1 Մենք չենք ձրգեր Սուրբ Գիրքը,
 Աստուածաշունչ մատեան.
 Գանգի մանկանց է առաջնորդ,
 Ծերոց ալ գաւազան.
 ձրբազ է ան. լոյս փառաւոր
 կու տայ մեր մութ ճամբուն.
 Կը ցուցրնէ փառք երկնաւոր,
 Բընակարան սիրուն.
 Մենք չենք ձրգեր Սուրբ Գիրքը,
 Աստուածաշունչ մատեան.
 Գանգի մանկանց է առաջնորդ,
 Ծերոց ալ գաւազան.

2 Մենք չենք ձրգեր Սուրբ Գիրքը,
 Գանգի միայն անկէ
 երկնից ճամբան կրնանք գտնել,
 Փախչիլ ալ զըժոխքէ:

Անոր մէջ կը կարդանք թէ ո՛վ
 Իջաւ հոս երկինքէն,
 Որ իր արիւնը թափելով
 Մեզ ազատէ մեղքէն.
 Մենք չենք ձրգեր Սուրբ Գիրքը, և այլն:

3 Մենք չենք ձրգեր Սուրբ Գիրքը,
 Այլ բարոզներ պիտի,
 Որ արձագանգը ազգերէն,
 Ծովէն անդին լրտուի,
 Եւ փրկութեանը ճայն լրտեն
 Մարդիկ ամէն երկիր.
 Մենք ալ, Տէրոջը Սուրբ Խօսքէն
 Բընաւ չենք հրաժարիր.
 Մենք չենք ձրգեր Սուրբ Գիրքը, և այլն:

49 ՀՐԱՇԱԼԻ ԽՕՍՔ ԿԵՆԱՑ

ՅՈՒՂ. ԺԲ. 21

1. Ո՛հ, ինձ դարձեալ եր — գէ՛ զա-նոնք, Հրա-շա-լի խօսք կե — նաց.

2. Օրհ-նեալ Յի-սուս տայ ա—մէ-նուն, » » » »

3. Ձայն տայ սի—րոյ Ա. — ւե—տա-րան, » » » »

1. Եւս գե—ղա-փայլ տես -- նեմ՝ զա-նոնք, Հրա-շա-լի խօսք կե — նաց.

2. Լո՛ւր, մե-ղա-ւոր զայս ձայն սի-րուն, » » » »

3. Ձայն թո-ղու-թեան, խա-ղա-ղու-թեան, » » » »

1. Կե-նա-րար խօսք գե-ղե-ցիկ, Ինձ յայտնեն հաւատք, պարտիր: Խօսք գե-ղե-ցիկ,

2. Ձրի պարգեւ է լի-ո-վին, Մեզ սի-րով կո—չեն յեր-կին: » »

3. Ով Յի-սուս, Փրր-կիչ միայն, Սրբ-բա-ցուր մեզ յա-ւիտեան: » »

խօսք հրա-շա—լի, Հրա — շա — լի խօսք կե — նաց, նաց.

50 ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՅ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Քու սուրբ Գիրքդ է ինձ հաճելի, Լոյս կ'ընծայէ խիստ ցընծալի՝

Խեղճին որ խաւարի մէջ է. Քու խօսքդ մոլար ճամբաս կ'ուղղէ,

Եւ վախրդ սանձ է իմ սրտիս, Խոստմունքդ հանգիստ կու տան խղճիս:

ՍԱՂ. ԺԹ. 7-11

1 Քու սուրբ Գիրքդ է ինձ հաճելի,
Լոյս կ'ընծայէ խիստ ցնծալի՝
Խեղճին որ խաւարի մէջ է.
Քու խօսքդ մոլար ճամբաս կ'ուղղէ,
Եւ վախրդ սանձ է իմ սրտիս,
Խոստմունքդ հանգիստ կու տան խղճիս:

3 Ըսպառնալիքդ կ'արթընցընեն,
Ու իմ վրտանգս ինձ կը յայտնեն.
Բայց Տեառն օրհնեալ Աւետարան
Զիս կը փրկէ մինչ յաւիտեան.
Մեղքս կը յաղթէ, հոգիս կ'ուղղէ,
Զըրի բայց մեծ վարձք կը շնորհէ:

2 Քու սուրբ օրէնքդ ինձ կը յայտնեն
Ան կանոններն որ ինձ պէտք են.
Անոնք ազնիւ ուսում են ինձ,
Եւ քան ըզմեղր անուշ են ինձ.
Բովբէն զրտուած մաքուր ոսկի
Սրբտիս այնքան չէ ցանկալի:

4 Իր սրխալները ո՞վ գիտէ.
Ով Տէր, դուն իմ մեղքերս քաւէ,
Ամէն մեղքէ զիս ետ պահէ,
Երգս օրհնութեան միշտ ընդունէ.
Զըլլայ անշահ եւ անպիտան
Այն կենսատու Գիրքդ յայտնութեան:

51 ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԸ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՆ ԸԼԼԱԼՈՒ Է

Ե — ըի-տա-սարդն ին — չո՛վ մար — թէ Ի — ընն մո — լար նամ — բան.

Ըգ — գու-շու-թեամբ թէ — որ պա-հէ Բու խօս-քրդ սրբ — բա — զան.

ՍԱՂ. ՃԺԹ. 9

2 Բոլոր սրբավոյքեզ ինդրեցի,
Թող մի տար մտորիմ.
Պատու իրանքներդ մրտածեցի,
Խօսքիդ պիտի նայիմ.

3 Բու օրէնքովդ կ'ուրախանամ
Անգին գանձի մը պէս.
Եւ թող մի' տար որ խօսքդ մոռնամ,
Որպէս զի զիս փրկես.

52 ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԻՆ ՉԱՄԱՐ ՆԱԽԱՆՁԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ

Վը-կա-յու-թիւնդ զարմանա-լի է միշտ ինձ հա-ճե-լի, Ա-նոր հա-

մար ալ իմ հո-գիս Զայն միշտ պա-հէ պի-տի, Զայն միշտ պա-հէ պի-տի.

ՍԱՂ. ՃԺԹ. 27

2 Բու Սուրբ Խօսքիդ պատու իրանքներն
Միշտ լոյս կու տան մարդուն.
Միամիտներն ու տրգէտներն
Կ'ընեն շատ իմաստուն.

4 Իմ վրաս քու լոյսը փայլեցուր,
Ծառադ լուսաւորէ.
Բու սուրբ օրէնքդ ինձ սորվեցուր,
Որ ինձ նամբադ յայտնէ.

3 Բերանս բացի, հառաչեցի,
Խօսքիդ ես ցանկացի.
Ճամբուդ մէջ դուն զիս հաստատէ,
Որ չարն չիշխէ ինձի.

5 Կ'իջնեն լացող իմ աչքերէս
Արցունք՝ գետի նրման,
Զի շատ մարդիկ չը պահեցին
Օրէնքըդ սրբազան.

53 ՍՈՒՐՔ ԳՐՈՑ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Ո՛վ դուն Սուրբ Գիրք երկ—նա—յին, Պատուական գանձս ես ի — մին,

Որ ըսկիզբս ինձ կը սատմես, Ինչ ըլ — լալս ինձ կը յայտ—նես:

Բ ՏԻՄ. Գ. 16

- 2 Մորթեալրս կը խրատես,
Եւ Փրկչին սէրն կը յայտնես.
Դուն ինձի ես կառավար,
Դատաւոր ես բարերար:
- 3 Նորոգուիլ մեզ Սուրբ Հոգւով,
Ըստանալ կեանքն հաւատքով,

- Դուն կ'ըսես թէ կայ հրնար,
Ու մեզ ես միշտ մըխիթար:
- 4 Երկնային փառքն կը սատմես,
Եւ կորուստն ալ կը յայտնես.
Ո՛վ դուն Սուրբ Գիրք երկնային,
Պատուական գանձս ես իմին:

54 ԿԵՆԱՐԱՐ ԲԱՆՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Թող քու Սուրբ Խօսքդ, Տէր իմ Փրկ-կիչ, Իմ վրջ-տա-կիր սրբ-տիս ազ--ղէ.

Նա ա—ռաջ-նորդ եւ ըս—փո—փիչ Ըլ — լայ ինձ միշտ, ու ինձ օգ—նէ:

55 ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԷՆ ՕԳՏՈՒԵԼՈՒ ՉԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

Տէր զը-թու-թեան, ինձ ո-ղոր-մէ, Քու-կին օ-րէնքդ ինձ սոր-վե-ցուր.

ձըշ-մար-տու-թեանդ լոյսն ինձ յայտ-նէ, Քու փրը-կու-թեանդ զիս շուտ հաս-ցուր:

ՍԱՂ. ՃԺԹ.

2 Ես քու ծառայ եմ կամաւոր,
Ձիս իմաստուն, ըզգաստ ըրէ.
Վրկայութիւնդ՝ խօսքդ զօրաւ որ
Հոգւոյս ազդէ, սրբտիս տիրէ:

4 Անոր համար ես սիրեցի
Պատու իրանքներդ բոլոր սրտով.
Ազնիւ ոսկին ես սեպեցի
Ոչինչ բան քու պատգամիդ քով:

3 Ատենն եկաւ որ Տէր Աստուած
Իր զօրութիւնն ի գործ դրնէ.
Ձի անհաւատն եւ անաստուած
Տէրոջն օրէնք կը խափանէ:

5 Անոր համար ամէն քու կին
Պատուէրդ ուղիղ կը համարիմ.
Եւ սրտութեան նամբան մըթին
Միշտ ատելով ետ կը քաշուիմ:

54 ԿԵՆԱՐԱՐ ԲԱՆՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

ՀՌՈՎՄ. ԺԵ. 4

1 Թող քու Սուրբ Խօսքդ, Տէր իմ Փրկիչ,
Իմ վշտակիր սրտիս ազդէ.
Նա առաջնորդ եւ ըսփոփիչ
Ըլլայ ինձ միշտ, ու ինձ օգնէ:

3 Բայց ծայնրդ, Տէր, հաւատարիմ,
Խորունկ քունէ զիս արթընցուց.
Առ քեզ դարձուց անսանձ սիրտ իմ,
Եւ իմ աչքէս արցունք վազցուց:

2 Խաբող հաճոյք իմին հոգիս
Երկար ատեն մոլորցուցին.
Սուտ բարիքներ աւ աշխարհիս
Իմ սէրս առ քեզ խափանեցին:

4 Աշխարհասէրք միշտ կը գրուցեն,
Մեզ ո՞վ պիտի տայ բարութիւն.
Տէր, դէմքդ ցոյց աստուածեղէն,
Տուր ինձ Որդւոյդ խաղաղութիւն:

56 ԵՐԳ ՕՐՀՆԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ

Յաւիտեանական էակ, Եհովայ, Աստուած միակ, Գոյ ըրիր աշխարհ համայն,
 Կառավար ամենիշխան Դրբութիւնն տիեզերաց Լոկ քեզմով է ըստեղծուած.
 Բընութեան կարգադրութիւն

Կառավար ամենիշխան. Դրբութիւնն տիեզերաց Լոկ քեզմով է ըստեղծուած.
 Լոկ քեզմով է հաստատուն:

ՍՍ. 7. ձԳ.

1 Յաւիտեանական էակ,
 Եհովայ, Աստուած միակ,
 Գոյ ըրիր աշխարհ համայն,
 Կառավար ամենիշխան.
 Դրբութիւնն տիեզերաց
 Լոկ քեզմով է ըստեղծուած,
 Բընութեան կարգադրութիւն
 Լոկ քեզմով է հաստատուն:

2 Մեծութեանդ չի կայ սահման,
 Գիտութիւնդ է անպայման,
 Անպայման եւ զօրութիւնդ,
 Մտքէ վեր է բարութիւնդ.
 Դու պատճառ ես ամէնուն,
 Եւ աղբիւր բարիքներուն.
 Դու ողորմութիւն, սէր ես,
 Ամէնուն կը հաղորդես:

3 Ով երբեակ եւ մի Աստուած,
 Ինքնակալ Տէր զօրութեանց,
 Խընամող, նայող, սիրող,
 Ինձ եղիր առաջնորդող.
 Մութ ատեն՝ կենացըս լոյս,
 Եւ սրտիս՝ ցաւոց մէջ յոյս,
 Մահուան մէջ՝ տըւիչ կենաց,
 Ինձ եղիր ուխտիս Աստուած:

Թարգ. Ա. Հ. ՃԷՃԻՉԵԱՆ

57 ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ԲԵՐԴ Է ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ

Աստուած մեր բերդ է հաստատուն, Եւ է հրգոր պաշտպան մը: Զի խաւարի իշխան, Ար-
 Երբ վիշտ պատէ եւ փորձութիւն, Ինքն է քաջ օգնական մը:

Թուն եւ ժրբաջան, Դարանամուտ կ'ըլլայ, Բռնել մեզ կը փութայ, Որ տապալէ անդունդը:

ՍԱՂ. ԽԶ.

1 Աստուած մեր բերդ է հաստատուն,
 Եւ է հրգոր պաշտպան մը.
 Երբ վիշտ պատէ եւ փորձութիւն,
 Ինքն է քաջ օգնական մը:
 Զի խաւարի իշխան,
 Արթուն եւ ժրբաջան,
 Դարանամուտ կ'ըլլայ,
 Բռնել մեզ կը փութայ,
 Որ տապալէ անդունդը:

2 Մեր զօրութիւն է սրնոտի,
 Մեր քաջութիւն խոտան է.
 Այլ զօրապետ կայ խիստ արի,
 Խաղաղութեան իշխանն է:
 Ո՞վ է այս զօրակալ.
 «Յիսուս Քրիստոս Օծեալ»
 Փորձիչը նա յաղթեց,
 Եւ մահը խափանեց.
 Ամենազօր Փրկիչ է:

3 Թող սատանան յոյժ աշխատի
 Իւր դաւերով բռնել մեզ.
 Մենք վախ չունինք, զի Տէրն բարի
 Կարող է պաշտպանել մեզ:
 Դեւք ալ պատիր, անթիւ,
 Մեզ պաշարեն խրատիւ,
 Կրնանք հաստատ կենալ
 Մինչ Տէրն ամենակալ
 Անյաղթ մեր ապաւէնն է:

Թարգ. M. P. PARMELEE

58 ՈՎ ԱՐԱՐԻՉ ՀԸՉՕՐ

Ով Ա-րա-րիչ հը - զօր, Հայր յա-ւի-տե-նա - կան,

Սի - րով ա-կանջ խո - նար-հե-ցուր Մեր փա-ռա-րա-նու-թեան:

Լը - սէ մեր ծայն, թէ - եւ Գի - տենք, ով բար-ձրը Տէր,

Գու ա-թո-ռիդ շուրջ կ'ո-րո-տան Միշտ ա-լէ-լու-իա - ներ:

ԾՆՆ. Ա. 3

2 Լըսէ, ով սուրբ Աստուած,
 Չայն մահկանացու թեան,
 երբ մեղաւորք սիրոյ Աղբիւրն
 Օրհնարանել բաղձան:
 Չուարթունք անթիւ, որ վերն
 Ծովու ծայնով կ'երգեն,
 Լըռեն ապշած, երբ յաղթական
 երգն փրկելոց լըսեն:

3 Ով դու երբեակ եւ մի,
 Աղբիւր ողորմութեան,
 Ո՞ւր կայ հրաշք ըսրանչելի
 Գու մեծ սիրոյդ նման:

Ոչ երկնային մի բնար,
 Ի ձեռն հրեշտակաց,
 Կրնայ պատմել ըսրանչելիքն
 Աստուածային շնորհաց:

4 Ով դու Գառնուկ զենեալ,
 Գոյդ է փառաց աթոռ.
 Դու ես երկնից գեղեցկու թիւն,
 Դու ես կեդրոն անոր:
 Շնորհէ մեզ, ով Փրկիչ,
 Լոյսիդ մէջ բընակիլ,
 Մեր գործն ըլլայ քեզ յաւիտեան
 Սիրել, փառարանել:

59 ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌՔԸ

Կ'եր -- գեմ աննառ քոյդ զօրու-թիւն, Աստուած մեր է — հո — վայ.

Զի լեռն, երկինք ծովն ալ անհուն Ոյ — ժիդ են միշտ վը — կայ.

Կ'եր — գեմ ա-մէնն ի — մաստու-թիւն, Զի աստղ, ա-րեւ յա — լէտ.

Շո — դան, սու-րան, իշ — խեն, ցըն-ծան, Կամ-քովդ, Տէ՛ր, սի-րա — լէտ.

ՍԱՂ. 42.

2 Կ'երգեմ, Տէ՛ր, քու բարիքդ անգին
Որ ըսու երկիրը յար,
Ամէն բան քու բարի կամբին
Նշանն է յայտարար.
Աչքերս, Տէ՛ր, ուր որ դարձընեմ,
Տեսնեմ հրաշք մեծասիւտ.
Երկիրն, երկնից կամարն վըսեմ
Փառքիդ ցոյցը են պայծառ.

3 Ամէն ճշիւն ծաղիկ կամ բոյս
Սիրոյդ է, Տէ՛ր, նըշան.
Ամպերն, հովերն մըրըրկայոյզ
Ծառայ են քեզ միայն.
Փոքրիկ ու մեծ կենդանիներ
Խնամքիդ են առարկայ.
Հեռու կամ մօտ չիք սեղ մը, Տէ՛ր,
Ուր որ դուն ճես ներկայ.

60 ԶԱՍՏՈՒԱԾ ՓԱՌԱԲԱՆԵԼՈՒ ՇՐԱԷՐ

Տը-ւէք Աստուծոյ, ազգեր մարդկային, Տը-ւէք Աստուծոյ փառք ու զօրութիւն.

Պատիւ, գովութիւն անկ են Ա-րարչին, Զի գանձ է բարեաց անճառ եւ անհուն:

ՍԱԳ. ԻԹ.

- | | |
|--|---|
| <p>2 Աստուած կ'որոտայ երկնից բարձունքէն,
Ծովեր, անդունդներ համակ կը յուզուին.
Անոր ահաւոր ծայնով համօրէն
Աշխարհ կը սարսի դողով ահագին:</p> | <p>3 Աստուած հովերուն թելով կը սուրայ,
Լեռներ կը հալին անոր երկիւղէն.
Սակայն կը տեղայ բարիք անխընայ,
Եւ է իր որդւոց ամուր ապաւէն:</p> |
|--|---|

61 ԱՂՕԹՔ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

ՍՍ.Ղ. ԿԷ.

- 1 Աստուած ողորմի մեզի, ու | օրհնէ մեզ, || երեսը փայ | լեցը | նէ մեր | վրայ, ||
- 2 Որ երկրի վրայ քու ճամբադ | ճանչցը | լի, || ու ամէն ազգաց | մէջ քու | փրկու | թիւնդ: ||
- 3 Թող ժողովուրդները | քեզ գո | վեն, || ով Աստուած, բոլոր ժողովուրդ | ները | քեզ գո | վեն: ||
- 4 Ազգերը թող ուրախանան | ու ցրն | ծան. || վասն զի ժողովուրդները ուղղութիւնով պիտի
դատես, ու երկրի ազգերուն դուն պի | տի ա | ռաջնոր | դես: ||
- 5 Թող ժողովուրդները | քեզ գո | վեն, || ով Աստուած, բոլոր ժողովուրդ | ները | քեզ գո | վեն: ||
- 6 Երկիրը իր պտուղը | պիտի | տայ. || ու Աստուած, մեր Աստուածը, | մեզ պի | տի օրհ | նէ: ||
- 7 Աստուած մեզ պի | տի օրհ | նէ, ու երկրի ամէն ծայրերը ան | կէ պի | տի վախ | նան: ||
Ա | մէն: ||

62 ԵՐԿՆԱԿԱՄԱՐ

Վերն ան-սահ-ման երկ-նա-կա-մար, Ե-թե-րա-կան դաշտ կա-պու-տակ,

Եւ աստ-ղե-րու գունդն ան-հա-մար կը հրո-չա-կեն Տէրն հե - դի-նակ,

Ա-րեւն ան-խոնջ միշտ օ-րէ օր Մեզ ցոյց կու տայ Տէ-րո - ջը փառք.

Երկ-րէ եր-կիր պատ-մէ ա-նոր ճար-տար ձե-ռաց գործքն եւ ա-րարք,

ՍՍ.Ղ. ԺԹ. 1-6

2 Ու երբ պատէ մութ վերրատին,
 Վարէ լուսին նոյն երգն ընտիր.
 Եւ պատմութիւնն իր ծրնունդին
 Կրկնէ երկրին լուռ, ունկրնդիր.
 Մինչ իր դրացի ջահեր պայծառ,
 Հանդիսաւոր վազրին ատեն,
 Սփռեն այն լուրն ծայրէ ի ծայր,
 Եւ վեհօրէն զայն հաստատեն:

3 Երբ լրութեամբ հանդիսաբար
 Դառնան անոնք շուրջ մեր երկրին,
 Թէեւ չունին ձայն կամ բարբառ,
 Բայց մարդ կը զգայ որ կը բերկրին.
 Ու ծիրանի շրջաններով
 Կ'երգեն անդուլ վերերն յառած,
 Եւ լուսատառ նրշաններով
 Կ'ըսեն, «Գործքն ենք անոր ձեռաց:»

63 ԲՆՈՒԹԵԱՆ ԻՇԽԱՆ

Տէր, դուն համայն բնութեան իշխան, Բու փառքդ պատմեն երկիր, երկին. Արեւ, աստղեր քեզ-

մով կեանան, Բայց ի՛նչ մօտ ես դու մեր սրբ-տին, Բայց ի՛նչ մօտ ես դու մեր սրբ-տին,

ՅԱՅՏ. Ե. 13

- | | |
|---|--|
| <p>1 Տէր, դուն համայն բնութեան իշխան,
Բու փառքդ պատմեն երկիր, երկին.
Արեւ, աստղեր քեզմով կենան,
Բայց ի՛նչ մօտ ես դու մեր սրտին:</p> | <p>3 Ժրպիտ քո այգն է մեր շքեղ,
Դէմքդ անժպիտ՝ մըթին գիշեր.
Բու գութն է մեր պայծառ աղեղ,
Մերն են միայն մեղքին ամպեր:</p> |
| <p>2 Դուն մեր կեանքի արեւն շողուն,
Շողերդ պարզեն ուղին խաւար.
Աստղ մեր յոյսին, քու լոյս ժպտուն,
Վանէ գիշերն մըթին, երկար:</p> | <p>4 Դուն ես ամէն կեանքի արեւ,
Անոյշ շողերդ սրփռեն քու սէր.
Բու լուսափառ գահիդ առջեւ
Լոյսէդ ուրիշ լոյս չենք ուզեր:</p> |
| <p>5 Ոհ, Տէր, տուր մեզ ճշմարտութիւնդ,
Եւ քու սիրով վառուած սրտեր.
Ամէն մարդ թող պաշտէ անունդ,
Եւ լոյսդ վանէ մեղքին գիշեր:</p> | |

Թարգ. Յ. Ս. ԱԼԻԲՈՍԱՆԵԱՆ

64 ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՐ ԳՈՐԾԵՐՈՎԸ ՓԱՌԱԻՈՐԵԱԼ Է

Եր-կինք յայտ-նի կը քա-րո-զեն Տէ-րո-ջը փառ-քն ա-մէն ա-տեն.

Օրն ալ ա-ւուր խօսք կը յայտ-նէ, Գի-շերն հան-ճար միշտ կը պատ-մէ:

ՍԱԳ. ԺԹ.

- | | |
|--|--|
| <p>2 Լեզու չունին եւ չեն խօսիր,
Անոնց ծայները չեն լրսուիր.
Բայց խօսքերնին այն տեղ կ'երթայ,
Ուր որ արեւն իր լոյսն կու տայ:</p> <p>3 Տէրոջն օրէնքն է երկնային,
Կը նորոգէ մարդոց հոգին.
Վրկայութիւնն է նշմարիտ,
Կ'ընէ տրգէտն ըզգօնամիտ:</p> | <p>4 Իր կանոններն շիտակ, սիրուն,
Սրտից կու տան ուրախութիւն.
Պատուիրանքներն են շատ պայծառ,
Աչաց կու տան լոյս մշտավար:</p> <p>5 Անոնք ընտիր են ոսկիէն,
Ախորժելի՛ անոյշ մեղրէն.
Երբ քու ծառադ զանոնք պահէ,
Մեծ հատուցում պիտի առնէ:</p> |
|--|--|

65 ԱՍՏՈՒԱԾ ԱՄԵՆԱԳԷՏ ԵՒ ԱՄԵՆՈՒՐԵՔ Է

ՍԱԳ. ՁԼԹ.

- | | |
|---|---|
| <p>1 Ո՛վ Տէր, դուն զիս միշտ կը քննես,
Իմաստութեամբդ զիս կը նանչնաս.
Նստելս՝ ելլելս դուն միշտ զիտես,
Միտքս հեռուէն կը հասկընաս:</p> <p>2 Ես ո՛ւր երթամ քու Հոգիէդ,
Որ տիեզերքն է տարածուած.
Ես ո՛ւր փախչիմ քու երեսէդ,
Որմէ բան մ'ալ չէ ծածկըլած:</p> <p>3 Թէ որ երբեք երկինք ելլեմ,
Դուն հոն ներկայ կը գտնըլիս.</p> | <p>Թէ որ զըժոխք մահիճս ընեմ,
Ահա հոն ալ կ'ելլես առջիս:</p> <p>4 Ես փառք կու տամ, ով Տէր, քեզի,
Որ զիս ըրիր ահեղ կերպով.
Գործքերդ են շատ զարմանալի,
Չանոնք գիտցայ հաճութիւնով:</p> <p>5 Տէ՛ր, զիս փորձէ եւ սիրտս քննէ,
Իմ խորհուրդներս բոլոր նանչցիր.
Թէ որ նամբաս թիւր ու չար է,
Առաջնորդէ նամբուդ ընտիր:</p> |
|---|---|

66 ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆԸ

ՍԱԳ. Ը.

- | | |
|---|---|
| <p>1 Աստուած, Տէր մեր, ի՛նչ փառաւոր
է քու անունդ երկրի վրայ.
Անճառ լուսովդ երկինք բոլոր
Յաւէրժաբար կը ցոլանայ:</p> <p>2 Երբ կը տեսնեմ երկնից կամար,
Որ է գործք քու նարտար մատանց,
Պար աստեղաց, լուսինն պայծառ,
Որ քու խօսքովդ են ըստեղծուած,</p> <p>3 Ես զարմանքով յայնժամ կ'ըսեմ,
Մարդն ո՛վ է, Տէր, որ դուն յիշես.</p> | <p>Արդեօք այնչափ է մարդ վրսեմ,
Որ դուն անոր միշտ այց կ'ընես:</p> <p>4 Քանզի դուն զայն պրսակեցիր
Իբրեւ պատուով հրեշտակային.
Վերակացու դուն զայն դրբիր
Չեռագործիդ՝ բոլոր երկրին:</p> <p>5 Արջառ, թռչուն եւ ծուկ անոր
Տըլիր որ հրնազանդ ըլլայ.
Աստուած, Տէր մեր, ի՛նչ փառաւոր
է քու անունդ երկրի վրայ:</p> |
|---|---|

67 ԱՍՏՈՒԱԾ ԱՄԷՆՈՒՆ ՎՐԱՅ ԿԸ ՏԻՐԷ

Տէրն կը տի-րէ եր-կիր ցընծայ, Թող կըղ-զի-ներ ուրախանան. Մեր փրկութիւնն ան-

կէ կու գայ, Գահն է ա-թող արդարութեան, Գահն է ա-թող ար-դա-րու-թեան:

ՍԱՂ. ԳԷ.

2 Արդարութիւնն երկինք պատմեն,
Բոլոր ազգեր իր փառքն տեսնան.
Ամէն մարդիկ որ կուռք պաշտեն
Թող քու առջեւըդ ամբշնան:

4 Ո՛վ Տէրն սիրող բարեպաշտներ,
Միշտ ատեցէք ըզարութիւն.
Տէրն կը պահէ ամէն սուրբեր,
Կու տայ անոնց իր փրկութիւն:

3 Քանզի, ո՛վ Տէր, դուն բարձր ես
Բոլոր երկրիս մարդիկներէն.
Շատ բարձրացար եւ շատ մեծ ես
Բոլոր երկրիս աստուածներէն:

5 Արդարներուն լոյս ծագեցաւ,
Յայտնըլեցաւ ճշմարտութիւն.
Ուրախութիւն պարգեւեցաւ
Սրտով ուղիղ եղողներուն:

68 ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՐՁԻՆ

ՍԱՂ. ԳԵ.

1 Եկէք ցնծանք Տէրոջն առջին,
Զի նա է մեզ կեանք եւ պաշտպան.
Աղաղակենք մեր մեծ Փրկչին,
Զի նա է մեզ վէմ փրկութեան:

3 Իրենն է ծովն, զայն ինք շինեց,
Եկէք ծըռինք Տէրոջ առջին.
Զեռ քով ցամաքն ան ըստեղծեց,
Տանք գոհութիւն Ըստեղծողին:

2 Ինչու որ Տէրն է մեծ Աստուած,
Աստուածներուն մեծ Թագաւոր.
Անոր ձեռքին մէջ է աշխարհս,
Լեռներ, դաշտեր, գանձեր բոլոր:

4 Ինչու որ ան է մեր Աստուած,
Մենք ոչխարներ իր արօտին.
Անոր խօսքերն են լուսապանծ,
Մըտիկ ընենք անոր ծայնին:

69 ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Ով փառաւորեալ Արքայ երկնաւոր, Երկնի ու երկրի Տէր եւ Դատաւոր,

Տրկար մարդիկներ կարող չեն եր — գել Գու իշխանութիւնդ մեծ եւ ահաւոր:

ՍՍ.Գ. ձԽԵ.

- | | |
|--|---|
| <p>1 Ով փառաւորեալ Արքայ երկնաւոր, Երկնի ու երկրի Տէր եւ Դատաւոր, Տրկար մարդիկներ կարող չեն երգել Գու իշխանութիւնդ մեծ եւ ահաւոր:</p> | <p>3 Տէրոջը առջեւ անթիւ հրեշտակներ Գիտնալ կարող չեն անոր խորհուրդներն. Իրենց պաշտօնն է զայն փառաբանել, Ու միշտ կատարել իր սուրբ հրամաններն:</p> |
| <p>2 Տէր, քու զօրութիւնդ պատմել կարող չեն, Շնորհքիդ մեծութիւնն խորհիլ կարող չեն Ոչ այս աշխարհիս բոլոր բընակիչք, Ոչ ալ երկինքի սուրբերը ամէն:</p> | <p>4 Այն սուրբ հանդէսին հետ ես ալ կ'ուզեմ Որ անծրս քեզի, Տէր իմ, զոհ բերեմ. Չնչին ընծաս դուն անտես մի ըներ, Հաճէ ընդունիլ զիս, երբ քեզ կ'երգեմ:</p> |

70 ԱՍՏՈՒԱԾ ԱՄԵՆԱՏԵՍ Է

ՍՍ.Գ. ձԼԹ.

- | | |
|---|---|
| <p>1 Քրննողդ համայնից, ով Տէր իմ Աստուած, Գիտես դուն մեղքերս գաղտնի գործըւած. Աչքէդ յարարթուն ոչ մէկ ծածուկ բան Կրնայ վրբիպիլ, թէպէտ աննըշան:</p> | <p>3 Ահա ես համակ զրգուած իմ անծէս, Վըստահ քու զրթոյդ, կու գամ միայն քեզ. Չնչէ, Տէր, մեղքերս մինչդեռ չեմ մեռած, Ըրէ զիս ժառանգ կեանքի եւ փառաց:</p> |
| <p>2 Ամէն տեսակ մեղք խօսքի, խորհրդի, Որով իմ հոգիս միշտ կը խըռովի, Գրքիդ մէջ անջինջ զըրուած կը մնան Մինչեւ գայ վերջին ահեղ դատաստան:</p> | <p>4 Յիշէ այն մեծ գին, որով Տէր Յիսուս Կամաւ վընարեց պարտքերը հոգևոյս. Անոր արիւնով սուրբ եւ պատուական Մաքրէ զիս, ըլլամ զաւակ քեզ արժան:</p> |

71 ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Լեզուովս պի—տի Աստ—ուած գով—ուի, Ու երբ մահուամբ իմ ձայնս կրտ—րի,

Ալ աւելի — լի պի—տի եր — գեմ. Անոր փառք տալս չունի վախճան,

Զի երբ օ—րերս հոս լը — մըննան, Վերն յաւիտեանս պի—տի եր—գեմ:

ՍԱՂ. • ՁԻԶ.

1 Լեզուովս պիտի Աստուած գովուի,
 Ու երբ մահուամբ իմ ձայնս կտրի,
 Ալ աւելի պիտի երգեմ.
 Անոր փառք տալս չունի վախճան,
 Զի երբ օրերս հոս լըմնան,
 Վերն յաւիտեանս պիտի երգեմ:

2 Բիւր երանի յուսացողին
 Մեծ Աստուծոյն Իսրայէլին,
 Տիեզերաց Ըստեղծողին.
 Տէրոջը խօսքն է հաստատուն,
 Ինքն է Փրկիչն աղքատներուն,
 Միշտ խոստմունքներն կը կատարուին:

3 Լեզուովս միշտ պիտի գովուի,
 Ու երբ մահուամբ իմ ձայնս կտրի,
 Ալ աւելի պիտի երգեմ.
 Անոր փառք տալս չունի վախճան,
 Զի երբ օրերս հոս լըմնան,
 Վերն յաւիտեանս պիտի երգեմ:

72 ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Աստուած իմ, երբ հոգիս նա — յի Ամէն ուր — մութեանդ,
 Աստուած իմ, երբ հոգիս նա — յի
 Աստուած իմ, երբ հոգիս նա — յի

Ուրախութեան մէջ կ'ընկրղ մի Սիւրոյ և ցըն-ծութեանս
 Ուրախութեան մէջ կ'ընկրղ մի

ՍՍ.Ղ. ճԳ.

- 2 Հագարաւոր շնորհքներ քեզմէ
 Ամէն օր կ'ընդունիմ.
 Բայց քու պարգեւներուդ մեծն է
 Այս շնորհակալ սիրտ իմ:
- 3 Բոլոր կենացս օրերն երգեմ
 Տէրոջը սէրն զրթամ:

- երկնից մէջ զայն պիտի կրկնեմ
 Ի մէջ հրեշտակաց:
- 4 Ես յաւիտեանս ուրախ երգեր
 կ'ուզեմ քեզի երգել.
 Չեն բաւական անթիւ դարեր
 Քու սէրդ փառարանել:

73 ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՍԷՐԸ

Հայր աւետիսն է Տէր Աստուած, Ուրոյ մութեամբ, սիւրով լեցուած.
 Բազում ուրոյ է եւ զրթամ, Այն որ երկնից մէջ է նրաւում:

Բազում ուրոյ է եւ զրթամ, Այն որ երկնից մէջ է նրաւում:

ՂՈՒԿ. ԺԲ. 6, 27-31

- 2 Առանց իր բարձր հրամանին
 ճնճող կ'անգամ գետին չիյնար.
 Ասանկ զրթամ Հօր մը որդին
 Ի՞նչպէս անպախ իրեն չերթար:

- 3 Միայն մեղքէն թող մենք վախնանք,
 Այն ատելի է Աստուծոյ.
 Թէ իր պատուէրն պահած չըլլանք,
 Կ'արժանանանք սաստիկ պատժոյ:

74 ԱՍՏՈՒԱԾ ԵՐԿՆԱԻՈՐ ՇԱՅՐ ՄԵՐ

Երկ-նից Աստ-ուածն որ կը պաշ-տենք, Մեզ բա-րե-կամ եւ Հայր ալ է.

Մեր ուխտն ա-նոր հա-տու-ցա-նենք, Որ մեր ա-ղօթ-քը վեր ել-լէ:

ՄԻՔ. Է. 18

- 2 Մեր սիրտն անոր կամաւ զոհենք,
Ինքն աղօթքի խիստ կը հաճի.
Իր սէրն անհուն՝ զիշերն յիշենք,
Թող ինքը միշտ փառաւորուի:
- 3 Երբ Աստուծոյ դէմ մեղանշենք,
Իր թողութիւնն սրտանց խնդրենք.

- Մեզի համար մեռաւ Յիսուս,
Զունինք ուրիշ Փրկիչ մը մենք:
- 4 Գրթած հօր պէս սիրով վառուած՝
Ներողութեամբ ինք կ'ողորմի.
Թէ՛ հոս ծնողքէ ենք զրկուած,
Անմահ Հայր մը ունինք յերկնի:

75 ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ԳԼԽՈՒՆ ՓԱՌՔԸ

Պի-տի եր-գեմ, Տէր, սէրդ ու գութ, Ազ-գաց պատմեմ խոստումդ անսուտ,

Փրը-կել ա-մէն հո-գի, որ քեզ իր վէճն ը-նէ սրբ-տով ան-կեղծ:

ՍՍՂ. 20.

- 2 Որքան հրգօր ես, ով Աստուած,
Աղբիւր նաեւ ամէն բարեաց.
Բեզի պէս մեծ չի կայ էակ,
Որ մեզ սիրէ զրթով համակ:
- 3 Երկինք, երկիր են քոյդ միայն.
Բու ձեռքդ հիմնեց զանոնք համայն.
Թաքօր, Հերմոն, ազգեր մարդկան
Անունդ կ'օրհնեն միաբերան:

- 4 Արժան, իրօք, համերգս այս պերճ.
Հայր, բարձր ըլլայ բազուկ քո մեծ.
Զի հիմ գահիդ արդար օրէնք
Եւ լոյս դէմքիդ է սէր աննենգ:
- 5 Երնե՛կ անոնց որ չեն անմիտ,
Սիրով կ'անսան խրատու ճայնիդ.
Անոնք պիտի ցնծան, հրճուին
Գործովք իրենց միակ Փրկչին:

76 ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԾԱՌԱՆԵՐՈՒՆ ԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆԸ

Տէրն օրհ-նե-ցէք, զի է բա-րի, Իր գր-թու-թիւնն է յա-ւիտ-եան.

Տէ-րոջ գործ-քերն են սրիս-բա-լի, Մարդ զայն գո-վել չէ բա-լա-կան:

ՍԱԳ. ձԷ.

2 Երնե՛կ անոնց որ կը պահեն
Տէրոջ օրէնքն եւ պատուիրան.
Երնե՛կ անոնց որ միշտ կ'ընեն
Գործ գրթութեան, արդարութեան:

3 Տէր, զիս յիշէ, ինչպէս կ'ընես
Քու սիրելեացդ. ինձ տես եկուր.
Ճշմարտութիւն սիրեմ քեզ պէս,
Եւ միշտ պահեմ իմ սիրտս մարուր:

4 Ընտրեալներուդ միշտ հետն ըլլամ,
Տեսնեմ քու փառքդ ու վայելեմ.
Խաղաղ սրտով ուրախանամ,
Եւ անվախճան կեանք ժառանգեմ:

5 Փրկէ ըզմեզ, ո՛վ Տէր Աստուած,
Մարդոց մէջէն ըզմեզ ժողովէ.
Մենք միշտ կ'երգենք անունդ գրթած,
Արդարութեամբդ մեզ փրկէ:

77 ԿԱՅ ԱՄԵՆՈՒՐԵՔ ԱՍՏՈՒԱԾ

Աստղ, լու-սին, պայ-ծառ ա-րեւ, Ո - ըռ-տում, փայ-լակ, անձ-րեւ,
Է Փորր բը-լուր եւ բար-ձրը լեռն, Գե-ղե-ցիկ թըռչ-նոց եր-գերն,

Է Որ եւ ի-ցէ ա - բա-րած Միշտ կը բա-րո-զէ զԱստ-ուած:

ՍԱԳ. ձԼԹ.

2 Ծով, ցամաք, ամպերն երկնից,
Հով մեղմ կամ մրրորկալից,
Կը գոչէ մէկտեղ համայն

Տիեզերքը բարձրածայն,
Թէ գործրովը յայտնըլած
Կայ ամենուրեք Աստուած:

78 ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Պիտի երգեմ քեզի, Աստուած իմ թագաւոր, Անունդ ի՛նչ սիրելի, Գործքերդ ի՛նչ փառա-

ւոր. Քեզ գո-վե-լու կը փա-փա-քիմ, Մին-չեւ մահ-ուամբ փառաց հասնիմ:

ՍԱՂ. ՃԻՉ.

1 Պիտի երգեմ քեզի,
 Աստուած իմ թագաւոր.
 Անունդ ի՛նչ սիրելի,
 Գործքերդ ի՛նչ փառաւոր.
 Քեզ գովելու կը փափաքիմ,
 Մինչեւ մահուամբ փառաց հասնիմ:

3 Աստուած է որ կոյրին
 Աչքերը կը բանայ,
 Խեղճին ու պանդուխտին
 Պաշտպանութիւն կու տայ.
 Եւ որբն ու անյոյս այրին
 Միայն անոր կ'ապաւինին:

2 Մարդոց իշխաններուն
 Ինչո՞ւ համար յուսամ.
 Մահկանացուներուն
 Ինչո՞ւ ես հաւատամ.
 Շուտով կ'ելլէ անոնց հոգին,
 Եւ խորհուրդներն կը կորսըլին:

4 Աստուած զանոնք գիտէ
 Որ զինքը կը սիրեն.
 Անոնց կ'առաջնորդէ
 Որ զինքը կը խնդրեն.
 Անոնց կեանքին ինք կը հաւնի,
 Յետոյ փառաց մէջ կ'ընդունի:

5 Երկրիս վրայ, Տէր, ինձի
 Տուր որ քեզ միշտ գովեմ,
 Ու վերջն ալ աւելի
 Ուրախութեամբ երգեմ,
 Երբոր ասկէ փոխադրուիմ,
 Երբոր մահուամբ փառաց հասնիմ:

79 ԱԼ ԱՕՏ ՔԵՂԻ

Ալ մօտ ըլլամ, ո՛վ Տէր, Ալ մօտ քեզի. Թէ՛եւ ճամբաս ըլլայ Դառն ցաւալի,

Միշտ աղօթեմ պիտի, Ալ մօտ ըլլամ քեզի, Ալ մօտ ըլլամ քեզի, Ալ մօտ քեզի.

ԾՆՆ. ԻԲ. 10-22

1 Ալ մօտ ըլլամ, ո՛վ Տէր,
Ալ մօտ քեզի.
Թէ՛եւ ճամբաս ըլլայ
Դառն, ցաւալի,
Միշտ աղօթեմ պիտի,
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի:

3 Սանդուխ մը հոն տեսնեմ
Քովէդ իջած,
Անթիւ սուրբ հրեշտակներ
Վրան ալ կայնած,
Որ աչք ընեն ինձի
Ալ մօտ ըլլալ քեզի,
Ալ մօտ քեզի:

2 Թէ՛եւ թափառական,
Գիշեր ատեն,
Մութ տեղ քարի մը վրայ
Իմ գլուխս դընեմ,
Երազներուս մէջ, Տէր,
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի:

4 Քունէս ելած՝ ես քեզ
Պիտի գովեմ,
Ու դառն վիշտէս Բեթէլ
Պիտի շինեմ,
Որ տառապանքներովս
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի:

5 Երբոր ուրախ թեւով
Ես վեր թռչիմ,
Աստղէն ու արեւէն
Երբոր անցնիմ,
Հոգիս երգէ պիտի,
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

Աստղ, լուսին, պայ — ծառ. ա — րեւ, Ո — լոսոււմ, փայ — լակ, անձ — րեւ,

Ծով, ցա — մա — քը տա — րած — ուած, Միշտ խօ — սին, «Մեծ է Աստ — ուած:»

ՍԱՂ. ՃԻԻ.

2 Առաւօտ եւ իրիկուն,
Օրն եւ եղանակ սիրուն,
Ծառաստան, դաշտ հանելի
Միշտ յայտնեն զԱստուած բարի:

3 Յօդն փայլուն եւ շունչ գարնան,
Վարդն անուշ եւ ծիածան,
Քաղցր պտուղ, արտ բարեբեր
Միշտ կ'ըսեն, «Աստուած է սէր:»

C. C. TRACY

81 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԳԱԼՈՒՍԸ ԵՒ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Ա — հա մե — զի մանուկ ծընաւ, Ծընաւ զաւակ Դաւթի. Մեզի որ — դի մը տըրուեցաւ,

Ու — րա — խու — թիւն երկ — րի, Մե — զի որ — դի մը տըրուեցաւ, Ու — րա — խու — թիւն երկ — րի:

ԵՍ. Թ. 6

2 Իր Հօրը աթոռին վրայ
Փառքով պիտի նստի.
Պիտի ելլէ ու բարձրանայ,
Ըլլայ շատ անուանի:

4 Իր տէրութիւնն է հաստատուն,
Անհուն եւ անփախճան.
Իշխանութեանը մեծնալուն
Պիտի չըլլայ սահման:

3 Պիտի կոչուի Խորհրդակից,
Հայր յաւիտենական,
Հրգօր Աստուած եւ Տէր երկնից,
Խաղաղութեան Իշխան:

5 Արքայութիւնը Քրիստոսի,
Ով Տէր, շուտով թող գայ.
Եւ ցնծութեամբ թող երգուի
Ամէն տեղ Ովսաննա:

82 ԲԵՅԼԷՅՄԻ ԱՍՏՂԸ

Գի — շե-րա-յին դաշ—տից վը—րայ Ան—թիւ աստ-ղեր կը փայ-լէ—ին,

Բայց լոկ մէկ աս-տղ լոյս կու տար Մե—ղա—ւո—րի տը—խուր աչ-քին.
Բայց չեն կա-րող Փըր—կիչն յայտ-նել. Մի—այն աստ-ղը Բեթ — լէ—հէ-մի:

Ա. — հա, զօր-քե—րը լու-սա-փայլ կը հրո-չա-կեն փառ քն Ա-րար-չի,

ՄԱՏԹ. Բ. 9, 10

2 Անգամ մը ես կը նաւէի,
Սաստիկ մըրրիկ, խաւար գիշեր.
Ծովուն անդունդը նեղըրւած
Իմ նաւըս շուտ պիտի կլէր.
Ահով արիւնըս պաղեցաւ,
Մահ դէմ առ դէմ եկաւ ինձի.
Յայնժամ իսկոյն աստղ մ'երեւցաւ,
Պայծառ աստղը Բեթլէհէմի:

3 Իմ լոյսըս, յոյսըս այն միայն,
Իմ մեծ վախերըս փարատեց.
Ալեաց ու փոթորկին մէջէն
Նաւահանգիստն առաջնորդեց,
Արդ, ամրացած եւ ապահով
Այսօր եւ միշտ գովեմ պիտի,
Ու յաւիտենական երգով,
Միայն աստղը Բեթլէհէմի:

Թարգ. C. C. TRACY

83 ՓՐԿԶԻՆ ԾՆՈՒՆԴԸ

Հո՛ւռ գի—շեր, սո՛ւրբ գի—շեր. Ծով ու ցա—մաք քնով են խա—ղաղ.

Մեղմ կը փայլի աստղը Բեթ-լե-հե-մէ, եւ հեռու-էն շատ աչ—քեր կը գրա-ւէ,

Հոն՝ ուր Փրր-կի—ջը ծը — նաւ, Հոն՝ ուր Փրր-կի — ջը ծը — նաւ:

ՂՈՒԿ. Բ. 13, 14

1 Հո՛ւռ գիշեր, սո՛ւրբ գիշեր.
Ծով ու ցամաք քնով են խաղաղ.
Մեղմ կը փայլի աստղը Բեթլեհեմէ,
Եւ հեռուէն շատ աչքեր կը գրաւէ,
Հոն՝ ուր Փրկիչը ծընաւ:

2 Հո՛ւռ գիշեր, սո՛ւրբ գիշեր.
Երգ մը ահա հովտին վրայ
Հրեշտակներուն անթիւ խումբը կ'երգէ,
Երգ՝ որ ցնծման աւետիս կը բերէ.
«Տէրը, Փրկիչը, եկաւ:»

3 Հո՛ւռ գիշեր, սո՛ւրբ գիշեր.
Ով դու երկիր, ա՛լ արթընցիր.
Քու օրհնութիւնըդ արդ վեր թող ելլէ,
«Փառք Աստուծոյ ի բարձունքս» երգէ,
Խաղաղութի՛ւնն աշխարհի:

84 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

Օ՛ն, զարթիր, յոգնած հո — գի, երգն ա — հա զուարթուն, Սուրբ երկնից սրա —

հէն, կրր — կին ծայն կու տայ մար — դուն. նոր խրա — խոյս, նոր յոյս կու տան

Մեզ եր — գին շեշ — տերն, Զի ծնաւ Յի — սուս, մեր Տէրն: Փառք քեզ, արդ, օրհ —

նեալ Հայր, Փառք քեզ, արդ, օրհնեալ Հայր, Զի ծնաւ Յի — սուս, մեր Տէրն:

ՅՈՒՆ. Ա. 14

- 2 Մի՛ վախճար, մեղաց որդի, ա՛լ կտրէ քու լաց.
 Մի՛ վախճար, վշտաց որդի, տես երկինքը բաց.
 Թող ա՛լ քեզ սարսափ չազդէ ցուրտ մահուան ըստուերն,
 Զի ծնաւ Յիսուս, մեր Տէրն: Փառք քեզ, Խաչ:
- 3 Մի՛ վախճար, վրիատ հոգի, երբ լոյսեր մարին.
 Մի՛ վախճար, ո՛վ քաջ, երբ բուռն են նետեր չարին.
 Ձեր վրայէն, մեղաց գերիք, շուտ կ'իյնան կապերն,
 Զի ծնաւ Յիսուս, մեր Տէրն: Փառք քեզ, Խաչ:
- 4 Օ՛ն, զարթիր, յոգնած հոգի, նոր օր է ծագեր,
 Ա՛լ քուկդ են երկնից պերճանք եւ զուարթնոց երգեր.
 Փառք հագիր եւ թող լըսուին քու երգիդ շեշտերն,
 Զի ծնաւ Յիսուս, մեր Տէրն: Փառք քեզ, Խաչ:

Թարգ. Յ. Թ. ԳԱՅԱՆԱՆ

Այն—պէս ա—նոյշ ա—նուն չը—կայ, Զը — կայ այն—պէս սի — բուն մը,

Ինչ—պէս ծը—նա—նե—լէն ա—ռաջ Փրկ—չին տրր-ուած ա — նու—նը:

Փա—փար ու—նինք մեր Տէրն տես—նել, Տես—նել մեր Հօ—րը :տու—նը.

Այն — պէս ա—նոյշ ա — նուն չը—կայ, Ինչ—պէս Յի—տուս ա — նու—նը:

ՄԱՏԹ. Ա. 21

2 Հրեշտակն իջաւ, «Յիտուս,» ըսաւ,
«Իրնես անոր անունը,
Քանզի մահէն պիտի փրկէ
Բոլոր իր ժողովուրդը:»
Փափար ունինք, Խոյն:

3 Խաչին վրայ ալ գրեցին
Այս պատուական անունը,
Որ մարդ տեսնէ ինչո՛ւ համար
Միշտ զինքը սիրելու է:
Փափար ունինք, Խոյն:

4 Ու հիմա Հօրը քովն նստած,
Ինքն է մեր Բարեխօսը.
Ուստի սիրենք ու միշտ զովենք
Մեր Տէր Յիտուս Գրիստոսը:
Փափար ունինք, Խոյն:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

86 ԾՆՈՒՆԴ ՓՐԿՁԻՆ Ի ԲԵԹԼԷՅՄ

Բեթ — ւէ — հէ — մի դաշ — տին վը — րայ՝ Մինչ հո — վիւ — ներն ի զի — շե — րին

Ի — րենց հո — տերն կը հըս — կէ — ին, Հրեշ — տակ մ'ա — նոնց տայ ա — ւէ — տիս.

«Ի Բեթ — ւէ — հէ մ, ի Բեթ — ւէ — հէ մ Յի — սուս ծը — նաւ ծե — զի Փըր — կիչ.

Ի Բեթ — ւէ — հէ մ, ի Բեթ — ւէ — հէ մ Յի — սուս ծը — նաւ մար — դոց Փըր — կիչ:»

ԳՈՒԿ. Բ. 8-14

2 Հրեշտակն կ'ըսէ, «Ահա վրսեմ
Ուրախութեան աւետիս ծեզ.
Քրիստոս ծընաւ ի Բեթլէհէմ,
Ծընաւ Փրկիչ խոնարհ ու հեզ:»
ԽՏԲԵՐԷ — «Ի Բեթլէհէմ, Խ — յը:»

3 Ազգ մարդկային արդ թող զնծայ,
Երկինք, երկիր ուրախանան.
Յիսուս ծընաւ մեզի արքայ,

Ամօթապարտ ըլլայ սատան.
ԽՏԲ. — Ի Բեթլէհէմ, Խ — յը:

4 Խուճըն զուարթնոց այսօր կ'երգէ,
Փանրը ի բարձունս, խաղաղութիւն,
Եւ ի մարդիկ մեծ հաճութիւն,
Զի ծնաւ Փրկիչն ի Բեթլէհէմ:»
ԽՏԲ. — Ի Բեթլէհէմ, Խ — յը:

Թարգ. Կ. Յ. ՊԼԵԿԵՍԻՍԻՆԻՍ

87 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՕՐԻՆԱԿԸ ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

Գեթ-սե — ման պարտէզն մը — տէք, Դուք, դե — ւէն փոր — ծը — ւած — ներ.
Ձեր Տէ — լոջ պայքարն տե — սէք, Այն խիստ ա — հա — ւոր զի — շեր.

Իր ցա — ւէն ետ մի քաշ — ու իք, Որ ա — դօթք ը — նել տըր — վիք.

ՄԱՐԿ. ԺԴ. 32-36

2 Մօտեցէք այն ատեանին,
Ուր փառաց Տէրն կ'անարգուի.
Նայեցէք անոր վրշտին,
Ի՛նչ ցաւով սիրտն կը լեցուի,
Դուն ալ մի քաշուիր ցաւէն,
Խաչդ կըրել տրվէ իրմէն:

3 Գողգոթան ի վեր ելէք,
Հոն անոր ոտքերն գրկած՝
Այս անհուն հրբաշքն տեսէք,

Աստուծոյ Որդին զոհուած:
«Կատարեալ է,» կը գոչէ.
Սորվեցէք մեռնիլ անկէ:

4 Գերեզմանը մօտեցէք,
Ուր մարմինը թաղուեցաւ:
Այն դատարկ է, նայեցէք,
Ո՞վ ըզՏէրն անկէ առաւ:
Տէրն յարեալ ու համբարձաւ,
Մեզ ալ նոյն խոստմունք տրւաւ:

88 ՅԱՌԱ՛Ջ, ՅԱՌԱ՛Ջ, ԱՐՔԱՅ ՇԸՉՕՐ

Յա-ռա՛ջ, յա-ռա՛ջ, Սր — քայ հը-զօր, Քրիս-տոս խոնարհ եւ փա — ռա-ւոր.

Ի՛նչ վա-յե-լուջ, ի հան-դի-սի, Ով — սան — նա եւ ար — մա — ւե — նի:

89 ԳԵԹՍԵՄԱՆԻ

Ա. — հա Կեղրոն ծո-րէն կ'անցնի Տրամած Փրկիչը սի-րե-լի Դէպ ի Գեթ-

սե-մա-նի. Իր դէմքն է ի՛նչ Աստուածային, Բայց վրան ցաւ, վիշտ կը տես-նը-ւին:

ՄԱՏԹ. Ի. Գ. 36

2 Մարդուս մեղքերն կը վերցընէ,
Կրկին կրկին աղօթք կ'ընէ
Ի մէջ Գեթսեմանի.
«Ով Հայր, թէ որ է կարելի,
Թող աս գաւաթն ինձմէ անցնի.»

3 Իր հեզութիւնն ի՛նչ սիրելի,
Իր Հօր կամքին կը խոնարհի
Ի մէջ Գեթսեմանի.
«Ո՛վ Հայր, իմ կամքըս չէ, հապա
Միայն քու կամքըդ թող ըլլայ.»

4 Հայրն ալ լրսեց, ու իր Որդին
Սուրբ հրեշտակներն զօրացուցին
Ի մէջ Գեթսեմանի.
Ցաւոց գաւաթն առաւ, յարեալ,
Կրկին ուրախութեան հասաւ:

5 Թէ որ վիշտեր մեր վրայ հասնին,
Ու տառապանք վերէն տրուին,
Դէպ ի Գեթսեմանի
Նայինք, մեր Տէրը հոն տեսնենք,
Անոր նրման աղօթք ընենք:

88 ՅԱՌԱ՛Ջ, ՅԱՌԱ՛Ջ, ԱՐՔԱՅ ՇԸՉՕՐ

ՅՈՒՂ. ԺԲ. 12-15

1 Յառա՛ջ, յառա՛ջ, Արքայ հրգօր,
Քրիստոս խոնարհ եւ փառաւոր.
Ի՛նչ վայելուչ, ի հանդիսի,
Ովաննա եւ արմաւենի:

2 Յառա՛ջ, յառա՛ջ, Արքայ հրգօր,
Քու դէմդ կ'ելլէ մահ ահաւոր.
Առջեւըդ շարն կը նըլանի,
Մահովըդ մահն կը յաղթըլի:

3 Յառա՛ջ, յառա՛ջ, Արքայ հրգօր,
Զօրքեր երկնից հանդիսաւոր
Նային ըսքանչանօք անհուն
Իրենց Իշխանին զոհուելուն:

4 Յառա՛ջ, յառա՛ջ, Արքայ հրգօր,
Քու տէրութիւնդ է հոգեւոր.
Յաւէն, մահէն ա՛ն հոս բաժին
Եւ վերը փառքդ մըտիր կրկին:

Թարգ. C. C. TRACY

Անհուն սի — րսին ի Գողգոթա — թա, Ո՛հ, խաչաւե — ցաւ.
 Անհուն սիրսին ի Գողգոթա, Ո՛հ, խաչաւե-

Տէրն իմ բա — րի. Ար-ի ն թ ա — փեց խաչին վը — րայ,
 Տէրն իմ բարի. Արի ն թափեց խաչին վը-

Եւ ինձ շար — հեց նե-բաւ մ ձը — րիս Ո՛վ Գողգոթա — թա, վեհ
 րայ, Եւ ինձ շարհեց նեբաւ մ ձը — րիս

Գողգոթա — թա, Տէ — րոջս արեան ե — դար վը — կայ. Ո՛վ Գողգոթա —

թա, սարբ Գողգոթա — թա, Փըրկ — շիս մահ — ուան ե — դար վը — կայ.

ՄԱՏԹ. Ի. 33-53

2 Ժայռեր պատուին, արևն սևեռայ,
 Մինչ խաչին վրայ մեռնի Յիսուս.
 Եւ իր մահուամբ կ'անմահանայ
 Հէք մահապարտ հոգիս անյոյս:
 Ո՛վ Գողգոթա, ե — յը:

3 Տէր իմ Յիսուս, ո՛վ սէր անճառ,
 Ի՛նչ դառն տազնապ խաչին վրայ
 Գուն կրկեցիր ինձի համար,
 Ձիս փրկելու ի Գողգոթա:
 Ո՛վ Գողգոթա, ե — յը:

91 ԽԱՅԻՆ ՎՐԱՅ

Ա — հա տե-սէ՛ք Գառն Աս-տու-ծոյ Խա-չին վրայ, խա-չին վրայ.
 Ար — իւնն թա-փեց վա-սըն մար-դոյ Խա-չին վրայ, խա-չին վրայ:

Ո՛հ, լը-սե-ցէ՛ք գո-չումն, «է-լի, է — լի, լս՞-մա սա-բաք-թա-նի.»

Տե — սէք Փրը-կիչն, որ կը մեռ-նի Խա-չին վրայ խա-չին վրայ:

ԳՈՒԿ. ԻԳ. 33-46, ՅՈՎ. Զ. ԺԹ. 25-30

- 2 Տեսէ՛ք տարածեալ բազուկներն
 Խաչին վրայ, խաչին վրայ.
 Արիւնահոս կողն ու ձեռքերն
 Խաչին վրայ, խաչին վրայ:
 Խաւարեցաւ լոյսն արեգին,
 Խաւար պատեց զերկիր, զերկին
 Երբոր Յիսուս յաղթեց դելին,
 Խաչին վրայ, խաչին վրայ:
- 3 Արդ գործն վրսեմ կատարեցաւ
 Խաչին վրայ, խաչին վրայ,
 Մեծ յաղթութիւնն ինքն ստացաւ
 Խաչին վրայ, խաչին վրայ:

- Նուաղեալ աչքերն յերկինս ուղղած՝
 Գոչեց «Ամէնն է կատարեալ:»
 Յայնժամ հոգին առ Հայրն յանձնած՝
 Ո՛հ, մեռաւ խաչին վրայ:
- 4 Ա՛հ, ո՛ւր երթամ պիտի պատմեմ
 Զոհն Փրկչին խաչին վրայ.
 Կ'ուրախանամ երբ կը լրսեմ
 Զոհն Փրկչին խաչին վրայ.
 Այո՛, յաւէտ այս է հաւատքս
 Հիմա եւ միշտ եւ յաւիտեանս,
 Թէ պարգեւեց Յիսուս ինձ կեանս
 Խաչին վրայ, խաչին վրայ:

92 ՓՇԵՂԷՆ ՊՍԱԿ

Ա. — Վե. Է. Ղ. — Վ. — Է.

Ով սուրբ Գր-լուիս, ին — չո՛ւ ես Յա — ւի մէջ ըն — կրդ — մած.
 Ին — չո՛ւ վի-րա—ւոր — ուած ես, Եւ փու—շե-րով սլասկ—ուած:

Ով սուրբ Գր-լուիս, փառ — քո—վրդ եր — կինք կը լե — ցը — նես.

Բայց հոս ա-րիւ—նա — լի—ցրդ, Դուն սլատ-ուա-կան ինձ ես:

ՅՈՎՀ. ԺԹ. 2, 5

2 Ո՛հ, ի՛նչ ցաւով լեցուած ես,
 Ի՛նչ անարգանքներով.
 Տրտմութիւնով պատած ես,
 Բայց վերջը ցնծումով.
 Ամէն քու ցաւն ու գուժը
 Չարերը կը փրկէ.
 Մերն էր բոլոր յանցանքը,
 Պատիժն ան կը բաշէ:

3 Ի՞նչ խօսք, ով իմ Փրկիչըս,
 Գտնեմ քեզ օրհներու.
 Որ հաճեցար իմ անձըս
 Մահուամբողջ փրկելու:

Տէր, սուր որ քու շնորհքովը
 Հաւատարիմ մընամ,
 Եւ յաւիտեան քու սէրըդ
 Բընաւ ես չը մոռնամ:

4 Չըլլայ որ քեզ թողում, Տէր,
 Եւ ոչ քեզմէ թողուիմ.
 Հաւատքս քեզ կ'ընդունի, Տէր,
 Եւ միշտ քուկդ է սիրտ իմ:
 Երբ ըսպառի իմ կեանքըս,
 Ու մահ ինձի հասնի,
 Տուր որ հատնին ցաւերըս,
 Հոգիս ալ քովդ հանգչի:

92 ՓՇԵՂԷՆ ՊՍԱԿ

ԵՆԻՐԵՐ ԷԳՆՈՒՄ

Ով սուրբ Գրյուխ, ինչո՞ւ ես Յա—ւի մէջ ընկըղ—մած. Ինչո՞ւ վի—րա—ւոր—

ուած ես, եւ փու—շե—րով պատկ—ուած. Ով սուրբ Գրյուխ, փառ—քո—վրդ եր—

կինք կը լե—ցը—նես. Բայց հոս ա—րիւ—նա—լի—ցըղ, Դուն պատուական ինձ ես.

93 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՔԱԻԶԱԿԱՆ ՄԱՀԸ

Յի—սուս Գրիստոս, տեսայ քու— կին Մահուան ցա—ւերդ, սուկաց հո — զիս.

Ա—յո, մե — ռար դուն կա—մո — վին Վասն ա—պրս—տամբ մե—ղա—ւո — ըիս.

ՄԱՏԹ. ԻԷ. 45-53

- 2 Դուն տանջեցար, եւ բրնուծիւն Ողբերգական հեծեց ճայնով. Արեւն ծածկեց իր լոյսն փայլուն, Լացին սուրբերը մահոյ ողբով.
- 3 Քու մահըդ, Տէր, զո՞հ սրբազան, Միշտ աչքերնուս ըլլայ ներկայ,

- Քանզի արիւնքդ պատուական Ամէն մեղքէ մեզ կը լըւայ.
- 4 Յիսուս Գրիստոս, թող անդադար Արտիս ազդէ սէրդ գերապանծ. Դուն մեր մեղաց համար մեռար, Միայն դուն ես Փրկիչ, Աստուած.

94 ԽԱԶԻՆ ՏԱԿ

Երբ գամ կայնիմ խաչիդ մօտիկ, Ա-րեւ, աշխարհ կելլեն աչքիս.

Դնչ են երկ-րի փառք սը — նո — տիր, Դուն ցաւե-րովդ ինձ հե-րիք ես.

Վ.ՍԻԿ. Թ. 23

2 Հոս թոյլ կու տաս ինձ որ ծունգերդ
Քունեմ, փարիմ անտուրը ձեռքովս.
Եւ անարգել սիրուն ոտքերդ,
Ա՛հ, համբուրեմ պիղծ շրթունքովս.

3 Այդ վարդագոյն ներկած երես
Երբ կը դիտեմ, անձս կ'ուրանամ.

Եւ կ'ամչնամ գանգառներէս,
Ամէն ցաւերս ալ կը մոռնամ.

4 Թո՛ղ զիս խաչիդ ստուերին տակ.
Հո՛ս կը տեսնեմ մեղքս անհամար
Ա՛լ չեմ փնտուեր պատիւ, վաստակ,
Կ'ուզեմ զոհուիլ քեզի համար.

Ա. Կ. ՊԵՏԻԿՅԱՆ

95 ԽԱԶԻՆ ՏԱԿ ՆՍՏԻԼԸ

Մ'ըջափ քաղցրը է այն ժամը, երբ խա — չին առ — ջեւ կե — նամ.
Կատարեալ խա-ղա-ղու-թիւն մը Գրիս-տո — սի մա — հէն կ'առ — նեմ:
Հաւատքիս մէջ հաստատուած եմ, Կեանք կ'առ-նեմ՝ հր մահ-ուա — նէն:

Հոն սի-րով, ցաւով լեց-ուած եմ, Ար-ցունք-նե-րըս կը վա — զին.

96 ՅՈՅՍ ՄԵՐ Ի ԽԱԶԵԱԼՆ ՔՐԻՍՏՈՍ

ՀՈՌՎՄ. Ե. 7-9

- 1 Ով խաչեալ Փրկիչ Քրիստոս,
Որ սիրող ես իմ հոգւոյս,
Քեզ միայն կը պաղատիմ,
Ողորմէ ինձ եղկելոյս.
Թող ան ջուրը եւ արիւն
Որ կողէր, Տէր, կը վազէ,
Հոգիս ամէն մեղքերն
Մաքրելով զիս բըժըշկէ:
- 2 Արցունքներս թէեւ վազեն
Իմ աչքէս առատապէս,
Նախանձով թէեւ իմ սիրտս
Միշտ վառի խիստ սաստկապէս,

- Ո՛հ, կարող չեն զիս սրբել
Իմ մեղքէս եւ զիս մաքրել.
Այլ, Փրկիչ իմ, դո՛ւն միայն,
Դուն կրնաս մեղքերս քաշել:
- 3 Երբ հատնի իմ շունչս, Տէր,
Երբ մահուամբ աչքերս գոցեմ,
Անձանօթ երկիրն հասնիմ,
Աթոռիդ վրայ քեզ տեսնեմ,
Ով խաչեալ Փրկիչ Քրիստոս,
Երբ ես քու առջիդ կայնիմ,
Տուր ինձի, Տէր, կ'աղաչեմ,
Որ զրկիդ մէջ ես հանգսիմ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

95 ԽԱԶԻՆ ՏԱԿ ՆՍՏԻԼԸ

ԿՈՂ. Ա. 20

- 1 Ո՛րչափ քաղցր է այն ժամը,
Երբ խաչին առջեւ կենամ.
Կատարեալ խաղաղութիւն մը
Քրիստոսի մահէն կ'առնեմ:
Հոն սիրով, ցաւով լեցուած եմ,
Արցունքներըս կը վազեն.
Հաւատքիս մէջ հաստատուած եմ,
Կեանք կ'առնեմ իր մահուանէն:

- 2 Ո՛հ, այս տեղը ի՛նչ օրհնեալ է,
Երբ խաչիդ տակ կը նստիմ.
Գութն Աստուածային փայլած է
Շնորհալի աչքէդ, Տէր իմ:
Հոս նստած թող նայիմ մէյմը
Իր սիրոյն զարմանալի,
Եւ իր պատուական արեամբը
Աստուծոյս ես դառնայի:

Փրկիչի խաչին ներքեւը կ'ուզեմ առնել կայան, Խիստ ծարաւուտ երկրի մը մէջ՝

Ժայռի շուքի նրման. Ի՛նչ զովարար ծածկոյթ է ան կէս օր՝ տարութենէն՝

նէն, ճամբուն վրայ ալ հանգրստարան օրուան ծանրութենէն։

ԵՍ. Լ.Ք. 2

1 Փրկչիս խաչին ներքեւը
 Կ'ուզեմ առնել կայան,
 Խիստ ծարաւուտ երկրի մը մէջ՝
 Ժայռի շուքի նրման.
 Ի՛նչ զովարար ծածկոյթ է ան
 Կէս օր՝ տարութենէն,
 ճամբուն վրայ ալ հանգրստարան
 Օրուան ծանրութենէն։

3 Երբեմն Փրկչիս խաչին վրայ
 Աչքս հաւատքով տեսաւ
 Զայն որ զիս փրկելու համար՝
 Իր անձը զոհ տրւաւ.
 Եւ տեսնելով կը սքանչանայ
 Իմ սիրտս աս բաներուն,
 Իմին մեծ անարժանութեանս,
 Անոր անհուն սիրոյն։

2 Ի՛նչ քաղցր ու ապահով է
 Փորձուած բընակարան,
 Ուր Աստուծոյ արդարութիւնն
 Ու սէրն կը միանան.
 Ինչպէս Յակոբ նահապետին
 Երազն զարմանալի,
 Այնպէս խաչն ալ՝ մինչեւ երկինք
 Սանդուխ ինձ կը թրւի։

4 Կ'ընտրեմ, ով խաչ, քու շուքըդ
 Անվտանգ ինձ ապաւէն.
 Բընաւ ուրիշ լոյս չեմ ուզեր
 Փրկչիս դէմքին լոյսէն.
 Ա՛լ յոյսըս չէ երկրիս վաստակն,
 Ա՛լ չեմ փնտռեր աշխարհս.
 Իմ մեղքս միայն ամօթըս է,
 Խաչն ալ միայն իմ փառքս։

Թարգ. ELIAS RIGGS

98 «ԱՄԷՆ ԲԱՆ ԿԱՏԱՐԵԱԼ Է»

Լը—սե—ցէք սի—րոյ բար—բա—ուր. Ա.—ղա—ղակ Գող—գո—թա — յէ, «Կա—տար—
Կը պատ—ուէ պինդ ա—պա—ուա—ծը, Երկ—րա—շարժ խա—ւար կ'ը—նէ,

եալ է,» Հո—գե—վար Փրկիչն գո—չէ, «Կատարեալ է,» Հոգեվար Փրկիչն գո—չէ,

ՅՈՎՀ. ԺԹ. 30

2 «Կատարեալ է,»-ինչ հաճոյք տայ,
Ո՛հ, այս խօսք յոյժ սրխալի.
Օրհնութիւն անհուն յերկնից գայ
Շընորհօք Տէր Յիսուսի.
«Կատարեալ է,»
Հոգեվարն, ո՛վ սուրբք, խօսի:

3 Սերովբէք, ձեր քրնարները
Միացէք նորէն զարնել.
Բաղբը երգով երկինքն, երկիրը
Թող օրհնեն զէմմանուէլ.
Ալէլուիա,
Փառք Գառին, ուզեց մեռնիլ:
Թարգ. ՄԿՐՏԻՉ Տ. ԲԻՐԷՉՃԵԱՆ

99 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽԱԶԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Երբ ան խա—ջին ես կը նա—յիմ, Ուր որ մե—ուաւ փա—ուաց Տէրն իմ,

Իմ մեծ շա—հերս վնաս կը սե—պեմ, Հը—պար—տու—թիւնս ալ կ'ա—նար—գեմ:

ԳԱՂ. 2. 14

2 Ձը պարծենամ ուրիշ բանով,
Բայց թէ միայն Փրկչիս մահով.
Բոլոր փափարս մեծ կամ չնչին
Ես կը զոհեմ իր արիւնին:
3 Տես իր զլխէն, ձեռքէն, ոտքէն
Սէր, արտամութիւն մէկ կը վազեն.

Ե՞րբ միացան ատնք ատանկ,
Ի՞նչպէս ըրին փուշերն պրտակ,
4 Փառքն արքայից ինձի տրուէր,
Ան շատ պզտիկ պարգեւ մըն էր.
Ասանկ Տէրոջ անհուն սիրոյն
Արժան է տալ իմ կեանքս ողջոյն.

100 ԿԱՆԱԶԱԻԷՏ ԲԼՈՒՐԸ

Կա-նա—չա-ւէտ բը-լուր մը կայ, Գող-գո-թա իւր ա—նուն. Ուր մեր Փրկիչն ի

մահ խաչին Յայտ-նեց իւր սէր ան-հուն: Ո՛հ, փո-խա-րէն այս-քան սիրոյ, Տէր,

քեզ ի՞նչ վը-ճա-րենք: Ի-ցի՛ւ մեր սէր, մեր սիրտ բոլոր Միայն քեզ նը—ւի-րենք:

ՅՈՎ. Է. ԵԹ. 17, 18

1 Կանաչաւէտ բլուր մը կայ,
Գողգոթա իւր անուն.
Ուր մեր Փրկիչն ի մահ խաչին
Յայտնեց իւր սէր անհուն:
Ո՛հ, փոխարէն այսքան սիրոյ,
Տէր, քեզ ի՞նչ վըճարենք:
Իցի՛ւ մեր սէր, մեր սիրտ բոլոր
Միայն քեզ նըւիրենք:

3 Այն որ անմեղ, անբիծ ալ էր,
Եղաւ իբր յանցաւոր,
Որ արդարներ ըսուինք իրմով,
Ու ո՛չ թէ մեղաւոր:
Ո՛հ, փոխարէն այսքան սիրոյ,
Տէր, քեզ ի՞նչ վըճարենք:
Իցի՛ւ մեր սէր, մեր սիրտ բոլոր
Միայն քեզ նըւիրենք:

2 Ա՛հ, ի՞նչ դառն վիշտ օրհնեալ մեր Տէրն
Կրեց մեզի համար.
Ո՛չ մի լեզու կարէ պատմել
Յաւերն իւր անհամար:
Ո՛հ, փոխարէն այսքան սիրոյ,
Տէր, քեզ ի՞նչ վըճարենք:
Իցի՛ւ մեր սէր, մեր սիրտ բոլոր
Միայն քեզ նըւիրենք:

4 Այդ արիւնոտ սուրբ ձեռքերուդ՝
Համբոյր բիւր, Տէր Յիսուս.
Որովք բացիր երկնից դռներ,
Պարգեւեցիր մեզ յոյս:
Ո՛հ, փոխարէն այսքան սիրոյ,
Տէր, քեզ ի՞նչ վըճարենք:
Իցի՛ւ մեր սէր, մեր սիրտ բոլոր
Միայն քեզ նըւիրենք:

101 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽԱԶԸ

Խմայարժանքս եւ իմ փառքս է լոկ խաչքն Քրիստոսի. Խաչն, դարուց ա-

mf

ւերներուն վրայ Վեր կանգնած, վրսեմ, փայլուն: Երբ կե-նաց վա-յերն պատեն զիս,

p

Վախ ահեղ, յոյս խաբերայ, Յայնժամ խաչն աչքիս սուջեւ ը Աւելի կը շող-շողայ:

f

ԳԱԳ. 2. 14

2 Երբ իմ սիրտս բերկրալից է
 Եւ երկինք պայծառ իմ վրայ,
 Լոյսն անգամ խաչին լուսովը
 Աւելի փայլուն կ'ըլլայ:

Բաղդ, ցրնծում կամ ցաւ ու վիշտ ալ
 Նոյն խաչովը կ'օրհնուի,
 Զի Փրկչին սիրով կ'ըլլամ ես
 Յախտեան երանելի:

102 Ա Պ Ա Ի Է Ն

Այլ ապաւէն ես չեմ ուզեր, Բայց Յիսուսի արիւնն ու սէր. Ո՛չ, չեմ ուզեր ուրիշ խոստում, Այլ լոկ անոր անուան յենում: Անշարժ Վէմին յենում միայն, Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն, Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն:

Այլ ապաւէն ես չեմ ուզեր, Բայց Յիսուսի արիւնն ու սէր. Ո՛չ, չեմ ուզեր ուրիշ խոստում, Այլ լոկ անոր անուան յենում: Անշարժ Վէմին յենում միայն, Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն, Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն:

Այլ ապաւէն ես չեմ ուզեր, Բայց Յիսուսի արիւնն ու սէր. Ո՛չ, չեմ ուզեր ուրիշ խոստում, Այլ լոկ անոր անուան յենում: Անշարժ Վէմին յենում միայն, Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն, Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն:

ԵՐԲ. 2. 18

1 Այլ ապաւէն ես չեմ ուզեր,
Բայց Յիսուսի արիւնն ու սէր.
Ո՛չ, չեմ ուզեր ուրիշ խոստում,
Այլ լոկ անոր անուան յենում:
Անշարժ Վէմին յենում միայն,
Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն:

3 Խոր հոսանքէն այս մութ կենաց
Կ'անցնիմ՝ լոկ իր ուխտին յենած.
Հոգ չէ ցնդին թող իմ յոյսերս,
Ինքն է անշարժ յոյսը ու սէրս:
Անշարժ Վէմին յենում միայն,
Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն:

2 Երբ մութ պատէ իր դէմք սիրուն՝
Յառիմ անոր շնորհաց անհուն.
Եւ երբ գուան մրրիկ եւ հով
Մընայ խարխախըս ապահով:
Անշարժ Վէմին յենում միայն,
Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն:

4 Ու երբ հնչեն վերջին փողեր,
Զիս չեն զրաւեր մահուան դողեր,
Զի իր արեամբ սրբուած, արդար,
Պիտի գոչեմ զինք անդադար:
Անշարժ Վէմին յենում միայն,
Ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն:

Թարգ. Յ. Թ. ԳԱՅԱՆԱՆ

103 ԽԱԶԻՆ ՄՕՏ

Ով Յիսուս, հոգիս պահէ Միշտ խաչիդ մօտերը, Ուր աղբիւր մը կը հոսէ

Իւր բուժող ջուրերը: Տէր, քու խաչդ միշտ ընեմ՝ Փառքս ու ցընծութիւնքս,

Մինչ գետէն անդին գրտնեմ՝ Բովդ երանութիւնքս:

ԵՓԵՍ. Բ. 13

1 Ով Յիսուս, հոգիս պահէ
Միշտ խաչիդ մօտերը,
Ուր աղբիւր մը կը հոսէ
Իւր բուժող ջուրերը:
Տէր, քու խաչդ միշտ ընեմ
Փառքս ու ցընծութիւնքս,
Մինչ գետէն անդին գրտնեմ
Բովդ երանութիւնքս:

2 Մօտ խաչին հոգիս հասաւ,
Տէր, ողորմութեանը.
Հոն իմ շուրջըս փայլեցաւ
Աստղ առաւօտեանը:
Տէր, քու խաչդ միշտ ընեմ
Փառքս ու ցընծութիւնքս,
Մինչ գետէն անդին գրտնեմ
Բովդ երանութիւնքս:

3 Տէր, քու խաչդ օրէ օր
Բեր աչքիս առջեւը,
Անդադար մընամ անոր
Ըստուերին ներքեւը:
Տէր, քու խաչդ միշտ ընեմ
Փառքս ու ցընծութիւնքս,
Մինչ գետէն անդին գրտնեմ
Բովդ երանութիւնքս:

4 Մօտ խաչին ես կը սպասեմ,
Մինչ Տէրոջը փառքը
Հոն, գետէն անդին, տեսնեմ,
Ոսկեղէն եզերքը:
Տէր, քու խաչդ միշտ ընեմ
Փառքս ու ցընծութիւնքս,
Մինչ գետէն անդին գրտնեմ
Բովդ երանութիւնքս:

Թ.ՐԳ. ELIAS RIGGS

104 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԶՕՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մէ — կը տե-սայ խա—չէն կախ-ուած, Նեղ-եալ ար-իւն—լը — ւայ,

Ինձ նա-յե-ցաւ աչ—քով տրտ-մամբ, Ի—րեն երբ մօ—տե—ցայ:

ՄԱՐԿ. Ժ. 45

- | | |
|---|---|
| <p>2 Անշուշտ բընաւ ես չեմ մուռար,
Ի՛նչ նայուածքով կ'ըսէր,
«Իմ մահիւրս է քեզի համար,»
Թէպէտ ինք չէր խօսեր:</p> <p>3 Ո՛հ, ըզգացի տրտմութիւնով
Մեղքերս, ու շատ լացի.
Տեսայ որ ես մեղանջելով
Իմ Տէրըս մեռցուցի:</p> <p>4 «Վա՛յ ինձ, աւանդ, ալ յոյս չունիմ,»
Հարով ես կանչեցի.</p> | <p>«Ո՞ր կողմ երթամ, որո՞ւ փախչիմ,
Զի Տէրն ըստաննեցի.»</p> <p>5 Երկրորդ անգամ գրթած աչքով
Խաչէն ինձ նայեցաւ.
Եւ իր շնորհիւրը յայտնելով՝
Սիրով ինձի ըսաւ,</p> <p>6 «Զրբի շնորհքով ես կը քաւեմ
Մեղքերդ, սիրելիս.
Յօծար կամքով մահ յանձն կ'առնեմ,
Որ յաւիտեան ապրիս.»</p> |
|---|---|

105 ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՆ

Հրեշ-տակ-ներ, քարն վեր ա-ռէր, Այդ որ—սէղ քա — շէ, մահ, ձեռք.

Տես, ան-մահ յաղ—թա—նա—կաւ Տէրն այս — օր փառ — քով յար—եաւ:

106 ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱԻ

Հրեշտակն յերկնից կ'իջնայ, կ'ըստ մարդկան սեռին, «Ազամարդի, ցընծա, Ա-հա քեզ աւետիս»

Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց, Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց, Իբր անդրանիկ յաբու-ցե-լոց»

սոս յարեալ ի մեռելոց, Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց, Իբր անդ — լա—նիկ յաբու—ցե—լոց»

ՄԱՐԿ. ԺԶ. 1-18, ԳՈՒԿ. ԻԴ. 1-12

- | | |
|--|--|
| <p>2 «Երբոր կ'որոտար երկինք,
Երկրի հիմն սարսեցաւ.
Ապշած ինկան մարդիկ,
Տապանը բացուեցաւ:»
Քրիստոս յարեալ, և այլն:</p> | <p>4 Եկէք, ու գիտեսէք,
Ըսաւ ինք, Տէրն փառաց.
Բոլոր աշխարհի գացէք,
Ըսէք ամէն ազգաց:
Քրիստոս յարեալ, և այլն:</p> |
| <p>3 «Հոս չէ ան որ մեռաւ,
Կանայք, ինչո՞ւ կ'ողբար.
Սուգի ատենն անցաւ,
Ուրախանայ աշխարհը:»
Քրիստոս յարեալ, և այլն:</p> | <p>5 Արդ մենք ալ յարութեան
Հանդէսը կատարենք.
Եւ ի ձայն ցնծութեան
Ուրախալից գոչենք,
Քրիստոս յարեալ, և այլն:</p> |

Թարգ. Ա. Մ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

105 ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՆ

ՄԱՏԹ. ԻԸ. 2-4

- | | |
|---|---|
| <p>2 Նայեցէք, սուրբք, Յաղթողին,
Համբառնայ, տեսէք, յերկին.
Խումբք երկնից, ի մէջ նամբուն,
Մարմնացեալ Տեառն սուր ողջոյն:</p> | <p>4 Երկնային դասք, անդադար,
Օ՛ն, զարկէք ոսկի քընար.
Երգեցէք վրսեմ երգեր
Բիւրք բիւրուց լեզուօք առ Տէր:</p> |
| <p>3 Կը բանայ երկինք դուռն լայն,
Որ փառքով անցնի Հսկայն.
Գահդ բազմէ, Արքայդ փառաց,
Քուկդ է տէրութիւնն անանց:</p> | <p>5 Փառք, սլատիւ էմմանուէլին,
Տէր, Փրկանք, Միջնորդ մերին.
Հռչակուին երկրիս ծայրեր
Սուրբ անուանն օրհնութիւններ:</p> |



107 ՅԱՐՈՒՑԵԱԼ Է ՏԷՐ

Յարուցեալ է Տէր այսօր, Ա — լէ — լու — իա. Նա յաղթող է եւ հր֊զօր,

Ա — լէ — լու — իա. Իր մահուամբն հիա֊նա — լի, Ա — լէ —

լու — իա, Մեզ կացոյց միշտ կեն֊դա — նի, Ա — լէ — լու — իա.

ՄԱՏԹ. ԻԸ. 7

1 Յարուցեալ է Տէր այսօր, Ալէլուիա.
 Նա յաղթող է եւ հրզօր, Ալէլուիա.
 Իր մահուամբն հիանալի, Ալէլուիա,
 Մեզ կացոյց միշտ կենդանի, Ալէլուիա:

3 Իր կրրած այն դառն տազնապ, Ալէլուիա,
 Մեր սիրոյն յաւէտ է կապ, Ալէլուիա,
 Որ սրտէն յերկինս հասնի, Ալէլուիա,
 Ուր Յիսուս ի սպառ հանգչի, Ալէլուիա:

2 Երգերով մեր քաղցրալուր, Ալէլուիա,
 Արդ գովենք Տէրն Երկնաւոր, Ալէլուիա.
 Ինք կրրեց դառն վիշտ ու ցաւ, Ալէլուիա,
 Որ ապրինք, մեր տեղ մեռաւ, Ալէլուիա:

4 Յարուցեալ է Տէրըն մեր, Ալէլուիա,
 Ընելով դրժոխս աւեր, Ալէլուիա,
 Պիտ' իշխէ դարեր անվերջ, Ալէլուիա,
 Ու բնակի մեր սրտից մէջ, Ալէլուիա:

Թարգ. Յ. ՏԱՃԱՏԵԱՆ

«Ձէ աստ, քանզի յարեալ, Մի խնդրէք զոյն ընդ մեռեալս, կ'ապրին առ որ մեռալ» Լուսազգեսաց հրեշտակն ը-

սաւ նա յաղթեց իր թշնամոյն, Եւ յայտնեց իր զօրութիւն, Երբ առաւ խայթն մահուանէ, Յաղթանակ գերեզմանէ:

ԽՏԻԻԳ

Ապա մի սիրտ, մի ձայն, Բոլոր երկիր ցնծան. Սմէն մարդիկ ալ թող դուչեն, Եւ հրեշտակներն անդ-

բաղարձեն, «Քրիստոս յարեալ, Քրիստոս յարեալ, Յընծում, ցընծում, ցընծում աշխարհի»

ՄԱՏԹ. ԻԸ. 8

2 Ձէ աստ, քանզի յարեալ,
 Ձէ այլ եւս նա աստ յերկրի.
 Իր փորձութիւն անցաւ,
 Ձիք այլ եւս վիշտ կրրելի.
 Նրպատակն իւր է լրցուած,
 Եւ իր գործն աստ կատարուած.
 Նա որ էր ի խաչ մեռած
 Փառաւոր զահն է բազմած.
 Ապա մի սիրտ, մի ձայն, — այլ:

3 Ձէ աստ, քանզի յարեալ,
 Եւ աչաց անյայտ եղաւ.
 Բայց թէ մեռնինք իրմով,
 Դարձեալ պիտ' ելլենք անով.
 Ձի նովաւ կ'ապրինք միայն
 Որ կ'ապրի ինք յաւիտեան.
 Ի՛նչ օրհնեալ խոստումն եւ յոյս,
 Պիտ' ապրինք նովաւ ի յոյս:
 Ապա մի սիրտ, մի ձայն, — այլ:

1. Եր-կինք կ'օժ-ուի շո-ղով այգուն, Լեցնեն օդ մե-ղե-դիր. Պարտեալ դրժոխք նրա-
 2. Մահուան գե-րին կը-րեց շրջման Բանտին մէջ ըս-տո-րին. Բայց նա յարեալ յաղ-

տի նը-կուն, Յրնժմամբ երգեն մար-դիկ. Մինչ մեր Փրը-կիչ, հը-զօր Ար-քայ,
 Թեց մահուան, Է-րաւ զայն իր գե-րին. Փայ-լուն զուարթունք գո-չեն, «Ի բայց

Փրչի, դրոներն մահուան, եւ մութ շիրմին խորքէն դուրս գայ Բայլով վեհ, յաղթական.
 Արցունք, խունկ եւ վիշտեր. Սյսօր թող նոր երգեր փառաց Գովեն յարուցեալ Տէր:

Փառք Աս-տու-ծոյ զոչենք ուժ զին, Բիւր փառք ձօնենք, արդ, Բարձրեալին. Փառք տանք
 ա-նոր մի-

ա-րե-րան, Ա-մէն, փառք իր անուան, Իր սուրբ ան-ուան,
 սուրբ անուան:

110 ԼՄՆՑԱԻ, ԼՄՆՑԱԻ

Խօսք տը—ւած է Աստ-ուած, փրկութիւնն է ձը — ըի Ա—մէ—նուն որ Փրկ-

կիչն հաւատքով կ'ընդունի: Լը-մըն-ցաւ, լը-մըն-ցաւ, Որ մե-ռած էր՝ յար-եաւ,
Լը-մըն-ցաւ, և այլն:

Ա—զի՛ն Երեւոյր
Եւ ա — նով հաւ-տա-ցողն փրկ-կու-թիւն ըս-տա—ցաւ, թիւն ըս-տա—ցաւ:

ՅՈՎ. Է. ԺԷ. 4, ԺԹ. 30

- 2 Ճանապարհս հոս, իրաւ, է լեցուն վրտանգով,
Բայց Յիսուս ինձ է միշտ առաջնորդ ապահով:
Լըմընցաւ, և այլն:
- 3 Սիրելիքս հրեշտակաց հետը փառք վայելեն,
Ապահով հոն հասած են, եւ այսպէս կ'երգեն:
Լըմընցաւ, և այլն:
- 4 Արքային մօտ տըղայք ալ իմ աչքս կը տեսնէ.
Քանի որ կ'երգեն, ինք ժպտելով կը լըսէ:
Լըմընցաւ, և այլն:
- 5 Մարգարէք եւ արքայք նոյն գնդաց հետ ալ կան,
Այն ոսկի քաղբին մէջ երգելով կը ցնծան:
Լըմընցաւ, և այլն:
- 6 Նոյն գնդաց մէջ բաժին կայ քեզի եւ ինձի,
Եւ մեր երգն փրկութեան միշտ պիտի այս լինի:
Լըմընցաւ, և այլն:

111 ՓՐԿԻԶՍ Կ'ԱՊՐԻ

Գիտեմ որ իմ Փրկիչս կ'ապրի. Աս ի՛նչ խրախոյս կու տայ ինձի. Կ'ապ-

րի, կ'ապրի Այն որ մեռաւ, Կ'ապրի որ տայ ինձ կեանք անբաւ:

ՅՈՒՅ ԺԹ. 25

- | | |
|---|---|
| <p>1 Գիտեմ որ իմ Փրկիչս կ'ապրի.
Աս ի՛նչ խրախոյս կու տայ ինձի.
Կ'ապրի, կ'ապրի Այն որ մեռաւ,
Կ'ապրի որ տայ ինձ կեանք անբաւ:</p> | <p>4 Կ'ապրի որ միշտ ինձի օգնէ,
Հոգևոյս համար բարեխօսէ.
Կ'ապրի, ինձ առաջնորդելու,
Եւ զիս վտանգէ ազատելու:</p> |
| <p>2 Կ'ապրի Գրուխըս յաւիտեան,
Մահուամբ՝ մահուան վրայ յաղթական.
Կ'ապրի, կ'ապրի զիս փրկելու,
Եւ իր սիրովը օրհնելու:</p> | <p>5 Կ'ապրի որ փարատէ վախերս,
Եւ միշտ սրբէ իմ արցունքներս.
Կ'ապրի, կու տայ ինձ կեանք եւ լոյս,
Եւ ըստփանք ու խրրախոյս:</p> |
| <p>3 Կ'ապրի երկնից մէջ փառաւոր,
Տէր ամէնուն եւ Թագաւոր.
Կ'ապրի բարձրերը համբարձած,
Իր եւ մեր Հօր աջ կողմն նստած:</p> | <p>6 Կ'ապրի ու միշտ զիս կը սիրէ,
Եւ միշտ հոգիս կը պաշտպանէ.
Կ'ապրի եւ ինձ կ'ըլլայ Արքայ,
Եւ մարգարէ ու Քահանայ:</p> |
| <p>7 Կ'ապրի ու ես պիտի ապրիմ,
Ու միշտ իր քովը բընակիմ.
Աս ի՛նչ ցնծում կու տայ ինձի,
«Գիտեմ որ իմ Փրկիչս կ'ապրի.»</p> | |

Թարգ. ELIAS RIGGS

112 ՔՐԻՍՏՈՍ ՄԵՐ ՄԻ ՄԻԱՅՆ ՊԱՏԱՐԱԳԸ

Որ—չափ ար—իւն որ թափ—ուե—ցաւ չը—րէ—ա—կան հին զո — հե — րէն,

Մեղքերն մաքրել կա—րող չե—ղաւ, Կամ ա—զա-տել ըզ-մարդ խրդ—ճէն:

ՅՈՎՀ. Ա. 29

1 Որչափ արիւն որ թափուեցաւ
 Հրրէական հին զոհերէն,
 Մեղքերն մաքրել կարող չեղաւ,
 Կամ ազատել ըզմարդ խրդճէն:

3 Տէր, թող նայիմ ես հաւատքով
 Այն քաւչական պատարագին,
 Երբ մեղքերէս հեռանալով
 Կը զղջանամ յոյժ լալագին:

2 Միայն Քրիստոս, Գառն Աստուծոյ,
 Որ յանձն առաւ ըզմահ անպարտ,
 Մեզ կը սրբէ մեղաց յաղտոյ
 Պատարագաւն անհամեմատ:

4 Ով իմ հոգիս, դարձիր ու տես
 Աստուածորդին խաչէն կախուած
 Քեզի համար չարի մը պէս՝
 Քու մեղքերովը տանջուած:

5 Եկէք, փառք տանք ուրախ ձայնով
 Այն Գառնուկին որ մեզ սիրեց,
 Իր փրկարար սէրն երգելով,
 Որ անէծքէն մեզ ազատեց:

113 ՅԻՍՈՒՍ ԱՂԲԻՒՐ ԿԵՆԱՅ

Տէր Յիսուս Էմմա-նու-էլ, Մեզ աղբիւր կե-նաց բա-ցիր.

Մեր հոգ-ւոց հա-մար մեռ-նիլ եւ խաչ-ուիլ դուն յանձն ա-ռիր:

ՅԱՅՏ. ԻԱ. 6

2 Սուրբ կողիդ արիւնը, Տէր,
Աղբիւրի սէս որ վազեց,
Զար աւազակին մեղքերն
Կատարելապէս սրբեց:

3 Ով Գառն Աստուծոյ, մարրէ
Մեր հոգին ան աղբիւրովն.
Կ'աղաչենք, Յիսուս, բաւէ
Մեր մեղքերն ան արիւնովն:

114 ՄԵՂԲԻ ՉԱՄԱՐ ԱՂԲԻՒՐ

Տէր Յիսուսի ե-րակ-նե-րէն Աղբիւր մը կը յոր-դէ Ար-

եամբ լեցուած. մեր մեղքերէն կը լուայ ու կը մաք-րէ, կը լուայ ու կը մաք-րէ:

ՉԱՅ. ԺԳ. 1

2 Խաչին վրայ խեղճ աւազակն
Երբ այն աղբիւրն տեսաւ,
Զարչարանացր ժամանակն
Խիստ շատ ուրախացաւ:

3 Ստոր նրման թէպէտ ըլլամ
Շատ չարագործ, ես ալ
Նոյն աղբիւրին ջրովն կրնամ
Լուացուիլ, մարուր ըլլալ:

4 Այն փրկարար աղբիւրն տեսայ,
Եւ տեսնելէս ի վեր
Իմ գովութեանքս առարկայ
Եղաւ բու սէրդ, ով Տէր:

5 Ու երբ հոս գովելէն դադրի
Մահուամբ տրկար լեզուս,
Երկնից մէջ սէրդ ա՛լ աւելի
Երգեմ, ով Տէր Յիսուս:

115 ՈՂ, ԻՆՉ ՀԻԱՆԱԼԻ ՓՐԿԻԶ

Յի-սուս քա-ւիչ ե — դաւ մե-դաց, Ո՛հ, Փրք-կիչ հիա-նա — լի. Փրքկ-

եալ ենք արդ, պարտքն է վճարուած, Ո՛հ, Փրք-կիչ հիա-նա — լի.

ԽՃԻԻԷ

Ո՛հ, ի՛նչ հիա-նա — լի Փրք — կիչ իմ Յի — սուս. Ո՛հ,

ի՛նչ հիա-նա — լի Փրք — կիչ իմ եւ Տէր,

Բ ԿՈՐ. Ե. 18, 19, 21

2 Կ'օրհնեմ իր սուրբ արիւնն յաւէտ,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Որ հաշտեցուց զիս Հօրը հետ,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Ո՛հ, ի՛նչ հիանալի, և այլն:

4 Ինձ ոյժ կու տայ իր սէրն անզին,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Յաղթել չարին ու փորձանքին,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Ո՛հ, ի՛նչ հիանալի, և այլն:

3 Նա բարեկամս է մրտերիմ,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Կ'ընէ զիս միշտ հաւատարիմ,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Ո՛հ, ի՛նչ հիանալի, և այլն:

5 Անոր կու տամ իմ սիրտ ու սէր,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Աշխարհ ինձմէ բան չբապատեր,
 Ո՛հ, Փրքկիչ հիանալի.
 Ո՛հ, ի՛նչ հիանալի, և այլն:

116 Հ Ն Ա Ր Ա Ի ՈՐ Է

Հը—նա—բա—ւօ՞ր է որ ըւլայ Փրկչիս արեան մէջ ինձ բաժին. Մահուանը ես առիթ եզայ:

Մեղքերս խաչին զինք գամեցին: Ողորմութի՛ւն զարմա՛նալի, Որ Տէրս ինձի հա—մար մեռնի:

ՅՈՎ. Գ. 16

2 Այն սէրը ո՞վ պիտի չափէ,
Եւ խորութիւնը հասկընայ.
Ամենաբարձրը սերովբէ
Ի զուր քննել պիտի ջանայ:
Գաղտնի՛ք անհուն, անջընջելի,
Ահա, Անմահը կը մեռնի:

3 Կամաւ փառաց աթոռն ծրգեց,
Ինքզինքն ունայնացուց, եկաւ,
Զիս կորուսեալս սիրով փնտռեց,

Մահուամբ հոգիս ծախուլ առաւ:
Անճառելի՛ ողորմութիւն.
Զրկայ ինձ դատապարտութիւն:

4 Յիսուս իմս է, անոր յուսամ.
Ան է իմ գլուխս, անով կ'ապրիմ.
Երբ յայտնըի երկրորդ անգամ,
Առջին ուրախ պիտի կայնիմ:
Կը մօտենամ ալ համարձակ,
Փրկչիս ձեռքէն կ'առնեմ պրսակ:

117 Յ Ի Ս ՈՒ Ս

ՅՈՎ. Գ. 68-70

1 Թէ որ ըզքեզ, ով Տէր Յիսուս,
Զունենայի բաժին հոգւոյս,
Եւ քու արիւնդ մեղաւորաց
Տեղ չըստանար ներում մեղաց,
Ամէն խեղճէ՛ ես խրղճալի,
Այսօր որո՞ւ կը դիմէի:

2 Ինձ եղկելոյս տեղ չէր ըլլար,
Զի սրտիդ պէս սիրտ ո՞ւր գտնար,
Միշտ զրթառատ եւ ըզգայուն,
Քեզ դիմողին սիրով լեցուն:
Քեզմէ ուրիշ պէտք չէ ինձ բան,
Յոյս, ապաւէն հոգւոյս միայն:

Թարգ. ՏԻԿԻՆ ՀՌԻՓՍԻՄԷ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

118 ՈՎ ՀՈԳԻՈՅՍ ՍԻՐՈՂ ՔՐԻՍՏՈՍ

Ով հոգւոյս սիրող Քրիստոս, Թող թռչիմ ես քոյդ ի ծոց. Երբ գոռան ջուրք յորդա-

հոս եւ ամ — պեր մութ, հողմակոծ, Բաց հրգօր թեւերդ, ա՛հ, բաց, Չիք այ-

լուր վայր ա-պա-հով. Մինչ անցնի վախ ամպրո-պաց, Առ, Փրկիչ, զիս առ քու քով:

ՍԱՂ. Թ. 9

1 Ով հոգւոյս սիրող Քրիստոս,
Թող թռչիմ ես քոյդ ի ծոց.
Երբ գոռան ջուրք յորդահոս
Եւ ամպեր մութ, հողմակոծ,
Բաց հրգօր թեւերդ, ա՛հ, բաց,
Չիք այլուր վայր ապահով.
Մինչ անցնի վախ ամպրոպաց,
Առ, Փրկիչ, զիս առ քու քով:

2 Ես չունիմ այլ ապաւէն,
Դու ես վէմբս, ո՛հ, Տէր իմ.
Կատաղի ալեաց մէջէն
Դէպ ի վեր քեզ կը նայիմ.
Մի թողուր զիս միայնակ,
Չիք դադար, այլ ո՛ւր դիմեմ.
Ա՛հ, կուրծքիդ վրայ, հոն շիտակ,
Թոյլ տուր զամ եւ շունչ առնեմ:

3 Դու արեւս ես, դու սէր իմ,
Տէր, ամէն բան ես ինձ դուն.
Բաց ի քէն ես ո՛վ ունիմ.
Դու բարիքս ես մընայուն.
Չիս յոգնածըս զիրկդ առ, Տէր,
Սիրտ տուր, ա՛հ, հէգ լըքեալիս,
Չիս ինկածըս դուն առ վեր,
Եւ դարման տուր խոցեալիս:

4 Ով Փրկիչ իմ, շնորհքիդ ծով
Թող մեղքիս լեռներն թաղէ.
Պիղծ եմ ես բոլոր անձով,
Սուրբ արիւնդ իմ վրաս ցօղէ.
Դու ես ակ կենաց, ով Տէր,
Սիրտդ սիրոյ գետ կը բղխէ.
Ա՛հ, ծարաւ եմ, թող քու սէր
Յորդելով զիս ողողէ:

119 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՍԷՐԸ

Զար-թիր, հո-գիս, ու-րախ եր-գով, Քու մեծ Փրկ-կիչդ օրհ-նէ փառ-քով.

Զի յոյս մի-այն է ան-յոյ-սին, Իր սէ-րը, ոհ, ի՛նչ կա-թո-զին:

Ա. ՅՈՂՀ. Դ. 10

2 Զիս կործանած, ինկած տեսաւ,
Բայց սիրելէն չը դադրեցաւ.
Զիս կորսըւածս ինք ազատեց,
Իր սէրը, ոհ, ո՛րչափ է մեծ:

5 Շատ հեղ կը զգամ իմ չար սրտէս,
Որ հեռանալ կ'ուզէ Փրկչէս.
Թէպէտ շատ հեղ ալ զինք մոռցայ,
Իր սէրը, ոհ, միշտ կը մընայ:

3 Զօրք թշնամեաց, երկիր, դրժոխք,
Թէպէտ ճամբուս են խափանողք,
Բայց անվրտանգ զիս կ'անցրնէ.
Իր սէրը, ոհ, միշտ կը յաղթէ:

6 Եւ երբոր մութ ձորէն անցնիմ,
Բողոր ուժէս ալ լըքանիմ,
Վերջին շունչիս հաճէ, Տէր իմ,
Որ քու սիրոյդ երգով մեռնիմ:

4 Երբ նեղութիւնք ամպի մը պէս
Գոռան իմ շուրջըս սաստկապէս,
Ան կը կենայ միշտ մօտ ինձի.
Իր սէրը, ոհ, ի՛նչ ցանկալի:

7 Ունիմ ես տենչ խաւարն ծրգել,
Ան լուսափայլ աշխարհն ելլել,
Միշտ երգելու ի լոյս անշէջ
Քու սէրըդ, ոհ, երկինքին մէջ:

120 ՓՐԿՁԻՆ ՍԷՐԸ

Միշտ երգելնք Փրկչին մեծ սէ-րը,
Որ նե-րած է մեր մեղ-քե-րը: Աւ ցըրուած է մեր վա-խե-րը. փա՛ռք ա — նոր ան-ուան:

121 ՅԻՇԷ ԶԻՍ

Յիսուս, Փրկիչ մե — ղա — ւո — ըսց, Միայն քեզ կը նայիմ. Գու մեծ սիրոյդ աւ

աւառութեամբ Յի — շէ գիս, ով Տէր իմ. Յի — շէ գիս, Տէր, յի — շէ գիս, Տէր

ՂՈՒԿ. ԻՊ. 42, 43

1 Յիսուս, Փրկիչ մեղաւորաց,
 Միայն քեզ կը նայիմ.
 Գու մեծ սիրոյդ աւառութեամբ
 Յիշէ գիս, ով Տէր իմ.
 Յիշէ գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր:

3 Ես յանցաւոր եմ եւ անարգ,
 Բայց փրկութիւնդ է ծրի.
 Գուկին ամենաուատ շնորհքովդ
 Յիշէ գիս, Սիրելի.
 Յիշէ գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր:

2 Ըսքանչելի Միջնորդ առ Հայր,
 Եմ անձնատուր քեզի.
 Երկնից անհուն փառքն վայելու
 Յիշէ գիս, Սիրելի.
 Յիշէ գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր:

4 Երբ իմ աչքերս մահուամբ զոցեմ,
 Երբ անդարման թողուիմ,
 Յայնժամ, ով դուն Փրկիչ Յիսուս,
 Յիշէ գիս, կ'աղաչեմ.
 Յիշէ գիս, Տէր, յիշէ գիս, Տէր:

120 ՓՐԿՁԻՆ ՍԷՐԸ

ՂՈՒԿ. ԺԹ. 10

1 Միշտ երգե՛նք Փրկչին մեծ սէրը,
 Որ ներած է մեր մեղքերը,
 Եւ ցրուած է մեր վախերը.
 Փա՛ռք անոր անուան:

3 Անապատ երկրէս տանողը,
 Մանանան մեզ կերցրնողը
 Եւ յաջողութիւն տրւողը
 Ինքն է. փա՛ռք Փրկչին:

2 Մեզ արեամբ ծախու առած է,
 Մորթողը ինք փնտռած է,
 Ծուռ նամբաներէն բերած է.
 Փա՛ռք անոր միայն:

4 Վերն պիտի տեսնենք մեր Տէրը,
 Յաւիտեանս անոր մեծ սէրը
 Յիշելով՝ մեր քաղցր երգերը
 Պիտի մատուցուին:

5 Միշտ երգե՛նք Փրկչին մեծ սէրը,
 Որ ներած է մեր մեղքերը,
 Եւ ցրուած է մեր վախերը.
 Փա՛ռք անոր անուան:

122 ԼՍԱԾ ԵՄ ԵՍ ՓՐԿՁԻ ՄԸ ՍԷՐՆ

1. Լը—սած եմ ես Փրկի—չի մը սէրն, Հիս—նա — լի մի սէր է այն հար—կաւ.
 2. Լը—սած եմ թէ նա մն—յան—ցանք Տան—ջե—ցաւ խա—չե—ցաւ չա—րա—չար.
 3. Լը—սած եմ թէ վերն կայ եր—կինք, Յի—սու — սի սի—րած աղոց սու.ն յար—մար.
 4. Խնդ—րեմ, Տէր իմ, ք—սէ, " — քո՞ւն ես դի—մեմ, թէ ոչ քեզ՝ ան—մա—լար.

1. Բայց մի—թէ թող—լով նա բարձ — րերն, Սուրբ սի — րով լեց—ուած՝ ի՞նձ հա—մար
 2. Բայց կա՞յ տեղ մ'ըս—ուած թէ տան — շանք ճա—չա — կեց, խա—չե—ցաւ ի—րօք
 3. Բայց կա՞յ այն տեղ վայր մը, զոր ինք Պատ—րաս—տեց, զար—դա—րեց յա—տուկ
 4. Ը — սէ ձայ—նովդ սուրբ և սի — րուն թէ Փրկ — կիչ և եր—կինք մը կա՞յ

1. հոս ե—կաւ, Սուրբ սի — րով, սուրբ գու.—թով ի՞նձ հա — մար
 2. ինձ հա—մար, Տան—ջե — ցաւ, խա—չե—ցաւ ի՞նձ հա — մար
 3. ինձ հա—մար, Պատ—րաս—տեց, զար—դա—րեց ի՞նձ հա — մար
 4. ինձ հա—մար, կա՞յ Փրկ — կիչ և եր—կինք ինձ հա — մար } 5. ինձ, ինձ, ա—յո,

ինձ հա—մար, ինձ, ինձ, ինձ հա — մար, Մեր Տէրն—ան—սահ—ման իւր սի—

րով ի — շաւ վար իւր մահ — ուամբ փրկ — կի — րա քեզ և դիւս

123 ՔՐԻՍՏՈՍԷ ԶԶԱՏՈՒԻԼ

ՅՈՎՀ. ԺԷ.

1 Փառաւորեալ Աստուածորդի,
Սիրոյ աղբիւր, կեանք աշխարհի,
Դէմքիդ լուսոյն սիրտս կր գմայլի,
Ով սիրելի Տէր իմ Յիսուս:

3 Դուն իմ հոգիս քեզի դարձուր,
Տրկար հաւատքըս զօրացուր,
Ու փրկութիւնդ ինձի ցուցուր,
Ով կենսատու Տէր իմ Յիսուս:

2 Ոհ, այն ի՛նչ մեծ սէր ցուցուցիր,
Երբ դառն գաւաթը խրմեցիր,
Որով աշխարհըս փրկեցիր,
Ով պաշտելի Տէր իմ Յիսուս:

4 Ոհ, չեմ ուզեր որ սէրդ մոռնամ,
Դէմքիդ լոյսէն ալ հեռանամ,
Դուն զիս բռնէ, Տէր բարեխնամ,
Եւ մարդասէր Փրկիչ Յիսուս:

ՏԻԿԻՆ ՀՌԻՓՍԻՄԷ ՎԱՐԴՈՒԿԵԱՆ

122 ԼՍԱԾ ԵՄ ԵՍ ՓՐԿԶԻ ՄԸ ՍԷՐՆ

ԾԱՆՕԹ. — Իւրաքանչիւր տունին երգուելէն վերջը թող ժողովուրդը, եթէ ուզէ, ըսէ Սուրբ Քրիստի այն համարը որ կը համապատասխանէ:

Ա. Տունի պարտախան.

Այս խօսքը հաւատարիմ է ու բոլորովին ընդունելութեան արժանի, որ Քրիստոս Յիսուս աշխարհ եկաւ մեղաւորները փրկելու: Ա. ՏԻՄ. Ա. 15

Բ. Տունի պարտախան.

Անիկա մեր մեղքերուն համար վիրաւորուեցաւ, եւ մեր անօրէնութիւններուն համար ծեծուեցաւ. մեր խաղաղութեան պատիժը անոր վրայ եղաւ, եւ անոր վէրքերովը մենք բժշկուեցանք: ԵՍ. ԾԳ. 5

Գ. Տունի պարտախան.

Իմ Հօրս տունը շատ բնակարաններ կան. ապա թէ ոչ՝ ես ձեզի պիտի ըսէի. Հիմա կ'երթամ ու ձեզի տեղ կը պատրաստեմ: ՅՈՎՀ. ԺԳ. 2

Դ. Տունի պարտախան.

Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ, եւ ես ձեզ պիտի հանգստեցնեմ:

ՄԱՏԹ. ԺԱ. 28.

124 ԱՆՃԱՌ ՍԷՐ

Յի—սուս յայտնեց ինձ սէր ան—բաւ. Խա—չին վը—րայ չար-չար-ուե-ցաւ,

Փրը—կել հո-գիս մեղ-սա-թա — թաւ՝ Սի — րովն ան-ճառ, ան — բաւ:

Ա. — նոր սէրն է ան-ճառ, ան—բաւ, Ա.—նոր սէրն է անճառ, ան-անճառ անբաւ,

բաւ, Սէրն զոր Յիսուս ինձ ցոյց տը — լաւ՝ Սէր է անճառ, ան-բաւ:
անճառ, անբաւ,

ՀՌՈՂՄ. Ե. 6-8

2 Կրրեց վիշտեր բազմատեսակ,
Եւ, ո՛հ, դրբաւ փուշէ պրասկ.
Տրւաւ իր կեանքն ինձ փրկմանակ՝
Սիրովն անճառ, անբաւ:
ԽճԲ. Անոր սէրն է, և այլն:

3 Խաղաղութիւն ունիմ անով.
Իր սուրբ արեան արժանիքով
է բարեխօս Աստուծոյս քով՝
Սիրովն անճառ, անբաւ:
ԽճԲ. Անոր սէրն է, և այլն:

125 ՓՐԿՁԻՆ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆԸ

Փրկիչն ցուցուց ուղորմութիւն ինձ, մեղաւոր արարածիս.

Ինձի յայտնեց իր սէրն անհուն, Որ դրժոխքէն փրկէ հոգիս.

Աս տեսնելով կ'ուրախանամ, Ուղորմութեանն ալ փառք կու տամ:

Ա ՏԻՄ. Ա. 15

1 Փրկիչն ցուցուց ողորմութիւն
 Ինձ, մեղաւոր արարածիս.
 Ինձի յայտնեց իր սէրն անհուն,
 Որ դրժոխքէն փրկէ հոգիս.
 Աս տեսնելով կ'ուրախանամ,
 Ողորմութեանն ալ փառք կու տամ:

3 Ով իմ Աստուածս, պիտի պատմեմ
 Ողորմութիւնդ ամէն մտրդու.
 Յայնժամ ըզքեզ պիտի գովեն
 Հաւատացեալք ամէն դարու.
 Տրամեալք ուրախ պիտի ըլլան,
 Ողորմութիւնդ երբ հասկընան:

2 Ես, բարկութեան արժան որդի,
 Տէր Յիսուսէն շրնորհք գրտայ.
 Ինք բաժանող պատը քակեց,
 Եւ ես Տէրոջս հետ միացայ:
 Ո՞վ կատարեց այս գրթութիւնն.
 Ողորմութի՛ւն, ողորմութի՛ւն:

4 Պանդխտութեանս կարճ ժամանակն՝
 Ներկայութիւնդ թող հետս ըլլայ.
 Ողորմութեանդ պիտի յուսամ
 Երբ մահն ինձի կը մօտենայ:
 Յայնժամ երկնից մէջ յաւիտեան
 Փառք պիտի տամ ողորմութեան:

126 ԿՈՅՐ ԲԱՐՏԻՄԷՈՍ

«Ո—ղոր—մէ ինձ, ո—ղոր—մէ ինձ, Ով Որ-դի Դաւ-թի, Քրիստոս.»

Այս—պէս կ'ա—ղա—չէր նամբուն վրայ Կոյր, աղ-բատ Բար-տի—մէ—ոս:

ՄԱՐԿ. Ժ. 46-52

- 2 «Լուռ կեցիր,» ըսին շատերը,
Սակայն ան աղաղակեց
Անհամբեր, մինչեւ որ Տէրը
Ձինք գուժով իրեն կանչեց:
- 3 Ձէր արժաթ անոր խնդրածը,
Թէպէտ էր սովոր մուրալ.
Դաւիթի Որդւոյն տըւածը
Ձէր կարող ուրիշ մը տալ:
- 4 «Տէր, վերցուր աս կուրուծիւնը,
Թող աչքերս բացուին,» ըսաւ.

Շուտ տեսաւ, իսկոյն եւ ինքը
Յիսուսի ետեւն ինկաւ:

5 Ո՛րչափ սիրտն հիմա լեցուն է,
Ամէնուն ալ կը խօսի.
Աս ողորմութիւնն անհուն է,
Ի՛նչ Փրկիչ զարմանալի:

6 Երանի՛ թէ Ասոր քովը
Կոյրերուն ամէնը զար.
Ինք անշուշտ անչափ շնորհքովը
Շուտ անոնց տեսնել կու տար:

Թարգ. ELIAS RIGGS

127 ՇՆՈՐՀԲՈՎ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ

Շը-նորհք, ճայն սի—րե — լի, Ի՛նչ քաղցր ես դուն ին — ծի.

Եր-կինքն այս ճայ--նը թող կըրկ-նէ, Եր-կիրն ալ թող լը—սէ,

128 ՎՇՏԱԶԱՐ ՄԱՐԴ ՄԸ

Շատ հեղ ճամբան տուաջս կ'ելլէր խեղճ մարդ մ'աղքատ և վշտահար, Անանկ խեղճուկ աղերս կ'ընէր,
Իրեն քաշեց սըրախս մեծ սէրն,

Որ «Ձէ» ըսել ինձ չէր հրնար, Ձը հարցուցի անունն ի'նչ էր, Ո՛ր տեղ կ'երթար, ո՛ր էր գացեր,
Բայց չեմ գիտեր ի'նչ էր պատճառն,

ՄԱՏԹ. ԻՆ. 35-40

2 Երբ աղքատիկ սեղանս դրած՝
Հաց կ'ուտէի, ան ներս մտաւ.
Տեսայ ինքն էր յոգնած, քաղցած,
Բոլորն տըւի, օրհնեց կերաւ:
Բայց մէկ բաժինն երբոր նորէն
Ինձի տըւաւ՝ կերայ ձեռքէն,
Հրեշտակային բաժին մըն էր,
Եւ ման'նայի համն ինձ կու տար:

4 Բանտի մէջ էր՝ դատաւարտուած
Իրրեւ մատնիչ մը մեռնելու.
Մէկէն ամսին մէկդի ծրգած՝
Գացի իր բովն զինք պատուելու:
Հարցուց ինձի որ սէրս փորձէ
Թէ տալ իմ կեանքս սիրտս յօժար է.
«Մարմինս տըկար՝ հոգիս յօժար,»
Ըսի, «Կու տամ քեզի համար:»

3 Յստակ վազող ջուրի մը բով
Մէյ մ'ալ տեսայ կտրած ուժէ,
Ծարաւ, նայէր մարած աչքով,
Ձի չէր կրցած խնել անկէ.
Վեր հանեցի, իսկոյն երաւ,
Առաւ գաւաթս, ծարաւն անցաւ.
Կրկին լեցուց ինձի խմցուց,
Բոլորովին ծարաւս մուցուց:

5 Յայնժամ իսկոյն մարդն աննշան
Տեսայ փոխուած Փրկչիս դէմքին.
Երկու ձեռքի վիրաց նշանն
Բերաւ իմ Տէրս աչքիս առջին.
Եւ խօսեցաւ անունս տալով,
«Դուն ինձ եկար չամչնալով,
Այն գործերով ինչ որ ըրիր,
Դուն մի՛ վախնար, ինձի ըրիր:»

Թարգ. Ա. Հ. ՃԻՃԻՋԵԱՆ

127 ՇՆՈՐՀԻՐՎ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ

ՏԻՏ. Բ. 11

2 Շընորհքն յայտնեց ճամբան՝
Փրկել չար ազգ մարդկան.
Եւ այս ճամբուս շաւիղքն ամէն
Շընորհք կը ցուցընեն:

Ու ես որչափ յառաջ երթամ,
Շնորհքով կը զօրանամ:

3 Շընորհքն է լոյս ոտքիս՝
Տանիլ զիս դէպ յերկինս:

4 Շընորհքն պիտի փրկէ
Ամէն տանջանքներէ.
Ուրեմըն միշտ շընորհք խնդրենք
Ու Տէրն փառաբանենք:

Տէր, քու ուտից առջին Կ'իյնամ անյոյս, Աչք իմ յա-

ռած խաչին. Տուր ինձ խրա — խոյս: Թող այն ար — եան շիթեր,

Որ թափուեցան հոն, Տէր, Ձիս ալ հա — նեն ի վեր, Յիսուս, իմ յոյս:

ՏԻՏ. Բ. 13

- 1 Տէր, քու ոտից առջին
Կ'իյնամ անյոյս,
Աչք իմ յառած խաչին.
Տուր ինձ խրախոյս:
Թող այն արեան շիթեր,
Որ թափուեցան հոն, Տէր,
Ձիս ալ հանեն ի վեր,
Յիսուս, իմ յոյս:
- 2 Եւ զղջման դառն արցունք
Մինչ կը հոսին,
Թող քու սիրոյն բարձունք
Ինձ ալ խօսին:
Դուն ես տենչն իմ հոգւոյս,
Այս է բոլոր իմ յոյս,
Վասն իմ մեռաւ Յիսուս,
Յոյսն անյուսին:

- 3 Թող սուրբ կողիդ վերքէն
Դուրս ցայտէ լոյս,
Այդ սուրբ լուսոյն խորքէն
Թող պլլալայ յոյս:
Լոյս տայ հէքիս անլոյս,
Յոյս տայ սրտիս անյոյս:
Քու մահ կեանք տայ հոգւոյս,
Իմ յոյս Յիսուս:
- 4 Փառք քեզ, Տէր իմ, փառք քեզ,
Լոյս տաս հոգւոյս,
Եւ միշտ առատ թափես
Յոյս ու խրախոյս:
Քու սիրոյդ բարձունքէն
Սրբես իմ արցունքներն.
Միշտ այս ըլլայ իմ երգն,
Յիսուս, իմ յոյս:

130 ՅԻՍՈՒՍԸ ՏԵՍՆԵԼ

Յիսուսը ես տեսնել կ'ուզեմ, Կարօտ եմ ես ա — նոր.

Կ'ըսեն դարման ան — կէ փրկուռեմ Յաւոցս հա — զա — ըա — լոր:

ՄԱՏԹ. ԺԱ. 4-6

1 Յիսուսը ես տեսնել կ'ուզեմ,
Կարօտ եմ ես աւոր.
Կ'ըսեն, դարման անկէ փնտռեմ
Յաւոցս հազարաւոր:

4 Մերկ եմ, ցնծմամբ ես լրտեցի
Թէ իր արդարութեան
Ճերմակ ըզգեստն կու տայ ինծի,
Կ'ուզեմ խնդրել եւ զայն:

2 Կոյր եմ, եւ ինձ ըսին, Յիսուս
Կրնայ տալ տեսութիւն,
Հիւանդ, տրկար անդամներուս՝
Լրման առողջութիւն:

5 Է անփոփոխ, կ'ըսեն, Յիսուս,
Անոր սէրն չի պակսիր.
Աւա՛ղ, սիրոյն ընկերներուս
Ըստէպ չեմ վրստահիր:

3 Աղբատ եմ, ինձ աւետեցին,
Յիսուս ունի գանձեր,
Որ ինձ նրման կարօտեալին
Բաշխել է խոստացեր:

6 Է ցանկալի. Յիսուս, ըսին,
Բընաւ արատ չունի.
Ա՛հ թէ անոր դէմքին լոյսին
Մէյմը հանդիպէի:

7 Ով Հայր, գրթած, օգնէ նայիմ
Որդւոյդ քու միածին.
Նայիմ, տեսնեմ, յառիմ, փոխուիմ
Սիրուն կերպարանքին:

ՏԻԿԻՆ ՀՈՒՓՄԻՄԷ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

131 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Քաղցր է ա—նու — նը Քրիս—տո—սի, Հա—ւա—տաց—եալ սրբ—տին.

Ա—նով իր վախն կը խա—փան—ուի, Վէր — քե — ըր կը բուժ—ուին:

Ա. ՊԵՏ. Բ. 7, ԳՈՐԾ. Դ. 12

2 Կը բըժըշկէ խոցուած հոգին,
Տրտմեալն ուրախ կ'ընէ.
Կենաց հաց է անօթիին,
Յոգնածն հանգիստ կ'ընէ:

4 Դուն, Տէր, գիտես սէրս ի՛նչ պաղ է,
Գործքով ալ շատ թոյլ եմ.
Բայց երբ իմ աչքս քեզ տեսնէ,
Քեզ լաւ կը ծառայեմ:

3 Անով աղօթքս կ'ընդունուին,
Թէեւ մեղքով լեցուած.
Թէեւ դեւերն հակառակին,
Տէրն զիս է ընդունած:

5 Հոս, Տէր, լեզուս պիտի պատմէ
Քու սէրդ ամէն մարդուն.
Թող քաղցր անունդ մըխիթարէ
Զիս, Տէր, մահուան ժամուն:

132 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԴԷՄՔԸ

Դէմք մը կայ վեհ ու մէկ հա—տիկ Յերկինս. յերկրիս նը—մանն իւր չիք,

Զայն ի—րա—պէս ճանչ—ցող—նե—րուն՝ Այն—քա՛ն սի—րուն, այն—քա՛ն սի—րուն:

133 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Ո՛հ, թէ կա — ըող ես ը — լա — յի Փրկ-չիս փառւացն ան-չա-փե-լի

Մէկ մասն միայն պատմել. եր-կինք պիտի շուտ թրռչէի, Հետ հրեշտակաց ըս-

կը-սէ-ի Ա.—նոր քը-նար զար-նել, Ա.—նոր քը—նար զար-նել.

ՅԱՅՏ. Ե. 11-14

- | | |
|---|---|
| <p>2 Այն սուրբ արիւնն զոր ինք թափեց,
Ու մեղապարտ հոգիս փրկեց,
Պիտի ես երգէի.
Հոգիս, անոր խիստ գերապանծ
Արդարութիւնն վրբան հագած,
Հոն միշտ պիտի փայլի.</p> <p>3 Մեր մեծ Միջնորդն աթոռն նստած,
Վրսեմ պաշտօններովն հագուած,
Պիտի ես երգէի.</p> | <p>Իր փառքն անհուն, աստուածային,
Ամէն դարու, երկրի, ազգի
Պիտի միշտ պատմէի,</p> <p>4 Բայց շուտ այն օրն պիտի ծագի,
Երբ Տէրը զիս պիտի տանի
Ուր զինք պիտի տեսնեմ.
Հոն իր առջեւ պիտի կայնիմ,
Հոն յաւիտեանքս օրհնուիմ,
Եւ միշտ իր սէրն երգեմ.</p> |
|---|---|

Թարգ. ԿԱՐԱՊԵՏ ԳԱՐԻԷԼԻԱՆ

132 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԴԷՄՔԸ

ՅԱՅՏ. ԻՐ. 4, Ա ՅՈՎՀ. Գ. 2

- | | |
|--|--|
| <p>2 Պիտի ճանչնամ, տեսնեմ երբ զԱյն,
Թէ Քահանաս է, Տէրս, Արքայն.
Իր թափանցիկ դէմքին մէջէն
Գիտեմ իմ չայրս, Աստուածս, ՈՐ էՆ.</p> <p>3 Զայն տեսնելու շատ իղծ ունիմ,
Թէեւ հարկ է որ նախ մեռնիմ.</p> | <p>Թերեւս ցոյց տայ կողն ու ձեռքեր,
Որ ինձ համար են ծակծրկուեր:</p> <p>4 Ա՛հ, զայն տեսնելս գէթ մի անգամ
Ինձ կը բաւէ բիւր հազար ամ.
Բերկրած սրտէս բղխին երգեր,
Գովեմ, պաշտեմ զԱստուածն իմ Տէր.</p> |
|--|--|

134 ՅՈՒՇՔ ԳԱԼԻԼԵԱՅ

Ձի-թե-նա-զարդ սա լեռ ու ծոր, Սա պարտէզ-

Ձի-թե-նա-զարդ սա լեռ ու ծոր,

ներ, սիրուն ծոր-ծոր, Ինձ յա-րա-ժամ Ի յուշ կ'ա-

Սա պարտէզներ, սիրուն ծործոր, Ինձ յարաժամ

ծեն Հին պատմութիւն մը մեղ-րա — ծոր:

Ի յուշ կ'ածեն Հին պատմութիւն մը մեղ-րա-ծոր:

Ով Գա-լիլ-եա, վեհ Գա-լիլ-եա, Անունդ ա-նուշ է իմ սրբ-տիս. Ով

Ով Գա-լիլ-եա, վեհ Գա-լիլ-եա, Անունդ ա-նուշ է իմ սրբ-տիս. Ով

134 ՅՈՒՇՔ ԳԱԼԻԼԵԱՅ

Գա-լիլ-եա, քաղցր Գա-լիլ-եա, Ըզ-Յի — սու-սէ խօ-սէ ընդ իս:

Գա-լիլ-եա, քաղցր Գա-լիլ-եա, Ըզ-Յի — սու-սէ խօ-սէ ընդ իս:

ՄԱՏԹ. ԺՆ. 29-31, ՄԱՐԿ. Ա. 39

2 Սա որթաշատ այգիք բեղուն,
Եւ դաշտերու շուշանք շողուն
Ինձ յարածամ ի յուշ կ'ածեն
Անոր գործերն, խօսքերն զեղուն:
Ով Գալիլեա, վեհ Գալիլեա,
Անունդ անուշ է իմ սրտիս.
Ով Գալիլեա, քաղցր Գալիլեա,
ԸզՅիսուսէ խօսէ ընդ իս:

5 Սա ախտացեալք ազգի ազգի,
Կոյրեր, կաղեր ամէն կարգի
Ինձ յարածամ ի յուշ կ'ածեն
Բժիշկը մեծ այն վեհոգի:
Ով Գալիլեա, վեհ Գալիլեա,
Անունդ անուշ է իմ սրտիս.
Ով Գալիլեա, քաղցր Գալիլեա,
ԸզՅիսուսէ խօսէ ընդ իս:

3 Այս սերմնացանք, ո՛հ, պարտասած,
Այս ուռկաններ հէք ձկնորսաց
Ինձ յարածամ ի յուշ կ'ածեն
Այն առակներն, որ նա ասաց:
Ով Գալիլեա, վեհ Գալիլեա,
Անունդ անուշ է իմ սրտիս.
Ով Գալիլեա, քաղցր Գալիլեա,
ԸզՅիսուսէ խօսէ ընդ իս:

6 Գալար մարգեր, հանդարտ զետեր,
Սա հովիւներ, անոնց հօտեր
Ինձ յարածամ ի յուշ կ'ածեն
Քաջ Հովուապետն ամենատէր:
Ով Գալիլեա, վեհ Գալիլեա,
Անունդ անուշ է իմ սրտիս.
Ով Գալիլեա, քաղցր Գալիլեա,
ԸզՅիսուսէ խօսէ ընդ իս:

4 Խեղճ նաւորդներ հանդիպակաց,
Գոռ մըռընջիւնք այն կոհակաց
Ինձ յարածամ ի յուշ կ'ածեն
Սաստողն ծովուն ու փոթորկաց:
Ով Գալիլեա, վեհ Գալիլեա,
Անունդ անուշ է իմ սրտիս.
Ով Գալիլեա, քաղցր Գալիլեա,
ԸզՅիսուսէ խօսէ ընդ իս:

7 Այս փառապանծ ծովն ու ափեր,
Զքնաղ վայրերն դար ու տափեր
Ինձ յարածամ ի յուշ կ'ածեն,
Ա՛խ, այն Փրկիչը կենսաբեր:
Ով Գալիլեա, վեհ Գալիլեա,
Անունդ անուշ է իմ սրտիս.
Ով Գալիլեա, քաղցր Գալիլեա,
ԸզՅիսուսէ խօսէ ընդ իս:

Թարգ. Ա. Կ. ՊԵՏԻԿԵԱՆ

135 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԹԱԳՈՎ ՊՍԱԿՈՒԻԼԸ

Ողջո՛յն մեծ էմանուէլին. Թող պետութիւնք երկնից Ար-
երկրրպագեն, զայն հրուշակեն

բայ, Տէր ա—մե—նից, երկրրպագեն, զայն հրուշակեն Արբայ, Տէր ա — մե—նից:

ԵՍ. Է. 14, ՄԱՏԹ. Ա. 23

2 Թող մեր երկրին լեզուք ամէն
Ըլլան հոս ծայնակից.
Անոր փառք տան, զայն ընդունին
Արբայ, Տէր ամենից:

3 Ո՛հ, ե՞րբ պիտի մենք զայն պաշտենք
Ի մէջ զնդաց երկնից.
Անոր երգենք ու զայն կոչենք
Արբայ, Տէր ամենից:

Թարգ. ՋԵՆՈՒՔ ՓԱՓԱՋԵԱՆ

136 ԱԼԷԼՈՒԻԱ ՍՈՒՐԲ ԱՆՈՒԱՆ

Ա—նոր, որ մեր մե—ղաց հա—մար Կը — ըեց վիշ—տեր, ցաւ ան—հա—մար,

Ա—լէ — լու—իա, ա—լէ — լու—իա, ա—լէ — լու—իա սուրբ ան — ուան:

137 ՅԻՍՈՒՍԻ ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻՒՆԸ

Լաւ ըստ-կամ մը կայ վե-րերն, Յի-սուս Գրիստոս է իր անունն.
 Ուս — տի թող ես ան — հոգ չըլլամ Յի-սուսն ը — նել ինձ ըարեկամ:

Այս աշխարհիս ըստ-կամ-ներն Շու — տով կ'անցնին, չեն հաստատուն.

ՅՈՂԷ. ԺԵ. 13-15

2 Աշխարհ բոլոր փառքովն կ'անցնի,
 Հաստատ մընայ Յիսուս մեր վէմ.
 Մարդիկ երբ չեն օգներ ինձի,
 Յիսուս միշտ քովս պատրաստ գտնեմ.
 Ուստի, — քն:

Որ ես իրմով արդարանամ.
 Ուստի, — քն:

3 Ան ինձ համար իր անձն զոհեց,
 Որ ես երկնից հաղորդ ըլլամ.
 Իմ տեղըս իր արիւնն թափեց,

4 Բարեկամիս մեծ գրթութիւնն
 Օրէ օր զիս սիրով կ'ուղղէ.
 Յիսուս միշտ իմս է, ես իրենն՝
 Մինչեւ որ մահն իմ շունչս կտրէ.
 Ետքն ալ երկնից մէջ յաւիտեան
 Բարեկամիս հետ միանամ:

136 ԱԼԷԼՈՒԻԱ ՍՈՒՐԲ ԱՆՈՒԱՆ

ՅԱՅՏ. Ա. 5, 6

- 1 Անոր, որ մեր մեղաց համար
 Կրրեց վիշտեր, ցաւ անհամար,
 Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա սուրբ անուան.
- 2 Սիրով զոհուած սուրբ Գառնուկին,
 Որ մեզ տըլաւ իր կեանքն անգին,
 Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա սուրբ անուան.
- 3 Անոր, որ դուրս յարեալ շիրմէն,
 Յոյսն յարութեան շողաց իրմէն,
 Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա սուրբ անուան.
- 4 Անոր, որ մեզ է առաջնորդ,
 Մեծ ըարեխօս, միակ միջնորդ,
 Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա սուրբ անուան.
- 5 Փրկչին թող տան փառք ու պատիւ
 Երկնի, երկրի սուրբերն անթիւ.
 Ալէլուիա, ալէլուիա, ալէլուիա սուրբ անուան.

138 ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՈՎԷՆ

Յիսո՛ւս, փրկիչ ու բա—րե—կամ, Տուր որ բովէդ միշտ ըն—թա—նամ.

Առաջնորդէ բռնած ձեռքէս՝ նոր ոտք ելլող մանկան մը պէս,

ՅՈՂԷ. ԺԵ. 10

1 Յիսո՛ւս, փրկիչ ու բարեկամ,
Տուր որ բովէդ միշտ ընթանամ.
Առաջնորդէ բռնած ձեռքէս՝
Նոր ոտք ելլող մանկան մը պէս,

2 Որ երբ քայլերս ա՛յլ դեղելին,
Փարիս խկոյն քու աջ թելին.

Վրատահութեամբ իյնամ քու գիրկ,
Սէրդ վայելեմ քաղցրիկ ու գիրգ:

3 Դէմ դառնութեանց կ'ըլլամ հրակայ,
Երբ քեզ հոգիս ինձ մօտ ըզգայ.
Տուր որ բովէդ միշտ ընթանամ,
Յիսո՛ւս, փրկիչ ու բարեկամ:

Գ. Յ. ԿԻՒԼԵԱՆ

139 ՅԻՍՈՒՍ ՄԵԾ ԲԺԻՇԿ

« Ի՛նչ գէշ էր իմ վիճակըս, երբ Տէ՛րը զիս տեսաւ, եւ հո—գի—խ դարմանը
‡ Որ խեղճ մարդոց պատմեմ ես

‡ Լոկ ինքն ինձի տըւաւ: Մահուան շատ մօտ զրտաւ զիս, Գե՛րեզմանէն հանեց,
‡ Ինտոր զիս բըժըշկեց:

140 ԲԱՐԻ ՀՈՎԻԻԸ

ՎԵՐԸ

Տէր, հով—ուի պէս խը—նա — մէ մեզ, Օգնութեանդ կը կա—րօ — տինք.
 Գ Տէր, հո — վիւ մեր, Տէր, հո—վիւ մեր, Քա—ւե—ցիր մեզ, քուկդ լի—նինք:

ՍԷՆԷԷ

Բ Զու—րե — րու քով ա—րա — ծէ մեզ, Ա—րօ — տիդ կը փա—փա—քինք.

ՅՈՎՀ. Ժ. 7, 9

2 Աշխարհերդ ենք, պաշտպանէ մեզ,
 Մոլորեալն գութով փնտռէ,
 Մըթութեան մէջ պատասպարէ մեզ,
 Փարախիդ մէջ մեզ պահէ:
 Տէր, հովիւ մեր,
 Բազուկդ մեր վրայ տարածէ:

3 Խոստացած ես ընդունիլ մեզ,
 Թէպէտ ենք շատ մեղաւից.
 Բարեգութ ես ողորմիլ մեզ,

Եւ մեղքէ սրբել անբիծ:
 Տէր, հովիւ մեր,
 Կը դիմենք քեզ յուսալից:

4 Պարգեւէ արդ երախտիքդ,
 Կամքդ ընել մեզ զօրացուր,
 Տուր որ մենք քալենք շաւիղդ,
 Մեր սրտերն սիրովդ լեցուր:
 Տէր, հովիւ մեր,
 Ո՛հ, հօտիդ մեզ միացուր:

139 ՅԻՍՈՒՍ ՄԵԾ ԲԺԻՇԿ

ՄԱՐԿ. Բ. 17

2 Աւրիշ ամէն ախտերը
 Թեթեւ են մեղքին քով.
 Կ'աւրէ բոլոր մարմինը,
 Բայց բուն հոգին՝ ուժով:
 Բազում եւ ծանր ախտեր կան,
 Բայց մեղքն է ծանրագոյն,
 Եւ յոյս միայն Փրկչին վրան՝
 Կ'ըլլայ դեղ այս ցաւոյն:

3 Շատ բժիշկներ տեսած եմ,
 Ինծի շատ դեղ տրւին,
 Բայց աւելի վատած եմ,
 Բընաւ օգուտ չբրին:
 Ոմանք, «Զունիս դուն ախտ մը»,
 Ըսին, «Շուտ կ'ազատիս»,
 Իսկ այլք ըսին, «Զիք յոյս մը,
 Անշուշտ պիտի մեռնիս.»

4 Սակայն այն մեծ Բրժըշկըս,
 Անհամեմատ սիրով,
 Շուտ ընդունեց խնդիրքըս՝
 Ինծի ողորմելով:
 Նաեւ բացաւ աչքերըս,
 Վէրքերս ինծի յայտնեց,
 Յուցուց բոլոր մեղքերըս,
 Շնորհքով զիս բըժըշկեց:

5 Խաչեալ Փրկիչ Յիսուսը
 Երբ հաւատքով տեսնանք,
 Մեղքի ու մահուան լուծը
 Շուտով իյնալ կը զգանք:
 Մեզ կը կանչէ Բրժըշկը,
 Դժուար պայման չըկայ,
 Զըրիապէս մեր վիշտը
 Անով պիտի վերնայ:

141 ՏԷՐԸ ՔԱԶ ՇՈՎԻԻ

Ինձ Տէ-րը ե — դաւ Հո—վիւ կա-ռա-վար, եւ ո՛չ մէկ բա — նի կա-

րօտ չեմ ըլ-լար. Օ-րեր անվախճան՝ դաշտերն խո-տա-ւէտ Պի—տի ճա-րա-

կիմ ընտր-եալ հօ-տիդ հետ. Պի—տի ճա-րա—կիմ ընտր-եալ հօտիդ հետ:

ՍԱՂ. ԻԳ.

1 Ինձ Տէրը եղաւ Հովիւ կառավար,
եւ ո՛չ մէկ բանի կարօտ չեմ ըլլար.
Օրեր անվախճան՝ դաշտերն խոտաւէտ
Պիտի ճարակիմ ընտրեալ հօտիդ հետ:

3 Մահուան ալ շուքի ձորին մէջ քալեմ,
Չարէն չեմ վախնար ու վախնալու չեմ.
Քանզի, ո՛վ Տէր, դուն ինձի միշտ կ'օգնես,
եւ գաւազանովդ կը մըխիթարես:

2 Հանդարտ ջուրերուն զիս կ'առաջնորդէ,
Ծարաւը հոգւոյս կը յազեցընէ.
Հոգիս իր խօսքովն միշտ կը նորոգէ,
Ուղիդ ճամբուն մէջ հաստատ կը պահէ:

4 Քու ողորմութիւնդ իմ հետըս կու գայ,
Բոլոր կեանքիս մէջ ինձի սիրտ կու տայ.
Տէրօջր տաճարն պիտի ես հանգչիմ
եւ հոն անվախճան դարեր բընակիմ:

142 ԲԱՐԻ ՀՈՎԻԻԸ



Դու Հովիւս ես, բարեգութ Տէր, Այլ բանի ես չեմ կարօտ.



Ա — բա — ծէ գիս ջուրերու քով, Քաղցր է ինձ քու կին աբօտ:



Քաջ Հովիւդ իմ, Քաջ Հովիւդ իմ, Զիս պահէ քեզի միշտ մօտ:



ՍԱՂ. ԻԳ.

1 Դու Հովիւս ես, բարեգութ Տէր,
Այլ բանի ես չեմ կարօտ.
Արածէ գիս ջուրերու քով,
Քաղցր է ինձ քու կին աբօտ:
Քաջ Հովիւդ իմ,
Զիս պահէ քեզի միշտ մօտ:

Իմ սրտիս է մըխիթար,
Քաջ Հովիւդ իմ,
Թշնամւոյն ձեռք գիս մի տար:

2 Նորոգէ, Տէր, այս սիրտն իմ չար,
Փառք, պատիւ տամ քու անուան.
Առաջնորդդ իմ եւ արթուն դէտ,
Յոյց ինձ նեղ ուղիդ ճամբան.
Քաջ Հովիւդ իմ,
Տրկարիս լեր օգնական:

4 Սեղանէդ ճոխ կերակրէ գիս,
Դէմ յանդիման թշնամւոյն.
Եւ իւղով սուրբ գիս օծէ, Տէր,
Լից բաժակն իմ լեփ լեցուն:
Քաջ Հովիւդ իմ,
Ճաշակեմ քու սէրդ անհուն:

3 Արհաւիրք եւ կամ մահուան շուք
Պաշարեն գիս, չեմ վախնար.
Զի դու հետս ես, եւ զօրեղ ցուպդ

5 Յիրաւի թող միշտ իմ հետս գան
Անհամար քու բարիքներ.
Բընակիմ սուրբ հովանւոյդ տակ,
Տաճարիդ մէջ շատ օրեր:
Քաջ Հովիւդ իմ,
Երկինքէդ գիս մի զրկեր:

ՏԻԿԻՆ ՀՈՒՓՍԻՄԷ ՇՐԱԻՈՆԵԱՆ

143 ԿՈՐՈՒՍԵԱԼ ՈԶԽԱՐԸ

Ի—նրն—սու՛ն եւ ի—նր կար ապահով, Պաշտպանու՛ած, հանգիստ պառ—
կած. Սա—կայն ոչ—խար մը մո — լո—րե—լով Լե—րանց վրայ էր հե—ռա—
ցած. Լե—րանց վրայ ա—հեղ ու վայ—րե—նի, Հով—ուին բա—րե—գութ խնամ—
քէն հե—ռի, Հով — ուին բա — րե — գութ խնամ — քէն հե—ռի:

ՄԱՏԹ. ԺԸ. 12-14

2 «Տէր, ահա քովդ են իննսու՛ն եւ ինն.
Ասոնք չե՛ն քեզ բաւական.»
Պատասխանեց քաջ Հովին թէ «Մին
թշուառ է մոլորական,
եւ ի՛նչ նեղութիւն որ պէտք է կրրել,
Կ'երթամ անապատն ոչխարս գտնել,
Կերթամ անապատն ոչխարս գտնել.»

3 Բայց ո՛չ մէկը կրցաւ գիտնալ թէ Տէրն
Ի՛նչ խորունկ ջուրէ անցաւ,
Ի՛նչ մութ էր իր անցուցած գիշեր,
Մինչեւ կորսւեա՛ծն գրտաւ.
Լքսեց անապատն անոր խեղճ ծայն՝
Մահուան մօտ թշուառ անօգնական,
Մահուան մօտ թշուառ անօգնական:

4 «Տէր, ինչո՞ւ այդ արեան կարմիր շիթեր
Լեռն ի վեր են կաթկըթած.»
«Գաւթէն ոչխար մը դուրս էր ինկեր,
Անոր համար են թափուած.»
«Ուստի՞ են, Տէր, այս ձեռացդ վերքերն.»
«Շատ փուշք գիս այսպէս ըրին գիշերն,
Շատ փուշք գիս այսպէս ըրին գիշերն.»

5 Եւ ահա մոլորածը կը գտնէ,
Մեծապէս կ'ուրախանայ.
«Ուրախ եղէք ինձի հետ,» կ'ըսէ,
«Քանզի կորսւեա՛ծն գրտայ.»
Դասն հրեշտակաց արծազանգ տրւաւ,
«Ուրախ եղէք, Տէրն իրենը գտաւ,
Ուրախ եղէք, Տէրն իրենը գտաւ.»

144 ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՓԱՐԱԽԻՆ ԳԱՌԻՆՔՆ

Եր—ջա—նիկ փա—րախ, եր—ջա—նիկ ա—րօտ՝ Բա — րի Հո—վի—ւին փա—րախ.

Յա—ւիտ—եա—նրս կայ մէկ Հո—վիւ, մէկ հօտ. Ա՛լ վտանգ հոն չը կայ, ո՛չ վախ:

Կը ծաղ—կի հոն վարդ, կը ծաղ—կի շու—շան, Դա—րուն ան—դա—դար եր — կինք.

Ո՛չ ցուրտ եւ ո՛չ տա—քու—թիւն կը զգան եր — ջա — նիկ փարախին գառինք:

ՅՈՎ. Հ. Ժ. 11, 16

2 Կան փոքրիկ թումբեր, ուր որ այս երկրիս
Յոյսերը պառկած կը ննջեն.
Գետնի տակ թաղուած են եւ աչքերնիս
Այն գետին արցունքով կը թրջեն:
Բայց նրբազը, որ կը պակսի երկրէ,
Վառած կը փայլի երկինք.
Եւ բարի Հովիւը սիրով կը պահէ
Երջանիկ փարախին գառինք:

3 Մեր սրտին վշտովն ալ մինակ կ'երթանք
Կենաց տրրամալից նամբան.
Վասըն զի ցուրտ հողը լեցուած տեսանք
Սպիտակ ճակատին վրբան.
Սակայն հաւատքով ու զըլարթ աչքով
Արդ վեր կը նայինք երկինք.
Ժողվուած են հոն, եւ ա՛լ ապահով,
Երջանիկ փարախին գառինք:

145 ԱՐՔԱՅՆ ՍԻՐՈՅ Է ԻՄ ՀՈՎԻԷ

Ար—քայն սի—րոյ է իմ Հո—վիւ, ես մէկ բա—նի կա — րօտ չեմ.

Սիրտս կը խայ-տայ ան—հուն խըն-դիւ, Ձի ինքն իմս է, ես իրն եմ.

ՍԱԳ. ԻԳ.

2 Փրկեայ հոգիս կ'առաջնորդէ
Վրճիտ, հանդարտ ջուրի քով.
Եւ խոտաւէտ արօտներէ
Կը կերակրէ զիս սիրով:

4 Մահուան ձորէն ալ չեմ վախնար
Եթէ, Տէր, դուն ես իմ հետ.
Քու ցուպդ ու գաւազանդ յար
Ինձ մըխիթար են յաւէտ:

3 Ես շատ անգամ, խեռ ու յիմար,
Թողած եմ իմ բարի հօտ.
Բայց ինք փրնտուեց սիրայօժար,
Կըրկին բերաւ զիս իր մօտ:

5 Կեանքիս բոլոր օրերուն մէջ,
Տէր, հետս ըլլայ թող քու սէր.
Ու քեզ գովեմ դարեր անվերջ,
Երբ այս ձորէն ելլեմ վեր:

Թարգ. Յ. Ս. ԱԼԻԲՍԱՆԵԱՆ

146 ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ԳԼՈՒԽԸ ՔՐԻՍՏՈՍ Է

Յիսուս, դուն ես մեզ Ա.—ռաջ—նորդ, Մի—ակ Գրչուխ ե — կե—ղեց—ւոյն,

Եւ թո—ղու—ցիր քեզ փո—խա—նորդ Քու Սուրբ Հո—գիդ, լոյս գե—րա—գոյն:

147 ԵՐԳ ԱՌ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ

Բաց-ուին այ-սօր երկ-նից կա-մարք. Ի-ջիր մե-զի, ո՛վ Սուրբ Հո-գի.

Մեր խղ-ճա-լի սրբ-տից կապանք Գու զօ-րու-թեամբ-բող աք-ծրկ-ուի:

ԳՈՐԾ. Բ. 2-4

2 Մեղաց խաւարն է մեզ պատեր,
Թող փարատի ու չըքանայ.
Սաստիկ զղջում ու սէր առ Տէր
Մեր սիրտերուն մէջ արթըննայ:

4 Առատարուղիս պարգեւներով,
Կարեկցութեամբ մեզի եկուր.
Փառաց երկրին փափաքներով
Դուն մեր սիրտերն այսօր լեցուր:

3 Թող մեր միտքերն լուսաւորուին
Տէրօջը կամբը ճանչնալու.
Ու մեր սիրտերը համոզուին
Ամէն մեղքէ հրաժարելու:

5 Առաջնորդէ մեզ, կ'աղաչենք,
Ճշմարտութեան մէջ անդադար,
Որ մեր ընթացքը կատարենք
Անկեղծութեամբ մինչեւ ի սպառ:

146 ԵԿԵՂԵՅԻՈՅ ԳԼՈՒԽԸ ՔՐԻՍՏՈՍ Է

ԵՓԵՍ. Ս. 22, ԿՈՂ. Ս. 18

2 Յիսուս, դուն ես Վէմ յաղթական,
Որով կանգնի եկեղեցին.
Կանոն տըւիր Աւետարան,
Ամէն մարդիկ քեզմով փրկուին:

4 Յիսուս, դուն ես մեծ Թագաւոր,
Նոյն եւ քաւիչ մեծ Քահանան.
Անգին արեանդ զոհ փառաւոր
Է առաջնորդ մեր փրկութեան:

3 Յիսուս, դուն ես Հովիւ բարի,
Իր ոչխարներն նայող՝ փնտռող.
Ով որ քեզի կը յանձնըւի,
Զըկայ ձեռքէդ յափշտակող:

5 Տէր, մեծութիւնդ մեզի գիտցուր,
Որ քեզ միայն մեր Գլուխն ճանչնանք,
Մեզ յոյս, հաւատ, սէր աւելցուր,
Որ քեզ արժան պատիւ, փառք տանք:

148 ԱՂՕԹՔ ԱՌ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ

Ով Սուրբ Հոգի, լոյս երկ-նա-յին, Դուն իմ հոգիս լուսա-ւո-րէ.

Ցրր-ուէ խաւարն զի-շե-րա-յին, եւ ցոր-եկ-ուան պարզ լոյս ծա - զէ:

ՅՈՎՀ. ԺԶ. 7-11

2 Ով Սուրբ Հոգի, հրգօր Աստուած,
Քու գօրութեամբդ իմ սիրտս մաքրէ.
Զի ներսիդիս ժողով մեղաց
Իշխանութեամբ միշտ կը տիրէ:

3 Ով Սուրբ Հոգի, Մըխիթարիչ,
Տրտում հոգիս մըխիթարէ.

Մրտիս բոլոր վիշտ խոցոտիչ՝
Ուրախութեամբ դուն փարատէ:

4 Ով Սուրբ Հոգի, ամենազօր,
Իմ սիրտս մըտիր, հոն բընակէ.
Վերցուր անկէ կուռքերս բոլոր,
Եւ յաւիտեան հոն դուն իշխէ:

149 ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՈՅՆ ՏՐՈՒԵԼՈՒՆ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

ՅՈՎՀ. ԺԶ. 13

1 Տէր, վար նայէ աչքով գրթած,
Աղամորդին տես կործանած.
Մեղքն յաղթանակ կը տարածէ,
Ամէն տեղեր մարդ կը սպաննէ:

2 Պաշտօնեաներդ պարապ կ'ելլեն,
Մեռած մարդոց կը քարոզեն.

Հոգիդ չազդած անոնց սրբտին՝
Անոնք ի գուր կը պաղատին:

3 Բայց Սուրբ Հոգիդ մահն կը յաղթէ,
Մեռելներուն կեանք կը բերէ.
Զոր ոսկորներ ծայնովդ կ'ելլան,
Նոր յարութեամբ կ'ուրախանան:

150 ՀՈԳԻՈՅՆ ՍՐԲՈՅ ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆԸ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

Իմ ա-ղա-ղակս, ով Տէր, լը-սէ, եւ Սուրբ Հոգիդ ինձ պար-զե-ւէ.

Ան-նենգ լեզ-ուով քեզ կ'ա-ղա-չեմ, Ան-կեղծ սրբտով աղօթք կ'ը-նեմ:

151 ՍՈՒՐՔ ՀՈԳԻՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՂՅԹՔ

Ով Տէր Յիսուս, դուն խոս-տա-ցար Որ Սուրբ Հոգիդ դըր-կես. Ճըշ-մար-տու-

թեան լոյսն փրկ-կա-րար Մե-զի միշտ հա-ղոր-դես, Մե-զի միշտ հա-ղոր-դես:

ՅՈՒՂ. ԺԴ. 16

2 Արդ, կ'աղաչեմ բոլոր սրտով,
Ինձ Սուրբ Հոգիդ դրկէ.
Ամէն բան թող ուղիղ կերպով
Ինձի տրվեցընէ:

4 Ինձի ալ տուր, որ զիս սրբէ,
Որ բու. օրէնքդ սիրեմ.
Իմ միտքս բանայ, սրտիս ազդէ,
Որ միշտ քեզ ծառայեմ:

3 Ինչպէս որ դուն ի վերնատան
Առաքելոց տըւիր
Քու Սուրբ Հոգիդ՝ լոյս գերբնական,
Քեզմէ պարգեւ ընտիր,

5 Ով Սուրբ Հոգի, չեմ արժանի
Տաճար քեզ ըլլալու.
Եկ, զիս ըրէ գործիք քեզի,
Քու լոյսդ տարածելու:

150 ՀՈԳԻՈՅՆ ՍՐԲՈՅ ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆԸ ՀԱՄԱՐ ԱՂՅԹՔ

ՅՈՒՂ. ԺԴ. 26

1 Իմ աղաղակս, ով Տէր, լրսէ,
Եւ Սուրբ Հոգիդ ինձ պարգեւէ.
Աննենգ լեզուով քեզ կ'աղաչեմ,
Անկեղծ սրտով աղօթք կ'ընեմ:

3 Ողորմութիւնդ ըսքանչելի
Սիրոյդ համար ցուցուր ինձի.
Աջովդ փրկէ զիս ոտխէն,
Իմ յոյսը ես ամէն ատեն:

2 Իմ քայլերուս եղիր պաշտպան,
Ճամբուդ մէջ թող հաստատ մընան.
Ոտքերս բընաւ չը խոտորին,
Սուրբ օրէնքիդ միշտ հետեւին:

4 Աչքի բիբի պէս զիս պահէ,
Քու թեւերուդ տակ զիս ծածկէ.
Զիս ազատէ վրտանգներէն,
Որ իմ հոգիս կը պաշարեն:

152 ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՈՅՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԵԱՆԸ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

ՎԵՐԸ
 - Այ — զի — իդ, Տէր, այ — ցե — լու լեր, Քու անձրեւդ միշտ դրո — կէ մեզ.
 † Զօ — րա — ցուր մեզ, Զօ — րա — ցուր մեզ, Օգ — նու — թիւնն է լոկ քեզ — մէ:

ՍԷՂԷԷ
 † Շուտ կը նը — ւա — դին հո — զիք մեր, Թէ լոյսդ մեր վրայ չը ծա — գես:

ԳՈՐԾ. Դ. 31

2 Մի՛ կենար մեզմէ հեռու, Տէր,
 Այլ վերէն շնորհքդ մեզ որկէ.
 Կը յաղթեն մեզ փորձութիւնք մեր,
 Թէ որ զրթութիւնդ չօգնէ:
 Զօրացուր մեզ,
 Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ:

Միշտ յաղթէ չարին փորձանք,
 Զօրացուր մեզ,
 Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ:

3 Թող սաստիկ սէր լեցնէ մեզ,
 Աղօթքի մէջ զօրանանք.
 Թող ան որ կը դաւանի քեզ՝

4 Տէր, յաղթէ ուժով փորձողը,
 Քարեղէն սիրտն կակուղցուր.
 Ըսկրսէ հիմա մեծ գործը,
 Մեղաւորն քեզի դարձուր:
 Զօրացուր մեզ,
 Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ:

153 ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՈՅՆ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ Սուրբ Հօ — գի, ի — շիբ արդ դուն իմ մէջ, Սիրաս աշխարհէն կրաւրէ, ուժիդ տակ առ:

Դուն ան — դօ — ըխ շքն — չէ կօ — բով ան — շէջ, Որ քեզ սի — բեմ սի — բով մը ան — ըս — պառ:

154 ՄԱՂԹԱՆՔ ԱՌ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ

Տի—ե — զեր—բը նո—րո—գող, Կեանք տը—ւո—ղը հա—մայ—նից, Կը հաւտանք քեզ,

Սուրբ Հո—գի, Հօր, Որդւոյ ալ փա—ռա—կից, Հօր, Որդւոյ ալ փա—ռա—կից:

ԾՆՆ. Ա. 2

- 2 Առաջնորդ ես անսրխալ
Մոլորեալ մեղաւորին.
Մեր խաւարը հալածող,
Անըստուեր լոյս երկնային:
- 3 Զօրավիզ դուն ի բարձանց
ձշմարիտը փնտռողին.
Դուն միայն կրնաս փոխել
Մեղապարտ սիրտն ու հոգին:
- 4 Կ'աղաչենք քեզ միաբան,
Ով գրթած օրհնեալ Հոգի,

Շընորհացդ այցելութեան
Դուն ըրէ մեզ արժանի:

- 5 Մեր մեղքերն ճանչնալ տուր մեզ,
Բարեխնամ Մըխիթարիչ,
Տուր սրտանց զղջում ընել,
Ու նայիլ դէպ ի Փրկիչ:
- 6 Գու ձրրի պարգեւներովդ
Սրտերնիս դուն զարդարէ,
Որ դառնանք մենք Քրիստոսի,
Հեռանանք միշտ մեղքերէ:

153 ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՈՅՆ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

ՀՌՈՎ.Մ. Ը. 26, 27

1 Ով Սուրբ Հոգի, իջիր արդ դուն իմ մէջ,
Սիրտս աշխարհէն կտրէ, ուժիդ տակ առ.
Դուն անգօրիս շընչէ կորով անշէջ,
Որ քեզ սիրեմ սիրով մը անըսպառ:

3 Տուր ինձ ըզգալ որ դուն միշտ իմ մօտս ես,
Եւ սորվեցուր վարել հոգւոյս կիրքեր,
Ու վրտարել կասկած, հառաչք սրբտէս,
Եւ հաւատքով անսալ ծայնիդ, ով Տէր:

2 Ես չեմ ուզեր երազ կամ խանդ մըտաց,
Ոչ ալ յանկարծ մարմնոյ հանգիստ ցրտին,
Կամ այցելու հրեշտակ, երկինք մը բաց,
Սյլ կը խնդրեմ, վանէ մէզն իմ սրբտին:

4 Թող հրեշտակի մը պէս սիրեմ ըզքեզ,
Սյդ սուրբ սիրով լեցուի թող անձս համակ,
Ու վրաս հանգչի սուրբ Աղաւնին ու հեզ,
Սիրտըս խորան ըլլայ, եւ սէրդ՝ կըրակ:

155 ՅՈՒԵԼԵԱՆ ՏԱՐԻՆ

Հըն-չե-ցու-ցէք փողերն, Ամէն ազգ աշխարհիս, Մինչև երկրին ծայրերն Լըսեն այս աւետիս.

«Հա-»

«Հասաւ մեծ Յորելեան տարին, Հասաւ մեծ Յորելեան տարին, Ով մեղաւորքս դարձէք Փրկչին: սաւ մեծ Յորելեան տարին, Հասաւ մեծ Յորելեան տարին, Ով մե — դաւ-որքս դարձէք Փրկչին:

ԴՈՒԿ • Դ • 18, 19

1 Հնչեցուցէք փողերն,
Ամէն ազգ աշխարհիս
Մինչև երկրի ծայրերն
Լըսեն այս աւետիս.
«Հասաւ մեծ Յորելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Փրկչին:

3 Մեղաց գերիններուն
Ահա ազատութիւն.
Գրտէք ի Տէրն սիրուն
Այս ապահովութիւն.
Հասաւ մեծ Յորելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Փրկչին:

2 Յիսուս մեծ Քահանան
Մեզ քաւութիւն ըրաւ.
Տրտմեալք ուրախ ըլլան,
Պատիժն մեզմէ վերցաւ.
Հասաւ մեծ Յորելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Փրկչին:

4 Տէրոջը Գառնուկին
Տըւէք պատիւ եւ փառք.
Քարոզեցէք Փրկչին
Անունն բոլոր աշխարհք.
Հասաւ մեծ Յորելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Փրկչին:»

156 ՄԵՂԱԻՈՐ, ԼՍԷ ԱՍ ԶԱՅՆԸ

Մեղաւոր, լը-սէ աս ծայնը. Այժմ եղիր մը-տա-դիր երկ-նաւոր կոչ-մա-նը:

157 ԲԱՅ ԴՈՒՌԸ

Բայ դուռ մը կայ, ո-րուն մէջէն Խա—չին փայ-լու-նու-թիւ-նը Մեզ ցոյց կու տայ ա—

մէն առեն Փրկ—չին մեծ գը-թու-թիւ-նը: Ո՛հ, գութ ան-պատ-մե—լի, ի-րաւ Այն

դուռն ին-ծի՞ հա-մար բացաւ, ին — ծի՞, ին — ծի՞, ին—ծի՞ համար բա—ցաւ:

ՅԱՅՏ. ԻԱ. 25

- | | |
|--|--|
| <p>2 Այն դուռն է ամէնուն արծակ,
Որ փրկուեալն ծարւած են.
Մեծ եւ պզտիկ, հարուստ, աղքատ,
Մտնել հրբաւիրուած են: Ո՛հ, և այլն:</p> <p>3 Շուտով այն բայ դունէն մտնել
Ըլլայ մեր նպատակը.</p> | <p>Մեր խաչն առնել, յարատեւել,
Եւ ըստանալ պրսակը: Ո՛հ, և այլն:</p> <p>4 Ետքը Փրկչին հետ վեր ելլենք,
Ուր որ գացած է ինքը.
Եւ յաւիտեան տեսնենք, սիրենք,
Ու զԱյն զովնք երկինքը: Ո՛հ, և այլն:</p> |
|--|--|

Թարգ. ELIAS RIGGS

156 ՄԵՂԱԻՈՐ, ԼՍԷ ԱՍ ԶԱՅՆԸ

ԵՍ. ԵՆ. 6

- | | |
|--|---|
| <p>1 Մեղաւոր, լրսէ աւ ծայնը.
Այժմ եղիր
Մըտաղիր
Երկնաւոր կոչմանը:</p> <p>2 Մինչդեռ կայ քեզի երկինքը
Օթեւան,</p> | <p>Լեր ժրացան,
Քեզ կանչեց Տէրն ինքը:</p> <p>3 Քու առջիդ պատրաստ խնճոյք կայ,
Մի սպասեր,
Առ եւ կեր.
Կեանք պիտի հոգւոյդ տայ:</p> |
|--|---|

158 ԳԱԼ Կ՛ՈՒՉԵՍ

ՎԵՐԸ

- Կը ճամբորդներ տունն երկնաշին, Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս.
 Բը հոն երգենք սէրն մեր Փրկչին, Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:
 Դը դեռ անթիւ ճամբորդք ալ կան. Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:

ՍԷՆՏԷ

Ժիւրաւորներ այն տունն հասան, Եւ հոն անդուլ կ'ուրախանան:

ԹՈՒ. Ժ. 29

- 2 Կ'երթանք Գառնուկը տեսնելու,
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս.
 Իր սուրբ անունը գովելու,
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:
 Կենաց արսակ պիտի դրնենք,
 Ու ոսկիէ քրնար զարնենք,
 Յնժում ալ լիովին վայլենք.
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:
- 3 Ով դուն յոգնած, բեռնաւորուած,
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս.
 Քեզի հանգիստ կայ պատրաստուած,
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:

- Քեզ ընդունիլ Տէրն կը բաղձայ.
 Ով որ Անոր կը հաւատայ՝
 Տէրօջը փառքն պիտի տեսնայ.
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:
- 4 Ասկէ ուրիշ ճամբայ չի կայ,
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս.
 Ապաշխարէ ու հաւատա,
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:
 Փրկչիդ այս ճայնն մըտիկ ընես.
 «Խաչդ առ, եկուր իմ ետեւէս,
 Ու փրկու թիւնս պիտի տեսնես.»
 Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

159 ԱՅՍՕՐ

Յիսուս կ'ըսէ այսօր, «Ինձի եկուր.» Ինչո՞ւ, ով մեղաւոր չես մօտենար:

ԵՐԲ. Գ. 15

- 1 Յիսուս կ'ըսէ այսօր,
 «Ինձի եկուր.»
 Ինչո՞ւ, ով մեղաւոր,
 Չես մօտենար:
- 2 Կ'ըսէ. «Այսօր փնտռէ
 Դուն ապաւէն,
 Չի մահն ու դատաստան
 Միշտ քեզ մօտ են.»
- 3 Այսօր քեզ կը կանչէ,
 Ով մեղաւոր,
 Սիրով կը հրաւիրէ.
 Լըսէ անոր:
- 4 Հոգին եւս կը կանչէ,
 Անոր լըսէ.
 Չինք մի տրամեցրներ,
 Շնորհաց օրն է:

160 ԱՆԱՌԱԿ ՈՐԴԻ

Տու՛նդ եկ, տու՛նդ եկ. Սիրտըդ է ցաւագին, ձանապարհըդ մը—թին, Ա-մա—յի մի-այ—նակ.

Որ—դի ա-նա-ռակ, Տու՛նդ եկ, ո՛հ, տու՛նդ եկ Տու՛նդ եկ, Եկ, ո՛հ, տու՛նդ եկ
Տու՛նդ եկ

ՂՈՒԿ. ԺԵ. 17

Տու՛նդ եկ, տու՛նդ եկ

2 Տու՛նդ եկ, տու՛նդ եկ,
Քու դարձիդ կը սպասենք,
Դուռին քով կը հսկենք.
Ուշացաւ ժամանակն.
Որդի անառակ,
Տու՛նդ եկ, ո՛հ, տու՛նդ եկ:

Եւ Փորձիչն խորամանկ.
Որդի անառակ,
Տու՛նդ եկ, ո՛հ, տու՛նդ եկ:

3 Տու՛նդ եկ, տու՛նդ եկ,
Զրգէ մեղք եւ ամօթ,
Եւ վիշտեր անծանօթ,

4 Տու՛նդ եկ, տու՛նդ եկ,
Հայրըդ քեզ կը զրթայ.
Անոր տունը հաց կայ.
Փութա, ով սովամահ
Որդի անառակ,
Տու՛նդ եկ, ո՛հ, տու՛նդ եկ:

Թարգ. Ա. Մ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

161 ՄԵՂԱԽՈՐԻՆ ՅՈՐԴՈՐԱՆՔ

— Գա-րե-ղէն սիրտ, արդ զըզա, կակուղցիր խաչէն յողթ ու ամ. Է Տես արիւնն հո-ղին վը-րայ,
դ Մե-ղս-ւոր, աս ի՛նչ Ե-րեբ. Տէ-րը դո՛ւն ըսպաննեցիր, 4 Ե. մար-մի-նը Հախճախուած.

ՅՈՂՀ. ԺԹ. 37, ԶԱԲ. ԺԲ. 10

2 Տէրն մեղքերդ ըսպաննեցին,
Գամ զարկին իր մարմինին.
Փուշերով պրսակեցին,
Մըխեցին նիզակ կողին.
Իր հոգին ան զոհ ըրաւ,
Քու մեղացդ համար մեռաւ:

3 Արդ կ'ուզե՞ս այս մահն Փրկչին
Քու հոգւոյդ ունայն ընել.
Իր արիւնն կ'ուզե՞ս կրրկին
Ոտքերուդ կոխան ընել:
«Ոչ, ով Տէր, մեղքէս զատուխ,
Ընդունէ կոտորած սիրտ իմ»

162 ԱՅԱ ԿԱՅՆԱԾ ԴՐԱՆԴ ԱՌՋԻՆ

Ա — հա կայ-նած դը — րանդ առ — ջին՝ Քեզ
 կը ծայ-նեմ պա-ղա-տա — զին. Սիրտ մե-ղա — ւոր, լը-սէ շեշ-
 տերս, կըր-նամ գալ ներս, կըր-նամ գալ ներս.
 Կրի-ե-ե-ե Ա — հա կայնած դրանդ առ — ջին՝ Քեզ կը ծայնեմ պա-ղա-տա-զին. Սիրտ
 մե-ղա-ւոր, լը-սէ շեշ-տերս, կըրնամ գալ ներս, կըրնամ գալ ներս.

ՅԱՅՏ. Դ. 26

2 Փուշով պատկուած քեզի համար
 Ըսպատեցի համբերատար.
 Լքէ, հոգի, Փրկչիդ աղերս՝
 կընամ գալ ներս, կընամ գալ ներս.
 Կրի. Ահա կայնած, Խ-այն:

3 Թող զուր չանցնի իմ աղերսանք,
 Յիշէ իմ վիշտն ու դառն տանջանք,
 Մահուան մըղեց քեզ համար սէրս,

Սիրտ մեղաւոր, կընամ գալ ներս:
 Կրի. Ահա կայնած, Խ-այն:

4 Քեզի բարի ներում, հրճուանք,
 Խաղաղութիւն, սուրբ սէր, նոր կեանք.
 Խեղճ սիրտ, ահա իմ նրէրներս.
 Չիս կ'ընդունի՞ս, կընամ գալ ներս.
 Կրի. Ահա կայնած, Խ-այն:

163 ՅԻՍՈՒՍ ՆԱԶՈՎՐԵՑԻՆ Կ'ԱՆՑՆԻ

Ի՞նչ են այս մեծ բազմութիւններ, Այս անձկութեամբ դիզուող խումբեր, Այս ժողովները օրէ օր,

Եւ այս գրգռու-մը ան-սո-վոր: «Յի-սուս Նա-զով-րե-ցին կ'անցնի,» Մեղմ՝ ձայներով շա-տե-

րէն կ'ըսուի, «Յի — սուս Նա-զով-րե — ցին կ'անցնի,» Մեղմ՝ ձայ-նե-րով շա-տե — րէն կ'ըսուի:

ՄԱՐԿ. Ժ. 46-52

2 Յիսուս Նազովրեցին ո՞վ է,
Որ ժողովուրդն այդպէս շարժէ.
Կրնա՞յ անցնող օտարական
Իր կամքին պէս իշխել մարդկան:
Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնի,
«Մեծ մարգարէ,» շատերէն կ'ըսուի:

3 Ան է որ մեր վիշտերն կրրեց,
Եւ մեր ախտերը բրժշկեց.
Հիւանդ եւ կաղ եւ կոյր բերին,
Եւ անոր ոտքը ձրգեցին:
Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնէր,
Սրտաբեկեալն յուսով կը լեցուէր:

4 Մեր օրերուն մէջ ալ կու գայ,
Մեր դռներուն կը մօտենայ.
Այո, եւ կը հանի մտնել,

Եւ մեզի հետ ընթրիք ընել:
Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնի,
Ո՞վ բերկրութեամբ զինքը կ'ընդունի:

5 Ծանրաբեռնեալք, շուտով եկէք,
Ներու՛մ, հանգիստ, շընորհք զրտէք,
Դրտէք հոս բարիքներ անհուն
Եւ անվախճան ուրախութիւն:
Յիսուս Նազովրեցին կու գայ,
Փորձուածներուն ապաւէն մը կայ:

6 Բայց եթէ այս հրաւերն մերժէք,
Այս սէրն անհուն արհամարհէք,
Ինքն ալ ցաւով ձեզ կը ձրգէ,
Ձեր դառն աղօթքը կը մերժէ:
Յիսուս եկաւ ու մեկնեցաւ,
Ա՛լ փրկութեան ժամանակն անցաւ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

164 ՓՐԿԶԻՆ ԵԿԷՔ

Փրկ-չին ե-կէք, ո՛հ, մի ու-շա-նաք, Բաց է ճամբան, սուղ է ժա-մա-նակ.

Մեր մէջ կայնա՞՛ծ՝ ծայ-նով քաղց-րա-լուր Կը-սէ, «Ինձի ե-կուր.»

Ո՛հ, ի՛նչ քաղցր պի-տի ըլլայ հրճուանք, Երբ, Փրկ-կիչ, քե-զի հետ մի-ա-նանք,

Եւ վա-յե-լենք դէմ-քիդ լոյսն անշէջ Մեր երկ-նա-յին տան մէջ.

ԵՍ. ԵԵ. 6, 7

2 Ան իր հրաւերն կ'ուղղէ ամէնուն,
 Իր գութն անբաւ է եւ սէրն անհուն.
 Զայն մեր ընտրեալ Փրկիչն անուանենք,
 Մի վարանիք, եկէք:

Ո՛հ, ի՛նչ քաղցր պիտի ըլլայ հրճուանք,
 Երբ, Փրկիչ, քեզի հետ միանանք,
 Եւ վայելենք դէմքիդ լոյսն անշէջ
 Մեր երկնային տան մէջ:

3 Նա մեր մօտն է այսօր մանաւանդ,
 Անսանք ծայնին, ըլլանք հրնազանդ.
 Մենք ալ կրկնենք հրաւերն սիրալուր,
 «Տէրն կը կանչէ, եկուր.»

Ո՛հ, ի՛նչ քաղցր պիտի ըլլայ հրճուանք,
 Երբ, Փրկիչ, քեզի հետ միանանք,
 Եւ վայելենք դէմքիդ լոյսն անշէջ
 Մեր երկնային տան մէջ:

165 ՈՒԵՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Ով մեղա—ւոր ա — հա—բե—կած Ան — թիւ կաս—կած—նե — լով,

Յան—ցանք—նե—րու տակ ճըն—շը—ւած Ա. — հիւ եւ եր—կիւ — ղով,

ՅՈՎՀ. Զ. 37

1 Ով մեղաւոր ահաբեկած
Անթիւ կասկածներով,
Յանցանքներու տակ ճնշուած
Ահիւ եւ երկիւղով,

5 Թերեւս ծայնիս մըտիկ ընէ,
Թերեւս շնորհաց հասնիմ.
Իր գաւազանն երկընցընէ,
Որ դպչելով ապրիմ:

2 Եկուր սրտով խոնարհական.
Թէեւ քեզ արգիլէ
Մարմինն, աշխարհ կամ Սատանան,
Այս որոշումն ըրէ. —

6 Թերեւս աղերսըս ընդունի.
Բայց թէեւ մերժուիմ,
Ուրիշ տեղ յոյս չի կայ ինձի.
Պիտի հոն կորսուիմ:»

3 «Պիտի դիմեմ Տէր Յիսուսին,
Իր բակը ես գիտեմ.
Մեղքերս լեռան կը նըրմանին,
Բայց հոն պիտի մտնեմ:

7 Այլ ոչ, ով մեղաւոր խոնարհ,
Հոն չես կրնար մեռնիլ.
Ո՛չ Սատանայ եւ ո՛չ աշխարհի
Կրնայ քեզի հասնիլ:

4 Շիտակ ան մարդասէր Փրկչին
Շուտով պիտի երթամ,
Եւ ողորմած Թագաւորին
Ոտից առջեւ իյնամ.

8 Հոն, հոն միայն ես ապահով,
Անոր խոստմունքն ունիս.
Քեզ կ'ընդունի անհուն սիրով,
Ու յաւիտեան կ'ապրիս:

Թարգ. ELIAS RIGGS

166 ՄԵՂԱԻՈՐՆԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏ ԵՒ ՅՈՐԴՈՐ

Ով մե—ղա—ւոր մարդ, խեղճ, թըշուառ, նա—յէ որ քեզ ցանց—նաս.

Սուտ աշխարհիս փառքին հա—մար Դրախտէն դուրս չը մը — նաս:

ՄԱՏԹ. ԺԶ. 26

2 Փռն բաներու դուն խելք մի տար,
Պէտք է զանոնք մունաս.

Զի այս աշխարհս յանկարծարար
Պիտի թողուս երթաս:

3 Յիսուս նստած աթոռ փառաց՝
Մեղքերդ պիտի քննէ.

Դուն մի յուսար որ ոսկւոյ գանձ
Այն օրն քեզի օգնէ:

4 Քեզ պատրաստուած է փառք դրախտին,
Դեռ չես անկէ զրկուած.

Քեզ կը կանչէ ձայն Յիսուսին,
Լըսէ որ ետք չի լաս:

5 Այն սուրբ ձայնին հրնազանդէ,
Վաղուան զայն մի ծրգեր.

Այս մեծ շընորհքն ու ժամն յարգէ,
Դուցէ ա՛լ չես գտներ:

167 «ԵԿԷՔ ԻՆՄԻ, ԵՒ ԵՍ ԶԵԶ ՊԻՏԻ ՀԱՆԳԶԵՑՆԵՄ»

Ա — հա Աստուած զը—թած Քե — զի հրա-ւէր կու — տայ.

Շնորհաց զա—հին վրայ է նըստած, խեղճ մե—ղա—ւոր, զը—նա:

168 ՄԵՂԱԽՈՐԻՆ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆԸ



Ո՛վ զար-մա-նա—լի սէր աստուածային, Որ ինք մեր աշխարհի զրրկեց իր Որ—դին.



Ե-կաւ, մեզ փրկեց մա-հէն, զը-ժոխ-քէն, Ու մեզ մօ-տե-ցուց մեր Ըստեղծողին:



ՅՈՎՀ. Գ. 16

2 Բոլոր մեր մեղքեր վերան ինք առաւ,
Խաչին վրայ Տէրն մեր տեղը մեռաւ.
Իր ամենասուրբ արիւնը եւ կեանք
Ըզմեզ փրկելու անհուն զին տրւաւ:

4 Տէրն դատաստանի վերէն պիտ' իջնէ,
Ահեղ փողերով պիտի մեզ կանչէ.
Իսկոյն ալ բացուի ամէն գերեզման,
Ու ննջեցեալներն առջեւը բերէ:

3 Տեսէք մեր Փրկիչն, որ մահը յաղթած՝
Անճառ մեծ փառքով երկինք է ելած.
Մեզի համար հոն կը բարեխօսէ,
Իր Հօրն Աստուծոյ աջ կողմը նստած:

5 Արդար Դատաւոր, ինձի շքնորհք տուր,
Անկէ ապահով իմ անձրս անցուր,
Եւ քու արիւնովդ մեղքէն մաքրուած՝
Սուրբ հրեշտակաց մէջ հոգիս բազմեցուր:

167 «ԵԿԷՔ ԻՆՄԻ, ԵՒ ԵՍ ԶԵԶ ՊԻՏԻ ՀԱՆԳԶԵՑՆԵՄ»

ՄԱՏԹ. ԺԱ. 28

1 Ահա Աստուած զրթած
Քեզի հրաւէր կու տայ.
Շնորհաց գահին վրայ է նստած,
Խեղճ մեղաւոր, զնա:

3 Իր Սուրբ Հոգին խնդրէ,
Որ նոր սիրտ տայ քեզի,
Երկնից համար քեզ պատրաստէ,
Ու միշտ մէջդ բընակի:

2 Դիմէ անոր անվախ,
Խնդրէ որ հաշտուիս.
Անսուտ է ինք, եւ անյապաղ
Զրրի պիտի ներուիս:

4 Հիմա պատրաստ է տալ
Այս պատուական պարգեւն,
Վերջն ալ հանգիստը կատարեալ
Իր աթոռին առջեւն:

169 Ո՞ՒՐ Է ՈՐԴԵԱԿՍ ՇԷՔ

ՂՈՒԿ. ԺԵ. 11-32

1. Ո՞հ, ո՞ւր մընաց արդեօք այսօր Որդ — եակն իմ սի—րա — կան, Ինքն
 2. Երբ ծուկըր գար իր մօ—րը քով, Յօ — ղի պէս էր մա — քուր. Սի—
 3. Ո՞հ, ինձ նորէն տըրուէր, որդեակ, Տես — նել քու դէմքդ սի—րուն, Ո—
 4. Ո՞հ, փնտուեցէր հոգւոյս հատոր, Իր մօ — րը նա—զե — լին. Զի

էր կե—նա—ցրս յոյսն բո—լոր, Սի — րոյս ալ ա — ռար — կան,
 ըուն էր յոյժ եւ քաղցր դէմքով, Այն—քան հեզ էր սիրտն իւր,
 ըուն ժը-պի—տը ա—նու-շակ Կ'ը — նէր զը-ւարթ մեր տուն:
 սիրտս կ'անձկայ ը—սել ա-նոր, «Կըսի-րեմ քեզ տա—կա — լին.»

Ո՞հ, ո՞ւր է որդեակս այս — օր, Ո՞հ, ո՞ւր է որդեակս մո — լոր. Սիրտս

է կտարած, զինք մոռ-նալ չեմ կրր-նար, Ո՞հ, ո՞ւր է որդեակս այս — օր.

170 ԱՍՏՈՒԾՄՈՎ ՀԱՆԳՍՏՈՒԹԻՒՆ

Թա — փա — ու ա — կան հո — գիս, Դադ — րէ. այս աշխար — հիս

Մէկ բեւեռէն մինչեւ ի միւսն Հանգիստ չը կայ բե — գի:

ԵՅՐ. Գ. 9-11

- 1 Թափառական հոգիս,
Դադրէ. այս աշխարհիս
Մէկ բեւեռէն մինչեւ ի միւսն
Հանգիստ չը կայ բեգի:
- 2 Տես Աստուծոյ տապան,
Նայէ այն բաց դրան.
Շուտով մրտիր, հոն բընակէ,
Ունայն յոյսերդ ծրգէ:

- 3 Հանգիստ պիտի ըլլաս,
Եւ շատ ուրախանաս.
Ամէն երջանկու թեամբ լեցուիս,
Տէրոջմով փրկուիս:
- 4 Ով անհանգիստ հոգիս,
Դադրէ. այս աշխարհիս
Մէկ բեւեռէն մինչեւ ի միւսն
Հանգիստ չը կայ բեգի:

171 ՀՐԱԽԷՐ ԱՌ ՄԵՂԱԻՈՐՍ

Հո — գին հոգ — ւոյս կ'ը — սէ, «Ով մե — ղա — ւոր, ե — կուր.»

ե — կե — ղե — ցին ալ կը կրկ — նէ Ա — մէն մէ — կուն. «Ե — կուր.»

ՅԱՅՏ. ԻՐ. 17

- 2 Ամէն լրտող ըսէ
Ամէն մարդու, «Եկուր.
Եթէ արդարութիւն կ'ուզես,
Միակ աղբիւրն եկուր.»

- 3 Այո, ով ծարաւի,
Ուրախութեամբ եկուր.
Կենաց ջուրն է առատ, ձրրի.
Յիսուս կ'ըսէ, «Եկուր.»

172 ԿԷՍ ՀԱՄՈՋՈՒԱԾ

ԳՈՐԾ. ԻԶ. 28, ԻԳ. 25

2 Կէս համոզուած դու, մի ուշանար,
Մեծ հրաւերին անհոգ մի ըլլար.
Կանչողն Փրկիչըդ է,
Սիրով քեզի կ'ըսէ,
«Հանգիստ կու տամ քեզի,
Եկուր ինձի.»

3 Կէս համոզուած դու, հունձրը կ'անցնի,
Շուտ քու վրճիւղ պիտի կնքըւի.
Չըլլայ որ ետ մընաս
Եւ ետքը դառն ողբաս.
«Ո՛հ, ո՛հ, կէս համոզուած,
Բայց կորսուած.»

Թարգ. ELIAS RIGGS

173 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀՐԱԽԷՐԸ

ՄԱՏԹ. ԺԱ. 28-30, ՅԱՅՏ. ԻԲ. 17

- 1 Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած եւ բեռնա | ւորած | ներ, || եւ ես պիտի հանգ | չեցընեմ
ըզ | ձեզ: ||
- 2 Առէք իմ լուծս ձեր վրայ, եւ սորվեցէք ինչ որ հեզ եմ եւ խո | նարհ սրբ | տով, ||
եւ ձեր անձերուն հան | գիստ պիտի գըտ | նէք: ||
- 3 Քանզի իմ լուծս քաղցր է, եւ իմ | բեռն՝ թե | թեւ: || Քանզի իմ լուծս քաղցր է, ||
եւ իմ բեռն՝ թե | թեւ: ||
- 4 Եւ Հոգին եւ հարսը կ'ըսեն, Եկ, եւ ով որ կը լսէ՝ թող | ըսէ, | Եկ. || եւ ով որ ծա-
րաւի է՝ թող գայ, եւ ով որ կ'ուզէ՝ կենաց | ջուրն առնու ձր | րի: ||
Ա. | մէն, | Ա. | մէն: ||

174 ԱՌ ՇՆՈՐՀԱՅ ԱԹՈՒՆ

Եկ, տրտա-մա-լից դու, երբ ցաւ քեզ պա-տած է, Եկ շը-նոր-հաց ա-թո-սին ջերմ, խոնարհ.

Հոս բեր քու սիրտըդ, վիշ-տով երբ խոց-ուած է. Դեղ կը գրա-նէ հոս ա-մէն ցաւ դժուար:

ԵՔՐ. Դ. 16

2 Հոս մոլորեալն կը գտնէ կենաց լոյսը,
Հոս ալ տրտմեալն ցնծում անբախտ.
Մրիսիթարիչն կու տայ հոս խորախոյսը.
Դեղ կը գտնէ հոս ամէն ցաւ դժուար:

3 Հոս կենսատու երկնից ջուրը բղխեալ է,
Սէր կը վազէ աթոռէն անդադար.
Քեզ է կոչումը, պայմանն հաւատալ է.
Դեղ կը գտնէ հոս ամէն ցաւ դժուար:

Թարգ. ՄԿՐՏԻՉ Տ. ՔԻՐԷՉՃԵԱՆ

175 ՄԱՀՈՒԱՆ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Քա-նի որ մա-հը կ'ու-շա-նայ, Ո-ղոր-մու-թիւն եւ յոյս ալ կայ.

Բայց, ո՛հ, շու-տով խո-րունկ զի-շեր Պի-տի կրտ-րէ ա-մէն յոյ-սեր:

Բ ԿՈՐ. 2. 2

2 Այսօր Աստուած կը հրաւիրէ.
Կենաց խօսքը ի՛նչ քաղցր է.
Ով մեղաւոր, վազէ, եկու,
Պատրաստ է Տէրն քեզ ներելու:

3 Արագ թեւերն ժամանակին
Քեզ գերեզմանը կը տանին.

Եւ այն ատեանն ուր յոյս չը կայ՝
Հոգիդ պիտի ներկայանայ:

4 Այն աւերակ, անյոյս երկիր՝
Ուրախութեան յոյս չը ծագիր.
Աստուած չը կայ աղօթք լրատի,
Յիսուս չը կայ հոգիդ փրկող:

176 ԱՂՕԹՔ ՈՐ ՔՐԻՍՏՈՍ ՃԱՆՉՑՈՒԻ

Ով վարդապետ Յի—սուս, իմ Տէր, Ո՛ր — չափ կու գայ սրբ — տիս դրժուար,

Որ շուրջս պատող բիւ—րաւորներ՝ Ըստ արժանւոյն քեզ չեն նանչնար:

ԵՍ. ԾԳ. 1-3, 10-12

2 Քեզ՝ մէկ հատիկդ ի բիւրս բիւրոց,
Անունդ՝ անուանց մէջ սիրելի,
Պաշտեն, սիրեն դասք զըւարթնոց,
Իսկ սիրտ մարդկան քեզ դէմ գոցուի:

3 Մարդիկ միայն քեզ կը տեսնան
Անարգրւած եւ վիրաւոր:

Քու դէմք աւրած, ցաւդ աննրման,
Արիւնաներկ մարմինդ բոլոր:

4 Ով Թագաւոր փառաց, շնորհաց,
Տէր իմ, Փրկիչ իմ սիրական,
Քաղցր դէմքդ ծածկող այդ քողը բաց,
Գեղեցկու թիւնդ մարդիկ տեսնան:

ՏԻԿԻՆ ՀՈՒՓՍԻՄԷ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

177 ՄԷԿ ԺԱՄ ՄԸ ԿԱՅ, ՄԷԿ ԿԷՏ ՄԸ ԿԱՅ

Մէկ ժամ մը կայ, մէկ կէտ մը կայ, Թի—սէտ մեզ ան—ծա—նօթ,

Ս. — մէն մար—դու վը—նիւն կու տայ, Կա՛մ փառք եւ կա՛մ ա — մօթ:

178 ՅԻՍՈՒՍԻ ԵՎ ԱՅՍՈՐ

Յի-սու- — սի եկ, Յի-սու- — սի եկ, Յի-սու- — սի եկ այս-օր.

Այս — օր Յի — սու- — սի եկ, Յի — սու- — սի եկ այս — օր:

ԵՐՐ. Գ. 13, 15

- | | |
|-------------------------|--------------------------|
| 1 Յիսուսի եկ այսօր: | 8 Ո՛հ, կանչէ զինք այսօր, |
| 2 Կը փրկէ քեզ այսօր: | 9 «Ողորմէ ինձ» այսօր: |
| 3 Հաւատա դուն այսօր: | 10 Կը լըսէ քեզ այսօր: |
| 4 Ինք կարող է այսօր: | 11 Կը ներէ քեզ այսօր: |
| 5 Ինք սատրաստ է այսօր: | 12 Կը մարբէ քեզ այսօր: |
| 6 Կ'ընդունի քեզ այսօր: | 13 Կը սիրէ քեզ այսօր: |
| 7 Արդ փնտռէ զինք այսօր: | 14 Մի մերժեր զինք այսօր: |

Թարգ. ELIAS RIGGS

177 ՄԷՎ ԺԱՄ ՄԸ ԿԱՅ, ՄԷՎ ԿԷՏ ՄԸ ԿԱՅ

ԾՆՆ. 2. 3

- | | |
|--|--|
| 2 Գրծով մը անտեսանելի,
Անյայտ մեր աչքերէն,
Տէրոջը գուժը կը զատուի
Անոր բարկութենէն: | Ե՞րբ բարկութեամբ պիտի ըսէ,
«Հանգիստըս չը մտնեն.» |
| 3 Բայց մարդը այն գրծէն անցած՝
Գուցէ անհոգ մընայ,
Մինչեւ անյոյս եւ կորսւած՝
Դժոխքի մէջ արթըննայ: | 5 Ո՞ւր է այն ահաւոր սահման.
Յոյսն ե՞րբ կը վախճանի.
Ով մեղաւորք այս պատասխան
Վերէն կու գայ ձեզի. |
| 4 Տէրն ո՞րչափ պիտի համբերէ
Անոնց որ մեղք գործեն. | 6 «Այսօր ձեր Աստուծոյն ծայնին
Թէ որ պիտի լըսէք,
Ձեր սիրտը ապրատամբութեամբ
Ա՛լ մի խտացունէք.» |

Թարգ. ELIAS RIGGS

179 ՏԷՐՈՋԸ ԶԱՅՆԸ

Տէ—րո—ջը ծայնը լը—սե—ցի. Բ—սաւ, «Ինծի ե—կուր. Գը—լու—խըդ, ով յոգ—
 նած հո—գի, Կուրծքիս վրայ հանգ—չե—ցուր,» Կուրծքիս վրայ հանգ—չե—ցուր:

ՄԱՏԹ. ԺԱ. 28

- 2 Ինչպէս էի անոր եկայ,
 Կոյր՝ մերկ՝ յոգնած՝ տրտում.
 Հոս ապաստանարան գրտայ,
 Ան ինծ տրւաւ խնդում:
- 3 Տէրոջը ծայնը լըսեցի.
 «Զրրիաբար խըմէ
 Կենաց ջուրէն,» ըսաւ ինծի,
 «Եւ խըմելով ապրէ,»
- 4 Եկայ, գաւաթըս լեցուցի
 Այն կենսատու ջրով:

- Անով ծարաւ ըս անցուցի,
 Հիմա կ'ապրիմ անով:
- 5 Տէրոջը ծայնը լըսեցի.
 «Ես աշխարհի լոյսն եմ.
 Եկուր, զիշերդ պիտի անցնի,
 Յորեկդ փայլեցընեմ.»
- 6 Եկայ, եւ ան եղաւ ինծի
 Արեւ, լուսոյ շրջան.
 Եւ այն լուսով քալեմ պիտի
 Մինչեւ նամբուս փախնան:

Թարգ. • ELIAS RIGGS

180 ԶՂԶԱՑԵԱԼ ՄԵՂԱԻՈՐԻՆ ԱՂՕԹՔԸ

Ով Տէր գը—թած, որ կը լը—սես Ա—ղօթ—քը խեղ—ճե—րուն,
 Ա—մէն ար—ցունք ալ կը սրը—բես Աչ—քէն տրրա—մած—նե—րուն,

181 ԱՆԱՌԱԿ ՈՐԴԻ

Եղո՛ւկ ին — ծի, ի՛նչ էր ք — ըրի. Իմ բա-րե—րար Հայրս թո-ղու — ցի,

Եւ չան-սա — լով բա-րի խրա—տին, Մեղայ, մե—ղայ յա—մե—նայ — նի:

ԴՈՒԿ. ԺԵ. 17-19

- | | |
|---|--|
| <p>1 Եղո՛ւկ ինծի, ի՛նչ էր ըրի.
Իմ բարերար Հայրս թողուցի,
Եւ չանսալով բարի խրատին,
Մեղայ, մեղայ յամենայնի:</p> <p>2 Դառն ցաւերով եւ վիշտերով
Արդարապէս կը պատժուիմ,
Կամաւ իմ Հօրս տունէն ելայ
Որ սովամահ հոս կորընչիմ:</p> | <p>3 Ինձ փրկութեան ա՛լ յոյս չի կա՞յ.
Դառնամ առ Հայրս, գոչեմ, «Մեղայ,
Զեմ արժանի որդի ըլլալ,
Զիս ընդունէ իբրեւ ծառայ:»</p> <p>4 Այո, մեղայ, Աստուած իմ Հայր,
Քու ոտքդ կ'իյնամ ես կորսըլած,
Անթիւ մեղքերըս ինձ ներէ,
Եւ ընդունէ զիս, Հայր գրթած:</p> |
|---|--|

Թարգ. Ա. Մ. ԻԳՆԱՏԻՈՍՆԱՆ

180 ԶՂՋԱՑԵԱԼ ՄԵՂԱԻՈՐԻՆ ԱՂՕԹՔԸ

ԴՈՒԿ. ԺԸ. 13

- | | |
|--|---|
| <p>1 Ով Տէր գրթած, որ կը լրսես
Աղօթքը խեղճերուն,
Ամէն արցունք ալ կը սրբես
Աչքէն տրտմածներուն,</p> <p>2 Տես աթուղի առջին ինկած
Ծառադ, խեղճ մեղաւոր.
Ըզրեզ փնտռել չե՞ս հրամայած,
Ինձի չըսի՞ր, «Եկուր:»</p> | <p>3 Միթէ մեղքիս վախը կրնա՞յ
Զիս քու քովէդ վանել.
Ինձի միայն յոյս կը մընայ
Առջիդ շընորհք գտնել:</p> <p>4 Թող քու անհուն ողորմութիւն
Իմ յոյսըս հաստատէ.
Թող բըժըշկող ծայնդ՝ ցնծութիւն
Սըրտիս մէջ տարածէ:</p> |
|--|---|

Թարգ. C. C. TRACY

182 ՄԵՂԱԻՈՐԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԴԻՄԵԼԸ

Ե-ղո՛ւկ եմ ես, ով Տէր, աղ-քատ, Մերկ եմ ու կոյր եւ յու — սա-հատ.

Քեզ-մէ ի գատ ո—րո՛ւ եր-թամ, Գառն Աս-տու-ծոյ, քե—զի կու գամ:

ՅՈՎ. Ա. 29

2 Իմ մէջս չի կայ արդարութիւն,
Յոյս, փրկութիւն կամ քաւութիւն.
Ինչպէս որ եմ, քու ոտքդ կ'իյնամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ:

4 Հոգին եւ հարսն՝ «Եկուր,» կ'ըսեն,
«Զրբի խրմէ կենաց ջուրէն.»
Ես կը լըսեմ ու կ'արտորամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ:

3 Դուն քու արիւնըդ թափեցիր,
Եւ խեղճ մեղաւորիս ըսիր,
«Քու փրկութիւնըդ ես կ'ըլլամ.»
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ:

5 Դուն ալ սիրով զիս ընդունէ,
Բոլոր մեղքերըս, Տէր, ներէ.
Լըւա զիս որ մաքուր ըլլամ,
Գառն Աստուծոյ քեզի կու գամ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

183 ՅՈՐԴՈՐ ԱՌ ՄԵՂԱԻՈՐՍ

ՅՈՎ. Ա. 6

1 Քեզ ի՞նչ եղաւ. մի՛ քրնանար,
Մի՛, Յովնանի պէս մի՛ խորդար.
Եւ, արթընցիր, ով իմ հոգիս,
Վըտանգի մէջ կը տեսնեմ զիս:

3 Ահե՛ղ ատեան, սուրբ եւ արդար,
Ողորմութիւն չիք, չես գտնար.
Ամենագէտ, ատող չարաց,
Բազմի դատել, ՈՐ է՛ն Աստուած:

2 Ահե՛ղ վըտանգ, մահը կու գայ,
Արագութեամբ կը մօտենայ,
Որ խեղճ մարմինըդ հոս ձրգէ,
Քեզ ատեանին առջեւ հանէ:

4 Ահե՛ղ Աստուած, «մաշող կըրակ,»
Քննող սրտից, որոնց մի՛ակ
Ինքն է տեղեակ. վրկայ չուզեր.
Վըճառ կու տայ, ա՛լ ետ չառներ:

5 Ուրեմն ելիր, մի՛ յապաղիր,
Փութով այն նեղ դրունէն մըտիր.
Բնաւ մի՛ շեղիր, յառաջ վազէ,
Եւ անդադար շընորհք խնդրէ:

Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

184 ԼԱԼԸ ԶՓՐԿԵՐ ԶԻՍ

Լա—ւը չը փըր—կեր զիս. Ան—դա—դար դառն արցունքներս Ձեն կըրնար սըր—բել մեղքերս,
 Ոչ հե—ռա—ցը — նեւ վա—խերս. Լա—ւը չը փըր—կեր զիս. Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ,
 Ինձ համար չար—չարուեցաւ, Ձիս փնտուել յերկնից իջաւ. Ինք պիտի փըր—կէ զիս.

ԵՓԵՍ. Բ. 8, 9

1 Լաւը չըփրկեր զիս.
 Անդադար դառն արցունքներս
 Ձեն կըրնար սըրբել մեղքերս,
 Ոչ հեռացընել վախերս.
 Լաւը չըփրկեր զիս:
 Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ,
 Ինձ համար չարչարուեցաւ,
 Ձիս փնտուել յերկնից իջաւ.
 Ինք պիտի փրկէ զիս:

2 Գործը չըփրկեր զիս.
 Անձնուրաց երախտիքներ,
 Ճիգն ու ջանք ալ մարդասէր,
 Բնաւ հոգիս չեն նորոգեր.
 Գործը չըփրկեր զիս:
 Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ,
 Ինձ համար չարչարուեցաւ,
 Ձիս փնտուել յերկնից իջաւ.
 Ինք պիտի փրկէ զիս:

3 Ոչ ալ ըսպասելը.
 Ըսպասելըն է մեռնիլ.
 Ինձ չօգներ անյոյս պառկիլ,
 Արարչիս դէմ գանգատիլ,
 Ոչ ալ ըսպասելը:
 Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ,
 Ինձ համար չարչարուեցաւ,
 Ձիս փնտուել յերկնից իջաւ.
 Ինք պիտի փրկէ զիս:

4 Կը փրկէ հաւատքը.
 Աստուծոյ Որդւոյն նայիմ,
 Եւ իր բազուկներն նետուիմ,
 Ա՛լ անոր ապաւինիմ.
 Կը փրկէ հաւատքը:
 Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ,
 Ինձ համար չարչարուեցաւ,
 Ձիս փնտուել յերկնից իջաւ.
 Ինք պիտի փրկէ զիս:

185 ՈՒՇ ՄԵԱԼՈՒՆ ՎՏԱՆԳԸ

Ինչո՞ւ դուք ըսէք թէ Դեռ կա՛նուխ է երկնից ու մահուան վրա-յօ-քը խոր-հիլ.

Ծաղկի մը շուտով թուամիջն հրնար է, Ինչ-ծի ալ այսօր հր-նար է մեռնիլ.

ԵՍ. ԾԵ. 6, 7

2 Թէ որ ապրատամբ հոգիս անարգէ
Տէրոջը շընորհքն անհուն եւ բարի,
Վերջն ալ Սուրբն Աստուած զիս պիտի մերժէ,
Երկնից փառաց մէջ պիտի չընդունի:

4 Ո՛հ, ի՛նչ սուկալի է իր ձեռքն իյնալ,
Իր ուժը անհուն ի՛նչպէս հասկընամ.
Երբ ինք ըսկըսի ինձի բարկանալ,
Անգամ մը զարնէ, դրժոխքը կ'երթամ:

3 Երբոր բարկանայ, ալ ես ի՛նչ ընեմ,
Ու երբ սիրելու տեղ Տէրն զիս ատէ,
Որ իր շընորհքներն հիմա կ'անարգեմ,
Ու սիրտս չարութիւն եւ մեղք կը սիրէ:

5 Սյն ժամը կանչել պարապ է բընաւ,
Ներում, թողութիւն ու շնորհքը խնդրել.
Ապաշխարութեան ատենը անցաւ,
Եւ յոյս չը մընաց իմ Տէրրս տեսնել:

186 ՅԱՏՈՒԿ ԵՆՈՐԿԱՅ ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ

Կա-րօտ եմ, Տէր, մեծ զօ-րութեան, Որ սրբ-բութեամբ քեզ ծա-ռա-յեմ.

Քան-զի սիրտս է բոյն ցան-կութեան, Շատ մեղ-քե-րու բե-ռան տակ եմ:

187 ՄՈՒՆԱՐ ՈՉԽԱՐ

Մոլար ոչ-խար է — ի, եւ հօան չէ — ի սի — բեր. Ձէ-ի ան-սար Հով-սիս ձայնին, Ու դը-
Հօր-մէս հեռու կը փախ-չէ-ի, Մը-

վերջ D. S.
ու իւ չէ — ի ու — զեր: ես ա — նա — աւել է — իս իմ տունս չէ — ի սի — բեր.
սիկ չէ — ի ք — ներս

ԳՈՒԿ. ԺԵ. 4-7

2 Ձոր անապատ եւ մեծ,
Անտառ խիտ, ահագին.
Փնտռեց Հովիւը իր ոչխարն,
Ու Հայրը իր որդին.
Մահուան մօտ զիս գրտան,
Սաստիկ վիրաւորուած.
Ձիս փաթթեցին սիրոյ կապով,
Եւ վեր առին՝ մարած:

3 Յիսուս է իմ Հովիւս,
Ինքն է որ զիս սիրեց.
Որ զիս լրաց իր արիւնով,
Հոգիս ալ դարմանեց:

Մոլար ու կորսրլած,
Ինկած, ան զիս գրտաւ.
Ձիս ան առաւ ուսին վրայ,
Եւ իր փարախն բերաւ:

4 Ա՛լ չեմ մոլար ոչխար,
Փարախըս կը սիրեմ.
Հովուիս ձայնն ա՛լ ինձի քաղցր է,
Ուղղուիլ յօժար ես եմ:
Այլ եւս չեմ անառակ,
Իմ տունըս կը սիրեմ.
Քաղցր է ինձի իմ Հօրըս ձայնն,
Իր մօտ կենալ կ'ուզեմ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

186 ՅԱՏՈՒԿ ԵՆՈՐՀԱՅ ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ

ՆՐՐ. Բ. 17, 18

2 Անշուշտ պիտի ես կորսրլիմ
Այս խղճալի վիճակիս մէջ,
Թէ որ շուտով չը նորոգուիմ,
Ձը մաքրուիմ շնորհքովրդ մեծ:

3 Գիտեմ որ ես եմ անարժան
Աստուածային քու շընորհաց.

Ձի անարգած եմ, շատ անգամ,
Քու Սուրբ Հոգիդ՝ ինձ պարզեւուած:

4 Ուխտով կրկին քեզ կ'աղաչեմ,
Տէր, Սուրբ Հոգիդ ինձ պարզեւէ.
Թող համաձայն անոր քալեմ,
Ըզգոյշ, հեռու ամէն մեղքէ:

188 ՄԵՂԱՅ ՅՈՂՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

Ով Տէր, լը — սէ ծայնն ա — դօթ — քիս, եւ դիր ա — կանջ ա — դա — չան — քիս.

եւ ծա — ու — յիդ տուր պա — տաս — խան, Ով Տէր Աստ — ոււած ար — դա — թու — թեան.

ՍՍ.Դ. ՃԻԳ.

2 Քու ծառայիդ հետ մի մտներ
Դատաստանի, Տէր մարդասէր.
Քանզի բընաւ մարդ մ'ալ չը կայ,
Որ քու առջիդ արդարանայ:

4 Ինձի սուրբ կամքրդ սորվեցուր,
Կատարելու շընորհքդ ալ տուր.
Զի անձս քեզի եմ վերցուցած,
Դուն ես ինձի միակ Աստուած:

3 Իմ ձեռքս քեզի կ'երկնցընեմ,
Զի քեզ միայն իմ Տէրս գիտեմ.
Զորցած երկրի պէս՝ անձս քեզի
Մեծ փափաքով կը ծարաւի:

5 Բարի Հոգիդ առաջնորդէ,
Ուղիդ երկիրդ զիս մտցունէ.
Զիս ապրեցուր անուանդ համար,
Զարէն փրկէ, Աստուած արդար:

189 ՅԱՆՊԱՏՐԱՍՏԻՑ ԻՆՉՈՒ ՄԵՌՆԻՍ

ԵԶԵԿ. ԼԳ. 11

1 Ով անձրս, շուտ ապաշխարէ,
Ատկէ քեզի վարձք մահ ունիս.
Քեզմէ մեղաց լուծը ձրգէ.
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս:

Բարիք գործէ, միջոց ունիս,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս:

2 Հեզ Յիսուսի հիմա դիմէ,
Իսկոյն կտրէ յոյսերդ քեզմէ.
Յիսուսի պէս Փրկիչ ունիս,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս:

4 Ով Սուրբ Հոգի, դուն ինձ օգնէ,
Մահուան համար զիս պատրաստէ.
Սրբացուցիչ որ քեզ ունիմ,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիմ:

3 Դուն յարաժամ պատրաստ կեցիր,
Եւ քու պարտքերդ լաւ ճանչցիր.

5 Ով Հայր, Որդի եւ Սուրբ Հոգի,
Երրորդութիւն ըսքանչելի,
Ես որ կընիքդ ճակատս ունիմ,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիմ:

Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՇՄԱԻՌՆԵԱՆ

190 ԱՆՁՆԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ

Դի — տե — լու մէկ կէտ մը կայ, Որ մըտ-քիս տան-ջանք՝ կու տայ:

Արդ — եօք Տէ — րը կը սի — րե՞մ, Ես ի — րե՞նն եմ կամ թէ չեմ:

ՅՈՎՀ. ԻՍ. 16

2 Թէ սիրեմ, այսպէս կ'ըլլամ
Յրտացած եւ անկենդան.
Իր անուան ծանօթ չեղողը
Վատ ինձմէ կ'ըլլան արդեօք:

4 Տէր, զըրուէ իմ տարակոյս,
Դու սրբոցդ արեւ ու լոյս,
Լոյս ծագէ գործիդ շնորհաց,
Եթէ այն է ըսկըսուած:

3 Ընթերցմունք, քարոզ, աղօթք,
Ինչ ընեմ լի է մեղօք.
Դուք, սրտանց Տէրն սիրողներ,
Ա՞ս է, ո՛հ, վիճակըն ձեր:

5 Բեզ որչափ սիրած ալ եմ,
Տուր որ աւելի սիրեմ.
Ո՛հ, սիրած չեմ նախ թէ որ,
Ինձ օգնէ, սկըսիմ այսօր:

Թարգ. ՄԿՐՏԻՉ Տ. ՔԻՐԷՉՁԵՆ

191 ԽՈՐՈՒԹԻՒՆ ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՆ

ՈՎՍ. ԺՍ. 8

1 Խորութի՛ւն ողորմութեան.
Միթէ Տէրն ինձի նըման
Չար մէկուն կրնա՞յ ներել,
Գլուխն մեղաւորաց փըրկել:

3 Բայց Յիսուս է Միջնորդ իմ,
Իւր արեանն ապաւինիմ.
Տէրն է սէր, գիտեմ, կը զգամ,
Ալ ինչո՞ւ վախկոտ ըլլամ:

2 Աստուծոյ Որդին մերժած,
Խաչն ալ ոտնակոխ ըրած,
Իւր շնորհքներն անարգեցի,
Չինքն ստէպ տրամեցուցի:

4 Համարձակ անոր երթամ,
Աթոռին առջեւն իյնամ,
Մեղքերուս ներումն առնեմ,
Եւ առատ շնորհք գտնեմ:

5 Տէր, օգնէ ինձ որ զղջամ,
Մեղքերուս վըրայ ողբամ,
Որ մոլար ճամբաս ձրգեմ,
Քեզ դառնամ ու ծառայեմ:

192 ՄԻ ԱՆՑՆԻՐ ԻՆԾՄԷ, ՓՐԿԻԶՍ

Մի անցնիր ինձմէ, Փրրկիչըս, Ա-ղա-ղակս լը-սէ. Է-հն-դու-նէ խոնարհ ա-
Է-հն-դու-նէ խոնարհ ա-

Վերջ

D. S.

ղեր-սըս, Մի անցնիր ինձ-մէ: Է ով Փրր - կի-չըս, Ա-ղա-ղակս լը-սէ,
ղեր-սըս, Մի անցնիր ինձ-մէ:

ՄԱՏԹ. Ի. 30

1 Մի անցնիր ինձմէ, Փրրկիչըս,
Աղաղակս լըսէ.
Էհդունէ խոնարհ աղերսըս,
Մի անցնիր ինձմէ:
Ով Փրրկիչըս, Ե-այն:

3 Քու արժանաւորութեանը
Ես կ'ապաւինիմ.
Զիս փրկէ որ զրթութեանը
Մեծ շնորհքովս ապրիմ:
Ով Փրրկիչըս, Ե-այն:

2 Ո՛հ, իմ անարժանութեանը
Թողութիւն շնորհէ,
Եւ իմ անհաւատութեանը
Գուն, ով Տէր, օգնէ:
Ով Փրրկիչըս, Ե-այն:

4 Մըխիթարութեանս աղբիւրը,
Բաց ի քէն, ով Տէր,
Թէ երկնից մէջ թէ՛ երկրիս վրայ
Մէկը չեմ ուզեր:
Ով Փրրկիչըս, Ե-այն:

193 ՔԵԶԻ ԿԱՐՕՏ ԵՍ

Քե-զի կարօտ եմ, Տէր, ո՛հ, ա-մէն ժամ. Ա-նոյշ է ձայնդ ինձի, Քե-զի կա-րամ:

Կա-րօտ եմ, ո՛հ, կարօտ եմ, Միշտ քեզի կարօտ եմ, Օրհնէ զիս, ով Փրրկիչ իմ, Քեզի կա-րամ:

194 ՅՈՅՍ ԱՆՅՈՅՍԻՆ

Ան—յոյ—սին յոյս, ով Յի—սուս, Հաս—տա—տուն խա—րիսխ հոգ—ւոյս.

Սիրտս, հո — գիս դուն նո — ըո — գէ, Մեղ—քե—րէս զիս ա—զա—տէ:

Ա. ՏԻՄ. Ա. 1, ԿՈՂ. Ա. 27

- | | |
|--|---|
| <p>2 Աստուծմէ օտարացած՝
Մեղքերէս եմ տանջըլած,
Ազատում ես կը փնտռեմ.
Ո՞ւր պիտի Փրկիչ գտնեմ:</p> | <p>4 Քեզ գտնել է, Տէր, իմ ջանք,
Առ քեզ է իմ հառաչանք.
Քու վէրքերդ մեղքիս դարման,
Գին կենացս՝ շիթ քու արեան:</p> |
| <p>3 Շատ օրեր քեզմէ հեռի՝
Զիս փրկել ես ջանացի.
Արդ բոլոր յոյսերս հատած՝
Քեզ կու գամ, ո՛վ «Գառ մորթուած»:</p> | <p>5 Տէր Յիսուս, յոյս անյոյսին,
Ինձ դարձուր նայուած քուկին.
Այս պահուս մինչ կ'աղօթեմ՝
Ո՛հ թէ քեզ հոգւովս գտնեմ:</p> |

193 ՔԵԶԻ ԿԱՐՕՏ ԵՄ

ԵՐՐ. Դ. 15, 16

- | | |
|---|--|
| <p>2 Քեզի կարօտ եմ, Տէր,
Եղիր ներկայ.
Երբ մօտ ըլլաս, փորձանքն
Կը թեթեւնայ:
Կարօտ եմ, Խաչ:</p> | <p>4 Քեզի կարօտ եմ, Տէր,
Քու կամքդ յայտնէ,
Եւ քու մեծ խոստումներդ
Ինձ կատարէ:
Կարօտ եմ, Խաչ:</p> |
| <p>3 Քեզի կարօտ եմ, Տէր,
Շուտով եկուր,
Թէ ոչ իմ կեանքս բոլոր
Կ'անցնի ի զուր:
Կարօտ եմ, Խաչ:</p> | <p>5 Քեզի կարօտ եմ ես,
Տէր բարերար.
Զիս մի թողուր, Յիսուս,
Որք եւ անճար:
Կարօտ եմ, Խաչ:</p> |

Թարգ. C. C. TRACY

195 «ԱՇԽԱՐՀԻ ԼՈՅՍՆ ԷՄ»

Ա.—յո, լոյս ես, Տէր սի—րե—լի, Քեզ չը գը—տած՝ ես կոյր է—ի.
 Լը—սեր է — ի թէ սիրտս է չար, Վա՛յ եղ—կեղ—ւոյս, չէ—ի ըզ—գար:

ՅՈՎ. Ը. 12

- 2 Լըսեր էի թէ մեղք ունիմ,
 եւ թէ դրժոխք բաժինս է իմ.
 Հոն կ'երթայի ես չարաչար,
 Վա՛յ եղկեղւոյս, չէի ըզգար:
- 3 Լըսեր էի թէ սէր ես դու,
 Կեանք եւ հանգիստ կու տաս մարդու,
 եւ թէ ըզչարն կ'ընես արդար,
 Վա՛յ եղկեղւոյս, չէի ըզգար:

- 4 Բայց երբ ըզքեզ բաժինս ըրի,
 Իմ սիրտս ու սէրս քեզ տուի,
 Հաւատացի, տեսայ, կը զգամ.
 Օգնէ ինձ որ ա՛լ չը կուրնամ:
- 5 Ինձի նրման շատեր ալ կան,
 Որ տակաւին կոյր կը մընան.
 Բաց աչքերնին որ քեզ տեսնեն,
 Եւ նեղ դռնէն շուտ ներս մտնեն:

Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՇՄԱԻՌԵԱՆ

196 ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆ ՄԵՌԵԱԼ ԱՇԽԱՐՀԻ

ԳԱՂ. Զ. 14

- 1 Եթէ աշխարհ է գեղեցիկ,
 Ու իր փառքերն են շողշողուն,
 Հարրստուծիւն, պատիւ, բարիք
 Կը գըրաւեն ըզսիրտ մարդուն,
- 2 Զըւարճութիւնք հեշտացուցիչ
 են ցանկալի հաճոյք մարմնոյն,
 Անարգ սէր իբր գոհացուցիչ
 Թէ կը խաբեն ըզսիրտ մարդոյն,
- 3 Թող ինձ ըլլայ մեռած ամէն.
 Ոչ գեղեցիկ, ոչ շողշողուն
 Բընաւ ինձի չը ներգործեն,
 Զի են խաբող ունայնութիւն:
- 4 Աշխարհ ինձի է խաչ ելած,
 ես աշխարհի՛ բոլորովին.
 Ով Սուրբ Հոգի, օգնէ 'բարձանց,
 Կենդանացուր զիս երկինքին:
- 5 Իմ փառքս ըլլայ խաչն Յիսուսի,
 Զըւարճութիւնս՝ անոր խօսքերն.
 Թող ես ապրիմ միշտ կենդանի՝
 Կատարելու իր պատուէրներն:

197 ՔՐԻՍՏՈՍ ԻՄՍ Է



Տէ—րը դու—ռըս կը զար—նէր՝ Յայտ—նե—լով իր սէրն ան—հուն,
Ինձ իր մա—հը կը յի—շէր, Եւ իր քաւ—չա—կան ա—րիւնն.



«Ես մեղ—քերդ նե—րել կ'ու—զեմ, Ով մեռ—նող հո—գի, մրտ—նե՞մ.»

ՅԱՅՏ. Գ. 20

- 1 Տէրը դուռըս կը զարնէր՝
Յայտնելով իր սէրն անհուն,
Ինձ իր մահը կը յիշէր,
Եւ իր քաւչական արիւնն.
«Ես մեղքերդ ներել կ'ուզեմ,
Ով մեռնող հոգի, մտնե՞մ.»
- 2 Երբ այս շնորհալի խօսքերն
Իմ թըշուառ հոգիս լըսեց,
Իր սիրոյն ուժովը Տէրն
Կարծր սիրտըս շուտ կոտրեց.
Յայնժամ դուռը լայն բացի,
«Տէր Յիսուս, մտիր,» ըսի:
- 3 Խօսքն հագիւ բերնէս ելած՝
Ներս մըտաւ. ես ալ իսկոյն
Ոտքերուն առջեւն ինկած՝
Խնդրեցի ողորմութիւն.
Իմ անձէս, գետի նման,
Սէր եւ վիշտ մէկտեղ անցան:

- 4 Քանի որ անոր ոտքերն
Արցունքովս կը լըլայի,
«Ես ծրրի բոլոր մեղքերդ
Կը ներեմ,» ըսաւ ինձի.
«Հաստատուն դուն գրտնըլէ
Մինչեւ մահ, եւ պըսակուէ.»
- 5 Այս խօսքով իսկոյն իմ սիրտս
Սուրբ ուրախութեամբ լեցաւ,
Եւ մըրրկածուփ հոգիս
Փառաւոր հանգիստ մըտաւ.
Հիացայ իր սուրբ սիրոյն,
Երկնաւոր երանութիւն:
- 6 Երագի պէս սուտ հաճոյք
Ա՛լ անհետ եղան աչքէս.
Մերժեցի բոլոր աշխարհք,
Որ ա՛լ չըզատուիմ Փրկչէս.
Ես անորն եմ, սէր նորա
Արդ իմս է. Ալէլուիա:

ELIAS RIGGS

198 ՄԵՂԱՅ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ

Աստուած ողորմած, ինծի ողորմէ,
 Անհուն զրթութեամբդ իմ մեղքս քաւէ. Ամէն յանգանքէս

լըւա, զիս մարբէ, եւ իմ մեղքեքս, ով Տէր, զիս սրբէ:

ՍԱՂ. ԾՍ.

1 Աստուած ողորմած, ինծի ողորմէ,
 Անհուն զրթութեամբդ իմ մեղքս քաւէ.
 Ամէն յանգանքէս լըւա, զիս մարբէ,
 եւ իմ մեղքերէս, ով Տէր, զիս սրբէ:

4 Մարբէ մշտիկով որ ես սրբանամ,
 Զիւնէն աւելի ճերմակ ես ըլլամ.
 Ամէն մեղքերէս դուն զիս ազատէ,
 Մըխիթարութեամբդ ուրախ զիս ըրէ:

2 Քանզի յանգանքներս յայտնի են ինծի,
 Մեղքս ալ միշտ աչքիս առջին կը կայնի.
 Մինակ քեզի դէմ ես մեղանչեցի,
 Ու մեծ չարութիւն առջեւդ գործեցի:

5 Ով Տէր, ներսի զիս սուրբ սիրտ ըստեղծէ,
 Ինծի նորոգուած հոգի մը շնորհէ.
 Զիս քու երեսէդ բընաւ մի ձրգեր,
 Ու քու Սուրբ Հոգիդ ինծմէ մի առներ:

3 Թէ որ զիս պատժես, դուն կ'արդարանաս
 Ու դատաստանովդ անբիծ կը մընաս.
 Քանզի յանգանքով մօրմէս յըղացայ,
 Ծընած ատենս ալ մեղքի մէջ ծընայ:

6 Քանզի, ով Տէր, դուն զոհեր չես կամիր,
 եւ ողջակէզներ բընաւ չես հաւնիր.
 Տէրոջ հաւնած զոհն կոտրած հոգին է,
 Խոնարհ սրտին սէրն անոր հաճոյ է:

199 Տէր, ԶԱՅՆԴ ԿԸ ԼՍԵՄ

Տէր, ձայնըդ կը լըսեմ, Որով զիս կը կանչես. Կու գամ որ զիս սուրբ արիւնովդ

Լըսաս, մեղքէ մաքրես: Տէր, քեզի կու գամ, Հիմա զիս լըսա,

Զիս մաքրէ սուրբ աբիւնովդ Հեղեալ ի Գողգոթա:

ՍԱՂ. ԾԱ. 7, 8

2 Տրկար եւ պիղծ կու գամ,
Գու, Տէր, ինձ ոյժ կու տաս,
Եւ, որ ծիւնէն ճերմակ ըլլամ՝
Սուրբ արիւնովդ կը լուսաս:
Տէր, քեզի կու գամ,
Հիմա զիս լըսա,
Զիս մաքրէ սուրբ արիւնովդ
Հեղեալ ի Գողգոթա:

4 Թող յարձակին փորձանք,
Կու տաս ինձ յաղթանակ,
Կու տաս հոս շնորհք եւ ըստիւնք,
Վերջն ալ փառաց պըսակ:
Տէր, քեզի կու գամ,
Հիմա զիս լըսա,
Զիս մաքրէ սուրբ արիւնովդ
Հեղեալ ի Գողգոթա:

3 Զիս, Տէր, վստահութեան,
Յուսոյ եւ հաւատոյ,
Կը հրաւիրես, խաղաղութեան
Եւ կատարեալ սիրոյ:
Տէր, քեզի կու գամ,
Հիմա զիս լըսա,
Զիս մաքրէ սուրբ արիւնովդ
Հեղեալ ի Գողգոթա:

5 Փա՛ռք քաւութեան արեան,
Փա՛ռք Քրիստոսի շնորհաց,
Մեր կատարեալ արդարութեան
Եւ անվախճան կենաց:
Տէր, քեզի կու գամ,
Հիմա զիս լըսա,
Զիս մաքրէ սուրբ արիւնովդ
Հեղեալ ի Գողգոթա:

200 «ԵԿԷՔ ԻՆՄԻ»

— Ես կը լը-սեմ ծայնդ, ով Յի-սուս, Ա — նոր հա-մար կու գամ.
 Կու գամ, կու գամ, զիս մի մեր-ժեր, Յոյժ կ'ա-ղա-չեմ, ով Տէր.

Է Սի — բուն քու ծայնդ ա-կանջս լե-ցուց. Ի՛նչ-պէս ես չար-տո-րամ.
 Դ Ար — ժա-նա-ցուր յոգ — նած հո-գիս՝ Սուրբ հան-գրատ-եան երկ-նից.

ՄԱՏԹ. ԺԱ. 28

2 Հոգիս կեանքէս է ծանծրացած՝
 Այս չոր ձորին եզերքն.
 Սիրտս ներսի դիս է խրոնոված՝
 Մեղքիս ճնշող բեռէն, Կու գամ, — այլն:

4 Քու սուրբ արիւնը թափուեցաւ
 Խաչափայտին վրայ.
 Բոլոր իմ մեղքս հոն քաւուեցաւ
 Արդար զխուղ վրայ, Կու գամ, — այլն:

3 Ունայն տեղ ես շատ ջանք ըրի
 Փրկել զիս իմ ուժովս.
 Յանցանքս սրբել ես չրկրցի.
 Բարեգործութիւնովս, Կու գամ, — այլն:

5 Ո՛րչափ սուրբեր արդէն եկան
 Քու տեսութիւնդ վայլել
 Դուն ես ճամբան որով կրցան
 Այն սուրբ հանգիստն մտնել, Կու գամ, — այլն:

Թարգ. Ա. Հ. ՃԵՃԻՋԵԱՆ

201 ԿԸ ՀԱԻԱՏԱՄ

ՓԻԼ. Գ. 7-11

1 Ես յաւիտեան հանգիստ կ'ըլլամ
 Միայն քու քովդ, Յիսուս.
 Քու վերքերէդ կեանք կը ստանամ,
 Փրկիչ, դուն ես ինձ յոյս:
 Կը հաւատամ, կը հաւատամ
 Որ Յիսուսի մահուամբ,
 Եւ իր արեամբ, անգին արեամբ,
 Մեղքէ ազատ կ'ըլլամ:

2 Խաչեալ Փրկիչս եւ իմ Աստուածս,
 Մեղաց քաւիչ աղբիւր,
 Քու արիւնէդ սրսկէ վրասս,
 Պահէ զիս միշտ մարուր:
 Կը հաւատամ, — այլն:

3 Լըւա զիս, Տէր, եւ քուկդ ըրէ,
 Լըւա, եղիբ դուն իմս.
 Ոչ թէ միայն ոտքերս մաքրէ,
 Չեռքերս, գրլուխս եւ սիրտս:
 Կը հաւատամ, — այլն:

4 Քու արիւնովդ իմ սիրտս սրբէ,
 Մինչ քեզ տեսնեմ աչքով.
 Փառաց յուսով աչքերս զոցէ,
 Հոգիս լեցուի սիրով:
 Կը հաւատամ, կը հաւատամ
 Որ Յիսուսի մահուամբ,
 Եւ իր արեամբ, անգին արեամբ,
 Մեղքէ սզատ կ'ըլլամ:

Թարգ. ԿԱՐԱՊԵՏ ԳԱՐԻԻԷԼԵԱՆ

202 ԼՈՅՍ ԲԱՐԵՐԱՐ

Լոյս բարերար, տիրող մէզին մէջէն Դուն զիս ուղղէ. Մութ է զի-

շերն, եւ ես հեռու՝ տունէն, Զիս հոն ուղղէ. Պահէ քայլերս, խըն-

դիրքս չէ բընաւ Տեսնել հեռուն. ինծի մէկ քայլ է բաւ:

ՅՈՒՆ. Ը. 12

1 Լոյս բարերար, տիրող մէզին մէջէն
Դուն զիս ուղղէ.
Մութ է զիշերն, եւ ես հեռու՝ տունէն,
Զիս հոն ուղղէ.
Պահէ քայլերս, խընդիրքս չէ բընաւ.
Տեսնել հեռուն. ինծի մէկ քայլ է բաւ:

2 Այսպէս չէի միշտ. ես չէի խնդրեր
Որ զիս ուղղես.
Իմ ելքս ու մուտքս ես կ'ընտրէի, բայց արդ
Դո՛ւն զիս ուղղէ.
Շէն օր սիրող, անվախ եւ անտարբեր,
Կամքս էր հրպարտ. անցեալքս մի՛ յիշեր:

3 Քու աջդ հրգօր օրհնած է ցարդ, եւ դեռ
Զիս պիտ' ուղղէ
Ժայռին, նահնին վրայէն՝ խոր ստուերներ
Մինչեւ քաշուին,
Եւ հետ այգուն ժպտին իմ սիրելիք,
Զորս կորուսեր էի ես մէկ սպահիկ:

Թարգ. Յ. ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

203 ՔՐԻՍՏՈՍ ՄԵՐ ՀԱՍՏԱՏՈՒՅԻՒՆԸ

Հա-ւատքս քեզ կը նա-յի, Ով Գառն Գողգոթա-յի. Փրկիչ ի-մին Ձայնիս մը-

տիկ ը-րէ. Իմ մեղքս, Տէր, քաւէ. Ըլ-լամ ես յայսմհետէ Մի-այն քու-կին.

ԵՍ. ԽԵ. 22

1 Հաւատքս քեզ կը նայի,
Ով Գառն Գողգոթայի.
Փրկիչ, իմին
Ձայնիս մըտիկ ըրէ.
Իմ մեղքս, Տէր, քաւէ.
Ըլլամ ես յայսմհետէ
Միայն քուկին:

3 Այս մուծ նամբուս վախճանն
Մինչեւ աչքերս տեսնան՝
Յառաջ տար զիս.
Խաւարս լոյս ըրէ,
Աչքիս արցունքն սրբէ.
Եւ մի՛ թողուր քեզմէ
Ձատուի հոգիս:

2 Թող քու շրնորհրդ անհուն
Ընէ սիրտս հաստատուն,
Նախանձս վաւէ.
Մահուամբդ զիս կը փրկես.
Ուստի բոցի մը պէս
Իմ սէրս սաստկապէս
Վառիլ կ'արժէ:

4 Կեանքիս երազն անցած՝
Երբ մահը իմ վըրաս
Կը յարձակի,
Օրհնեալ Փրկիչ, սիրով
Ամէն վախ յաղթելով՝
Վեր առ զիս ապահով,
Որ անձս ապրի:

204 ԵՐԲ ՀԱՒԱՏՔՈՎ ԿԱՐՈՂ ԸԼԼԱՍ

Երբ հա-ւատ-քով կա-րող ըլ-լամ եր-կինքն իմս է ը-սել,

Վա-խէ ա-զա-տե-լով կըր-նամ Հա-ցող աչ-քերս սրբ-բել:

205 ԻՆՉՊԷՍ ՈՐ ԵՄ

Ինչ — պէս որ եմ, մեղ—քով լեցուած, Խեղճ մե—ղա—ւոր ու կոր—սը—ւած,

Աչ—քերս դէպ ի Փրբ—կիչդ ուղ—ղած, Գառն Աստու—ծոյ, քե—զի կու գամ:

ՅՈՂՀ. Ա. 29, ԵՍ. Ա. 18

2 Ինչպէս որ եմ, չըսպասելով
Հոգիս սրբել պարսպ յոյսով,
Հոկ արիւնիդ վատահելով,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ:

4 Ինչպէս որ եմ, դուն, Տէր, գիտես,
Բոլոր մեղքերըս կը ջնջես,
Աղտոտ հոգիս դուն կը սրբես.
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ:

3 Ինչպէս որ եմ, շատ տանջուած,
Ու բազմաթիւ մեղքով պատած,
Ասդին անդին միշտ տատանած,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ:

5 Ինչպէս որ եմ, այնպէս կու գամ.
Շնորհէ որ միշտ քու քովդ ըլլամ,
Ու յաւիտեան երեսդ տեսնամ.
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ:

204 ԵՐԲ ՀԱՒԱՏՔՈՎ ԿԱՐՈՂ ԸԼԼԱՍ

Բ ՊԵՏ. Ա. 10

2 Թող դէմս ելլեն մեծ գորութեամբ
Աշխարհքն ու Սատանան.
Կրնամ նայիլ հանդարտութեամբ
Անոնց կատաղութեան:

4 Երբէք պիտի չը յաղթուիմ,
Սյլ ամէնուն յաղթեմ.
Միայն թէ Հայրենիքս հասնիմ,
Փրկչիս երեսն տեսնեմ:

3 Թէեւ իմ վրաս անթիւ հոգեր՝
Փոթորիկի նման,
Եւ կամ ցաւեր ու դառն վիշտեր
Յարձակելու ըլլան,

5 Հոգւոյս հանգիստը հոն պիտի
Ծովու նրման ըլլայ,
Եւ ալ վշտաց ալիք չանցնի
Խաղաղ սրտիս վրայ:

206 ՃԱՄՐԱՍ ԴՈՒՆ, ՏԷՐ, ԸՆՏՐԷ

Ճամբաս դուն, Տէր, ընտրէ, Թող ինձ խաւար ըլլայ. Ձեռքովդ առաջնորդէ,

Ընտրէ ինձի ճամբայ: Ես չեմ համարձակիր Բընաւ վիճակս ընտրել.

Դուն կառավարս եղիր, Սորվիմ շիտակ քալել:

ՅՈՒՐ. ԻԳ. 10, ՄԱՏԹ. ԻԶ. 39

1 Ճամբաս, դուն, Տէր, ընտրէ,
Թող ինձ խաւար ըլլայ.
Ձեռքովդ առաջնորդէ,
Ընտրէ ինձի ճամբայ:
Ես չեմ համարձակիր
Բընաւ վիճակս ընտրել.
Դուն կառավարս եղիր,
Սորվիմ շիտակ քալել:

2 Խնդրած արքայութիւնս
Է քուկըդ, ով Տէր իմ.
Քուկդ ալ ըլլայ շաւիղս,
Թէ ոչ կը մոլորիմ:
Դուն որոշէ վիճակս
Անհուն իմաստութեամբ.
Առ եւ լեցուր բաժակս
Վիշտով կամ վայելմամբ:

3 Ընտրէ բարեկամներս,
Ախտերս, առողջութիւնս,
Փորձանքըս ու հոգերս,
Եւ կամ հանգստութիւնս:
Ինձի խոստմունք տրելիք
Որ ազատես չարէն.
Տէր, առաջնորդս եղիր,
Իմաստութիւնս: Ամէն:

Թարգ. ELIAS RIGGS

207 ՏԷՐ, ԻՆՉԱՎԷՍ ՈՐ Կ՛ՈՒՂԵՍ

Տէր, ինչ—պէս որ կ'ուզես. Քու կամքըդ իմս ընեմ. Սիրոյ ձեռացրդ մէջ

Ա.—մէն բան կը յանձ—նեմ. Առաջ—նոր—դէ ինձի, Ընտրէ ին—

ծի ճամբայ. Թող միշտ սրտանց երգեմ, «Քու կամքըդ, Տէր, ըլ — լայ.»

ՄԱՐԿ. ԺԴ. 26

1 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես.
Քու կամքըդ իմս ընեմ.
Սիրոյ ձեռացրդ մէջ
Ամէն բան կը յանձնեմ.
Առաջնորդէ ինձի,
Ընտրէ ինձի ճամբայ.
Թող միշտ սրտանց երգեմ,
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

3 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես.
Ինչ որ ըլլայ վիճակս,
Զիս քեզ նրման ընես,
Ըլլաս իմ օրինակս.
Երկրիս վրայ դուն լացիր,
Ծառադ ալ հոս թող լայ,
Միայն թէ հետս եղիր.
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

2 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես.
Թէ տաս ուրախութիւն,
Թէ լաւագոյն սեպես
Վիշտ, ցաւ ու նեղութիւն,
Եւ արտասուաց մէջէն
Թէ աստղըս երեւնայ,
Թող յոյսըս չըմարի.
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

4 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես.
Դուն հետս ըլլաս. իրաւ
Ինչ որ ալ որոշես՝
Ինձի ամէնն է լաւ,
Ամէն բան ապահով
Ներկայ եւ ապագայ.
Երգեմ միշտ ցնծումով,
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

208 ԻՄ ՏԷՐՍ ԻՆՁ Կ'ԱՌԱՋՆՈՐԴԷ

Իմ Տէ-րրս ինձ կ'առաջ-նորդէ, Իր սուրբ ձեռ-քովը զիս կ'ուղղէ. Ուր որ ըլ-լամ, ինչ որ ընեմ, Առաջ-նորդող ձեռքն կը տեսնեմ: Կ'առաջ-նորդէ, կ'առաջ-նորդէ, Իր սուրբ ձեռ-քովը զիս կ'ուղղէ. Ես աշակերտ միշտ գտնուիմ, Եւ հետեւող հաւատարիմ:

ՍԱՂ. ԻԳ. 2, 3

1 Իմ Տէրրս ինձ կ'առաջնորդէ,
 Իր սուրբ ձեռքովը զիս կ'ուղղէ.
 Ուր որ ըլլամ, ինչ որ ընեմ,
 Առաջնորդող ձեռքն կը տեսնեմ:
 Կ'առաջնորդէ, կ'առաջնորդէ,
 Իր սուրբ ձեռքովը զիս կ'ուղղէ.
 Ես աշակերտ միշտ գտնուիմ,
 Եւ հետեւող հաւատարիմ:

3 Տէր, ձեռքդ ձեռքիս մէջ ես բռնեմ,
 Այսուհետեւ չը տրտընջեմ,
 Գոհ եմ, վիճակըս ինչ որ է,
 Զի Տէրրս ինձ կ'առաջնորդէ:
 Կ'առաջնորդէ, կ'առաջնորդէ,
 Իր սուրբ ձեռքովը զիս կ'ուղղէ.
 Ես աշակերտ միշտ գտնուիմ,
 Եւ հետեւող հաւատարիմ:

2 Թէ անապատը թափառիմ,
 Կամ եղեմի շուքէն անցնիմ,
 Լոյս կամ խաւար թէ զիս պատէ,
 Դարձեալ Աստուած կ'առաջնորդէ:
 Կ'առաջնորդէ, կ'առաջնորդէ,
 Իր սուրբ ձեռքովը զիս կ'ուղղէ.
 Ես աշակերտ միշտ գտնուիմ,
 Եւ հետեւող հաւատարիմ:

4 Երբ հոս ընթացքս կատարեմ,
 Շնորհքովդ երբ աշխարհիս յաղթեմ,
 Մահուան ցուրտ գետն զիս չըխուովէ.
 Հոն ալ Տէրն ինձ կ'առաջնորդէ:
 Կ'առաջնորդէ, կ'առաջնորդէ,
 Իր սուրբ ձեռքովը զիս կ'ուղղէ.
 Ես աշակերտ միշտ գտնուիմ,
 Եւ հետեւող հաւատարիմ:

209 ՓՐԿՋԻՍ ԲԱԶՈՒԿՆԵՐՈՒՆ ՍԷՋ

«Փրկչիս բազուկներ — բուն մէջ Պիտի հանգչի հոգիս, Անոր սիրոյն դրօ — շա — կը
 Դ «Փրկչիս բազուկներ — բուն մէջ Պիտի հանգչի հոգիս, Անոր սիրոյն դրօ — շա — կը

Բ Պիտ' ըլ — լայ հոգիս — նիս» Հրեշտակային եր — գի պէս Ձայն մը յերկնից կու — գայ,
 Ե Պիտ' ըլ — լայ հոգիս — նիս»

Զ Ինձ ա — մե — նայն վըշ — տաց մէջ Բաղ — ցըր հըրձ — աւանք կու — տայ

ՍՈՓ. Գ. 17

1 «Փրկչիս բազուկներուն մէջ
 Պիտի հանգչի հոգիս,
 Անոր սիրոյն դրօշակը
 Պիտ' ըլլայ հովանիս:»
 Հրեշտակային երգի պէս
 Ձայն մը յերկնից կու գայ,
 Ինձ ամենայն վշտաց մէջ
 Բաղցրը հրճուանք կու տայ:
 Փրկչիս բազուկներուն մէջ, և այլն:

2 Հոն աշխարհիս հոգերը
 Ձիս չեն կրնար նեղել.
 Սատանային հրապոյրքը
 Ա՛լ չեն կրնար խաբել:
 Հոս քիչ մ'ալ աշխատանք կայ,
 Քիչ մըն ալ փորձութիւնք,
 Քիչ մըն ալ ցաւ եւ վիշտ կայ,
 Ու դեռ քիչ մ'ալ արցունք:
 Փրկչիս բազուկներուն մէջ, և այլն:

3 Յիսուս, բաղցր ապաստանըս,
 Հոգւոյս համար մեռաւ.
 Ա՛լ այս անշարժ վէմին վրայ
 Յոյսըս հաստատուեցաւ:
 Անդորր հոս կը սպասեմ ես
 Մինչեւ զիշերն անցնի,
 Եւ ոսկեղէն եզրին վրայ
 Այգ փառաւոր ծագի:
 Փրկչիս բազուկներուն մէջ, և այլն:

210 ՀԱՅՐ ԻՄ, ՔՈՒ ԿԱՄՔԴ ՅՈՂ ԸԼԼԱՅ

Վերջ

Ա — րեւ, անձրեւ ինք կը դրը-կէ, Եր-կուքն ալ պէտք են ծա-ղի-կին.
 Թէ — եւ արեւ, անձ—րեւ ինձ գայ, Հայր իմ, քու կամքըդ թող ըլլայ:

Սկզբէն

Է եւ ար-տա-տուք ու խընդութիւն Հարկ են կա—րօտ, խեղճ հո-գի — ին.

ՄԱՏԹ. 2. 10

2 Երբեք սիրով լեցուած զաւակն
 Իր հօրը դէմ տրտունջ կ'ընէ՞.
 Ըստեղծողիս հետ թող իմ սիրտս
 Հըրու զաւկի պէս միշտ գործէ.
 Թէեւ արեւ, անձրեւ ինձ գայ,
 Հայր իմ, քու կամքըդ թող ըլլայ:

3 Ինձ որոշուած կենաց վիճակն
 Ամենալաւ կ'ուզեմ սեպել,
 Եւ երբ իյնայ վրաս շուք մահուան,
 Ուրախութեամբ սա երգն ըսել.
 Թէեւ արեւ, անձրեւ ինձ գայ,
 Հայր իմ, քու կամքըդ թող ըլլայ:

Թարգ. Miss C. E. BUSH

211 «ՔՈՒ ՀՈԳԴ ԻՄ ՎՐԱՍ ԶԳԷ»

Ինչ քաղցր է, Տէր, ա—պա—ւի—նել Գո-յին մեծ զօ-րու-թեան,

Ա—ռաջ-նոր-դող բա-զուկդ տես—նել, Ըզ—գալ ի նե—ղու—թեան:

212 ՏԷՐՆ Է ՄԵՐ ԱՌԱՋՆՈՐԴ

Թէ—եւ նը—ւաղ—եալ՝ մեր ճամբան մենք կ'երթանք, Տէրն է առաջ-
ի՞նչ հոգ, երբ ու-

նորդ եւ իր խօսք մեր բերկրանք. Թէ-եւ տառապանք եւ փորձանք խիստ մօտ են,
նինք Տէ-րը մեզ ապա-ւէն:

ՍԱՂ. ԽԸ. 14

- 2 Ինչպէս կը խնամէ ոչխարներն իր հօտին,
ինք կ'առաջնորդէ մեզ կանանչ արօտին.
Խոպան դաշտերուն մէջ գառներն կը գրկէ,
Որոգայթներէ մոլորեալն կը փրկէ:
- 3 Երբ ամպ մեզ պատէ, մեր Աստուածն է մեր լոյս,
Մրրիկ թէ մեր շուրջ գոռայ, Տէրն է մեր յոյս.
Թէեւ պարտասած՝ մեր ճամբուն մէջ բերկրինք,
Զի Տէրն առաջնորդ է, մեր տունն է երկինք:

Թարգ. Ա. Ե. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

211 «ՔՈՒ ՀՈԳԴ ԻՄ ՎՐԱՍ ԶԳԷ»

ՍԱՂ. ԾԾ. 22

- 1 Ի՞նչ քաղցր է, Տէր, ապաւինել
Քոյին մեծ գօրութեան,
Առաջնորդող բազուկդ տեսնել,
Ըզգալ ի նեղութեան:
- 2 Դուն, Տէր, կ'ուզես որ քեզ յայտնեմ
Բոլոր ցաւերս, վիշտերս,
Որ վրադ վստահութեամբ, ձրգեմ
Ամէն օրուան հոգերս:
- 3 Կ'ուզես որ քեզ միայն նայիմ,
Խրնամբդ խնդրեմ սրտով,
Նեղիչ վախերըս փարատեմ
Խոնարհ, ջերմ աղօթքով:
- 4 Արդ, ով իմ սիրտս, ինչո՞ւ խռովիս
Գալիք չար վախերէ,
Մինչդեռ Փրկչին հրաւերն ունիս,
«Քու հոգդ իմ վրաս ձրգէ:»

213 ՅԻՍՈՒՍ ՀԱՍՏԱՏ ՀԻՄ

Ո՛րքան հաստատուն է հիմն ձեր հաւատաւորին՝ Դրրուած Աստուծոյ խօսքին

Մէջ սրբազան. Անսուտ են անոր խոստումներն թանկագին, Ձեզի՛ որ ընտրած էք Յիսուսն ապաստան:

Բանգի ես Աստուածոյ եմ, պատրաստ քեզ նեցուկ. Միշտ հետը կ'ըլլամ, խոստումներս չեն պատիր. Ասպար, զօրավիզ է հրգօր իմ բազուկ:

«Խորունկ ջուրերէ երբ անցնիս սրտաթունդ, Գետեր վիշտերու չի պիտի կոխեն քեզ. Ներկայութիւնովս կ'օրհնեմ միշտ փորձութիւնդ՝ Սրբագործելով թախիժներդ հոգեկէզ:»

«Հոգին, որ կ'ընտրէ զիս իրեն ապաւէն, Բընաւ չեմ մատներ ձեռքը իր ոտխին. Եթէ յարձակի դրժոխքն ալ համօրէն, Բընաւ, ո՛հ, բընաւ չեմ լըքեր այն հոգին:»

ԵՍ. ԽԳ. 1-7

- 1 Ո՛րքան հաստատուն է հիմն ձեր հաւատորին՝ Դրրուած Աստուծոյ խօսքին մէջ սրբազան. Անսուտ են անոր խոստումներն թանկագին, Ձեզի՛ որ ընտրած էք Յիսուսն ապաստան:
- 2 «Երբեք մի՛ վախնար, բընաւ մի՛ վրհատիր, Բանգի ես Աստուածոյ եմ, պատրաստ քեզ նեցուկ. Միշտ հետը կ'ըլլամ, խոստումներս չեն պատիր. Ասպար, զօրավիզ է հրգօր իմ բազուկ:»
- 3 «Խորունկ ջուրերէ երբ անցնիս սրտաթունդ, Գետեր վիշտերու չի պիտի կոխեն քեզ. Ներկայութիւնովս կ'օրհնեմ միշտ փորձութիւնդ՝ Սրբագործելով թախիժներդ հոգեկէզ:»
- 4 «Հոգին, որ կ'ընտրէ զիս իրեն ապաւէն, Բընաւ չեմ մատներ ձեռքը իր ոտխին. Եթէ յարձակի դրժոխքն ալ համօրէն, Բընաւ, ո՛հ, բընաւ չեմ լըքեր այն հոգին:»

Թարգ. Գ. Յ. ԿԻԻԼԵԱՆ

214 «ԵՍ ՁԵՁ ԲԱՐԵԿԱՍ ԱՆՈՒԱՆԵՑԻ»

Եր-գէ, ո՛վ հո—գիս, օրհ—ներգ՝ մը ա — նոր, Որ կ'ա-ռաջ-նոր — դէ իմ

կեանքս յա-րա-ժամ. Ան-վախ կը մըտ-նեմ ա-մէն ճամբայ նոր, Քան — զի Տէր Յի-

սուս է ինձ բա-րե—կամ, Քան — զի Տէր Յի-սուս է ինձ բա-րե—կամ.

ՅՈՎՀ. ԺԵ. 15

1 Երգէ, ով հոգիս, օրհներգ մը անոր,
Որ կ'առաջնորդէ իմ կեանքս յարածամ.
Անվախ կը մտնեմ ամէն ճամբայ նոր,
Քանզի Տէր Յիսուս է ինձ բարեկամ:

2 Լոյսի, ըստուերի մէջ պիտի երգեմ,
Վըստան շեշտերով բերկրիմ ու ցրնծամ.
Կարող չէ հասնիլ ինձ չարիք դրժխեմ,
Քանզի Տէր Յիսուս է ինձ բարեկամ:

3 Թող զիս սաշարեն վիշտեր դրժընդակ,
Վըրաս յարձակի կասկած ալ տարտամ.
Փոյթ չէ, կը տանի հաւատքս յաղթանակ,
Քանզի Տէր Յիսուս է ինձ բարեկամ:

4 Մահն ալ իմ հոգիս բաժնել չի կրընար
Անկէ որ տըլաւ ինձ կեանք անթառամ.
Մէկդի կը զլորի իմ տապանաբար,
Քանզի Տէր Յիսուս է ինձ բարեկամ:

Թարգ. Գ. Յ. ԿԻԻԼԵԱՆ

215 ՏԷՐ, ԻՆԾԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴԷ

Տէր, ին-ծի ա-ռաջ-նոր-դէ, Որ չի մո-լո-րիմ քեզ-
 Տէր, ին — ծի ա-ռաջ-նոր-դէ, Որ չի

մէ. Խա-ւա-րին է իմ ճամ-բան,
 մո-լո-րիմ քեզ-մէ. Խա — լա — րին է իմ ճամ-բան,

Տէր, սի-րովդ ե-ղիր պաշտ-պան,
 Տէր, սի — րովդ ե-ղիր պաշտ-պան, Տէր իմ, Տէր իմ,

Տէր, ին-ծի ա-ռաջ-նոր — դէ, Միշտ սի-րովդ ճամ-բաս ուղ-
 Տէր, ին-ծի ա-ռաջ-նոր-դէ, առաջնորդէ, Միշտ սի-րովդ ճամ-բաս ուղ-

դէ, Ա-մէն օր ձեռ-քէս բրու — նէ,
 դէ, ճամ-բաս ուղ-դէ, ձեռ-քէս բրու-նէ,

216 ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ՏԷՐ

Տէր, ուրախ կ'ըլլամ միշտ ես երբ վրս — տահ եմ լոկ ի քեզ.

Վերջ

Միշտ վրս-տահ սուրբ վար-չու — թեան, Խը — նա — մո — ցըդ հայ-րա — կան.
Եր-ջա — նիկ կ'ըլլամ միշտ ես երբ վրս — տահ եմ լոկ ի քեզ.

D. S.

Քու սի-րոյդ, ու-ժիդ վրս — տահ, Քու կամ — քիդ ան-սամ ան — ահ:

ՍԱԳ. ԻԷ. 1

2 Քեզ վստահ, միակ իմ լոյս
Գիշերոյ մըթին ժամուս.
Թէ՛ առողջ եւ թէ՛ հիւանդ,
Թէ՛ հարուստ եւ թէ՛ տընանկ,
Թէ՛ տըխուր եւ թէ՛ ուրախ,
Յարածամ ի քեզ վստահ:
Երջանիկ կ'ըլլամ միշտ ես
Երբ վստահ եմ լոկ ի քեզ:

3 Յոյս իմ է խաչիդ ատեանն,
Եւ հաւատքս ի շնորհ միայն.
Լոկ ի քեզ կ'ապաւինիմ,
Քեզ, Յիսուս, քաջ Փրկիչ իմ,
Թէ՛ ի կեանս եւ թէ՛ ի մահ
Միշտ, ո՛հ, միշտ ի քեզ վստահ:
Երջանիկ կ'ըլլամ միշտ ես
Երբ վստահ եմ լոկ ի քեզ:

Թարգ. Ա. Ս. ՏԱՐԱԳՃԵԱՆ

215 ՏԷՐ, ԻՆԾԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴԷ

ՍԱԳ. ԻԵ. 4, 5

2 Դուն հոգւոյս լեր ապաստան,
Երբ ցաւոց ալիք գողան.
Ապահով եմ, Տէր, քու քով,
Կեանք անդորր ունիմ քեզմով:
Տէր իմ, Տէր իմ, Խ — յը:

3 Տէր Յիսուս, ուղղիչ կենաց,
Զիս հասցուր երկիրն փառաց.
Հոն երգեմ երգ յաղթութեան,
Եւ գովեմ քեզ յաւիտեան:
Տէր իմ, Տէր իմ, Խ — յը:

217 ՏԷՐՈՋԸ ԹԵՒԵՐՈՒՆ ՏԱԿ

Թե-ւե-րըդ, Տէր իմ, թող ըլ-լան Ինձ հո-վա — նի եւ ա—պաս—տան,

Հոն բը-նա — կիմ ես ան-վըր — դով՝ Զերժ վը-տան-գէ եւ ա—պա — հով:

ՍԱՂ. ԴԱ. 1, 4

2 Այս աշխարհի կեանքի շրջան
Լի է վախով ամէն վայրկեան.
Թեւերուդ տակ միայն, ով Տէր,
Կրնամ ապրիլ ես անվեհեր:

4 Գողգոթայի սարին վրան
Լացող աչքերս թող քեզ տեսնան,
Տէր իմ, խաչին շուքովը ես
Թող պաշտպանուիմ իմ մեղքերէս:

3 Արիւն, քրտինք, հոսին ճակտէս,
Կը հալածուիմ ոտխներէս,
Կ'ուզեմ գտնել հանգիստ անձիս.
Թեւերուդ տակ, խնդրեմ, առ զիս:

5 Տէր, տարածէ թեւերդ իմ վրան,
Անոնք ըլլան թող ինձ վրան.
Մինչեւ վերջին րոպէն կեանքիս
Թեւերուդ տակ հանգչի հոգիս:

Ս. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

218 ՔՈՒ ԿԱՄՔԴ ԸԼԼԱՅ

Քու կամքդ ըլ-լայ: (Վերջ) (Սկիզբէն)

ՄԱՏԹ. ԻԶ. 42

1 «Քու կամքդ ըլլայ». || արագընթաց
Կեանքիս հոսանք ժայ | ուռտ ա | փանց |
| Մէջ թէ հոսէ, կ'երգեմ սրտանց, |
Քու կամքդ ըլ | լայ: ||

Յնժմամբ կ'երգեմ ես արդարեւ,
| Քու կամքդ ըլ | լայ: ||

2 «Քու կամքդ ըլլայ». || զրւարթ արեւ
Եթէ փայլի զըլ | խուս վե | ըեւ, |

3 «Քու կամքդ ըլլայ». || թէեւ ամպոտ
Ըլլան երկինք, ճամ | բան ա | դօտ, |
Պիտի կրկնեմ շեշտով նուաղկոտ, |
| Քու կամքդ ըլլայ: ||

219 ՄԻԱՅՆ ՓՐԿՁՈՎ



Ինձմէ բարձրագոյն սուրբ Վէմին հաւատքի՛ Հոգիս իր ցաւով, վիշտերով կը թռչի:



Թէպէտ մեղաւոր, սակայն քուկդ եմ, Տէր իմ, Փրկիչ իմ օրհնեալ, լոկ քեզմով ես կ'ապրիմ:



Փրկիչ իմ, քեզմով, Փրկիչ իմ, քեզմով, Փրկիչ իմ օրհնեալ, լոկ քեզմով ես կ'ապրիմ:



ՍԱՂ. ԿԱ. 1-4

- 1 Ինձմէ բարձրագոյն սուրբ Վէմին հաւատքի՛
Հոգիս իր ցաւով, վիշտերով կը թռչի.
Թէպէտ մեղաւոր, սակայն քուկդ եմ, Տէր իմ,
Փրկիչ իմ օրհնեալ, լոկ քեզմով ես կ'ապրիմ:
Փրկիչ իմ, քեզմով, Փրկիչ իմ, քեզմով,
Փրկիչ իմ օրհնեալ, լոկ քեզմով ես կ'ապրիմ:
- 2 Մենիկ ժամերուս, տանջանքի դառն ատեն,
Երբոր փորձութիւնք խեղճ հոգւոյս շուրջն պատեն,
Կեանքի ալէժուփ ծովուն մէջ երբ թաղուիմ,
Փրկիչ իմ օրհնեալ, լոկ քեզմով ես կ'ապրիմ:
Փրկիչ իմ, քեզմով, Փրկիչ իմ, քեզմով,
Փրկիչ իմ օրհնեալ, լոկ քեզմով ես կ'ապրիմ:
- 3 Շատ հեղ, գոռ մարտի մէջ ճնշեալ ոտխէն,
Քեզի դիմելով ես զրտայ ապաւէն.
Եւ որչափ յաճախ, ա՛հ, սուրբ Վէմ հաւատքիս,
Քեզմով կորուստէ պաշտպանուած է հոգիս:
Փրկիչ իմ, քեզմով, Փրկիչ իմ, քեզմով,
Փրկիչ իմ օրհնեալ, լոկ քեզմով ես կ'ապրիմ:

Թարգ. Յ. Ս. ՓԱՇԿԵԱՆ

220 ՅԻՍՈՒՍ ԿԱՐՈՂ Է ՓՐԿԵԼՈՒ

Փառք Յի-սու-սի, փառք, փառք անհուն, Որ ծրի փրկանք եւ կեանք տը-լաւ:

Սուրբ քա-ւու-թիւն կայ ա-մէ-նուն, Կրը-նայ փրկ-կել զիս ալ հար-կաւ:

Ա-յո, նա կա-րող է փրկ-կել, Տը-ւէք ա-մէ-նուն այս մեծ լուր.
 Է փրկել այս մեծ լուր

Իր կուրծքն ինձ յենարան, Որ շիթերն սուրբ արեան Ձիս լըւան, ըլլամ ծիւ-նէն մա-քուր:

ԵՐՐ. Է. 25

2 Անյոյս, անյոյս, մեղսագրրաւ
 Հոգիս վիճակէ աննախանձ
 Ի լոյս հանեց, եւ զայն ըրաւ
 ժառանգ թագուց եւ սրալատանց:
 Այո, նա կարող է, և այլ:

3 Սիրոյն բարձունք, ոհ, ի՛նչ բաղքը եմ,
 Շնորհաց խորերն՝ ի՛նչ անյատակ.
 Ահ, ծրծէի ես իր սէրէն
 Եւ ապրէի իր թեւոց տակ:
 Այո, նա կարող է, և այլ:

221 ԿԱՅ ԵՐԲԷՔ ԸՆՏԻՐ ՀՈՎԻՒ ՄԸ

Կա՛յ եր-բէք ըն-տիր հո-վիւ մը Սի-րե — լի Փրկ-չին նը — ման.

Կա՛յ ա — նոր նը-ման հը — զօր մը Որ ըլ — լայ մե — զի պաշտ-պան.

Գը-թու — թիւնն ա — նոր ան-հուն է, Սէրն ա — նոր՝ Աստ-ուա-ծա — յին.

Մեր խոր-հուր-դը, մեր ե — ըրա-զը Ձե՛ն հաս-նիր ա — նոր չա-փին: Ա — մէն:

ՅՈՎ. Ժ. 11, 15, ԺԵ. 13

- 1 Կա՛յ երբէք ընտիր հովիւ մը
Սիրելի Փրկչին նրման.
Կա՛յ անոր նրման հըզօր մը
Որ ըլլայ մեզի պաշտպան.
Գըթութիւնն անոր անհուն է,
Սէրն անոր՝ Աստուածային.
Մեր խորհուրդը, մեր երազը
Ձե՛ն հասնիր անոր չափին:
- 2 Բան զովկիան վրսեմ ու լայն է
Աստուծոյ ողորմութիւնն.
Իր արդարութեան մէջ գութ կայ,
Պատուական է փրկութիւնն:

- Դատապարտեալին շընորհք կայ,
Փրկեալին ալ օգնութիւն.
Մեռեալին, ո՛հ, յոյս եւ կեանք կայ,
Այն է Յիսուսի արիւնն:
- 3 Յաւիտեան մեր Հօրը գութը
Կը մընայ անչափելի.
Եւ անհուն էակին սիրտն է
Ակ սիրոյ ըսքանչելի.
Ո՞ր էր որ անկեղծ սրտով մը
Մեր Տէրոջը յուսայինք,
Անդադար անոր լոյսին մէջ
Բերկրութեամբ միշտ քալէինք:

222 ԳԵՐԱԶԱՆՑ Է ՍԷՐ

Քան գիտութիւն է գերազանց բու սէր, Յիսուս Փրկիչըս,

իմ հոգիս բայց դեռ կ'ուզէ լաւ եւս տեղեակ ըլլալ սիրոյդ Բար-

ձանց, խորքին, ու՝ ժին, չափին, եւ շուտ լաւ եւս տեղեակ:

ԵՓԵՍ. Գ. 18, 19

2 Քան խօսք ճարտար է գերազանց բու սէր,
 Յիսուս Փրկիչ իմ, բայց խեղճիս շրթներ
 Պիտ' ամբարշտաց պատմեն, հեռու կամ մօտ,
 Գու սէր, որ կը վանէ երկիւղ, ամօթ,
 Եւ սէր կ'առթէ:

3 Քան գովութիւն է գերազանց բու սէր,
 Յիսուս Փրկիչըս, բայց իմ սիրտըս դեռ
 կ'ուզէ երգել այն սէր, զեղուն, ազատ,
 Որ ապրատամբս ըրաւ մի հարազատ
 Որդի երկնից:

4 Սիրոյդ զեղմունքն հոս չեմ կարող թէպէտ
 Գիտնալ, պատմել եւ զայն երգել յաւէտ,
 Կրնամ սակայն սիրոյդ ակին մարուր
 Մօտը բերել իմ խեղճ սիրտըս թափուր,
 Որ զայն լեցնես:

5 Երբ քաղցր դէմքն տեսնեմ գրթած Փրկչին,
 Ծունրը դրած անոր զահուն առջին,
 Ո'հ, յայնժամ իմ հոգիս ցնծմամբ զեղուն
 Անոր խորին, հրգօր, վրսեմ, բեղուն
 Սէրն պիտ' երգէ:

223 ՍԷՐ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Ունայնութիւն ունայնութեանց, Բոլոր աշխարհ է փունճ եւ սուտ. Մի-այն Փըր-

կիչ Քրիստոս Աստուած եւ սէր նորին է ինձ օգուտ, եւ սէր նորին է ինձ օգուտ:

ՀՌՈՎՄ. Ե. 7-9

2 Պէտք է որ ես զայն շատ սիրեմ,
Զի նա այնչափ նախ զիս սիրեց.
Պէտք է անոր սիրտս նըւիրեմ,
Քանզի նա զինքն ինձի շնորհեց:

4 Արդեօք ո՞ր մարդ՝ կամ ո՞ր հրեշտակ,
Փրկչիս նրման ինձ սէր ցուցուց.
Կրրեց վասն իմ վիշտ դրժընդակ,
Եւ փրկութեան ինձ յոյս թողուց:

3 Հոգւոյս համար նա զինք զոհեց,
Որպէս զի ես արդարանամ.
Մեղքիս համար մահ ճաշակեց,
Որպէս զի ես անմահանամ:

5 Տէր, քու սիրովդ իմ սիրտս վառէ,
Որ քեզ միայն սրտանց սիրեմ.
Եղբարցս համար յիս սէր ազդէ,
Որ սէրս սիրոյդ նրմանցունեմ:

224 ՍԷՐ ԱՌ ՔՐԻՍՏՈՍ

ՀՌՈՎՄ. Ը. 35-39

1 Ով Տէր Յիսուս, քեզ կը սիրեմ,
Քանզի քու սէրդ ինձ շատ քաղցր է.
Ես բարձրածայն պիտի երգեմ,
Թող զայն բոլոր աշխարհ լրսէ:

Կը բըժշկէ ամէն ցաւեր,
Բոլոր իմ անձս կը նորոգէ:

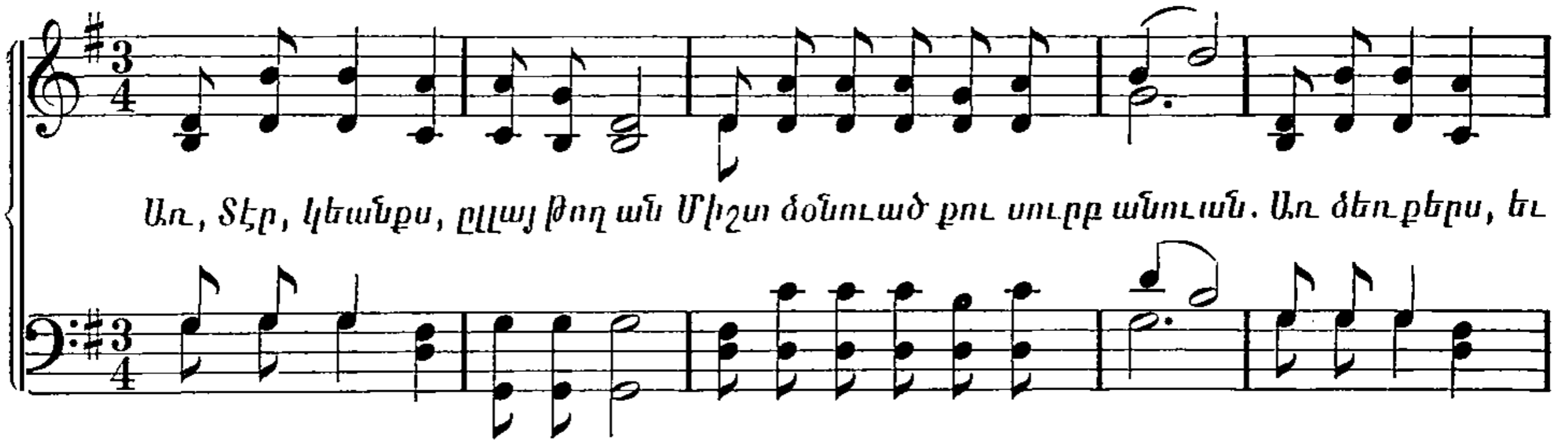
2 Այո, քաղցր ես հոգւոյս իմին,
Յոյս, փրկութիւն, կեանք ես ինձի.
Անարգ բան է զոհարն անզին,
Ոսկին ալ ինձ չնչին փոշի:

4 Ոչ նեղութիւն, ոչ հալածանք
Զիս քու սէրէդ կրնան զատել.
Ու ոչ ալ մահ եւ ոչ ալ կեանք
Զիս քու անձէդ կրնան բաժնել:

3 Քու մեծ շնորհքդ սրտիս վրայ, Տէր,
Միշտ կեանք տըւող հոտ կը բուրէ:

5 Պիտի պատմեմ սէրն մեծ Փրկչիս,
Մինչեւ վերջին իմ շունչս հատնի.
Յայնժամ, օրհնեալ Փրկիչ, հոգիս
Քու սուրբ զրկիդ մէջ թող հանգչի:

225 ՄԻՇՏ ԶՕՆՈՒԱԾ ՔՈՒ ՍՈՒՐԲ ԱՆՈՒԱՆ



Առ, Տէր, կեանքս, ըլլայ թող ան Միշտ ձօնուած քու սուրբ անուան. Առ ձեռքերս, եւ



թող շարժին Միշտ հըլու՝ սիրոյդ ու — ժին. Առ ոտքերս, եւ թող քա—լեն



Միշտ ուղիդ՝ քու սուրբ ճամբէն. Առ իմ ձայնս, եւ թող, ով Տէրս, Քեզ միայն ուղղեմ երգերս:

ՀՈՌՎՄ. ԺԲ. 1

1 Առ, Տէր, կեանքս, ըլլայ թող ան
Միշտ ձօնուած քու սուրբ անուան.
Առ ձեռքերս, եւ թող շարժին
Միշտ հըլու՝ սիրոյդ ու ժին.
Առ ոտքերս, եւ թող քալեն
Միշտ ուղիդ՝ քու սուրբ ճամբէն.
Առ իմ ձայնս, եւ թող, ով Տէրս,
Քեզ միայն ուղղեմ երգերս:

Առ իմ խելքս, գործէ թող ան
Սուրբ կամբիդ միշտ համաձայն.
Առ ժամերս, օրերս, որ յար
Քու սիրովդ սահին իսպառ:

2 Առ շրթներս, անոնց վրայ
Սուրբ պատգամդ թող միշտ թրթուայ.
Առ ինչքերս, տիրէ գանձիս,
Զեմ պահեր բան մը անձիս.

3 Առ իմ կամքս, տիրէ անոր
Արդ, ով Տէր, կամբովդ հրգօր.
Առ նաեւ իմ սիրտըս չար,
Զայն ըրէ հոգւոյդ տաճար.
Սէրս ալ առ, անոր գանձին
Դու եղիր տէրն առանձին.
Առ անձս ալ, թող այն, ով Հայր,
Միշտ ապրի լոկ քեզ համար:

Թարգ. Յ. Թ. ԴԱՅԱՆԱՆ

226 ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՇԵՏ ՉԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Տէր իմ, քեզ կը սի — ընտ, Մի — այն քեզ — մով կ'ապ — ըիմ.

Թէ որ Աստ — ուա — ծրս ես մեր — ժեմ, Շու — տով կը կոր — սը — լիմ.

ՍՍԴ. ԼԶ. 7-9

2 Քու սէրդ այնչափ քաղցր է
Որ բանտն պալատ կ'ըլլայ.
Ուր ես ներկայ՝ դրբախտն հոն է,
Ուր չես՝ դրժոխք կ'ըլլայ.

4 Եւ տիեզերքն ամէն
Ինձի իրաւցընէ
Հանոյք մը տալ կարող ոչ են,
Թէ հեռանաս ինձմէ.

3 Հրեշտակք սուրբ անդադար
Թող քրնարներ զարնեն.
Երկինք հոն չը կրնար ըլլալ,
Թէ որ քեզ չը տեսնեն.

5 Սիրոյ ծովն, անսահման,
Ուրախութեամբ լեցուն,
Դու ես, Տէր, եւ սրտիս շրջան,
Հոգւոյս ցնձմանց կեդրոն.

227 ԿԱՏԱՐԵԱԼ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

«Խա — դա — դու — թի՛ւն, լը — ման խա — դա — դու — թի՛ւն». Այսպէս խօսի Տէր Յի — սու — սի ա — ըիւնն:

ԵՍ. ԻԶ. 3

2 «Խաղաղութի՛ւն, երջանկութիւն անբաւ.»
Ինչ որ ըլլայ, կամքն Յիսուսի է լաւ:

5 «Խաղաղութի՛ւն». Թող վաղը մութ ըլլայ.
Յիսուս կեցած է աթոռին վրայ.

3 «Խաղաղութի՛ւն». փորձանք կան բիւրաւոր.
Գիրկն Յիսուսի պիտի հանգչինք անդորր:

6 «Խաղաղութի՛ւն». Թող գայ կենաց վախճան.
Մահուան վրայ Յիսուս է յաղթական.

4 «Խաղաղութի՛ւն». զատուած ընկերներէ.
Զանոնք եւ մեզ մեր Տէրն կը պահպանէ:

7 Հերի՛ք է. վիշտ եւ փորձութիւն կ'անցնի,
Պատրաստ է մեզ խաղաղութիւնն երկնի:

228 ՓՐԿԻԶՍ ՄԻՇՏ Է ՄՕՏ

Թող իմ տրը-տուն-ըստ ա՛լ դա-դա — ըի, Գան-զի Յի-սուս միշտ

մօտ է ին — ծի, Տէրս ու Փրբ — կի-չրս իմ քովս կը մը — նայ.

Երբ կը խօ — սի ինք, իմ սիրտս կը ցըն — ծայ. Երբ կը խօ — սի ինք, իմ

սիրտս կը ցըն — ծայ. Երկ-նա-ւոր սուրբ հրեշ-տակ-ներ
իմ նամ-բուս կ'ըլ-լան ըն — կեր, Եւ Փրբ-կի-չրս

մար-դա-սէր, Փրբ — կի-չրս, Փրբ — կի-չրս, Փրբ — կի-չրս միշտ է

մօտ. Փրբ — կի-չրս, Փրբ — կի-չրս, Փրբ — կի-չրս միշտ է մօտ.

ՆԼԻՅ 1. Գ. 14, ՄԱՂ. 1. Գ. 7

2 Ալ չը վախնամ, ու չը թուլանամ,
Զի արթուն ըլլամ, թէ՛ քրնանամ,
Հանգիստ վայ՛լեմ ես՛ կամ թէ թափառիմ,
Քաղցրը Փրկիչրս միշտ քովս ունիմ:
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակներ, Կ. յ. Է.

3 Հոս վայելածս է վայրկենական,
Բայց երկնաւոր վայելք կը մընան.
Հոս հաւատքով թող Փրկչիս հետ քալեմ,
Հոն յաւիտեան անոր սէրն վայելեմ:
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակներ, Կ. յ. Է.

229 ՕՐՆԵԱԼ ԵՐԱՇԽԻՔ

Բ ՏԻՄ. Ա. 12

1. Օրհ-նեալ ե-րաշ-խիր, իմս է Յի — սուս, Ո՛հ, այս խոր — հուր-դրն ի՛նչ
 2. Իրն եմ ես, Ան իմ Տէր եւ Ար — քայ, Կ'ըզ-գամ իր փառ-քր ան-
 3. Ալ զիս յանձ-նած եմ ա-նոր բազ — կաց, Յոյժ եր-ջա — նիկ եմ, ան-

բաղըր է հոգ — ւոյս. Փրր-կու-թեան ժա-ռանգ, Տէ-րոջն եմ ես,
 ծիս մէջ ներ — կայ. Սուրբ հրեշ-տակ-ներ գա-լով եր-կին — քէն՝
 վախ, ան-կաս — կած. Իր բա-րու-թեամբ է լե-ցուն հո — զիս,

Իր ար-իւ — նովն սրբուած մեղ-քե — րէս. Պի-տի պատ-մեմ մինչ
 Շնոր-հաց, սի — ըոյ երգ կը մըր-մըն — ջենս.
 Մի-ակ իր սէ-րը նիւթ է եր — զիս:

շուն-ջրս վեր — ջին, Ու եր-գես սէրն ան-հուն իմ Փրրկ — ջին, Պի-տի պատ-

մեմ մինչ շուն-ջրս վեր — ջին, Ու եր-գեմ սէրն ան-հուն իմ Փրրկ — ջին:

230 ԳՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ

Եր-ջա—նիկ անոնք են որ Փրկչին կը լը—սեն, Եւ ի — ընց զան—ծը
վերն դիզեր են. Լեզու—ներ կարող չեն Սրբոց փառ-քը պատ—մել, Որ Փրկչ—
չին սի—րոյն համն ա—ռեր են, Որ Փրկչ—չին սի—րոյն համն ա—ռեր են:

ՓԻԼ. Պ. 4

1 Երջանիկ անոնք են
Որ Փրկչին կը լըսեն,
Եւ իրենց զանծը վերն դիզեր են.
Լեզուներ կարող չեն
Սրբոց փառքը պատմել,
Որ Փրկչին սիրոյն համն առեր են:

2 Իմ կենացըս օրերն
Ես պիտի օրհնեմ Տէրն.
Փրկութիւնը իրմով է միայն.
Ամէնքն ալ հաւատան
Եւ հասնին փրկութեան,
Մէկ ցնծում ու մէկ երգ ունենան:

231 ՍՈՒՐԲ ԸԼԼԱԼՈՒ ԲԱՂՁԱՆՔ

ՈՎՏԷՐ, մեզի պատու իրեցիր Որ սուրբ ըլլանք սրտով. Սրբոց միայն երնել տը իր, Որ քեզ տեսնեն աչքով:

232 ԵՐԱՆԵԼԻ ՕՐ

ԵՍ. ԽԳ. 5

- 2 Իմ սիրտս բոլոր անոր կու տամ
Որ իմ սիրոյս է արժանի.
Իր սեղանին երբ մօտենամ,
Ուրախ երգով իր տունն լեցուի:
Երանելի այն օրն ըսուի, Ե այլ:
- 3 Ահա Փրկչիս ես ուխտ ըրի,
Տէրոջն եմ ես ու իմս է ան.
Զիս ան կանչեց, անոր գացի
Ես՝ ճանչնալով ձայնն պատուական:
Երանելի այն օրն ըսուի, Ե այլ:

- 4 Փրկչիդ վերայ յոյս դընելով,
Խռովեալ հոգիս, հանգիստ ըլլաս.
Ամէն բարիք վայ՛լես իրմով,
Եւ իր քովէն չըհեռանաս:
Երանելի այն օրն ըսուի, Ե այլ:
- 5 Իմ ուխտըս, ով Փրկիչ Յիսուս,
Ամէն օր նորոգեմ պիտի.
Ու երբ հասնիմ մահուան ժամուս,
Երգեմ պիտի «Ուխտ սիրելի:»
Երանելի այն օրն ըսուի, Ե այլ:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

231 ՍՈՒՐԲ ԸԼԼԱԼՈՒ ԲԱՂՁԱՆՔ

Ա. ՊԵՏ. Ա. 15, 16

- 2 Ով Սուրբ Աստուած, դուն զիս սրբէ
Ամէն տեսակ մեղքէ.
Անմահ հոգիս դուն ազատէ
Մեղաց պատճառներէ:
- 3 Դուն իմ սրտիս նոր սէր ազդէ,
Որ սուրբ ըլլալ ջանամ.
Եւ իմ հոգիս լուսաւորէ,
Որ սուրբ օրէնքդ ճանչնամ:

- 4 Իմ սիրտըս, Տէր, քեզի դարձուր,
Որ միշտ մեղքէն փախչիմ.
Դուն Սուրբ Հոգևովդ ինծի շնորհք տուր,
Որ քեզ միայն յարիմ:
- 5 Ես կը բաղձամ սուրբ ըլլալու,
Որպէս զի դրախտ մտնեմ.
Ես կը ցանկամ սուրբ ըլլալու,
Որպէս զի քեզ տեսնեմ:

233 ԲԱՐԻ Է ԻՄ ՀՈԳԻՈՅՍ

Երբ խա-ղա-ղու-թիւն իբրեւ զետ կը յոր-դէ, Կամ ցաւ ք իբր ալիք հողմայոյզ, Ինչ

որ է բաժինս ու-սու-ցիր դու ինձ թէ՛ Բարի է, բարի է իմ հոգ-ւոյս:

Խճեւիտ Բարի է իմ հոգ — ւոյս,

Բարի է իմ հոգւոյս, բարի է, բարի է իմ հոգւոյս:

ՍԱՂ. ԾԵ. 18, 22

2 Թէեւ փորձութիւնք ու դեւեր զիս պատեն,
Յիշեմ թէ զրթած Տէրն սիրուն
Իմ թշուառութիւնս նկատած է արդէն,
Ինձ համար թափած է իր արիւն:
Բարի է, և այլն:

3 Մեղքերս, ո՛հ, խորհուրդ մեծ եւ ըսքանչելի,
Մեղքերս, ո՛չ մասամբ այլ լրրիւ,
Խաչին վրայ գամուած, ոչ եւս ինձ կրրելի.
Փառք Տէրոջս, այժմ եւ միշտ փառք, պատիւ:
Բարի է, և այլն:

4 Տէր, շուտ գայ այն օրն երբ ցնդին սեւ ամպեր,
Հաւատքըն ըլլայ տեսութիւն.
Երբ փողը հրնչէ, եւ իջնէ փառաց Տէրն,
Այս նաեւ բարի է իմ հոգւոյս:
Բարի է, և այլն:

234 ՍՈՒՐԲ ԸԼԼԱՍ

Ո՛հ թէ սուրբ ըլլամ ես, Միշտ ա՛լ աւելի
Սիրտս, հոգիս եւ միտքս քեզ հրնազանդի. Թ՛րէ օր պարտքե՛րքս

Աւելի սիրով Կատարեմ, ով Տէ՛րքս, Քու Հոգւոյդ շնորհքով:

Ա ՅՈՎՀ. Գ. 3

1 Ո՛հ թէ սուրբ ըլլամ ես,
Միշտ ա՛լ աւելի
Սիրտս, հոգիս եւ միտքս
Քեզ հրնազանդի.
Օրէ օր պարտքերքս
Աւելի սիրով
Կատարեմ, ով Տէրքս,
Քու Հոգւոյդ շնորհքով:

3 Երբ շատնան վիշտերքս,
Վախս ու տարակոյս,
Ո՛հ, յանձնեմ հոգերքս
Միշտ իմ Աստուծոյս.
Ինք բոլոր խաւարքս
Հոյս պիտի ընէ,
Ինչ որ հիմա մութ է
Պիտի բացատրէ:

2 Քու Հոգիդ, ով Հայրքս,
Անդադար ինձ տուր,
Որ մաքուր ընէ զիս,
Աւելի մաքուր.
Եւ իմ հառաչանքս
Դէպի վեր երթայ,
Միշտ իմ պաղատանքս
Աստուծոյս ըլլայ:

4 Բարձր եւ ա՛լ բարձր
Գիշերէս թռչիմ,
Մինչ երկնից սուրբ լոյսը
Բերկրութեամբ հասնիմ.
Թող ըլլայ մաղթանքս
Քեզ ընդունելի.
Այս է, Տէր, իմ ջանքս,
Դունն օգնէ ինձի:

Թարգ. ELIAS RIGGS

235 ՏԷՐ ԻՄ, ՓՐՐԿԻՉ, ԵԿՈՒՐ



Տէր իմ, Փրրկիչ, Ե-կուր, Հա-ճէ բնա-կիւ իմ քով. Ը-րէ իմ սիրտս մա - զուր,



Ար-բէ զայն քու Հոգ-ւով: Ե-կուր, Փրրկիչ, սիրովդ անճառ, Եւ սիրտս ըրէ քեզ սուրբ տաճար:



ՍԱԳ. ԵԱ. 7, 10

2 Դուն տիրէ իմ մըտքին,
Հոգւոյս ալ կիրքերուն,
Մինչեւ հրպատակին
Քու զօրութեանդ անհուն:
Եկուր, Փրրկիչ, Ե-յն:

3 Յայնժամ իմ սիրտս կ'ըլլայ
Քու սուրբ սիրոյդ խորան,
Որուն վըրայ շողայ
Արեւն խաղաղութեան:
Եկուր, Փրրկիչ, Ե-յն:

Թարգ. Գ. Յ. ԿԻԻԼԵԱՆ

236 ԱՐԲՈՑ ՕՐԻՆԱԿԸ



Տուր ինձ հա-ւա-տոյ թե-ւե - ըր, Որ թըռ-չիմ ու վեր ել-լեմ.



Եր-ջա-նիկ ան-թիւ սուր-բե-րը Եւ երկ-նից մեծ փառքն տես-նեմ:



237 ՔՐԻՍՏՈՆԷԻՑ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ

Ո՛ր-չափ օրհնեալ է այն կապանք, Որով եղբարքս կը միանանք. Այս շնորհք տրւաւ մե-

զի Յիսուս, Աղբիւրն շնորհաց, Փրկիչ հոգւոյս, Աղբիւրն շնորհաց, Փրկ-կիչ հոգւոյս:

ՀՌՈՎ. Մ. ԺԲ. 5

2 Մեր յոյսն ու վախն են հաւասար,
Նաեւ ինդում զըւարթարար.
Մեր մամբտուք, հոգ, նեղութիւն
Չունին բընաւ տարբերութիւն:

4 Բայց հաստատուն մեծ յոյս ունինք
Չայն տեսնելու վերին երկինք.
Այս աներկբայ յոյս եւ հաւատ
Կ'ընեն ըզմեզ հոգէ ազատ:

3 Մենք մեր եղբօր բոլոր վշտաց
Ենք մանակից եւ արտասուաց.
Թէ մէկ եղբայր մեզմէ զատուի,
Մեզ ցաւ կու տայ անտանելի:

5 Եւ միացած ուրախ սրտով
Մենք այն օրուան կ'անծկանք սիրով.
Մեղք, վիշտ եւ հոգ յայնժամ փախչին,
Եւ սէր մաքուր ի մեզ հանգչի:

236 ՍՐԲՈՑ ՕՐԻՆԱԿԸ

ԵՐԲ. ԺԲ. 1

2 Հոս երբեմն իրենց մահիճը
Արցունքով կը թրջէին,
Մեղքերու դառն փորձութեան դէմ
Միշտ կը պատերազմէին:

4 Դիտեցին անոր քայլերը,
Եւ անոնց հետեւեցան.
Մինչեւ որ հասան երկինքը,
Անոր սուրբ հանգիստն մրտան:

3 «Ո՛ւսկից էր ձեր յաղթութիւնը,»
Հարցընեմ. եւ միաբան
Յաղթանակն ու փրկութիւնը
Յիսուսի խաչին կու տան:

5 Գոհութիւն քեզի, մեր Տէրը,
Որ քայլերդ մեզ կ'ուղղեն,
Եւ վրկաներուդ խումբերը
Նոյն ճամբան կը ցուցընեն:

238 ԵՂԲԱՅՐՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

Եղբայր ենք մենք, մէկ Հօր որ—դիր, Ձր կայ մեր մէջ մեծ կամ պրզ-տիկ.

Մէկ ուսուցիչ ու—նինք՝ Յի—տու, Մէկ մեր հաւատք, եւ մէկ մեր յոյս:

ՄԱՏԹ. ԻԳ. 8

2 Մէկ ճամբայով կ'երթանք մէկ տուն,
Տուն լուսեղէն, յաւերժ սիրուն.
Ուր մահ կամ վախ չը կայ մեզի,
Ամէնքը հոն սիրով են լի:

3 Ի միասին հոն յաւիտեան
Պիտի բնակինք մենք համաձայն.
Ուստի սիրենք հոս մէկըմէկ,
Մէկ սիրտ ըլլանք եւ մէկ խորհուրդ:

Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՇՄԱԽՈՆԵԱՆ

239 ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ

Ե—կէք, Տէրն սի—րող—ներ, Պատ-մենք ցըն—ծու—թիւն—նիս.

Մէկ-տեղ ել—լեն մեր քաղցր եր—գեր Մին-չեւ ա—թուռն Փրկ—չիս:

240 ԽԱԶԸ ՏԱՆԻԼ

Մի-թէ Յի-սո՞ւս լոկ խաչն տա—նի, եւ մարդս ա—զամ տ ըլ — լայ.

Ո՛չ. խաչ մը կայ ա—մէն մէ—կուն, Ին—ծի ալ խաչ մը կայ:

ՂՈՒԿ . Թ . 23

2 Ի՛նչ երջանիկ վերի սուրբերն,
Որ հոս կը տրտմէին.
Բայց հոն անխառն սէր կը վայ՛լեն,
Ցնծում ալ լիովին:

3 Օրհնեալ է խաչս, պիտի տանիմ,
Մինչեւ որ մահն ինձ գայ,
Ու վեր ելլեմ, պրսակս առնեմ.
Ինձի պրսակ մը կայ:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

239 ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ

ՅԱԿ . Ե . 13

1 Եկէք, Տէրն սիրողներ,
Պատմենք ցնծութիւննիս.
Մէկտեղ ելլեն մեր քաղցր երգեր
Մինչեւ ամբողջ Փրկչիս:

3 Հոս իր սուրբ Սիօնին
Ցնծումն կը վայելենք,
Մինչեւ հասնինք երկնաւորին,
Իր փառքն անհուն տեսնենք:

2 Եւ թող անոնք չերգեն,
Որ Տէրը չը ճանչցան.
Բայց Արքային որդւոց ամէն
Վայել է որ փառք տան:

4 Ուստի մենք միշտ երգենք,
Բընաւ տրտում չըլլանք.
Էմմանուէլին հողէն կ'անցնինք,
Դէպի երկինք կ'երթանք:

241 ԱՅՍՕՐ ԱՅԳԻԻՍ ՄԷՋ ԳՈՐԾԷ

Օ — դին մէջ մեղմ, լը — ուիկ բայց սղ — դու ձայն մը կայ, Որ ըս — տէպ ա-կանջ-

նուս կը հըն — չէ. Աս — տը — ւանց, Թէ և մենք չըս — սա — սենք, սն կու — դայ,

կէս օ — ըին, ի — ըի — կունն ալ մեր շուր — ջը կ'ըլ — լայ.

«Այս — օր այ — գի — իս մէջ գոր — ծէ.» «Այս — օր այ — գի — իս մէջ գոր — ծէ.»

ՄԱՏԹ. ԻԱ. 28, 29

2 Եւ այս ձայնն ուղղապէս երկինքէն իջնելով՝
 Մեզ, ուր որ թափառինք, կը գտնէ.
 Թէ՛ դաշտի թէ՛ քաղքի մէջ մեզի հասնելով,
 Թէ՛ լրսենք եւ թէ՛ ոչ, անդադար գոչելով,
 «Այսօր այգիիս մէջ գործէ.»

3 Ան մեր Հայրն է որ մեզ մեծ սիրով կը կանչէ,
 Իր ձայնին հրնազանդ ըլլանք մենք.
 Անդադար օրհնութիւն իր ձեռքէն մեզ կ'իջնէ,
 Մենք ուրեմն, իր սիրոյն նըւիրուած ի սրտէ՛
 Այսօր այգիին մէջ գործենք.

242 ՕՐ Մ'ԱԼ ՏԷՐՈՋԸ ԳՈՐԾԻՆ ՄԷՋ

Տէ — բո—ջըս սուրբ գոր — ծին մէջ Օր մ'ալ ինձ արբ — ուե — ցաւ. Երկ — բխ Լը —

բու — մը, Երկ — նից ծա — գու — մը, Օր մ'ալ ինձ մօ — տե — ցաւ: Սի — բողն Փրկ —

չիս կ'ու — բա խա — նայ հո — գիտ Տէ — բո—ջըս սուրբ գոր — ծին մէջ Օր մ'ալ շնորհած է

ին — քը, Օր մ'ալ մօտ է եր — կին — քը, Երկ — բխ օր մ'ալ պակ — սած:

ՅՈՂԷ. Թ. 4

2 Օր մ'ալ գործել կրցած եմ
Տէր Յիսուսի համար.
Ինքն է իմ Տէրըս,
Իմ յոյս ու սէրըս:
Թող հաւատարմաբար
Իմ Տէրս պատուեմ,
Անոր միշտ ծառայեմ:
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն:

3 Օր մ'ալ շնորհուեցաւ ինձ.
Ինչ բերկրութիւն եղաւ
Պատմել թէ Տէրը
Յայտնեց իր սէրը,
Մեզի համար մեռաւ:
Այս պատմելով՝
Իմ սիրտս լեցաւ սիրով:
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն:

4 Օր մ'ալ ջանքով անցած է,
Աշխատանքով լեցուն,
Բայց յայտնուած է
Եւ մօտեցած է
Երկնից մէջ փառք անհուն:
Իմ Յիսուսիս
Յանձնեմ յոգնած հոգիս:
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն:

5 Հանգիստ Տէր Յիսուսի հետ՝
Ջանքէն ետեւ կու գայ.
Քաղցր է այս ջանքը,
Այս աշխատանքը:
Եթէ քու կամքդ ըլլայ,
Ով Տէր. կ'ուզեմ
Որ օր մըն ալ գործեմ,
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն:

243 ՀԱՅԴ ԶԳԷ ԶՐՈՑ ԵՐԵԱԸ

Հացդ ձրգէ ջրոց երեսը, Մի կարծեր թէ կ'ընկղմի.

Բ թէ ե ու շա նայ արդիւնքը, Անպատճառ գլու նես պիտի
դ Ձի Աստուած խոստում արւած է, Որ քեզ աւել լի օրհնէ:

Տուր բաժին եօթնին, ու թին ալ, Կարօտից առատ բաշխէ,
Ձի Աստուած խոստում տուած է, Որ քեզ աւելի օրհնէ:

ԺՈՂ. ԺԱ. 1, 2

1 Հացդ ձրգէ ջրոց երեսը,
Մի կարծեր թէ կ'ընկղմի.
Թէ եւ ուշանայ արդիւնքը,
Անպատճառ գտնես պիտի,
Տուր բաժին եօթնին, ու թին ալ,
Կարօտից առատ բաշխէ,
Ձի Աստուած խոստում տուած է,
Որ քեզ աւելի օրհնէ:

2 Հացդ ձրգէ ջրոց երեսը,
Ձի մէկ սերմ տարուած պիտօք,
Բուսնելով հեռու երկրի մէջ՝
Կը բերէ պտուղատու:

Նոյն կերպով բարի ջանիցդ մէջ
Քեզ կ'օգնեն բուռն ալիքներն՝
Փրկարար նշմարտութիւնը
Քարոզել երկրիս ծայրերն:

3 Հացդ ձրգէ ջրոց երեսը,
Ճոխ բարիք միշտ տարածէ,
Թըշուառաց հասցուր դարմանը,
Լըքեալներն մըխիթարէ:
Մի վախնար թէ քաղց հասնի քեզ,
Տէրն պիտոյքդ կը լեցընէ,
Միշտ կու տայ քեզ փոխարէնը.
Վարձըն ալ լի կը պարգեւէ:

244 ԵՐԳ ԿԵՆԱՑ

Տը — խուր ողբով մ'ը — սեր ինձի, Այս կեանքն է լոկ ե — րազ. Գործ

կայ ինձի, գործ կայ քեզի՝ Ա.—մէն տեղ հա՛նա-պազ, Ա.—մէն տեղ հա՛նա-

պազ, Գործ կայ ինձի, գործ կայ քեզի՝ Ա. — մէն տեղ հա՛նա — պազ,

ՍԱՂ. 12.9, ՂԱ. 14-16

2 Կեանք իրական է, փութաջան,
Եւ նրպատակ ունի.
Անոր վախճան չէ գերեզման,
Անդին ալ կը նայի:

4 Ամէն դարու մեծ, բարերար
Մարդոց կեանքն կը փայլի.
Մեր ետեւէն հետք օգտակար
Չըզել է պարտք մեզի:

3 Կեանքս օգտակար եւ թանկագին
Ընել ենք հրաւիրուած.
«Դուն հող էիր, դառնաս հողին»,
Հոգւոյն վրայ չէ ըսուած:

5 Յառաջ երթանք, վեր նայելով
Մեր կեանքն վրսեմ ընենք.
Արթուն ըլլանք, եւ եռանդով
Տէրոջը ծառայենք:

Թարգ. ELIAS RIGGS

245 ԲԱՆ ՄԸ ՅԻՍՈՒՄԻ ՀԱՄԱՐ

Յի-սու-ս, քու կեանքդ անգին Տը-ւիր ին — ծի. Ես պար-տա-

կան եմ կեանքս Չո — հել քե-զի. Հո — գիս թող քեզ պաշ-տէ,

Իր ուխտը կատարէ, Նրէք մ'ալ ըն-ծա-յէ, Տէր իմ, քե — զի.

Ր ԿՈՐ. Ե. 14, 15

1 Յիսուս, քու կեանքդ անգին
Տըւիր ինծի.
Ես պարտական եմ կեանքս
Չոհել քեզի:
Հոգիս թող քեզ պաշտէ,
Իր ուխտը կատարէ,
Նրէք մ'ալ ընծայէ,
Տէր իմ, քեզի:

2 Կ'երթամ աթոռն շնորհաց
Յանուն Փրկչիս.
Հաւատքըս կը նայի
Բարեխօսիս:
Օգնէ խաչս տանելու,
Մեծ սէրըդ պատմելու,
Մաղթանքըս ուղղելու
Հօր Աստուծոյս:

3 Շնորհէ որ աշխատիմ
Նրման քեզի.
Որ, որ իւրաքանչիւր,
Գործ սիրելի,
Բարիք մը ըսկրած,
Մէկ օրհնութիւն գործուած,
Մէկ կորուսեալ փրկուած,
Չեւօքս լինի:

4 Ինչ որ ունիմ եւ եմ՝
Կու տամ քեզի.
Իմ անձս, տրտում, ուրախ,
Քուկին լինի:
Եւ երբ երեսդ տեսնամ,
Վերն ալ առջիդ իյնամ,
Յայնժամ պիտի ըլլամ
Նրէք քեզի:

246 ԴՈՒՆ ՅՈԳՆԱԾ ԵՍ

Դու յոգ — նած կամ վր — հա — տա՞ծ ես, Խիստ կը տա — ուա — պի՞ս:

Տէր Յի — սուս կ'ը — սէ, «Ե — կուր ինձ, Որ հանգ — չիս» Ա — մէն:

ՄԱՏԹ. ԺԱ. 28, ՅՈՎՀ. 2. 37

1 Դու յոգնած կամ վրհատա՞ծ ես,
Խիստ կը տառապի՞ս:
Տէր Յիսուս կ'ըսէ, «Եկուր ինձ,
Որ հանգչիս.»

2 Ապացոյց կա՞յ ցուցնելու ինձ
Թէ ուղղիչս է Ան:
«Ձեռքերուն, ոտքին, կողին վրայ
Վէրքեր կան.»

3 Կա՞յ զարդարելու արսակ մը
Ճակատն Իշխանի:
«Կայ, այո՛, փուշէ դափնի մը
Հաւաստի.»

4 Ի՞նչ վարձք, եթէ զինք գտնեմ հոս,
Ու հետեւիմ միշտ:
«Շատ արցունք եւ աշխատանք կայ,
Շատ ալ վիշտ.»

5 Թէ խնդրեմ որ ընդունի ինք,
Կը մերժէ՞ զիս Ան:
«Ոչ, մինչեւ երկինք, երկիրն ալ
Վերջանան.»

6 Հետեւիմ, գտնեմ, մեռնիմ ալ,
Ինձ կու տա՞յ օրհնէք:
«Սուրբք՝ Այո, կ'ըսեն. վկայ են
Մարգարէք.» Ամէն:

Թարգ. ՊՕԶՈՍ ՄԱՐՏԻԿԵԱՆ

247 ՔՐԻՍՏՈՆԷԻՆ ԳՈՐԾԸ

Գործ կայ ինձ յանձ — նը — ւած, Երկ — նից յար — մար — ցը — նել

Ան — մահի ին — գիս, եւ իմ Աստուածս Վար — բովս փա — ուա — ւո — ըել:

ՄԱՐԿ. ԺԳ. 33,35

2 Բոլոր ընկերներուս
Հոգիներուն համար
Աշխատելով՝ ներկայ դարուս
Ըլլամ միշտ օգտակար:

4 Վառէ զիս նախանձով,
Հսկեմ, աղօթք ընեմ.
Զը կայ ասկէ զատ ապահով
Ուրիշ ճամբայ, զիտեմ:

3 Ով Տէր, ինձի օգնէ;
Առջեւըդ քալելու,
Եւ քու շնորհքովդ զիս պատրաստէ
Վերջին հաշիւս տալու:

5 Եթէ քեզի անսամ,
Ինձ կայ կեանք անվախճան.
Բայց եթէ ուխտադրուծ ըլլամ,
Մահ յաւիտենական:

Թարգ. ELIAS RIGGS

248 ՈՎ ՏԷՐ, ԹՈՂ ՔՈՒ ՇԵՏԴ ՔԱԼԵՍ

Յօժար ծա — ուա — յու — թեամբ, ով Տէր, Ըլ — լամ քե — զի խո — նարի ըն — կեր.

Սի — րոյ գաղտ — նի — քըղ ինձ յայտ — նէ, Ձիս համ — քե — ըող ու քաղցր ը — ըէ:

249 ԱՆՁՆՈՒՐԱՑՈՒԹԻՒՆ

Յիսուս, աշխարհը եմ ծը — գած, Ու խաչս առի որ առ քեզ գամ:

Մերկ եւ աղքատ ու անար — գուած, Հեղիք է ինձ որ քեզ ճանչնամ:

ՂՈՒԿ. Թ. 23

- | | |
|---|--|
| <p>2 Այս աշխարհիս սուտ բարիքներ,
Որոնց վրայ կը յուսայի,
Ինձի եղան պարսպ բաներ,
Ու քեզ միայն ես իմս ըրի:</p> | <p>4 Կարող չէ վիշտ ինձ վընասել,
Երբոր Քրիստոս իմ հետըս է:
Ցաւ, նեղութիւն, տանջանք քաշել՝
Ինձ բերկրութիւն, ցնծում ալ է:</p> |
| <p>3 Թող այս աշխարհ զիս անարգէ,
Տէր Յիսուսի նոյնպէս ըրաւ:
Մարդոց դատումն զիս կը մերժէ,
Բայց դուն զիս մի մերժեր բընաւ:</p> | <p>5 Ով իմ հոգիս, ուրախ եղիր,
Առջեւդ փառք կայ անդադար:
Վըսեմ կոչումը լաւ ճանչցիր,
Մարմնոյ վիշտէն ալ մի վախնար:</p> |

248 ՈՎ ՏԷՐ, ԹՈՂ ՔՈՒ ՇԵՏԴ ՔԱԼԵՄ

ԿՈՂ. Ա. 10

- | | |
|---|--|
| <p>1 Յօժար ծառայութեամբ, ով Տէր,
Ըլլամ քեզի խոնարհ ընկեր:
Սիրոյ գաղտնիքը ինձ յայտնէ,
Զիս համբերող ու քաղցր ըրէ:</p> | <p>3 Յիսուս, շնորհէ մրտերմութիւնդ,
Ինձ սորվեցուր համբերութիւնդ:
Սիրով, գործով քեզ հետ քալեմ,
Եւ բարիով չարին յաղթեմ:</p> |
| <p>2 Սիրով, գութով քեզ նըմանիմ,
Որ թուլասիրտն մեղմով շահիմ:
Որ մոլորեալը ետ բերեմ,
Եւ Հօրը տունն առաջնորդեմ:</p> | <p>4 Թող լոյս ծագի ճամբուս վըրան,
Յուսով փայլի թող ապագան:
Խաղաղութիւնդ ինձ տուր, ով Տէր,
Տուր որ ըլլամ քեզի ընկեր:</p> |

Թարգ. C. C. TRACY

250 ԳՈՐԾԵԼՈՒ ԱՏԵՆՆ

Ծաղ-կա-ւ, ա դաշտին վրայ ծո-ղը կը փայ-լի. Առ-արևան հրաւ.էրն է Գեղ, ով սրատանի:

Օ՛ն, շա-հէ շան-քովըդ Ոս-կե-ղէն ժա-մեր. Գոր-ծե-լու ա-տենն է, Շուա կու գայ գիշեր:

ՅՈՎՀ. Թ. 4, ՀՈՌՎՄ. ԺԳ. 11

2 Տես, որ մօտեցած է
Արդ օր հասարակ.
Կէս օրուան յորդորն է
Քեզ, միջահասակ,
Բեռ եւ տարութի՛ւն կայ,
Գործըդ մի ձրգեր.
Քանզի վարձքըդ մեծ է
Երբոր գայ գիշեր:

3 Կ'երկարին շուքերը,
Օրն կը վախճանի.
Իրիկուան խրրատն է
Քեզ, ով ծերունի:
Քիչ է ժամանակըդ,
Ձեռքըդ չը թու լնայ.
Կատարէ քու գործըդ,
Ձի գիշեր կու գայ:

Թարգ. C. C. TRACY

251 ԽՈՐ ՁՈՐԸ

Ով տա-ռա-պա-նաց աշ-խար-հը, Ի՛նչ սուր են փու- շերդ ին-ծի.

Ո՛ւր էր որ զիս տա-նէր մէ-կը Այս խոր ձո-րէն:

252 «ԱՂԷԿ ԵՂԱԻ ԻՆՄԻ ՈՐ ՎՇՏԱՑԱՅ»

Ո՛վ Հայր, ա-մէն օր բիւր ան-գամ Վարդից համար քեզ փառք կու տամ,

Իսկ ոչ եր-բէք փը — շոց հա-մար Փա՛ռք քեզ, ըսի վըս — տա-հա-բար:

ՍԱՂ. ՃԺԹ. 71

2 Յերկինս՝ վարձքի ես ակն ունիմ,
Թէ հոս սիրով կրրեմ խաչն իմ.
Բայց կը մոռնամ թէ այս կենաց
Մէջ ալ առիթ է պարծանաց:

4 Տէր, զիս լուա, ու սիրտս մաքրէ,
Թէեւ անցնիմ հուրէ, ջուրէ.
Եւ փորձութեանց դիմադրելով՝
Նոր զօրութիւն շահիմ հոգևով:

3 Եթէ Որդւոյդ գործն յաշխարհի
Զարչարանքով կը կատարուի,
Հարկաւ ինձ ալ պէտք են փուշեր,
Արժէք ունին եւ իմ ցաւեր:

5 Իբրեւ մանուկ, Հայր, անվրդով,
Իմին բաժինս զրկեմ սիրով.
Փուշ, խաչ եւ ցաւ, վիշտեր համայն՝
Թող ինձ թըլին սիրոյդ նշան:

ՏԻԿԻՆ ՀՌԻՓՍԻՄԷ ՇՄԱԻՌԵՆԱՆ

251 ԽՈՐ ԶՈՐԸ

ՀՌՈՎՄ. Ը. 35-39

2 Ով Իսրայէլի տանողը,
Եկ ամպի, կրակի սիւնով.
Անվրտանգ անցուր մեր անձը
Այս խոր ծորէն:

4 Սուրբ Հոգի, հրգօր Աստուած մեր,
Թշնամեաց յաղթէ ուժովդ.
Մի՛ թողուր զիս դեռ չելած վեր
Այս խոր ծորէն:

3 Քաջ Հովիւ դուն, Տէր Յիսուս իմ,
Բաց քու սիրոյդ բազուկներ.
Հետս եղիր, զօրեղ պաշտպան իմ,
Այս խոր ծորէն:

5 Ոհ, ի՛նչ վիշտ ու ցաւ քաշած եմ
Հոս կեանքիս բաժին եղած.
Ընդունէ զիս երբ ելեմ ես
Այս խոր ծորէն:

Ա. Հ. ՃԷՃԻՉԵԱՆ

253 ՆԱԻԸ ՓՈԹՈՐԿԻ ՄԷՋ

Խա — դաղ էր ծովն Գա — լիլ — եա — յի, Երբ նաւ մ'ա — նոր վը — ըն
 ձամ — բայ ե — լաւ. շատ հա — նե — լի Կու — գար այն տե — սա — ըն: Սա —

կայն յանկարծ մեծ փոթորիկ ծովուն վըրայ կ'ել — լէր. Խաւարն կոխեց, ու հովն սաստիկ

Ա — լիք կը վերցընէր, Խաւարն կոխեց, ու հովն սաստիկ Ա — լիք կը վեր — ցը — նէր:

ՄԱՏԹ. Ը. 23-27

2 Միայն մէկ անձ չը սարսափած՝
 Նոյն նաւակին մէջ կար.
 Ան ալ գըլուխը վար դըրած՝
 Հանդարտ կը քնանար:
 «Ո՛հ, Վարդապետ, քու հոգըդ չէ՞»,
 Կ'ըսեն, «մենք կ'ընկղմինք.
 Շուտով ելիր ու մեզ փրկէ.
 Ահա կը կորսըւինք.»

4 Երբ քու նաւակըդ, ով հոգիս,
 Ընկղմելու մօտ է,
 Յայնժամ վախով չը զարհուրիս,
 Փրկչիդ աղաղակէ.
 Այն որ երկինքը կը նստի,
 Կարող է քեզ փրկել,
 Սաստել ամէն փոթորիկի,
 Եւ «Լուռ կեցիր» ըսել:

3 Այն աղաղակն երբոր լսեց,
 Անմիջապէս ելաւ,
 Հովերն ու ծովն յանդիմանեց,
 Խաղաղութիւն եղաւ:
 Կ'ապշին այն ձայնը լըսողներ,
 Եւ իրարու կ'ըսեն,
 «Այս ո՞վ է որ ծովն ու հովեր
 Անոր մըտիկ կ'ընեն.»

5 Յիսուս, սաստէ զօրեղ խօսքովդ
 Մեր թշնամիներուն.
 Ալ մեզ չըսեն թէ «Աստուծմով
 Զըկայ ձեզ փրկութիւն.»
 Մեր հոգիին «Քաջ լեր» ըսէ.
 Քու փրկութիւնդ ճանչնանք,
 Եւ ազատուած ամէն չարէ՝
 Քեզմով ուրախանանք:

254 ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ՎԷՄԸ

Ո՛հ, մերթ ըստուերներն ի՛նչ խոր են, Կեանքի շաւիղն ի՛նչ դառնազին.

Վիշտեր ալ երբեմն ուժգնօրէն՝ Մրրկի պէս կոծեն մեր հոգին:

Յայնժամ թողէք զիս, վեր թռչիմ Դէպ ի վէմն՝ որ բարձր է քան զանձն իմ,
վեր թռչիմ քան զանձն իմ,

Յայնժամ թողէք զիս, վեր թռչիմ Դէպ ի վէմն որ բարձր է քան զանձն իմ,
վեր թռչիմ

ՍԱՂ. ԿԱ. 2

2 Ո՛հ, մերթ օրն է ո՛րչափ երկար,
Եւ խոնջ եմ մարմնով բովանդակ.
Սակայն ես տաժանք չեմ ըզգար,
Հանգչիմ երբ վէմին շուքին տակ:
Յայնժամ թողէք զիս, վեր թռչիմ
Դէպ ի վէմն որ բարձր է քան զանձն իմ:

3 Մընալ կ'ուզեմ միշտ, վէ՛մ, քու մօտ,
Աչքերս թէ խինդ կամ շիթ ծորեն.
Ճամբաս հարթ ըլլայ կամ լեռնոտ,
Անցնիմ ալ մահուան մութ ծորէն:
Յայնժամ թողէք զիս, վեր թռչիմ
Դէպ ի վէմն որ բարձր է քան զանձն իմ:

Թարգ. Յ. Թ. ԴԱՅԱՆԱՆ

255 ԴՈՒՆ ԶԻՍ ԿԸ ՅԻՇԵՍ, ՏԷՐ

Փորձանքներուն մէջ ան-հա-մար, եւ փուշերուն մէջ սը-րա-ծայր,

Խոր-հուրդ մ'ա-նոյշ կ'անց — նի մրտ-քէս Թէ դուն զիս կը յի — շես:

Դուն, Տէր, զիս կը յի — շես, Դուն, Տէր, զիս կը յի — շես,
յի-շես, յի — շես,

Ալ ի՞նչ վախնամ երբ մօտ ես ինձ, եւ, Տէր, զիս կը յի — շես:

ԵԶԵԿ. ԺԶ. 60

2 Կեանքի հոգեր կու գան ուժզին
Մըթագնելու տրկար հոգին.
Կրնամ անոնց կուրծք պարզել ես
Մինչ դուն զիս կը յիշես:
Դուն, Տէր, զիս կը յիշես,
Ալ ի՞նչ վախնամ երբ մօտ ես ինձ,
եւ, Տէր, զիս կը յիշես:

3 Թող մութ ամպեր գան ու երթան,
Դժուար կամ հարթ ըլլայ նամբան.
Հոգ չեմ ըներ, վստահ եմ ես
Որ դուն զիս կը յիշես:
Դուն, Տէր, զիս կը յիշես,
Ալ ի՞նչ վախնամ երբ մօտ ես ինձ,
եւ, Տէր, զիս կը յիշես:

256 ՄԻ ԶԻՋԱՆԻՐ ՓՈՐՁՈՒԹԵԱՆ

Ո՛հ, մի գի—ջա—նիր, մի ան—սար փոր—ծի — չին, Զի մէկ գի—ջա—նիլն կը

տա—նի ու—րի — շին. Մեղ—քին դէմ կըռ—ուէ եւ կիր—քե—րըդ զրս — պէ,

Նա—յէ Յի—սու—սի, որ քեզ զօ—րա—ցը — նէ: Քու Փրկ—կիչդ կը զը—թայ քեզ,

Յաղթուծիւն պիտի տայ քեզ. կը լը—սէ քու ա—ղօթ—քըդ, Քեզ կը զօ—րա—ցը — նէ:

Բ Թ Ե Ս. Գ. 3

2 Ատէ սրտուծիւն եւ ամէն չար խօսքեր,
 եւ ապականիչ ընկերներ մի՛ սիրեր.
 Վախցիր Աստուծմէ, սուրբ անունը յարգէ,
 Նայէ Յիսուսի, որ քեզ զօրացընէ:
 Քու Փրկիչդ, Է — յն:

3 Աստուած պիտի վարձք տայ ամէն յաղթողին,
 Յաղթէ հաւատքով փորձուծեան եւ մեղքին.
 Արթուն եղիր միշտ, եռանդով աղօթէ,
 Նայէ Յիսուսի, որ քեզ զօրացընէ:
 Քու Փրկիչդ, Է — յն:

Թարգ. ELIAS RIGGS

257 ՀԵՌՈՒ, ԲԱԺԱԿ

- Ըմ — պե—լի—քէ կե — նանք հե-ռի, Հե — ոճՆ, հե-ռճՆ, բա — ժակ.
 Զը գործածենք զի — նի, օ — ղի, Հե — ոճՆ, հե-ռճՆ, բա — ժակ.
 † Հե — ոճՆ, բա-ժակ, հե — ոճՆ, բա-ժակ, Հե — ոճՆ, հե-ռճՆ, բա — ժակ.

† Մեզ չէ պիտոյ, օ — գուտ չու-նի, Վը — նա — սը շատ, վը — տանգ ու-նի.

ԱՌԱԿ. ԻԳ. 29-32

- | | |
|---|--|
| <p>1 Ըմպելիքէ կենանք հեռի,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ.
Զը գործածենք զինի, օղի,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ.
Մեզ չէ պիտոյ, օգուտ չունի,
Վնասը շատ, վրտանգ ունի.
ՀեռճՆ, բաժակ, հեռճՆ, բաժակ,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ:</p> | <p>3 Խեղճ գաւակունք հաց կը մուրան,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ,
Եւ ամուսինն թափառական,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ.
Տունն աւերակ, դրրամ չունի,
Ինքը տրկար, պարտք շատ ունի,
ՀեռճՆ, բաժակ, հեռճՆ, բաժակ,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ:</p> |
| <p>2 Տես սա արբշիուն ո՛րչափ տժգոյն,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ.
Ինկած գետին, դէմքը դալկուն,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ.
Իր հանդերձներն պատա՛ռ պատա՛ռ,
Իր դէմք տրխուր ու խելագար,
ՀեռճՆ, բաժակ, հեռճՆ, բաժակ,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ:</p> | <p>4 Ո՛վ բարեկամք, ա՛լ չըխրմենք,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ.
Եւ ո՛չ գրնենք, ո՛չ վաճառենք,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ.
Ժուժկալութիւնն թէ ընդունինք,
Փորձութենէն իսկ կ'ազատինք,
ՀեռճՆ, բաժակ, հեռճՆ, բաժակ,
ՀեռճՆ, հեռճՆ, բաժակ:</p> |

Թարգ. Յ. Յ. ԼԵՒՈՆԵԱՆ

258 ՅԱՂԹՈՂԻՆ ԱՐՄԱԻԵՆԻՆ

Հայր, ճամբադ ինձ սորվեցուր, Փորձութեան այս ժամանակն Այնպէս անցը-

նել ցուցուր, Որ առնեմ կենաց պըսակն: Յաղթողին արմաւենին

Յայնժամ տուր որ ձեռքս առնեմ, Եւ սրբոց ու հրեշտակաց հետ Ես նոր երգն երգեմ:

ՅԱՂՏ. Է 9-12

1 Հայր, ճամբադ ինձ սորվեցուր,
 Փորձութեան այս ժամանակն
 Այնպէս անցընել ցուցուր
 Որ առնեմ կենաց պըսակն:
 Յաղթողին արմաւենին
 Յայնժամ տուր որ ձեռքս առնեմ,
 Եւ սրբոց ու հրեշտակաց հետ
 Ես նոր երգն երգեմ:

3 Ձիս խաղաղութեամբ լեցուր,
 Փոթորիկը հանդարտի.
 Գանգատներըս դադրեցուր,
 Թող հոգիս սիրովդ հանգչի:
 Յաղթողին արմաւենին
 Յայնժամ տուր որ ձեռքս առնեմ,
 Եւ սրբոց ու հրեշտակաց հետ
 Ես նոր երգն երգեմ:

2 Սիրտս սիրով թող լեցընէ
 Երկնային քաղցր Աղաւնին.
 Չար կիրքերս դադրեցընէ,
 Որ յաղթեմ ամէն մեղքին:
 Յաղթողին արմաւենին
 Յայնժամ տուր որ ձեռքս առնեմ,
 Եւ սրբոց ու հրեշտակաց հետ
 Ես նոր երգն երգեմ:

4 Հրամանովդ սուրբ հրեշտակներ
 Բոլորտիքս բանակ դընեն,
 Եւ վերէն սիրոյդ աչքերն
 Մինչեւ վերջը վրաս հսկեն:
 Յաղթողին արմաւենին
 Յայնժամ տուր որ ձեռքս առնեմ,
 Եւ սրբոց ու հրեշտակաց հետ
 Ես նոր երգն երգեմ:

259 ՋԻՆՈՒՈՐ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

ՎԵՐԸ

ՍԻՆԷԷ

— Ո՛վ Քրիստոսի օրհնեալ զինուոր, Ա—ղէկ քեզ պատրաստէ. Է խա—չին դըրօշն բըռնած,
 Ք Յիսուս Քրիստոս, մեծ առաջնորդն Աչ—քիդ առջին բըռնէ: Կ Աշխարհ ետիդ ձը—գած,
 Է Փո — ղին ձայնին Տըտիկ ը—րէ, Եւ միշտ յառաջ վազէ:

ԵՓԵՍ. Զ. 10, 11

2 Քու Տէրդ ճամբադ կը պատրաստէ,
 Որ անվրտանգ վազես.
 Ինկած ատենդ կը վերցընէ,
 Որ զինք փառաւորես.
 Քեզ միշտ կը կերակրէ,
 Վէրքերդ կը բըժըշկէ.
 Քեզի ալ, երբ փառքովը գայ,
 Փառաց պըսակ կու տայ:

3 Քու Թագաւորդ ապստամբներն
 Այն օրն պիտի պատժէ.
 Եւ անհնազանդ հետեւողներն
 Փառքէն պիտի զրկէ.
 Ուստի հնազանդ եղիր,
 Շնորհացը մէջ կեցիր.
 Վարձատրութեան օրն երբոր գայ,
 Վարձքդ մեծ պիտի ըլլայ:

260 ՏՈՒՆՍ Է ԵՐԿԻՆՔ

Օ — տա—րա—կան եմ հոս, Տունս է երկինք.
 Փըր—կի—չըս է Քրիստոս, Տունս է երկինք: Երկ—րիս վը—րայ ի — ըաւ

Վը—տանգ կայ, վիշտ եւ ցաւ, Բայց վե—րը փառք անբաւ. Տունս է երկինք:

ԵՐԲ. ԺԱ. 13

2 Ունիմ հոս փորձութիւնս,
 Տունս է երկինք.
 Կարճ է պանդխտութիւնս,
 Տունս է երկինք.
 Մըրիկն է վայրենի,
 Սակայն շուտով կ'անցնի.
 Ես տունս հասնիմ պիտի.
 Տունս է երկինք:

3 Ուստի չեմ գանգատիր,
 Տունս է երկինք.
 Բաժինըս չէ երկիր,
 Տունս է երկինք.
 Փրկչիս խոստմունքն ունիմ,
 Որ իր աջ կողմ կայնիմ,
 Եւ իր աթոռն նստիմ.
 Տունս է երկինք:

261 ՀՈՍ ԶԻՔ ՀԱՆԳԻՍ

ՎԵՐԸ

Ի-բրբ պանդուխտ աշխարհ կը թափառիմ, Հոս չիք հանգիստ, հոս չիք հանգիստ.
 Ի-բրբ ճամբորդ երկրի վրայ կը շըր-շիմ, Բայց կ'օրհնըւիմ, բայց կ'օրհնըւիմ:
 Մերտս կը հըրճուի լը-տը-լով Փրկչին ձայն, Հոն կայ հանգիստ, հոն կայ հանգիստ.

ՍԷՆՔԷ

Է Աչքս եմ յառած փառաւոր այն օրուան, Երբ մեղքն ու ցաւ պիտի այն — հետա — նան.

Ա ՄՆԱՅ. ԻԹ. 15

2 Հոս նեղութիւնք եւ վիշտեր խիստ դառն են,
 Հոս չիք հանգիստ, հոս չիք հանգիստ.
 Հոս կը թողում բարեկամքս ամէն,
 Պէտք է երթամ իմ հայրենիք:
 Ոհ, ո՛րչափ քաղցր է խոստումն Յիսուսին,
 Թէ օրհնեալ են ոյք ի Տէր ննջեցին,
 Արժանացան փառաւոր վիճակին,
 Հոն կայ հանգիստ, հոն կայ հանգիստ:

3 Իբր անապատ է աշխարհս վշտալից,
 Հոս չիք հանգիստ, հոս չիք հանգիստ.
 Հոս վարած կեանքս է կեանք մեղսալից,
 Փրկչիս արիւնն կը քաւէ զիս:
 Շուտ չարիքէն պիտ' ըլլամ ազատեալ,
 Շուտ պիտ' երթամ Յիսուսի գիրկն իյնալ,
 Հոն պիտ' ըլլամ յաւիտեանքս օրհնեալ,
 Հոն կայ հանգիստ, հոն կայ հանգիստ:

262 ԵՍ ՊԱՆԴՈՒԽՏ ԵՍ

Ես պանդուխտ եմ, նաեւ օտար եմ, Հոս կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ: Է Զիս մ'արգիլէր դուն, քանզի կ'երթամ ես,
 Ես պանդուխտ եմ, նաեւ օտար եմ, Հոս կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ: Է Որ միշտ կենաց աղբիւրէն խըմեմ ես

ԵՆՆ. ԻԳ. 4, ՍԱՂ. ԼԹ. 12

2 Կը ցանկամ ես տեսնել այն փառքը,
 Զոր երկնից մէջ միշտ սուրբերն կը վայելեն:
 Այս աշխարհի մէջ ճամբաս շատ մութ է,
 Բայց այն օրհնեալ երկինքը պայծառ է:
 Ես պանդուխտ եմ, նաեւ օտար եմ,
 Հոս կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ:

3 Այն քաղաքը, ուր որ կ'երթամ ես,
 Իմ Փրկչիս պայծառ լուսովը կը փայլի:
 Հոն ոչ ցաւեր կան ու ոչ վիշտեր ալ,
 Ոչ արցունքներ, ոչ տրտմութիւններ ալ:
 Ես պանդուխտ եմ, նաեւ օտար եմ,
 Հոս կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ:

263 ԵՐԿՆԻՑ ՓԱՅԼՈՒՆ ԴԱՇՏԵՐԸ

— Շուտով օրերս կ'անցնին կ'երթան. ու ես, որ հոս պանդուխտ եմ, Փափաք չունիմ որ միշտ կենամ, մեր դիմաց կը տեսնուին

Վերջ

D. S.

Բ Գան—դի հոս շատ նեղուած եմ: Յոր-դա-նա-նու գե-տին հասանք, կ'անցնին մեր ընկերները. Դ Ու
Դ Երկ—նից փայլուն դաշտերը:

ՍԱՂ. Գ.

2 Ուստի, եղբարք, արթուն կենանք,
Նայինք մեր Հօրը տունը.
Փրկչին ծայնին լրտող ըլլանք,
Շահինք մեծ փրկութիւնը:
Յորդանանու գետին հասանք,
Կ'անցնին մեր ընկերները.
Ու մեր դիմաց կը տեսնուին
Երկնից փայլուն դաշտերը:

3 Մենք հոս ըստէպ ցաւեր կը կրենք,
Ու մեր սիրտեր խոցուած են.
Բայց յաւիտենական վայելք
Մեզի յերկինս պահուած են:
Յորդանանու գետին հասանք,
Կ'անցնին մեր ընկերները.
Ու մեր դիմաց կը տեսնուին
Երկնից փայլուն դաշտերը:

264 ՊԱՆԴԻՍՏՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

— Եւ, հոգիս, թեւերդ լայն բաց, վերի կոչումդ յիշէ:
Բ Այս կեանքիս բաներն ձր-դած՝ Գէտլի կը կրնաք թըռչէ: Արեգակ, լուսին, աստղեր:

Եւ արիարհոս ալ շուտ կ'անցնին. Եւ, հոգիս, արդ դէպ ի վերս Ի կողմն Տէր Յիսուսին:

265 ՅԱԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ ԵՒ ՄԱՀ

Ո՞ւր կայ հան — գրս — տու — թիւն Յոգ — նած, տրրս — մած հոգ — ւոյն.

Ու — նայն է ծո — վը զայն փրնտ — ուել, Կամ մինչ բե — ւեռն քա — լել:

ԵՐՐ. Դ. 9-11

2 Աշխարհըս չըկրրնուսր
Երջանկութիւն մեզ տալ.
Կեանք չէ՛ այս կեանքն ապրիլ միայն,
Ո՛չ ալ մեռնիլ՝ այս մահին:

4 Ուրիշ մահ մ'ալ կու գայ,
Որուն վախճան չըկայ.
Ո՛հ, ի՛նչ ցաւեր դառն, անվախճան,
Երկրորդ մահուան մէջ կան:

3 Այս արտասուաց ծորէն
Անդին կեանք կայ նորէն.
Այն չըջափուլի տարիներով,
Լեցուն է սուրբ սիրով:

5 Աստուած, Տէր զըթութեան,
Շընորհք թափէ մեր վրան,
Որ մենք փախչինք այն մահուանէ,
Ու չը զատուինք քեզմէ:

264 ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

ՓԻՒ. Գ. 14

2 Գետը ծովը կը վազէ
Բընաւ կանգ չառնելով.
Ծառն դէպ ի երկինք կ'ելլէ
Ըստեղծողին կամքով:
Եւ այսպէս հոգևով ծընածն
Վեր կ'ելլէ արտորալով,
Որ տեսնէ փառաց Աստուածն,
Հանգչի հոն ապահով:

Պանդուխտներ տուն չեն շիներ,
Օտար մարդն առտուն կ'երթայ.
Երբ անցնի լոկ մէկ գիշեր,
Կ'ուզէ ելլել ճամբայ:

3 Ի՞նչ է փառք, հարրստութիւն,
Երբ վեր աչքերս յառեմ.
Փուճ՝ աշխարհ, մարմին, արիւն,
Անոնց հընարքն կ'ատեմ:

4 Պանդուխտներ, ալ մի տրտմիք,
Առէք ձեր յաղթանակն.
Շուտ ձեր Տէրը, սիրելիք,
Զեզի կու տայ պըսակն:
Գիչ ատեն համբերելով՝
Զեր վայելքն ալ կը տրուի.
Ու ցաւերն հոս թողելով՝
Հանգչիք ծոցն Յիսուսի:

266 ՅՆԾՈՒՄՈՎ ՎԱԶԵՆՔ

Մենք ցընծումով, ցընծումով միշտ վազենք, Մինչ սուրբերուն փառաւոր տեղն ելլենք.
Տէր Յիսուսի ձայնն լսենք ու ցընծանք, Եւ ցընծումով, ցընծումով քովն երթանք.

Կարճ է ճամբան, շուտ պիտի վերջանայ, Մեր տունը միշտ Աստուծոյ քովն ըլլայ.

Տէր Յիսուսով փրկութեան, ո՛հ, հասնինք, Հոն ցընծումով, ցընծումով միշտ հանգչինք.

Բ ԿՈՐ. Ե. 1, 8

1 Մենք ցընծումով, ցընծումով միշտ վազենք,
Մինչ սուրբերուն փառաւոր տեղն ելլենք.
Տէր Յիսուսի ձայնն լսենք ու ցընծանք,
Եւ ցընծումով, ցընծումով քովն երթանք.
Կարճ է ճամբան, շուտ պիտի վերջանայ,
Մեր տունը միշտ Աստուծոյ քովն ըլլայ.
Տէր Յիսուսով փրկութեան, ո՛հ, հասնինք,
Հոն ցընծումով, ցընծումով միշտ հանգչինք.

2 Մեզմէ առաջ գացողներ շատ եղան,
Եւ մեզ ալ հոն տեսնելու կը ցանկան,
Որ Գառնուկին քաղցրաձայն երգ երգենք,
Միշտ ցնծումով, ցնծումով զայն օրհնենք.

Քաղցր ձայներ ականջնիս կը հասնին,
Փրկեալներուն քնարներն կը լսուին.
Սուրբ հրեշտակաց մեղեդին կը լսենք.
Հոն ցնծումով, ցնծումով կը վազենք.

3 Մահը շուտով թէեւ մեզ հոն տանի,
Զը վախնալով վեր ելլենք Յիսուսի.
Գերեզմանին մէջ անոր պէս պառկինք,
Եւ ցնծումով անոր հետը ննջենք.
Սուրբ յարութեան առաւօտը ելլենք,
Մահն յաղթըած, խափանուած ալ տեսնենք.
Սուրբ երկնային քաղաքին մէջ շրջինք,
Հոն ցնծումով, ցնծումով բընակինք.

267 ԵՐԿՆԻՑ ՃԱՄԲԱՆ

Մենք երկ—նից ճամբան զը—տած ենք, Տէր Յի—սուս ա—նոր լոյսն է.

Յո—րեկ—ուան ու զի—շեր—ուան մէջ Մեզ պի — տի ա—ռաջ—նոր — դէ,

Երբ անց—նինք ա—հեղ հո — սանքը Դէպ ի հանգրստեան եր — կի—րը,

Չենք կոր — սըն—ցը—ներ շա — ւի—ղը, Ձի Փրը—կիչն մեզի է լոյս:

ՅՈՎՀ. ԺԴ. 2-6

1 Մենք երկնից ճամբան զրտած ենք,
Տէր Յիսուս անոր լոյսն է.
Յորեկուան ու զիշերուան մէջ
Մեզ պիտի առաջնորդէ,
Երբ անցնինք ահեղ հոսանքը
Դէպ ի հանգրստեան երկիրը,
Չենք կորսընցըներ շաւիղը,
Ձի Փրկիչն մեզի է լոյս:

2 Այն որ կատաղի ալիքը
Շուտ կրցաւ խաղաղցընել,
Կը ցրուէ մեր արհաւիրքը.
Այն կրնայ հոգին փրկել:

Երբ անցնինք ահեղ հոսանքը
Դէպ ի հանգրստեան երկիրը,
Չենք կորսընցըներ շաւիղը,
Ձի Փրկիչն մեզի է լոյս:

3 Ով Հովիւ, առաջնորդէ մեզ,
Մեր ոտքերն չը մոլորին.
Վրտանգէ դու պահպանէ մեզ,
Որ պահենք միշտ մեր ուղին:
Երբ անցնինք ահեղ հոսանքը
Դէպ ի հանգրստեան երկիրը,
Չենք կորսընցըներ շաւիղը,
Ձի Փրկիչն մեզի է լոյս:

268 ՀՐԵՇՏԱԿԱՑ ՈՂՋՈՅՆԸ



Իմ տունս է յերկին, հոս շըկայ ինձ հանգիստ, Արդ հիմարբարն ջեմ, երբ յայտնին փորձեր խիստ:



Լըռե՛, նըսեմ սիրտ, յուռեգոյնն զոր խիթաս՝ Զուղիդ լի կարճէ, Ե քո տուն մերձե՛նաս:



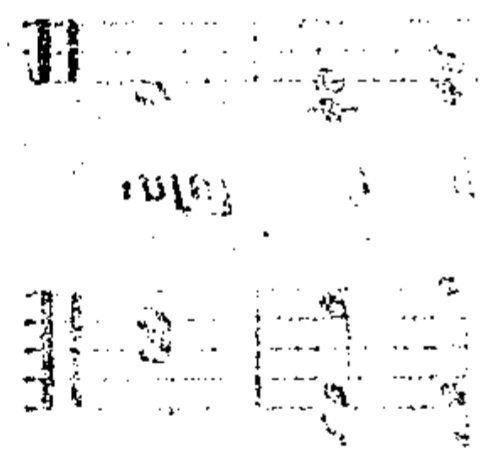
Անդէն զըւարթունք գան իւրեանց դաշնակով, Բարեա՛ւ գաս, կ'երգեն քաղցրալուր ձայներով:



Կանգնեալ ի բիւրեղ դուռն ոգիք լուսավառ, Նըւագեն ինձ ողջոյն յիւրեանց վեհ բնագաւառ:



Բ ԿՈՐ. Ե. 1



2 Ինձի համար չէ իմ բարիքս որոնել
 Յայսպէ՛ս մի աշխարհ, ո՛չ յոյսերս աստ կերտել.
 Քաղաք՝ զայն դիտեմ զոր ձեռք ոչ է հիմներ,
 Երկրի փափաքիմ զոր մեղք ոչ է պղծեր:
 Անդէն զըւարթունք գան իւրեանց դաշնակով,
 Բարեա՛ւ գաս, կ'երգեն քաղցրալուր ձայներով.
 Կանգնեալ ի բիւրեղ դուռն ոգիք լուսավառ
 Նըւագեն ինձ ողջոյն յիւրեանց վեհ բնագաւառ:

3 Փուշեր, տատասկներ թող ածին շուրջ զինեւ,
 Հակիլ չեմ կամիր ես վարդից աստ վերեւ.
 Ես ո՛չ զիմ բաժին, ո՛չ հանգիստ կը խնդրեմ
 Մինչեւ որ յաւէտ Փրկչին գիրկ զայն գտնեմ:
 Անդէն զըւարթունք գան իւրեանց դաշնակով,
 Բարեա՛ւ գաս, կ'երգեն քաղցրալուր ձայներով.
 Կանգնեալ ի բիւրեղ դուռն ոգիք լուսավառ
 Նըւագեն ինձ ողջոյն յիւրեանց վեհ բնագաւառ:

Թարգ. ԽՈՐԷՆ ԱՐԳԵՊԻՍԿ. ՆԱՐՊԷՅ

270 ԻՄ ԿԵԱՆՔՍ Է ՔՐԻՍՏՈՍ



ՓԻԼ. Ա. 21

- | | |
|--|---|
| <p>1 Իմ կեանքս է Քրիստոս,
Եւ ինձ օգուտ է մահ.
Խաչս ինձ կու տայ ուրախութիւն,
Բոլոր վրնասս է շահ:</p> <p>2 Հոս լոկ պանդուխտ եմ ես,
Իմ տունս է վերն շինուած.
Ամէն զիշեր վրանս կանգնելով
Օր մ'ալ եմ մօտեցած:</p> <p>3 Ընկերս է Տէր Յիսուս,
Անոր նամբան կ'ընտրեմ.
Անոր ցաւին մասնակցելով
Ունիմ հրճուանք վրեմ:</p> | <p>4 Լերանց վրայ արշալոյս
Ջորերն կ'արթնցընէ.
Լոյս երկնային աչքիս առջեւ
Խաւարն կը հալածէ:</p> <p>5 Ճամբուս վախճանն է մօտ,
Հանգչիլ ես կ'արտորամ.
Փուճ գանձերով զիս մի' փորձէք,
Իմ թագս առնել կ'երթամ:</p> <p>6 Մընամ հաւատարիմ
Մինչ ծայնն Փրկչիս ըսէ,
«Ողջո՛յն, զաւակ իմ սիրելի,
Իմ փառքս ժառանգէ:»</p> |
|--|---|

Թարգ. C. C. TRACY

269 ԻՄ ՏՈՒՆՍ Է ԵՐԿԻՆՔ

Բ ԿՈՐ. Ե. 1

- 1 Իմ տունս է երկինք, հոս չը կայ ինձ հանգիստ.
Արդ ի՞նչ տրտնջեմ, երբ հասնին փորձեր խիստ.
Լըռէ, տըխուր սիրտ. թէ գայ իսկ յոռեգոյնն,
Ուղիղ կը կարծէ, շուտ տանի քեզ Հօրդ տուն:
Յայնժամ հրեշտակներն գան իրենց դաշնակով
Ողջոյն նըլագել քաղցրալուր ծայներով.
Բիւրեղ դրրանց մէջ ոգիներ լուսավառ
Կ'երգեն, Բարեալ գաս այս մեր սուրբ բնագաւառ:
- 2 Ինձի համար չէ իմ բարիքս փնտռել
Մէջ այս աշխարհիս, կամ յոյսերս հոս կանգնել.
Քաղաքն այն դիտեմ զոր ձեռքեր չեն հիմներ,
Երկրին փափաքիմ ուր որ մեղք չէ մըտեր:
Յայնժամ հրեշտակներն, — — —
- 3 Թող շուրջս աճին սուր փուշեր, տատասկներ.
Երկրի վարդից վրայ ես հանգչիլ չեմ ուզեր.
Ես ոչ իմ բաժինս, ոչ հանգիստս կը խնդրեմ
Մինչեւ որ յաւէտ Փրկչին զիրկ զայն գտնեմ:
Յայնժամ հրեշտակներն, — — —

Թարգ. Յ. ՄԱՏԹԷՆՈՍԵԱՆ

271 ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ՄԽԻԹԱՐՈՒԹԻՒՆ

Տրբամած ստե՛նս երբ կա-րե-նամ իմ անձս Տէ-րով յանձ-նել, խոնարհ սրբտով կա-րող ըլ-լամ

Պատժող Աստուածս օրհնել, Շուտով վրբաս ցընծում կու գայ, Տրխուր հոգիս կ'աւ-րա-խա — նայ»

Բ ԿՈՐ. Զ. 10

2 Գրթած Փրկչիս ոտքերն իյնալ
Դառն վիշտերով պատած,
Եւ հոն աղօթք ընել ու լալ
Շատ արցունքներ թափած՝
Անոյշ կու գայ իմ հոգիս,
Զի Տէրն լըսող է իմ ծայնիս:

3 Օրհնեալ է ան երբոր կու տայ,
Օրհնեալ՝ երբ ետ կ'առնէ.
Սիրով ինծի այցի կու գայ,
Սիրով ալ կը պատժէ.
Աստուած արդար է եւ բարի,
Իր կամքը թող միշտ կատարուի:

272 «ՄԻՆՁԵՒ ՈՐ ՏԷՐԸ ԳԱՅ»

Մի՛ դան-դա-ղիր, ով իմ հո-գիս, Բու կեանքդ է կարճ, գործ շատ ու-նիս,

Ինչ տաղանդներ որ Տէրն քեզ տայ, Լաւ գործա-ծէ «Մե՛ն-չե՛ր Գայ»

273 ԵԿՈՒՐ ԻՆՄԻ



ՅԱՅՏ. ԻԲ. 17

1 Շուրջըս կենաց յուզեալ ծովուն
 Հացով իմ աչքըս | կը նա | յի. ||
 Բայց ինձ կու գայ մի ձայն սիրուն,
 Եւ այն կ'ը | սէ, «Ե | կուր ին | ծի.» ||

2 Կ'ըսէ թէ ո՞ր նեղեալ հոգւոյս
 Հանգստութիւն կը | գտնը | լի. ||
 Ո՛հ, երբ կ'ըլլամ յոգնած, անյոյս,
 Ի՛նչ քաղցր այն | ձայն, «Ե | կուր ին | ծի.» ||

3 Երբոր վախճանս կը մօտենայ,
 Ու սիրտըս շատ կը | զարհու | ըի, ||

Մահուան երկիւղը վրաս կու գայ,
 Այն ձայն կ'ը | սէ, «Ե | կուր ին | ծի.» ||

4 «Աշխարհս կ'անցնի, եկուր ինձի,
 Երկիրս բընաւ հան | գիստ չու | նի. ||
 Աչքերդ դէպ ի երկինք վերցուր,
 Ես եմ բա | ժինդ, ե | կուր ին | ծի.» ||

5 Ով ձայն գրթած, ով ձայն սիրուն,
 Ցաւ կամ տագնապ երբ | վրաս հաս | նի, ||
 Տուր խրրախոյս դուն իմ հոգւոյն,
 Մեղմով ը | սէ, «Ե | կուր ին | ծի.» ||

Թարգ. C. C. TRACY

272 «ՄԻՆՁԵՒ ՈՐ ՏԷՐԸ ԳԱՅ»

Ա. ԿՈՐ. ԺԱ. 26, ՅԱՅՏ. ԻԲ. 7, 20

2 Թէ նեղութիւնք դէզ դէզ ելլեն,
 Աջ եւ ահեակ քեզ պաշարեն,
 Մի՛ շըւարիր, հանգիստ մը կայ
 Բոլոր սրբոց «Երբ Տէրը գայ.»

3 Խոնարհ եղիր, սակայն արի,
 Ցառաջ մըդէ քու գործդ բարի.
 Քու Տէրդ է մօտ, սիրտդ ուժովնայ,
 Քու դիրքդ պահէ «Մինչեւ որ գայ.»

4 Եւ երբ Ընթրեաց Տէրու նական
 Հաղորդ կ'ըլլաս մարմնոյն, արեան,
 Պատմէ այլոց՝ սէրն անմուաց,
 «Մինչեւ որ գայ քեզ Տէրն» փառաց:

5 Անյոյս չընեն քեզ դառն վիշտեր,
 Երբ սիրելիքդ ննջեն ի Տէր.
 Մահէն անդին անվերջ կեանք կայ,
 Կը միանաք «Երբ Տէրը գայ.»

6 Ո՛վ անձկալից սիրտս, համբերէ,
 Թէեւ փառաց փառքն յապաղէ,
 Կ'անցնին ցաւերդ, վախճան կու գայ,
 Քու ոյժդ կրկնէ «Մինչեւ որ գայ.»

7 Երբ քու աչք, ոտք, բազուկ, մարմին
 Հոյսէ, ուժէ ա՛լ զրկուին,
 Ծոյլին՝ պատիժ, իսկ քեզ՝ վարձք կայ,
 Փառաց պըսակ, «Երբ Տէրը գայ.»

ՏԻԿԻՆ ՀՌԻՓՍԻՄԷ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

274 ՏԷՐՈ ՄԵՐ ՄԻԱԿ ՄԽԻԹԱՐԻԶԸ

Նեղ—եալ հոգ—ւոյս դուն օգ—նա—կան. Երբ տրտամութիւնք իմ վրաս կու գան,

Երբ զիս պա—տէ ծով նե—ղու—թեան, Քե—զի դի—մեմ, Յոյս իմ մի—այն.

Բ ԿՈՐ. Ա. 3, 4

1 Նեղեալ հոգւոյս դուն օգնական.
Երբ տրտամութիւնք իմ վրաս կու գան,
Երբ զիս պատէ ծով նեղութեան,
Քեզի դիմեմ, Յոյս իմ միայն.

3 Բայց երբ իմ ներքս երկմտիմ,
Իմս ես ըսել երբ վարանիմ,
Ուրախութիւնքս կը հատնի,
Բոլոր իմ յոյսս կը կըտրի.

2 Կ'ուզեմ ցաւերս քեզի յայտնել,
Զի դուն կարող ես բըժըշկել.
Քու խօսքդ միայն զիս կ'ազատէ:
Վրաս եկած ամէն ցաւէ:

4 Արդ, ո՞ւր երթամ, Տէր սիրական,
Դուն ես միայն ինձ օգնական.
Հոգիս քեզի կ'ապաւինի,
Յաւոց մէջէն քեզ կը նայի:

275 ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ՄԽԻԹԱՐՈՒԹԻՒՆ

Յի—սուս, դուն մեզ մը — խի—թա—րէ Մեր նե—ղու—թեա — նը մէջ.

Աստ—ուած Փրկիչ, մեզ պաշտ—պա—նէ Մին—չեւ մեր կե — նաց վերջ:

276 ԻՆՔ ԿԸ ՇՈԳԱՅ

Հոգի Տէ — րո — ջը վրայ ծը — գէ, Վըս — տա — հէ միշտ իր խօս — քին.

Պիտ' տես — նես թէ միշտ ինք է Ա — պաս — տան մը թան — կա — գին.

ՍԱՂ. ԾԵ. 22

1 Հոգի Տէրոջը վրայ ծրգէ,
Վատահէ միշտ իր խօսքին.
Պիտ' տեսնես թէ միշտ ինք է
Ապաստան մը թանկագին:

3 Այս երկինք ու այս երկիր
Թող անցնին ու չիք դառնան.
Բայց անբաւ ձրրի շնորհքն իր
Անփոփոխ է յաւիտեան:

2 Իր ձեռքերն քեզ կը բռնեն,
Կանգնելու քեզ ոյժ կու տան,
Զի Յիսուս իր սիրածներն
Կը պահէ միշտ անսասան:

4 Ով Յիսուս, Տէր բարերար,
Վէ՛մ անխախտ եղիր մեզ դուն.
Պիտ' ըլլանք քեզմով մենք յար
Սիօնի պէս հաստատուն:

Թարգ. Յ. Ս. ԱԼԻՔՍԱՆԵԱՆ

275 ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ՄԽԻԹԱՐՈՒԹԻՒՆ

ԲԹՅՍ. Բ. 15, 16

2 Դուն սուրբ խօսքովդ ըսիր մեզի,
«Եկէք ինձ, յոգնածներ,
Ինձմէ զըտէք հանգիստ սրբախի,
Թըշուառ ըստեղծուածներ:»

4 Քեզմէ ուրիշ որո՞ւ երթանք,
Զի դուն ես փրկուեցին.
Քեզի գալով կեանք կը գտնանք
Եւ սուրբ խաղաղութիւն:

3 Ով Տէր Յիսուս, քեզի կու գամ,
Տուր ինձ հանգրստութիւն.
Սրտիս ցաւերն քեզ կը բանամ,
Տուր ինձ, դուն, ցնծութիւն:

5 Դուն մեզ օգնէ ի մէջ վշտաց,
Յիսուս, քեզ կ'աղաչենք,
Որ բու անունդ միշտ գերապանծ
Անդուլ փառաւորենք:

277 ՀՈԳԴ ՏԷՐՈՋԸ ՎՐԱՅ

Ա. ՊԵՏ. Ե. 7

Հոգի Տէ-րո-ջը վրայ ձը — գէ՛

Հոգի Տէ-րո-ջը վրայ ձը — գէ, Հոգի Տէ-րո-ջը վրայ ձը — գէ, Տէ-րո-ջը վրայ ձը — գէ,
Հոգի Տէ-րո-ջը վրայ ձը — գէ,

Հոգի Տէ-րո-ջը վրայ ձը — գէ, Ու ան քեզ պի-տի խը-նա—մէ ու մը—խի—թա—րէ.

Քեզ պի-տի խը-նա—մէ ու մը—խի—թա—րէ, Քեզ պի-տի խը-նա—մէ ու մը—խի—թա—րէ.

Քեզ պի-տի խը-նա—մէ ու մը—խի—թա—րէ, Հոգի Տէ — րո — ջը

վրայ ձը — գէ, Հոգի Տէ — րո — ջը վրայ ձը — գէ.

278 ՏՐՏԱԵԱԼ ՀՈԳԻՈՅՆ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԸ

Խաղաղու-թիւն ըլ-լայ քե-զի, Ով վըշ-տա-լից տըրտ-մեալ հո - զի.

Արդ աղաղակդ թող դաղա-րի, Եւ ար-ցունք-ներդ շու-տով կրտ - ըի.

Ա-հա, քեզ դեղ գրտ-նը-ւե-ցաւ, Որ վեր-ցը-նէ կրս-կիծդ ու ցաւ:

ՂՈՒԿ. Գ. 17-21

1 Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի,
 Ով վըշտալից տըրտմեալ հոգի.
 Արդ աղաղակդ թող դաղարի,
 Եւ արցունքներդ շուտով կրտրի.
 Ահա, քեզ դեղ գրտնըւեցաւ,
 Որ վերցընէ կրսկիծդ ու ցաւ:

2 Թէեւ սրտիդ հառաչանքէն,
 Դառնակսկիծ սաստիկ ցաւէն
 Սորված են պինդ ապառաժներ
 Ողբերգական եղանակներ,
 Բայց Տէրն վերքերդ կը բըժշկէ,
 Բոլոր մեղքերդ ալ կը քաւէ:

3 Ով մարդ, մեղքով բեռնաւորուած,
 Եկ համարձակ Տէրոջդ գրթած.
 Քու ծանր բեռդ մէկդի ծրգէ,
 Եւ ապաւէնդ Քրիստոս ըրէ.
 Տէրն է Փրկիչդ. ի՛նչ խօսք օրհնած.
 Դուն միշտ սիրէ, օրհնէ զԱստուած:

279 ՋԱԽՈՐԴՈՒՅԵԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

Վեր նա—յէ վեր, սիրե—լի հայր, Թո՛ղ վիշ—տե—րը ճանճ—րա—լի.
 Բ վեր նա—յէ վեր Յի—սու—սի միշտ, Որ սիրեց մեզ ա—ւե—լի:
 Դր ստի—պէ քեզ որ խնդրես զինք, Եւ հոգերդ մէկ—դի թո—ղուս:

Վեր նա—յէ վեր, սիրե—լի մայր, Ո՛հ, ի՛նչ մար—դա—սէր Յի—սուս.

ԵՍ. ԻՁ. 3

1 Վեր նայէ, վեր, սիրելի հայր,
 Թող վիշտերը ճանճրալի.
 Վեր նայէ վեր Յիսուսի միշտ,
 Որ սիրեց մեզ աւելի.
 Վեր նայէ վեր, սիրելի մայր,
 Ո՛հ, ի՛նչ մարդասէր Յիսուս.
 Կր ստիպէ քեզ որ խնդրես զինք,
 Եւ հոգերդ մէկդի թողուս:

3 Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր,
 Դէպ ի տունը երկնաւոր.
 Հոս ամէնքս խաչ կրած ենք,
 Հոն հանգիստ կայ փառաւոր.
 Վեր նայէ վեր, սիրելի մայր,
 Վեր՛ պայծառ երկնից կամար.
 Որ յիշես այն խոստացեալ փառք,
 Որու դու ժառանգ եղար:

2 Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր,
 Մեր այս կեանքն շուտով կ'անցնի.
 Բայց անճառ ցնծում երկնից մէջ
 Անցեալին տեղ կը ստացուի.
 Վեր նայէ վեր, սիրելի մայր,
 Թո՛ղ հոգերդ խիստ վշտալի.
 Սուրբ սրտով, ջերմ աղօթքով մենք
 Գանք մէկտեղ յերկինս պիտի:

4 Վեր նայէ, սիրուն եղբայր, վեր,
 Օ՛ն, ամէնքս յառաջ երթանք.
 Քաղցր հանգիստ փնտռենք երկինքը,
 Շուտ կ'անցնի սնտոխ այս կեանք.
 Վեր նայէ վեր, սիրելի քոյր,
 Քու վերին տունդ բերկրալիւր,
 Հոն ուր կը յուսանք մէկտեղ զայ,
 Անվախճան սիրով բնակիլ:

Թարգ. ՄԿՐՏԻՉ Տ. ՔԻՐԻՉՃԵԱՆ

280 ՏԷՐԸ ՊԻՏԻ ՀՈԳԱՅ

Կեր—պով մը ան—շուշտ պի—տի Տէ—րը հո—գայ. Իմ կեր—պըս ջըլ—

լայ ալ, Բու կեր—պըդ ջըլ — լայ ալ, Բայց Տէ—րը պի — տի իր կեր—

պո—վը հո — գայ. Օ՛ն, Տէ — րո — ջը յու — սա. պի — տի նա հո—

գայ. Օ՛ն, Տէ — րո — ջը յու — սա. պի — տի նա հո — գայ.

ՍՍ. Գ. 1. Ե. 5, ՄԱՏԹ. 2. 25-34

1 Կերպով մը անշուշտ պիտի Տէրը հոգայ.
 Իմ կերպըս ջըլլայ ալ,
 Բու կերպըդ ջըլլայ ալ,
 Բայց Տէրը պիտի իր կերպովը հոգայ.
 Օ՛ն, Տէրոջը յուսա. պիտի նա հոգայ.
 Օ՛ն, Տէրոջը յուսա. պիտի նա հոգայ.

2 Յարմար ժամու մէջ պիտի Տէրը հոգայ.
 Իմ ժամըս ջըլլայ ալ,
 Բու ժամըդ ջըլլայ ալ,
 Բայց Տէրը պիտի իր ժամուն մէջ հոգայ.
 Օ՛ն, Տէրոջը յուսա, Լ — ջը:

3 Մի յուսահատիր, պիտի Տէրը հոգայ.
 Ինք ինչ որ խօսած է,
 Անվրէպ կատարած է.
 Վստահ ըլլանք, Տէրը անշուշտ կը հոգայ.
 Օ՛ն, Տէրոջը յուսա, Լ — ջը:

4 Օ՛ն, Տէրը ծովուն մէջ համբայ կը բանայ.
 Ինք միշտ յաղթական է,
 Մեզի ալ պաշտպան է.
 Մեր երգն այս ըլլայ, «Պիտի Տէրը հոգայ.»
 Օ՛ն, Տէրոջը յուսա. պիտի նա հոգայ.
 Օ՛ն, Տէրոջը յուսա. պիտի նա հոգայ.

281 ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՒԹԵԱՆ ԳԱՂՏՆԻՔԸ

Գաղտնի ի-մաս-տու-թեամբ Աստուած Հրաշքներ կը կա-տա-րէ.

Փո-թո-րի-կին վը-րայ նըս-տած՝ Ամ-պերն իր կառքն կ'ը-նէ:

ԵՍ.ԽԲ. 16

2 Իր առաջադրութիւնքն անհուն՝
Հանք են խոր հանճարի.
Իր գերագոյն խորհուրդն փայլուն
Ի գործ պիտի դրուի:

3 Վախկոտ սուրբեր, ո՛հ, քաջ եղէք.
Ամպերն երկիւղ կու տան,
Բայց վախճանին ըսպասեցէք,
Բարիք պիտի տեղան:

4 Տրկար աչքով ու խորհուրդով
Ի ուր Տէրը մի՛ դատէք:

Խոժոռ նայուածքներուն ներքեւ
Ժրպիտ պիտի տեսնէք:

5 Խորհուրդն ամէն ժամ կը բացուի,
Պիտի շուտ հասուննայ.
Բողբոջն թէպէտ դառն գրանըլի,
Ծաղիկն անոյշ կ'ըլլայ:

6 Թերահաւատութիւն մարդկան
Մոլար է, կը խարէ.
Աստուած ինքն է իրեն թարգման,
Ամէն բան կը պարզէ:

282 ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ԱՊԱԻԷՆԸ

Տէր Աստ-ուած մեր ա — պա — ւէ — նը Ու մեր զօ — րու — թիւնն ալ է.

Ինք մեզ նե-ղու-թեան ա-տե-նը Կը սիր-փէ եւ կը փրը-կէ:

283 ԱՅՍՕՐ ԱԻԵԼԻ ՄՕՏ ԵՄ

Քաղց-րիկ, ազ-դու խոր-հուրդ մը կայ, Կըր-կին կըր-կին իմ միտքս կու գայ.

Մօտ եմ երկ-նից ա՛լ ա-ւե-լի, Այս-օր քան թէ եր-բէք է-ի.

ՀՌՈՂՄ. ԺԳ. 11

- | | |
|--|--|
| <p>2 Մօտ եմ իմ Հօրքս երկնաւոր
Ինձ պատրաստած տան փառաւոր.
Մօտ եմ ճերմակ մեծ աթոռին,
Մօտ եմ յասպիս փայլուն ծովին.</p> | <p>4 Հայր իմ, եղիր ինձ վէճ ամուր,
Տրկար մարմինս դուն զօրացուր.
Զիս քու զօրեղ թելովդ բռնէ,
Յոյսս անհաստատ դուն հաստատէ.</p> |
| <p>3 Կենացս վախճանն ա՛լ աւելի
Մօտ է, որ բեռս ուսէս ձրգուի.
Մօտ եմ իմ խաչս վար դրնելու,
Մօտ եմ պրսակս ժառանգելու.</p> | <p>5 Պատրաստ ըլլամ մահուան գետէն
Անցնիլ, երբոր կանչես մէկէն.
Թերեւս մօտ եմ ա՛լ աւելի,
Քան թէ իմին միտքէս կ'անցնի.</p> |

Թարգ. ՏԻԿԻՆ ՀՌԻՓՍԻՄԷ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

282 ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ԱՊԱԻԷՆԸ

ՍԱՂ. ԽԶ.

- | | |
|---|--|
| <p>1 Տէր Աստուած մեր ապաւէնը
Ու մեր զօրութիւնն ալ է.
Ինք մեզ նեղութեան ատենը
Կը սփոփէ եւ կը փրկէ.</p> | <p>4 Մեր Սիօնը ապահով է,
Զի իր Տէրը կը տիրէ.
Եւ իր յոյսը Աստուծով է.
Անիկա կ'առաջնորդէ.</p> |
| <p>2 Մեր Տէրոջը ժողովուրդը
Թող ուրեմն չը վախնայ.
Զի իր յոյսը հաստատուած է
Ճշմարիտ հիման վրայ.</p> | <p>5 Եհովայ, Զօրաց Աստուածը,
Օգնական մեզի կ'ըլլայ.
Ինքը, Յակոբին Աստուածը,
Կը տիրէ երկրիս վրայ.</p> |
| <p>3 Թէպէտեւ գողան ջուրերը,
Ու ծովուն ալ մէջ ձգուին
Յաւիտենական լեռները,
Բայց պիտի ան չը շարժի.</p> | <p>6 Տէր Աստուած մեր ապաւէնը,
Ու մեր զօրութիւնն ալ է,
Ինք մեզ նեղութեան ատենը
Կը սփոփէ եւ կը փրկէ.</p> |

284 ԹԱՂԷ ՔՈՒ ՅԱՒԵՐԴ

Թա — դէ քու ցա — ւե — ըրդ, Ով թե — ըա — հա — ւատ.

Սըրբէ արցունքներդ, Մ'ըլլար յուսա — հատ. Բոլոր տըրտմուծիւնըդ

Պատմէ Յիսուսի. Շուտով նեղուծիւնըդ Պիտի փա — ըա — տի.

ԵՍ. ԼԵ. 10

1 Թադէ քու ցաւերըդ,
 Ով թերահաւատ.
 Սըրբէ արցունքներըդ,
 Մ'ըլլար յուսահատ.
 Բոլոր տրտմուծիւնըդ
 Պատմէ Յիսուսի.
 Շուտով նեղուծիւնըդ
 Պիտի փարատի:

2 Խաւար է գիշերը.
 Լոյս պիտի ծագի.
 Քեզի համար Տէրը
 Միշտ հոգ կը տանի.
 Խընդրէ իր արեւը,
 Անշուշտ քեզ կու տայ.
 Դիմէ անոր քովը,
 Քու բեռդ կ'ամբառնայ:

3 Քեզի ինք նըպաստ է
 Մեծ իմաստութեամբ.
 Օգնել միշտ պատրաստ է
 Անհուն զրթութեամբ.
 Գընա եւ տրտմածը
 Դուն մըխիթարէ.
 Բոլոր մընացածը
 Տէրոջըդ պատմէ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

285 ԽԱԶԻՆ ՔՈՎ ՏԵՂ ԿԱՅ

Քեզ հա-մար, ով սը-գա-ւոր, Խա-չին քով տեղ կայ. Քու սըր-տիդ վիշ-

տերն բո-լոր (Ինք հրա-ւէր կու տայ) Հի-մա քու Փրկ-չիդ պատ-մէ. Ա-մէն

բան ա-զատ խօ-սէ, Ինք անշուշտ քեզ կը լը -- սէ. Խա-չին քով տեղ կայ.

ԿՈՂ. Ա. 19-22

2 Մոլորողդ, ո՛հ, արտորցիր,
Խաչին քով տեղ կայ.
Փրկութեան ճամբան զրտիր,
Երջանի՛կ ճամբայ.
Ով յոգնած, բեռնաւորուած,
Փորձութիւններով տանջուած,
Հանգրստեան ես հրաւիրուած.
Խաչին քով տեղ կայ:

4 Տես, աղբիւր մը կենդանի,
Խաչին քով տեղ կայ,
Բաց ինձի է, բաց քեզի.
Զրիապէս թող գայ
Թէ՛ հարուստ եւ թէ՛ աղքատ,
Թէ՛ ծառայ եւ թէ՛ ազատ.
Մի ըլլար դու յուսահատ,
Խաչին քով տեղ կայ:

3 Ալ անհո՞գ ես, մեղաւոր,
Խաչին քով տեղ կայ.
Յիսուսի դիմէ այսօր,
Ինք միայն կրնայ
Քու բոլոր մեղքերդ ներել,
Տարակոյսըդ վերցընել,
Եւ հոգիդ մրխիթարել.
Խաչին քով տեղ կայ:

5 Հարսը եւ Հոգին կ'ըսեն,
Խաչին քով տեղ կայ.
Լըսողներն ալ թող պատմեն,
Թող աշխարհի գիտնայ
Թէ սիրոյն գանձն է լեցուն,
Եւ ողորմութիւն անհուն
Մատուցուած է ամէնուն.
Խաչին քով տեղ կայ:

286 ԱԻԵԼԻ ՄՕՏ ԵՐԿՆԻՑ

Մէկ քաղցր վըսեմ խոր — հուրդ Շատ հեղ կու գայ ին — ծի.

Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր, Քան զոր երբէք է — ի.

Մօտ եմ երկնից, Մօտ եմ երկնից, Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր, Քան զոր երբէք է — ի.

ԵՐՐ. ԺԱ. 16

1 Մէկ քաղցր վըսեմ խորհուրդ
 Շատ հեղ կու գայ ինծի.
 Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր,
 Քան զոր երբէք էի.
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր,
 Քան զոր երբէք էի.

3 Մօտ եմ գերեզմանին,
 Ցաւ էս ազատուելու.
 Մօտ՝ խաչքս ծրգելու այս օր,
 Պրաակս իսկ առնելու.
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր,
 Քան զոր երբէք էի.

2 Մօտ եմ իմ Հօրքս տանն,
 Ուր օթեւանք շատ կան.
 Մօտ եմ մեծ աթոռին այս օր,
 Մօտ՝ եւ ոսկի դրրան.
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր,
 Քան զոր երբէք էի.

4 Փրկիչ իմ, մօտս եղիր
 Երբ խոր ձորէն անցնիմ.
 Զի մօտ եմ ես երկնից այս օր,
 Քան զոր ես կը խորհիմ.
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից,
 Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր,
 Քան զոր երբէք էի.

287 ՊԻՏԻ ԾԱԾԿԷ ԶԻՍ

Երբ յուզ—ուին մըր-րիկը կե—նաց իմ, Վըր-դո — վին ծով ու ցա—մար,

Ա-պաս-տան պի-տի փընտ-ռեմ ես Աս—տու — ծոյս թե—ւե—րուն տակ,

Կը ծած—կէ զիս, կը ծած—կէ զիս, Ոչ մէկ վնաս հոն չի հասնիր ինձ.

Ա—պա—հով զիս կը ծած-կէ Տէրս Իր թե—ւոց հո-վան-ւոյն տակ:

ՍԱՂ. ԳԱ. 4

1 Երբ յուզուին մըրիկը կենաց իմ,
Վըրդովին ծով ու ցամար,
Ապաստան պիտի փնտռեմ ես
Աստուծոյս թեւերուն տակ,
Կը ծածկէ զիս, — յը:

2 Տառապանք թող յարձակին վրաս,
Միշտ կ'ուղղեմ աչքս ի վեր ես,
Զի սիրով եւ ոչ ցամամբ՝ ինձ
Կը հասնին անոնք Հօրմէս:
Կը ծածկէ զիս, — յը:

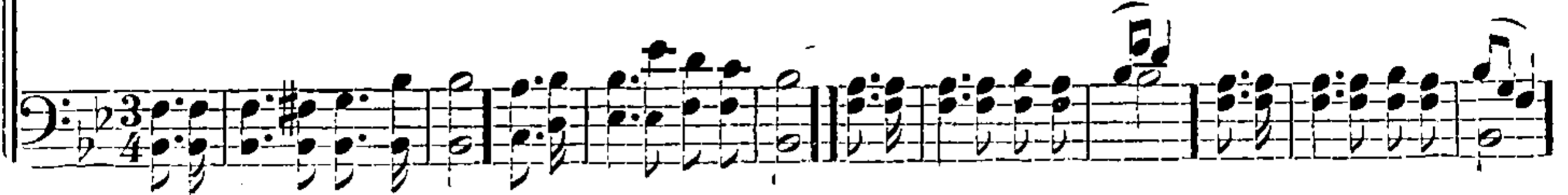
3 Յարձակի թող թշնամեաց գունդ,
Սատանան շանթեր ցանէ.
Տէրն անոնց հարուածներէն բիւր՝
Բիւր բերկրանք պիտի հանէ,
Կը ծածկէ զիս, — յը:

4 Խաչս առած կենաց մարտին մէջ,
Մեղքին կուրծք տալու ատեն՝
Հայրն վերէն պիտի հրաման տայ
Որ հրեշտակք շուրջս պատեն:
Կը ծածկէ զիս, — յը:

288 ԾՈՎ ԿԵՆԱՅ ԳՈՌԱՅ, ՅԻՍՈՒՍ



Ծով կենաց գոռայ, Յիսուս, Դուն ուղղիչ եղիր նաև ուս. Թառապան մութ ակիքներ, Ծածկելով թագուն ժայռերս
 Կողմնացոյցս եղիր, Յիսուս, Եւ ընթացքն ուղիչ նաևուս:



ՄԱՐԿ. Գ. 35-40

2 Մօր ծայնին կ'անսայ որդեակ,
 Քու ծայնիդ՝ ովկէան վայրագ.
 «Լուռ կեցէք» շեշտիդ շուտով
 Հնազանդին ակիք վրդով:
 Տէր ծովուց, հրգօր Յիսուս,
 Դուն ուղղիչ եղիր նաևուս:

3 Երբ մօտ գամ լոյս եզերքին,
 Պարզրի առջիս երկին.
 Թէ նաևուս յանկարծակի
 Բուռն յորձանք մ'ալ յարձակի,
 Տէր, լրսեմ ծայնդ բարերար,
 «Ես ուղղիչդ եմ, մի՛ վախնար»:

Թարգ. Յ. Թ. ԳԱՅԱՆԱՆ

289 ՕՐՆԵԱԼ ՔՈՒՆԸ



Շատ համարներ սուրբ մատ-եա-նին Մը—խի—թա—րեն մեր խեղճ հո-գին.



Բայց կամ արդեօք հատ մը ա՛յս-բան Շը-նոր-հա-լի, քաղցր, ան-նը-ման,



Ինչ-պէս եր-գեց սաղ — մո—սեր—գուն՝ «Նա քուն կու տայ իր սիրելւոյն»:



290 ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ ՈՒ ԱՆՀԱՍՏԱՏ ԲԱՆԵՐ

ՎԵՐԸ

- Ո՛վ մարդ, հոգե՞ր, վիշ-տե՞ր ունիս. Միշտ չեն մը-նար, չը վըր-դո-վիս.
 Է Շու-տով կ'անցնին, կ'ան-հե-տա-նան, Քիչ ա-տե-նէն չիք կը դառնան.

ՍԷՂԵԷ

Է Յաւ նե-ղու-թիւն ու տա-ռա-պանք, Աղ — քա-տու-թիւն եւ դառն տանջանք

ՀՈՌՎՄ • Ը • 35-39

2 Ո՛վ մարդ, ունի՞ս հարրատու թիւն.
 Մ'ուրախանար, չէ մընայուն.
 Ինչք, ըստացուածք, կալուածք ու տուն,
 Ոսկի, արծաթ, գանձեր թագուն,
 Շուտով կ'անցնին, կ'անհետանան,
 Քիչ ատենէն չիք կը դառնան.

3 Ո՛վ մարդ, ունի՞ս մեղք, չարութիւն.
 Վախցիր, ողբա ծնկան վրայ դուն.
 Ատոնք ծրգէ, ապաշխարէ,

Տէր Յիսուսի շուտով դիմէ.
 Քանզի դրժոխքն է հաստատուն,
 Անոր տանջանքն է մընայուն.

4 Ով մարդ, դուն նոր սիրտ ըստացա՞ր,
 Եղա՞ր Սրբոյ Հոգւոյն տաճար.
 Սիրէ՞ զԱստուած քո եւ զընկեր,
 Ուրախութեան երգէ երգեր.
 Քանզի երկնից երանութիւնն
 է հաստատուն եւ մընայուն.

Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՇՄԱԿՈՆԵԱՆ

289 ՕՐՆԵԱԼ ՔՈՒՆԸ

ՍԱՂ. ՃԻԷ. 2

2 «Քաղցր երազով ննջէ խաղաղ,»
 Մեր սիրելոյն կ'ըսենք յաճախ.
 Բայց երազներ չար՝ վերըստին
 Կը խրուովեն քունն հիւանդին.
 Սակայն խաղաղ կ'ըլլայ իր քուն,
 Երբ «Նա քուն տայ իր սիրելոյն.»

3 Ձերմ ու տագնապ, երկայն գիշեր,
 Խեղճ հիւանդին ոյժն են մաշեր.
 Բայց Անեղին աչքն անաղօտ

Ձայն կը հրակէ մինչ առաւօտ:
 «Հերիք է իմ շընորհրդս քեզ,
 Ձի սիրելոյս քուն կու տամ ես.»

4 Երբ ես թողում այս փուճ աշխարհի
 Ու սրլանամ վերին գաւառ,
 Եւ շուրջ մահճիս լսէք դառն լաց,
 Մեղմով ըսէք իմ սիրելեաց,
 Որ ողբալէ դաղորին իսկոյն.
 «Ձի նա տըլաւ քուն սիրելոյն.»

Թ. ՄԱՐԿ. Վ. Յ. ՅԱԿՈՐԵԱՆ

291 ԴՈՒՍՐ ՍԻՈՆԻ

ԴՈՒՍՏՐՐ ՍԻ — օ — նի,
ԼԵՐՆԵՐՔ ՈՎ — սան — նա՛, ՈՐ — ղի Դաւ — թի,
Արդ ցըն —
Քեզ ող —

Էրլ

Ժա, Ե — բու — սա — դէ՛մ.
ջո՛յն, Ար — քայ խո — նարհի.
Տես, կու գայ քեզ

Թա — գա — ւորդ,
Վեհ Իշ — խան խա — դա — դու — թեան.
— Է Կ Ե Զ

ԵՍ. Կ. 1, ԿԲ. 11

- | | |
|--|--|
| <p>1 ԴՈՒՍՏՐՐ ՍԻՈՆԻ, ԼԵՐ ՈՒՐԱԽՍ,
ԱՐԴ ԳՆԺԱ, ԵՐՈՒՍԱԴԷՄ.
ՏԵՍ, ԿՈՒ ՊԱՅ ԶԵԳ ԹՊԱՊԱՆՈՐԴ,
ՎԵԿ ԻՉԽԱՆ ԽԱՊԱԴՈՒԹԵԱՆ.
ԿԵՔ. { ՈՎՍԱՆՆԱ՛, ՈՐԴԻ ԴԱՒԹԻ,
 { ՔԵԳ ՈՂՋՈ՛ՅՆ, ԱՐՔԱՅ խոնարհի.</p> | <p>2 ՈՎՍԱՆՆԱ՛, ՈՐԴԻ ԴԱՒԹԻ,
ԼԵՐ ՕՐԻՆԵԱԼ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆՈՂ.
ՀԱՍՏԱՍԵՂ ԳԱԿԴ ԱՅԺՄ յԱԼԷՍ,
ՈՎՍԱՆՆԱ՛ ՔԵԳ Ի ԲԱՐԺՈՒՆԱ.
ԿԵՔ. { ՈՎՍԱՆՆԱ՛, ՈՐԴԻ ԴԱՒԹԻ,
 { ՔԵԳ ՈՂՋՈ՛ՅՆ, ԱՐՔԱՅ խոնարհի.</p> |
|--|--|
- 3 ՈՎՍԱՆՆԱ՛, ՈՐԴԻ ԴԱՒԹԻ,
ՔԵԳ ՈՂՋՈ՛ՅՆ, ԱՐՔԱՅ խոնարհի.
ԱՆՍԱՍԱՆ ԻՐՆԱՅ ՄԻՉՍ ԳԱԿԴ,
ՈՐԴԻ ՀՕՐ յԱԼԽՏԵՆԻԳ:
ԿԵՔ. { ՈՎՍԱՆՆԱ՛, ՈՐԴԻ ԴԱՒԹԻ,
 { ՔԵԳ ՈՂՋՈ՛ՅՆ, ԱՐՔԱՅ խոնարհի.

292 Ա Ր Թ Ն Ց Ի Ր

«Ար—թըն—ցիր, կ'անց—նի գի — շե — րը,» Լե—րանց վրա — յէն գո—
Մութն լը — սեց այս ար—ծա — գան — գը, եւ խոր գի — շերն ըզ—

շեն դէ — տե — րը, «Ե — բու—սա — դէ՛մ, շուտ ար—թըն — ցիր,»
գաց հրոճ-ուան — քը. «Խա—ւարն կ'անց — նի, ե — լէք, կոյ — սեր.

Փե—սան կու գայ, ե — լէք, Լոյ—սե-րը վա — ուե—ցէք. Ա—լէ—լու—

իա. Օ՛ն, ընթ-րի—քին պատրաստ ե—ղէք, Որ դուք փառքով հարս-նիք մտտ — նէք.»

ԵՍ. ԾԲ. 1, 2

1 «Արթնցիր, կ'անցնի գիշերը,
Լերանց վրայէն գոչեն դէտերը,
«Երուսաղէ՛մ, շուտ արթնցիր.»
Մութն լրսեց այս արծագանգը,
Եւ խոր գիշերն ըզգաց հրճուանքը.
«Խաւարն կ'անցնի, ելէք, կոյսեր.
Փեսան կու գայ, ելէք,
Լոյսերը վառեցէք.
Ալէլուիա.
Օ՛ն, ընթրիքին պատրաստ եղէք,
Որ դուք փառքով հարսնիք մտնէք.»

2 Լրսելով դէտին գոչումը՝
Սիրտ Սիօնի ցնձմամբ լեցուն է.
Կանգնի զրւարթ ըստուերներէն,
Չի իր Տէրն, որ գինք սիրած է,
Փառքով եւ յաղթական եկած է.
Լոյս ծագեցաւ, իր աստղն ելաւ.
«Ողջո՛յն, ողջո՛յն քեզի,
Յիսուս Աստուածորդի.
Ալէլուիա.»
Ցնձմամբ կու գանք, Տէր շնորհալի,
Ընթրիքդ վայ՛լել ի հանդիսի.

293 ՄԱՂԹԱՆՔ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՀԱՄԱՐ

Ե-կ-ե-ղ-ե-ցի-դ ըն-դ-հան-րա-կան Որ քու սի-րոյդ է ա-ռաք-կայ,
 Է Տէր իմ, շը-նորհ-քըդ հայ-րա-կան Յա-ցուք այս-օր ա-նոր վը-րայ,
 Կ Ի-րենց յայ-սէն դա-տարի շը-լ-լեն. Դուն, ով Յի-սուս, մեր մէջ կե-ցիւր:

Է Ա-շա-կերա-նե-րդ կ'ա-ղօ-թեն Մեծ հա-ւատ-քով ա-մէն եր-կիր.

ՍԱՂ. 21. 2, 3, 5

2 Տէր, քու բանիդ խոստումն յիշէ,
 Եւ արդ հաճէ զայն կատարել.
 Թող Սուրբ Հոգիդ մրիսիթարէ,
 Սորվեցրնէ ըզբեզ օրհնել.
 Բաց մեր աչքերն լոյսին Փրկչիդ,
 Ու մեր սիրտերն դարձուր, ուղղէ.
 Եւ աղօթող եկեղեցիդ
 Թող երջանիկ դար վայելէ:

3 Թող տարածուի Աւետարան
 Մինչեւ երկրիս ծայրերն հեռու.
 Եւ ամէն տեղ լրտուի թող ծայն
 Նոյն օրհնութեան եւ երգերու,
 Ժողովուրդներ խիստ վայրենի
 Խաչին առջեւ զան, ժողովին,
 Պատիւ տան մեր անյաղթելի
 Թագաւորաց Թագաւորին:

294 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՈՐՆ Է

Ով Տէր, քու սուրբ ե-կե-ղե-ցիդ է մի մի-այն եւ ան-սա-սան.

Ձի զայն հիմ-նեց քու Սուրբ Հո-գիդ, Ա-ռաջ-նոր-դողն ճըշ-մար-տու-թեան:

295 Ե Կ Ե Ղ Ե Ց Ի Ո Յ Շ Ի Մ Ը

Ե-կե-ղե-ցին հիմնեալ է Լոկ Քրիստոսի վրայ, եւ յաւիտեան Տէ-րո-ջը Սիրոյն է առարկայ:

Նոյն Տէրն որ ըստեղծեց զայն՝ Փրկել յերկնից իջաւ, Նոյն Տէրը իր սուրբ հարսը Արեամբ ծախու առաւ:

Ս. ԿՈՐ. Դ. 11

1 Եկեղեցին հիմնեալ է
Լոկ Քրիստոսի վրայ.
Եւ յաւիտեան Տէրոջը
Սիրոյն է առարկայ:
Նոյն Տէրն որ ըստեղծեց զայն՝
Փրկել յերկնից իջաւ,
Նոյն Տէրը իր սուրբ հարսը
Արեամբ ծախու առաւ:

3 Իր վիշտն ու տառապանքը
Թէեւ հոս խիստ դառն են,
Յաւերժական սիրտիանքը
Պատրաստ է վերն իրեն:
Պիտի ըլլայ նեղեալը
Հանգիստ եւ յաղթական,
Եւ, ոհ, ի՛նչ փառաւոր է
Իր քաղցրը ապագան:

2 Շատ ազգերէ ընտրեալ է,
Բայց մէկ եկեղեցի.
Մէկ արիւնով փրկուած է,
Մէկ Տէր, մէկ յոյս ունի:
Պարծանքը՝ մէկ անուն է,
Սընունդը՝ մէկ սուրբ հաց,
Մէկ յոյս, մէկ սէր ունի այն,
Եւ մէկ աղբիւր կենաց:

4 Կ'ելլէ սրբոց աղօթքը.
«Ե՞րբ, ե՞րբ, Տէր սիրելի,
Պիտի անցնի գիշերը
Եւ առաւօտ ծագի.»
Օրհնեալ են այն սուրբերը,
Ըլլանք անոնց նրման,
Եւ ժառանգենք անոնց հետ
Փառք յաւիտենական:

Թարգ. C. C. TRACY

294 ՔՐԻՍՏՈՍԻ Ե Կ Ե Ղ Ե Ց Ի Ն ՈՐՆ Է

ԵՓԵՍ. Ե. 23, 25, 27

2 Ով Տէր, քու սուրբ եկեղեցիդ
Զը սրխալիր մինչ յաւիտեան,
Երբ հետեւող է Սուրբ Խօսքիդ,
Եւ անձանօթ է սրտութեան:

4 Ով Տէր, քու սուրբ եկեղեցիդ
Քաղբի անուամբ չէ որոշուած.
Այլ կատարողն ըզխօսք Փրկչիդ՝
Ան է անոր մէջ հաստատուած:

3 Ով Տէր, քու սուրբ եկեղեցիդ
Քու սուրբ անուամբդ է ժողովուած.
Հոն քարոզուի խօսք Սուրբ Գրքիդ,
Մարդկանց պատուէր հոն չէ մըտած:

5 Տէր, մեզ պահէ յեկեղեցիդ,
Ի սուրբ փարախ ընտրեալ դասին.
Մեզ հասցունէ քու Սուրբ Հոգիդ
Այն երանեալ յաղթականին:

Ով Տէր Փրկիչ, Հովիւ հովուաց, Դուն որ Գրուիս ես ոչխարաց, Աղեր-սե-լու կու
 գանք բեզի, Յա-ջո-ղու-թիւն տաս այս հովուի, Զինք խրախուսէ եւ պաշտպանէ, Ազատ լի-
 նի փորձու-թե-նէ, Հրս-կէ գառանց, հովուէ հոգիք, Մինչեւ ցրմահ լինի մարտիկ:

Ա. ՊԵՏ. Ե. 1-4

2 Երբ պաշտօնեայք զայս ձեռնադրեն,
 Եղիք ներկայ, եւ երկինքէն
 Սրբէ, օրհնէ տրկար ծառայ,
 Մընայ անբիծ եւ անարատ:
 Զինք խրախուսէ եւ պաշտպանէ,
 Ազատ լինի փորձութենէ,
 Հսկէ գառանց, հովուէ հոգիք,
 Մինչեւ ցրմահ լինի մարտիկ:

4 Քարոզելովն Աւետարան,
 Որ կենարար է Սուրբ Մատեան,
 Մահուան ձորէն մինչ չեն անցած՝
 Հոգիք մարդկան լինին փրկուած:
 Զինք խրախուսէ եւ պաշտպանէ,
 Ազատ լինի փորձութենէ,
 Հսկէ գառանց, հովուէ հոգիք,
 Մինչեւ ցրմահ լինի մարտիկ:

3 Անոր խղճիւ միշտ ջանալով
 Եւ Սուրբ Հոգւոյն անշէջ ջահով
 Եկեղեցիք թող զարգանան,
 Խաւար սրտեր ալ լուսանան:
 Զինք խրախուսէ եւ պաշտպանէ,
 Ազատ լինի փորձութենէ,
 Հսկէ գառանց, հովուէ հոգիք,
 Մինչեւ ցրմահ լինի մարտիկ:

5 Հովիւն եւ այս եկեղեցին
 Անյաղթ սիրով զիրար գրկեն.
 Լինին լոյս պերճ եւ օրինակ,
 Արժանանան ի յաղթանակ:
 Եկեղեցին առաջնորդէ,
 Ազատ լինի փորձութենէ,
 Հսկէ գառանց, սիրէ հոգիք,
 Մինչեւ ցրմահ լինի մարտիկ:

297 ԱԻԵՏԱՐԱՆԸ ՔԱՐՈՋՈՂՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

Տէր, քաղցրութեամբ վերէն նա—յէ Քու քա—րո—զիչ — նե — լուդ.

Ա—նոնց սիրտ տուր, եւ միշտ օգ—նէ Շնորհ—քով քու Սուրբ Հոգ—ւոյդ.

ԵՓԵՍ. Դ. 11-13

- 1 Տէր, քաղցրութեամբ վերէն նայէ
Քու քարոզիչներուդ.
Անոնց սիրտ տուր, եւ միշտ օգնէ
Շնորհքով քու Սուրբ Հոգւոյդ.
- 2 Ազդու ճայնով թող քարոզեն
Աւետարան Փրկչիդ.
Բոլոր աշխարհս քեզ դարձնեն,
Մեծնայ եկեղեցիդ.
- 3 Ամէն ազգաց հասկրցրնեն,
Թէ լոկ Յիսուս Փրկիչ
Մեզի համար իջաւ վերէն,
Եւ է մեղաց քաւիչ.
- 4 Ով Տէր, թէ որ հունձքեր շատ կան,
Եւ կան քիչ մըշակներ,
Ոյժ տուր անոնց քարոզութեան,
Ըլլան շատ պտղաբեր.
- 5 Փրկիչ Յիսուս, անհուն քու սէր
Ամէն մարդիկ ճանչնան.
Եւ թող ամէն կրօնապաշտներ
Շուտով քեզի դառնան.

298 ԵՐԳ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒՅԵԱՆ

Ով Տէր մեր, Սուրբ Աստուած, Երկնից խումբէն պաշտուած, Մեր ձայն լը — սէ.

Յայս ասն ձեռնադրութեան ներկայ լեր օգնական, Շունչովդ ալ սրբութեան Մեզ ներշնչէ:

Ա. ՏԻՄ. Գ. 1-9

2 Ծառադ Հոգևովդ օծէ,
Յաջողութեամբ կնքէ
Իր աշխատանքն.
Շնորհքով լեցուն ապրի,
Միշտ Յիսուսի նայի,
Եւ եռանդուն լինի
Իր պաղատանքն:

3 Այս պսակն ըլլայ օրհնեալ,
Սիրոյ կապով կապեալ,
Մինչ մահ տեւէ.
Շատ հոգիներ փրկուին,
Փայլի եկեղեցին,
Սիւներն հաստատ կանգնին.
Հանդէսն օրհնէ:

299 ԱԲՐԱՀԱՄԻ ՇԵՏ ԵՂԱԾ ՈՒԽՏԸ ՄՇՏՆՁԵՆԱԻՈՐ Է

Ինչ լայն խոստմունք, ինչ փառա — ւոր՝ Աբ — ըա — հա — մի տրր — ուած,

«Քե — զի եւ սե — բուն — դիդ բո — լոր Պի — տի ըլ — լամ Աստ — ուած.»

300 ԱՂՕԹՔ ՄԿՐՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Ով Հայր Աստուած ո—ղոր—մու—թեան, Հա — ճէ, ը—նել այս ե—րա—խան
 Քու — կին շնորհաց ուխտիդ որ—դի, Որ քեզ պաշտէ սի—րով սրբտի:

ՄԱՏԹ. ԺԸ. 14

- | | |
|--|---|
| <p>1 Ով Հայր Աստուած ողորմութեան,
 Հաճէ ընել այս երախան
 Քուկին շնորհաց ուխտիդ որդի,
 Որ քեզ պաշտէ սիրով սրտի:</p> | <p>3 Ով Սուրբ Հոգի, սրբացուցիչ,
 Որ ես միայն բնութեան մաքրիչ,
 Այս երախան սրբէ, մաքրէ,
 Նոր սիրտ անոր դուն պարգեւէ:</p> |
| <p>2 Որդիդ Աստուած, Փրկիչ մարդկան,
 Քեզ նրւիրուած այս երախան
 Քու արիւնովդ զընուած ըրէ,
 Ժողովրդեանրդ հետ խառնէ:</p> | <p>4 Ով Հայր, Որդի եւ Սուրբ Հոգի,
 Երրորդութիւն ըսքանչելի,
 Մենք զայս քեզի կը նրւիրենք,
 Քուկըդ ըրէ, Տէր, կը խնդրենք:</p> |

Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

299 ԱԲՐԱՀԱՄԻ ՇԵՏ ԵՂԱԾ ՈՒԽՏԸ ՄՇՆՋԵՆԱԻՈՐ Է

ԾՆ. ԺԷ. 7

- | | |
|--|--|
| <p>1 Ի՛նչ լայն խոստմունք, ի՛նչ փառաւոր՝
 Աբրահամի տրրուած,
 «Քեզի եւ սերունդիդ բոլոր
 Պիտի ըլլամ Աստուած:»</p> | <p>3 Մեր զաւակներն ինք կ'ընդունի
 Սիրոյ բազուկներով.
 Իր օրհնութեամբ երանելի
 Կ'ըլլան եւ ապահով:</p> |
| <p>2 Այս խօսքն սիրոյ զարմանալի
 Դարէ դար կը տեւէ.
 Քրիստոս, ուխտին հրեշտակն, մեզի
 Խոստմունքը կը կնքէ:</p> | <p>4 Հաւատարիմ է Տէր Յիսուս,
 Ուխտէն մեզ չը մերժեր.
 Եւ իր զրբէն զաւակներնուս
 Անունը չը ջնջեր:</p> |

ELIAS RIGGS

301 ՄԿՐՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ԵՐԳ

Տէր բազմա—գութ ու ո—ղորմած, Խնդրենք սիրոյդ բազուկ—նե—րով,

Այս ե—րա—խան բեզ նու—իր—ուած՝ Առ, նո—րո—գէ ծը—րի շնորհ—քով:

ՄԱՐԿ. Ժ. 13-16

2 Մեր նախահօրը արմատէն
Ամէնքս ալ մեղքով ծընանք.
Օտարացանք մեր Աստուծմէն,
Ու բարկութեան որդիք եղանք:

5 Ի գործ դրբիր քու խօսքըդ, Տէր,
Ի գործ դրբիր անհուն սիրով.
Մեզի հասան այս խոստումները,
Ու մեր որդւոցը, Յիսուսով:

3 Բայց դուն սիրով ու գրթութեամբ
Մեղապարտից ողորմեցար,
Կատարեցիր անգին արեամբ
Քու ուխտըդ, Տէր, որ խոստացար:

6 Ուստի այս երախան բերինք,
Հօտիդ մէջ, ով Տէր, ընդունէ.
Մենք լոկ ջրով մրկրրտեցինք,
Դուն քու Հոգւովըդ մրկրրտէ:

4 Մեծ խոստումներ դուն ես տրւեր
Բարեկամիդ Աբրահամին,
«Բոլոր ազգեր ու լեզուներ
Քու սերունդովըդ օրհնուին»:

7 Յուցուր անոր ուղիդ ճամբան,
Նոր սիրտ անոր մէջ ըստեղծէ.
Թող կանչուի որդի խոստման,
Դուն միշտ անոր առաջնորդէ:

302 «ԱՍԻԿԱ ԸՐԷՔ ԶԻՍ ՅԻՇԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ»

Շնորհացրդ խօսքը կը լլսեմ, Խոնարհ սրտով և հեղ. Պատուերդ պիտի, Տէր, կատարեմ, Պիտի յիշեմ ըզքեզ:

303 ՅԻՇԱՏԱԿ

Քու սէրդ մի-թէ մոռնա՞նք, Յիսուս, Բընաւ ալ չը յի-շե՞նք. Սէրն որ հարուց մեր պարտքն անյոյս
 4 Յօ—ղով ցօղ-ուած գը-լուխդ, որ մեզ

Է եւ որ շըն-ջեց մեր մեղք, Մոռ-նա՞նք քու վըշտալից կեանքն և, Ա ղօթ-բըդ-բըրա-նա-լից,
 Պա—հես միշտ յու-սա—լից:
 Վերջ

ՂԱԻԿ. ԻԲ. 19

2 Գեթսեմանին կրնա՞նք մոռնալ,
 Եւ ճիգըդ տազնապոտ,
 Երբ լեռն պատեց անեղ խաւար,
 Եւ մարդ չըկար քեզ մօտ:
 Կրնա՞նք մոռնալ փուշէ պրսակ,
 Ամօթն եւ ապտակներն,
 Երբ դէմդ ելաւ դրժոխք վայրագ,
 Երկիր մերժեց քու սէրն:

3 Ո՛հ, քու շնորհաց քաղցր յիշատակ,
 Պիտ' քաղցրագոյն ըլլայ.
 Մեր սրտերուն մինչ ի յատակ
 Դէմքիդ նըկարն ցոլայ:
 Մոռնալ կրնանք կենաց ցնծումն,
 Մոռնալ աշխարհի համայն,
 Բայց չենք մոռնար քու սէրդ անհուն
 Հիմա եւ յաւիտեան:

Թարգ. Ա. Ե. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

302 «ԱՍԻԿԱ ԸՐԷՔ ԶԻՍ ՅԻՇԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ»

Ա ԿՈՐ. ԺԱ. 23-25

1 Ծնորհացըդ խօսքը կը լրսեմ,
 Խոնարհ սրտով եւ հեզ.
 Պատուէրդ պիտի, Տէր, կատարեմ,
 Պիտի յիշեմ ըզքեզ:
 2 Սիրով մարմինդ պարգեւեցիր
 Երկնից հաց, որ ուտեմ.
 Ուխտիդ գաւաթն ալ ձեռքս տըւիր,
 Որ քեզ, Տէր, միշտ յիշեմ:
 3 Կրնա՞մ մոռնալ Գեթսեմանի,
 Կամ հոն տազնապդ տեսնել,
 Արեան քրտինքըդ սուկալի,
 Եւ քեզ, Տէր, չը յիշել:

4 Գառն Աստուծոյ, առ Գողգոթա
 Երբ աչքս դարձրնեմ,
 Ու քեզ տեսնեմ խաչիդ վըրայ,
 Ի՞նչպէս քեզ չը յիշեմ:
 5 Ինձի համար կըրած ցաւերդ,
 Քանի որ շունչ կ'առնեմ,
 Ո՛հ, Տէր Յիսուս, քու գուլթդ ու սէրդ
 Անշուշտ պիտի յիշեմ:
 6 Եւ երբ մահկանացու ճամբաս
 Ա՛լ իր վախճանն գտնէ,
 Երբոր արքայութեամբըդ գաս՝
 Դուն, ով Տէր, զիս յիշէ:

304 ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ՍԵՂԱՆԸ

Փրկիչը սեղան կը կազմէ Մեր սովը կը շտապընելու,
Եւ մեղաւորներն կը կանչէ Երկնից կերակուրն ուտելու:

Ահա սովամահ տեսնելով Մեզի իր մարմինը կու տայ.

Մեզի համար զոհ ըլլալով իր մահը մեր կեանքը կ'ըլլայ.

ՄԱՐԿ. ԺԴ. 22, 23

1 Փրկիչը սեղան կը կազմէ
Մեր սովը կը շտապընելու,
Եւ մեղաւորներն կը կանչէ
Երկնից կերակուրն ուտելու:
Ահա սովամահ տեսնելով
Մեզի իր մարմինը կու տայ.
Մեզի համար զոհ ըլլալով
Իր մահը մեր կեանքը կ'ըլլայ:

2 Ուստի, եղբայրներ սիրելի,
Ուրախութիւնով մօտեցէք.
Ձեր Տէրն է որ ձեզ կը խօսի,
«Մարմինըս առէք ու կերէք:»
Անկեղծ ու խորին զոջումով
Այս սուրբ սեղանին մօտենանք.
Բոլոր մեր գործքերն մերժելով
Միայն Յիսուսի հաւատանք:

3 Ով Տէր, դու մեր մէջ գտնուէ,
Քու ներկայութիւնը ցուցուր.
Եւ այս քու սեղանըդ օրհնէ,
Քեզմով մեր սրբտերը լեցուր:
Խօսքիդ համեմատ, կ'աղաչենք,
Մեզի քու Հոգիդ պարգեւէ.
Եւ մինչ հոս մենք քեզ կը յիշենք,
Դուն ալ, ով Յիսուս, մեզ յիշէ:

ELIAS RIGGS

305 ՓԱՓԱՔ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սրբնթաց եղ-ջե-րու-ի նը-ման՝ Որ ջու-րե — րուն վը-տակ-նե — րուն

Կը փա-փա-քի ի ծար-ւու-թեան, Ես ալ ան-ձամբ յոյժ կա — թո — գին

Քեզ կը խընդ-րեմ, Տէր փրը-կու-թեան, Լը — սէ սրը-տիս հա-ռա-չան-քին:

ՍԱՂ. ԽԲ. 1

2 Տենչամ տեսոյդ սուրբ, անարատ,
Ե՞րբ գամ պիտի ու երեւնամ
Տէրոջս առջեւը գրթառատ.
Երբոր կ'ըսեն, Ո՞ւր է Աստուածդ,
Գիշեր ցորեկ ինձ անընդհատ
Դառն արտասուք միայն է հաց:

4 Բայց դուն, անձն իմ, ի՞նչ կը տրտմիս՝
Շատ հոգերու մէջ ընկղմած,
Ի՞նչ շարունակ կը տագնապիս.
Յուսա ի Տէր եւ ա՛ռ խրախոյս.
Դեռ ժամանակ քու ձեռքդ ունիս.
Մի խրոպիիր իբրեւ անյոյս:

3 Ո՛հ, կը ցանկամ այն օրերուն,
Որ սուրբ տաճարըդ կ'երթայի
Ուրախութեամբ յոյժ պատարուն.
Եւ օրհնութիւն սաղմոսելով
Պահապանիդ յաւէժ անրուն,
Կը ցընծայի միշտ հոգիով:

5 Օրհնէ զԱստուած բոլոր սրտով,
Որ քեզ կարող է բրժշկել
Իր քաղցր աչքին հայեցուածքով.
Տէր, ի խորոց սրտիս կը զգամ
Սաստիկ փափաք մեծ եււանդով,
Որ տեսութեամբդ ուրախանամ:

Թ՛արգ. ELIAS RIGGS

306 ԻՆՉ ՀԱՃՈՅ ԵՆ ՔՈՒ ՅԱՐԿԵՐ

Ի՛նչ հաճոյ են քու յարկեր վերն՝ ուսկից տեղայ լոյս, սէր. վարն իսկ, ուր կայ մեղք ու մահ,

Ի՛նչ յուսով լի քու սրբահ. Սիրտս անձկայ, տենչայ, նուաղի, Տէր, տեսնել դէմքդ

շնորհա — լի, Երբ պաշտել գայ սուրբ կանառ Սուրբ Աստուածդ, ի սուրբ տաճար

ՍԱՂ. 27. 1-4

1 Ի՛նչ հաճոյ են քու յարկեր
 վերն՝ ուսկից տեղայ լոյս, սէր.
 վարն իսկ, ուր կայ մեղք ու մահ,
 Ի՛նչ յուսով լի քու սրբահ.
 Սիրտս անձկայ, տենչայ, նուաղի,
 Տէր, տեսնել դէմքդ շնորհալի,
 Երբ պաշտել գայ սուրբ կանառ
 Սուրբ Աստուածդ, ի սուրբ տաճար:

2 Ճնճողուկին իսկ երանի՛,
 Բոյն դրրած մերձ Սեղանի.
 Երանի՛ բիւր այն սրբոց,
 Սիրտք որոց են Հօրդ ի ծոց.
 Աղաւնոյն պէս թափառիկ,
 Որ չունէր դադար, վայրիկ,
 Երբ դառնայ անքոյթ քու նաւ,
 Հոն գտնէ հաճոյք անբաւ:

3 Այս ըլլայ բաժինքս, Տէր,
 Փորձութեանց մէջ իմ ընկեր.
 Ապահով, մեղքէ ալ զերծ,
 Գամ ապրիլ շնորհիւղ քեզ մերձ:
 Դու արեւդ իմ ու վահան,
 Պահապանդ իմ եւ պաշտպան,
 Փառք, շնորհիք տաս անպակաս.
 Տէր, ցօղէ իմ ալ վրրաս:

307 ԵՐԳ ՆԱԻԱԿԱՏԻՔԻ

Աստուած ան-հուն, երկ-նից եր-կինքն է քու բը-նա-կա — րան.

Ի՞նչ-պէս քեզ տուն կա-ռու-ցա-նեն Տը-կար ձեռ-քեր մարդ — կան.

Տա — ճար վը — սեմ՝ եւ փա-ռա-ւոր կա — րող չենք պատ-րաս — տել,

Ոչ ալ խո-րան քեզ վա-յե-լուչ կա-րող ենք նը-ւի — թիլ.

ԵՓԵՍ. Բ. 19-21

2 Բայց, երկնաւոր Հայր մեր, հաճէ
Գութով արդ խոնարհիլ.
Հաճէ նրէրն ընդունելով՝
Փառքովդ հոս յայտնրիլ:
Հոգի խոնարհ եւ սիրտ կոտորած՝
է քեզ հաճոյ տաճար.
Տէր, քու շնորհքովդ մեր սիրտն ըրէ
Բընակարան յարմար.

3 Հոս մատուցուած աղօթքը, Տէր,
Ըլլայ միշտ լըսելի.
Մեր փառաբանութիւնք ըլլան
Նման անոյշ խունկի:
Հոս, Տէր, Փրկիչ մեր սիրելի,
Յիշենք քու սէրդ անհուն,
Եւ ձայնակցիներ յետոյ երկնից
Ալէլուիաներուն.

308 ԵՐԳ ՆՈՒԻՐՄԱՆ

Ով Ե-հո-վայ, Աստուած, մեր Հայր, Քեզ կ'ա-ղեր-սենք խո-նար-հա-բար,

Ե-րեսդ մե-զի այ-սօր դարձուր, Տա-նարս այս նոր՝ փառքովդ լե-ցուր:

Բ ՄՆԱՅ. 2. 18-21

- 2 Այս տանըս մէջ ամէն Սուրբ Օր
Պաշտենք ըզբեզ սրբաով բոլոր.
Ջերմ աղօթքներ վեր բարձրանան
Անուշահոտ խունկի նրման:
- 3 Պաշտօնեաներդ թող այս բեմէն
Սիրոյդ պատգամն միշտ հռչակեն.
Անառակներն դառնան առ Հայր,
Ըզճէրն գտնեն ոչխարք մուլար:
- 4 Հոս բսիտիին յուսահատներ,
Մըխիթարուին աղբատ եւ ծեր.

- Հոս մանուկներ մեր սիրասուն
Սորվին յարգել քու սուրբ անուն:
- 5 Հոս քու Որդիդ մեզի ցուցուր,
Հոս մեր սիրտերն սիրով լեցուր.
«Հոգւոյն կապովն խաղաղութեան»
Պահէ ըզմեզ միշտ միարան:
- 6 Փառք ի բարձունս, երգ օրհնութեան
Մատուցանենք Երրորդութեան.
Եւ երբ դադրին հոս մեր ձայներ,
Ըզբեզ գովեն նոր սերունդներ: Ամէն:

ՏԻԿԻՆ ՀՈՒՓՍԻՄԷ, ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

309 ԱՐՁԱԿՈՒՄ

Ով Տէր, դարձեալ կ'օրհնենք քու սուրբ անուն Սրբ-բա-րա-նէդ մեր արձակման պահուն:

Ան-բաւ սի-րոյդ մինչ այժմ ենք օրհ-նա-բան, Տուր հա-ւաս-տի-քը քու խա-ղա-ղա-թեան:

310 ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՆԱԻԱԿԱՏԵԱՑ ՀԱՄԱՐ

Ով Տէր Աստուած Իս — րա — յէ — լին, Երկինքն, Երկիրն ալ լե — ցու — նող,

Երկնից Երկինք ա — մե — նե — լին Պա — րու — նա — կել քեզ չեն կա — րող:

Բ ՊԵՏ. Բ. 6

2 Բայց Երկնային պարգեւներով
Քու տաճարների կը զարդարես,
Ու մեր աղօթքը լրսելով՝
Մարդոց շէնքերն տաճարդ կ'ընես:

4 Եւ կ'աղաչենք խոնարհ սրբտով,
Մեր այս նրէքն դուն ընդունէ.
Եւ հոս քու տանը մէջ փառքով
Առատ շընորհքը տարածէ:

3 Արդ, մենք այս տունը շինեցինք
Քեզի տաճար նրւիրելու,
Եւ հոս սրտանց կը փափաքինք
Ներկայութիւնդ վայելելու:

5 Քու տանը մէջ դարէ ի դար
Անթիւ մարդիկ խօսքերդ լրսեն,
Եւ Սուրբ Հոգւովդ կենդանարար
Սրտանց քեզի դառնան: Ամէն:

309 ԱՐՁԱԿՈՒՄ

ՅՈՎ. Ժ. 27

1 Ով Տէր, դարձեալ կ'օրհնենք քու սուրբ անուն
Սրբարանէդ մեր արձակման պահուն.
Անբաւ սիրոյդ մինչ այժմ ենք օրհնարան,
Տուր հաւաստիքը քու խաղաղութեան:

2 Հիմա երբ, Տէր, վերադառնանք ի տուն,
Ընկեր ըլլայ մեզ քու խաղաղութիւն.
Մեզ զերծ պահէ մեղքէ, ճամբէ մոլոր,
Թող սրբութեամբ անցնի քու այս Սուրբ Օր:

3 Տուր այս կեանքի մէջ քու խաղաղութիւն,
Ոյժ տրկարին, ըսիտի դառն ցաւերուն.
Երբ վերջանայ կեանքի պայքարն ուժգին,
Մեր հոգիները քովդ յաւէրժ հանգչին:

Թարգ. Գ. Յ. ԿԻԻԼԵԱՆ

311 ԱՐՁԱԿՈՒՄ

Դեռ չար-ձակ-ուած՝ օրհնէ մեզ, Տէր, Տը-պա—ւո—րէ բանդ մեր մէջ դուն.

Վա—ռէ սի-րովդ մեր զաղջ սիրտեր, Ը — րէ մեր կամ-քը ե-ռան-դուն.

Բո—լոր կեանքի, մահուան ալ մէջ Ե—ղիր, Յիսուս, մեր լոյսն անշէջ, Ա-մէն.

ԵՍ. Կ. 20

2 Կ'անցնի այս օրն, ժամերն ալ իր.
Դու ամէնուն կ'առնես հաշիւ —
Դոյզն յաղթանակ շընորհածիր,
Դըրժուած ուխտեր, անկում անթիւ.
Բոլոր կեանքի, մահուան ալ մէջ
Եղիր, Յիսուս, մեր լոյսն անշէջ:

4 Փա՛նք թողութեանդ, բայց տուր յաւէտ
Ուրախութիւն եւ սուրբ տենչանք,
Սիրտեր սիրող ու սրբաւէտ.
Քեզ նըմանիլ ըլլայ մեր ջանք.
Բոլոր կեանքի, մահուան ալ մէջ
Եղիր, Յիսուս, մեր լոյսն անշէջ:

3 Պահէ իսպառ ճամբէ մոլոր.
Միշտ ընթանանք շաւղէդ անամպ.
Քան մեր անցեալ օրերն բոլոր՝
Օրհնէ ներքին խաղաղութեամբ.
Բոլոր կեանքի, մահուան ալ մէջ
Եղիր, Յիսուս, մեր լոյսն անշէջ:

5 Խեղճ, մեղաւոր, տըխուր, աղքատ՝
Աչքն ամէնուն քեզ կը նայի.
Տուր զըթութիւն, շընորհք առատ,
Ո՛վ Ամենայն յամենայնի.
Բոլոր կեանքի, մահուան ալ մէջ
Եղիր, Յիսուս, մեր լոյսն անշէջ, Ամէն.

Թարգ. Գ. Յ. ԿԻԻԼԵԱՆ

312 ԼՍԷ, ՅԻՍՈՒՍ ԿԸ ԿԱՆՁԷ

Կը լըսուի Տէ — րո — ջը ձայնը, «Ո՞վ կ'երթայ այսօր գործել, Ալ ար — տե — րը

ճերմըկած են, ժամանակ է այժմ հնձել» Եւ Տէ — րո — ջը վարձքն առատ է,

Ինք պիտի հա — առ — ցա — նէ, Ո՞վ յօժար է պատասխան տալ «Ես ահա՛, Տէր, զիս զրկէ»

ՄԱՏԹ. Թ. 36-38

1 Կը լըսուի Տէրոջը ձայնը,
«Ո՞վ կ'երթայ այսօր գործել,
Ալ արտերը ճերմկած են,
Ժամանակ է այժմ հնձել,»
Եւ Տէրոջը վարձքն առատ է,
Ինք պիտի հատուցանէ,
Ո՞վ յօժար է պատասխան տալ,
«Ես ահա՛, Տէր, զիս զրկէ,»

3 Թէեւ հրեշտակաց լեզուովը
Տէրը չը կրնաս յայտնել,
Կամ անպատմելի պարգեւը
Պօղոսի պէս քարոզել,
Բայց կրնաս պատմել թէ Հայրը
Միածին Որդին տրւաւ,
Թէ Որդին անհուն սիրովը
Ամէնուն համար մեռաւ:

2 Թէ հեթանոսաց երկիրը
Չես կարող դուն պըտրտիլ,
Խաւարի մէջ նստողները
Փրկելու՝ ծովէն անցնիլ,
Քու տրգէտ զըրացիները
Մեղմ կարեկցութեամբ փնտռէ,
Եւ անոնց՝ Փրկչիդ մեծ սէրը
Քարոզէ եւ բացատրէ:

4 Փրկելու կորսըլածները
Հրաւիրուած ես դուն օգնել.
Ընդունէ հրաւերն, մ'ըսեր թէ
«Բան մը չեմ կրնար ընել,»
Քեզ տըրուած Տէրոջը գործը
Բերկրութեամբ միշտ կատարէ,
Կանչողին շուտ պատասխան տուր,
«Ես ահա՛, Տէր, զիս զրկէ,»

313 ՍԻՕՆԻ ԱՐՇԱԼՈՅԱԸ

Ով Սի-օ-նի բերկրայից ար-շա-լոյ-սը, Թանձրը խա-ւա-րը եւ սու-գը կ'անց-նին.

Հիմա մարդոց՝ ցընծութիւնը եւ յոյ-սը, Կեանք անվախճան մեռելոց կը տրրուին:

ԵՍ. ԾԱ. 3

2 Ով Սիօնի բերկրայից արշալոյսը,
Հին դարերու մէջ որ գուշակուեցաւ,
Մարգարէից խօսքին պէս, ահա Կոյսը
Բեթլեհէմի մէջ Փրկիչը ծընաւ:

3 Գերութենէն կը դառնան գերիները,
Ծառայութեանը տունէն կ'ազատին.
Պատը քակուած է, եւ հեթանոսները
Հիմա Հրէից հետ մէկտեղ կը բերկրին:

4 Անապատին մէջ՝ շուշանը եւ վարդը,
Չոր երկրին մէջ կ'երեւին վրտակներ.
Պատերազմներ դադարած են, եւ մարդը
Իր ընկերին դէմ ա՛լ կռիւ չը հաներ:

5 Ի՛նչ կը լրսենք. հեռաւոր կղզիները
«Փառք Աստուծոյի բարձունքս» կ'երգեն.
Մենք անոնց հետ լրսել տանք մեր ձայները,
Փառք Աստուծոյ յաւիտեանքս: Ամէն:

Թարգ. ELIAS RIGGS

314 ԵՏՔԻ ՕՐՈՒԱՆ ՓԱՌՔԸ

Թող Սի-օ-նի որ-դի-քը Ուրախութեամբ ցնծան. Պի-տի անց-նի չա-րի-քը,
Է Սի-օն, Տէ-րո-ջը լե-ւը,

Է Բա-րի օ-րեր կու գան. Ա-հա ետ-րի օ-րե-քը, Հե-րանց գլխուն վը-րայ
Է Պի-տի խիստ բարձրանայ:

315 ԱԻԵՏԱՐԱՆԻ ՔԱՐՈՉՈՒԹԻՒՆԸ

Պատուէր տը-ւաւ Փրկիչն մարդկան Բո-լոր ի-րեն ա — շա-կեր-տաց,

Որ քա-րո-զեն Ա.—ւե-տա-րան Ա.—մէն եր-կիր ա — մէն ազ-գաց,

ՄԱՐԿ. ԺԶ. 15

- | | |
|--|--|
| <p>2 Չայս պատուիրան դուն միշտ յիշէ,
Ով Քրիստոսի եկեղեցի,
Խաչեալ Փրկիչն միշտ քարոզէ
Անհաւատի, հեթանոսի:</p> | <p>4 Տէր, քու խօսքովդ լուսաւորէ
Ամէն մարդիկ բոլոր երկրի.
Բոլոր աշխարհի քեզ ճանաչէ
Իբրեւ մէկ հօտ միոյ Հովուի:</p> |
| <p>3 Ամէն մարդիկ Փրկչին հաւտան,
Անով գտնեն յոյս, փրկութիւն.
Եւ հասկընան թէ նա միայն
է կեանք, ճամբայ, ճշմարտութիւն:</p> | <p>5 Քու սուրբ խոստմունքդ յաւերժական
Մեղաւորներն դարձի բերեն.
Որ բերկրանօք քեզ յաւիտեան
Վերն երկնից մէջ փառաւորեն:</p> |

314 ԵՏՔԻ ՕՐՈՒԱՆ ՓԱՌՔԸ

ԵՍ. Բ. 2-4

- | | |
|--|---|
| <p>1 Թող Սիօնի որդիքը
Ուրախութեամբ ցնծան.
Պիտի անցնի չարիքը,
Բարի օրեր կու գան.
Ահա ետքի օրերը,
Լերանց գլխուն վրայ
Սիօն, Տէրոջը լեռը,
Պիտի խիստ բարձրանայ:</p> | <p>3 Մարդիկ իրենց սուրբը
Խոփեր պիտի շինեն,
Նիզակներուն տէգերը
Յօտոցներու փոխեն.
Ոխով եղբարք եղբարց վրայ
Պիտի չը յարձակին.
Պատերազմի արհեստը
Բընաւ ալ չը սորվին:</p> |
| <p>2 Ազգաց շատ բազմութիւնը
Անոր պիտի դիմեն.
«Երթանք Տէրոջը տունը,»
Մարդիկ պիտի ըսեն.
«Ելենք Տէրոջը լեռը,
Ինք զինք մեզի յայտնէ.
Աստուած իր ճամբաները
Մեզի սորվեցընէ:»</p> | <p>4 Ո՛հ թէ մեր աչքն այս յոյսը
Ի գործ դրուած տեսնէ,
Եւ Սիօնի սուրբ լոյսը
Աշխարհի լուսաւորէ.
Յայնժամ Տէրոջ տաճարը
Յնծմամբ երկրբայագենք.
Ալ ցրուեցաւ խաւարը,
Անոր լուսովն քալենք:</p> |

316 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆԸ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

Զարթիր, զարթիր, Աջ տիրական, Շարժէ ուժովրդ զազգ մարդկան.

Որ զօրութիւնդ աշխարհ տեսնէ, Եւ յաղթութիւնդ գո — վա — բա — նէ:

ԵՍ. ԾԲ. 1

- | | |
|---|--|
| <p>1 Զարթիր, զարթիր, Աջ տիրական,
Շարժէ ուժովրդ զազգ մարդկան.
Որ զօրութիւնդ աշխարհ տեսնէ,
Եւ յաղթութիւնդ գովարանէ:</p> <p>2 «Ես Եհովայ եմ, Տէր Աստուած»,
Գոչէ թող ձայնդ՝ հեթանոսաց.
Զայնէդ մեհեանք թող կործանին,
Եւ պիղծ սեղանք թող տապալին:</p> <p>3 Մարդու արիւն ա՛լ չըթափուի,
Ունայն զոհեր չըլան մեղքի.
Որդիք մարդկան ապաւինին
Մեղաւորաց միակ Փրկչին:</p> | <p>4 Յոյց զօրութիւնդ, Աջ տիրական,
Որ չարութիւնք բնաջինջ ըլլան.
Ճշմարտութեանդ լոյսն ալ թող գայ,
Որ սրտութիւնն անհետ ըլլայ:</p> <p>5 Տուր Սիօնին յաջող օրեր,
Ցրրուած ազգերն ժողվէ, ով Տէր,
Թող մեր աչքերն տեսնեն ապշած՝
Բոլոր աշխարհ մէկ հօտ եղած:</p> <p>6 Ամենակալ բարի Աստուած,
Ղրկէ շընորհք բոլոր մարդկանց.
Որ այն յաղթէ դիմամարտից,
Տիրէ Քրիստոս, Տէր ամենից:</p> |
|---|--|

317 ԱՍՏՈՒԾՄԷ ՎԱԽՑՈՂՆԵՐՆ ՕՐԶՆԵԱԼ ԵՆ

ՍԱՂ. 41.

- | | |
|--|--|
| <p>1 Աստուած, զըթա ու մեզ օրհնէ,
Լոյսն երեսիդ մեր վրայ ծագէ.
Եւ փրկութեան ուղիդ ճամբան
Ամէն ազգ թող շուտ ճանաչէ:</p> <p>3 Երկիրն պըտուղ պիտի բերէ,
Եւ մեր Աստուածն ըզմեզ օրհնէ.
Եւ աշխարհիս ամէն ծայրեր
Պիտի դողան, վախնան անկէ:</p> | <p>2 Տէր, քեզ փառք տան ժողովուրդներ,
Ուրախանան, ցնծան ազգեր.
Զի դուն շիտակ պիտի դատես,
Առաջնորդես ազգաց, ով Տէր:</p> |
|--|--|

319 ՓՐԿՁԻՆ ԱՐՔԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

Տէր, հի-մա մեր փրկչին Արքայութիւնը տուր, Շուտով Տէր Յիսուսին Աթոռք բարձրացուր. Զի
 Զի ինք միայն է արժանի, Զի ինք միայն է արժանի նըստիլ աթոռն ալ-ե-զեր-քի,
 ինք միայն է արժանի, Զի ինք միայն է արժանի նըստիլ աթոռն ալ-ե-զեր-քի

ՍԱՂ. ՀԲ.

- | | |
|--|--|
| <p>2 Անհուն արդարութեամբ
 Պիտի կառավարէ,
 Եւ մեծ խաղաղութեամբ
 Մեր վրայ պիտի տիրէ.
 Տընանկներուն պիտի խղճայ,
 Եւ աղբատաց պիտի գըթայ:</p> | <p>4 Բարիք, նրման շաղի,
 Առատ պիտի տեղայ.
 Եւ շնորհք պիտի թափի
 Հնծուած խոտին վըրայ.
 Երկրիս պըտուղն պիտի ելլէ,
 Ու մեր Աստուածը մեզ օրհնէ:</p> |
| <p>3 Աղօթք անոր համար
 Պիտի միշտ մատուցուի,
 Անունն ալ անդադար
 Պիտի փառաւորուի.
 Արքայութիւնն պիտի մընայ,
 Մինչեւ որ ա՛լ լուսին չըլլայ:</p> | <p>5 Դարձեալ թող հրեշտակներն
 Երկրիս վրայ երեւնան,
 Եւ մահկանացուներն
 Թող բարձրաձայն ցնծան.
 «Փառք ի բարձուներս» թող երգեն,
 Բոլոր երկիր ըսէ, Ամէն:</p> |

ELIAS RIGGS

318 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԱԾՈՒԻԼԸ

ՍԱՂ. ՀԲ.

- | | |
|---|--|
| <p>1 Ով Տէր Աստուած արդարութեան,
 Արդարութիւնդ տուր արքային.
 Պիտի ընէ նա դատաստան,
 Եւ իրաւունք ժողովուրդին:</p> | <p>3 Պիտի իջնէ անձրեւի պէս՝
 Հնծած, կտրած խոտին վըրայ.
 Երկիր թրջող շաղերուն պէս
 Պիտի ցօղէ գետնի վըրայ:</p> |
| <p>2 Մարդիկ պիտի վախնան անկէ,
 Արեւ, լուսին քանի որ կան.
 Ազգէ ազգ ալ պիտի տեւէ
 Իր զօրութեանը գաւազան:</p> | <p>4 Այն օրն արդարն պիտի ծաղկի,
 Խաղաղութիւնն ալ միշտ տեւէ.
 Տերամբ ամէն ազգ օրհնուի,
 Ինք յաւիտեան պիտի տիրէ:</p> |
| <p>5 Անուն Փրկչին փառաւորուի,
 Զայն յաւիտեան մարդիկ օրհնեն.
 Անոր փառքովն երկիր լեցուի,
 Բոլոր ազգերն ըսեն, Ամէն:</p> | |

320 ՇԵՔԱՆՈՍՆԵՐԷՆ ԱՂԱՂԱԿ

Մե-զի ող-բի ծայն մը՝ Երկրի ծայրերէն, Սու-զի աղաղակ մը կու գայ ազգերէն.

Կ'ըսէ, «Եղբայրներ մեր, Մեզի շուտ եկէք. Խիստ շատ են ցաւերն մեր, Մեզի օգնեցէք.»

ԵՍ. ԽԹ. 6, 23

2 «Մեղրով պինդ կապուած ենք
Ու դատապարտուած.
Մահուան մէջ նստած ենք
Յոյսէ զրկուած.
Մէկ անձ մը չը կայ ալ
Մեզ մըխիթարող,
Էրած աղօթքնուս ալ
Չը կայ միտք դընող»

3 Դուք որ Յիսուսինն էք,
Մեր ծայնն լրտեցէք.
Չըրի դուք առած էք,
Չըրի ալ տըրէք.

Ճամբան փրկութեանը
Մեզ սորվեցուցէք
Մեղքի մեծ դարմանը
Մեզի նանչցուցէք»

4 Անմահ հոգիները
Կրակէն հանելու՝
Բոլոր ձեր ջանքերը
Սրժան է տալու.
Արժաթ եւ ոսկի ալ
Բընաւ մի խնայէք,
Նաեւ ձեր անձերը
Կամաւ զոհեցէք»

321 «ԵՐԱՆԻ ՁԵՁԻ ՈՐ ԱՄԷՆ ՋՈՒՐԵՐՈՒ ՔՈՎ ԿԸ ՑԱՆԷՔ»

Առ-տուն քու սերմի ցա - նէ, Կէս օրն եւ ի - ըրի - կուն.

Ա-ւատ ձեռ-քով միշտ տա-րա-ծէ Կե-նաց տե-ղե - կու - թիւն.

322 ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵՐԳ

Նրկ—ըստ առկն ծայրերը Մե—ղի կ'աղաղա—կեն.
 Մու—թի մէջ նրա-տող-ները Գառն արցունքով կ'ըսեն, «Տը-ւէք մե-

զի ան լոյ—սը, Ա.—հա կը կոր-սը—ւինք. ճանչնանք մեր մեծ Փրկիչը, Որ յառիտեան ապ-րինք»

ԳՈՐԾ. ԺԶ. 9

2 Հնդկաստանի հովերը
 Թող քաղցրաշունչ փրչեն,
 Եւ հոտաւէտ լեռները
 Թող համեմէր բուրեն.
 Թէպէտ եւ բրնուծիւնը
 Սիրուն է եւ պայծառ,
 Սակայն խեղճ մարդկութիւնը
 Ինկած է եւ թշուառ:

4 Ոչ, այլ ձեր ունեցածը
 Կարօտներուն տրէք,
 Եւ ձեր ծրրի առածը
 Չրրի հաղորդեցէք.
 Մեծ փրկութեանը լուրը
 Փութով թող քարոզուի.
 Մեծ փրկութեանը ջուրը
 Ծարւողներուն տրուի:

3 Դուք որ լուսաւորուած էք
 Լուսով մը երկինքէն,
 Ճշմարտութիւն ստրված էք
 Մեր մարդասէր Փրկչէն,
 Կրնա՞ք կենաց նրբագը
 Եղբայրներէն պահել.
 Կրնա՞ք մարդոց որդիքը
 Անյոյս մահուան մատնել:

5 Ով դուք, երկնից հովերը,
 Աւետարան տարէք.
 Եւ դուք, ծովու ջուրերը,
 Անոր նամբայ ըրէք.
 Շուտով երկրիս ծայրերը
 Թող բարձրածայն ցնծան,
 Կոտրեն բոլոր ազգերը
 Մոլորութեան շղթան:

Թարգ. ELIAS RIGGS

321 «ԵՐԱՆԻ ԶԵԶԻ ՈՐ ԱՄԷՆ ԶՈՒԲԵՐՈՒ ՔՈՎ ԿԸ ՑԱՆԷՔ»

ԺՈՂ. ԺԱ. 6

1 Առտունը բու սերմը ցանէ,
 Կէս օրն եւ իրիկուն.
 Առատ ձեռքով միշտ տարածէ
 Կենաց տեղեկութիւն:

3 Փուն տեղ դուն չես կրնար
 Սուրբ սերմը սերմանել.
 Կարող է Տէրը եւ յօծար
 Պրտուղն յառաջ բերել:

2 Անշուշտ պիտի բուսնի
 Կանանչ ու գեղեցիկ.
 Ըլլայ խոտ, հասկ, ցորեն ալ լի,
 Հասուն, թիւրապատիկ:

4 Ուստի ցանէ յուսով
 Ըզբանն ճշմարտութեան,
 Որ օրն հնձոց փառաց թագով
 Երգես երգ ցնծութեան:

323 ՊԱՏԳԱՄՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ՍԻՐՈՅՆ

Կ'ուզեմ պատմել հին լու—րը Վե—րին կե—նաց անհուն, Տէր Յի—սու—սի փա—

ռա—ցը եւ իր ան—բաւ սի—րոյն, Պատ—մեմ ես այն հին լու—րը, Չի

է հա—ւա—տա — լի, Կը հաս—տա—տէ իղ—ծե—րըս, Ա—խորժ եւ բեր—կրա—լի:

Պատ — մեմ միշտ այն հին լու—րը, Թող գործս ըլ—լայ եր — կին—քը

Կրկ — նել հին պատ—մու — թիւ—նը Տէր Յի—սու—սի սի — լոյն:

324 ՄԵԾ ԱԻԵՏԻՍԸ

Յու-դա-յի լե-րանց վրա-յո-վը Ա-ւե-տիս բե-րող կ'ել-լէ.
Քա-ջա-լե-րա-կան խօս-քո-վը Գե-րի Սի-օ-նին կ'ը-սէ. «Քու Աստ-

ուա-ծրդ Հի-մա լուծրդ կը քա-կէ,» «Քու Աստուածրդ Հիմա լուծրդ կը քա-կէ.»

ԵՍ. ԵԲ. 7

2 «Վա՛յ, երկարեցա՞ւ գիշերրդ,
Քու ցաւերրդ բազմացա՞ն.
Քաշուեցա՞ն բարեկամներրդ,
Թշնամիք գոռոզացա՞ն.
Քաջ լեր հիմա,
Բարիքի օրեր հասան.»

3 «Քու արեւդ ահա ծագած է,
Գիշերուան խաւարն անցաւ.
Հալածիչրդ ամբշցած է,
Թագաւորրդ բարձրացաւ.
Յաղթանակրդ
Հիմա կատարեալ եղաւ.»

Թարգ. ELIAS RIGGS

323 ՊԱՏԳԱՄՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ՍԻՐՈՅՆ

ՈԱՂ. ՃԻԵ. 5

1 Կ'ուզեմ պատմել հին լուրը
Վերին կենաց անհուն,
Տէր Յիսուսի փառացը
Եւ իր անբաւ սիրոյն.
Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Զի է հաւատալի,
Կը հաստատէ իղձերըս,
Ախորժ եւ բերկրալի:
Պատմեմ, և այլ:

3 Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Յիշելն է քաղցրութիւն.
Շատ հեղ կրկնել կու տայ ինձ
Անհուն ուրախութիւն:
Պատմեմ ես այն հին լուրը
Անոնց որ չեն լրսած
Մեծ փրկութեան պատգամը,
Սուրբ Գիրքն ալ չեն տեսած:
Պատմեմ, և այլ:

2 Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Է շատ զարմանալի.
Միտքէ ծընած կեղծիքը
Այնպէս չէ հրաշալի:
Պատմեմ միշտ այն հին լուրը,
Ինձ է շատ սիրելի.
Այս է նաեւ պատճառը
Որ կը պատմեմ քեզի:
Պատմեմ, և այլ:

4 Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Զի այն որ լաւ գիտէ,
Ուրիշ լրսողներուն պէս,
Նորէն լրսել կ'ուզէ:
Եւ երբ երկնից փառաց մէջ
Երգեմ նոր երգն սրբոց,
Ըլլայ այն հին, հին լուրը
Զոր եմ սիրած վաղուց:
Պատմեմ, և այլ:

325 ԹՈՂ ՎԱՌԻՆ ԱՂՕՏ ՃՐԱԳՆԵՐԸ

Կը փայլի մեր Հօրը գութը, Իր լուսոյ գահէն վերերն. Բայց պահելն մեզի յանձնած է
Եզերքին վրայ կանթեղներն. Թող վառին աղօտ ճրագները, Լոյս զրկեն ալեաց մէջէն.
Տատանեալ մարած նաւորդ մը Դուն կրնաս փրկել կորստէն

ՄԱՏԹ. Ե. 16

1 Կը փայլի մեր Հօրը գութը,
Իր լուսոյ գահէն վերերն.
Բայց պահելն մեզի յանձնած է
Եզերքին վրայ կանթեղներն.
Թող վառին աղօտ ճրագները,
Լոյս զրկեն ալեաց մէջէն.
Տատանեալ մարած նաւորդ մը
Դուն կրնաս փրկել կորստէն.

2 Ո՛հ, մեղաց գիշերն պատած է,
Ալիքները կը գողան,
Անձկանօք դիտող աչքեր կան,
Որ եզերքը լոյս տեսնան.
Թող վառին աղօտ ճրագները,
Լոյս զրկեն ալեաց մէջէն.
Տատանեալ մարած նաւորդ մը
Դուն կրնաս փրկել կորստէն.

3 Արդ, եղբայր, վառ է կանթեղըդ,
Նաւորդներն թող հրաւիրուին.
Կը փնտռեն նաւահանգիստը,
Ո՛հ, մութին մէջ չը կորսուին.
Թող վառին աղօտ ճրագները,
Լոյս զրկեն ալեաց մէջէն.
Տատանեալ մարած նաւորդ մը
Դուն կրնաս փրկել կորստէն.

Թարգ. ՄԿՐՏԻԶ Տ. ՔԻՐԷԶՅԱՆ

326 ՍԵՐՄԱՆԵԼ ԵՒ ՇՆՁԵԼ

Կը ցա — նեն ի-րենց սերմն սրշալոյս ծագելէն, Կը ցանեն կէս օրս տն տաքութեանը ա — տեն:

Կը ցա — նեն ալ մինչև սրխ-բա-լի ի-րի-կուն, Կը ցա-նեն և ի մէջ գի-շեր-ու-ա-նը մու-թուն.

Հունձքն թո՛նջ պիտի ըլ — լայ, Հունձքն թո՛նջ պիտի ըլ — լայ, Հունձքն թո՛նջ պիտի ըլ — լայ:

ԳԱՂ. Զ. 7, 8

2 Կը ցանեն թէ՛ խօսքով թէ՛ գործքով անդադար.
Ո՛րչափ քաղցր խօսքեր ու գործքեր բարերար
Աստուծոյ օրհնութեամբ կը մըխիթարեն
Մեր սրտերն աշխարհիս փորձութեանց դառն ատեն.
Հունձքը անոյշ կ'ըլլայ:

3 Կը ցանեն եւ ոմանք Աստուծոյ պատգամներն,
Պատուէրներն, խոստումներն եւ ըսպառնալիքներն.
Կը յայտնեն Քրիստոսի բարի խօսքն փրկութեան,
Եւ արտերը ճերմակ կ'ըլլան ուր որ երթան.
Հունձքը հարուստ կ'ըլլայ:

4 Եւ ոմանք ալ անգործ ձեռքերնին կը ծալեն,
Բայց եւ այնպէս իրենք ալ սերմեր կը ցանեն.
Ծուլութեան սերմերէն կը բուսնին դառն ցաւեր,
Եւ հոգեր անօգուտ ու պարապ զղջումներ.
Հունձքը տրտում կ'ըլլայ:

5 Թէ՛ մութի մէջ եւ թէ՛ լոյսի մէջ մենք ցանենք,
Թէ՛ տրկարութիւնով թէ՛ ուժով սերմանենք,
Առանձին, բազմութեան հետ, սիրով, բարկութեամբ,
Թէ՛ իմաստութիւնով, եւ թէ՛ անմտութեամբ,
Հունձքը ըստոյգ կ'ըլլայ:

327 ԱՆՁԵՂՁԻՆ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹՔ

Քաղ-ցրը Փըր-կիչ մը ու—նիմ ես երկ-նից մէջ, Թէ-և բա-րե-կամք են քիչ-ուտը և տը-կար,

Հը—ղօր և գը-թած իմ վը—րսս կը հըս—կէ ինք, Ո՛հ Թէ իմ Փըր—կի-չըս քու-կինդ ալ ըլ-լար

Սըր-տէս ան-դա-դար այս ա—ղթ-քը կ'երլէ, Սի-րե-լիս, որ Ասա-ու-ա-ծըս իր սէրն քեզ յայտ-նէ:

ՅԱԿ. Ե. 16

2 Հայր մը ունիմ որ ինձի պարգեւած է
Յոյս մը, ո՛հ, շատ քաղցրը ու երանելի,
Եւ ինք զիս պիտի շուտ կանչէ իր առջեւը,
Բայց ո՛ր էր որ քեզ ալ իմ հետս տանէի: Սրտէս, և այլն:

3 Ինձ փառաւոր եւ անբիծ հանդերձներ կան՝
Պատրաստ իմ աչքերս ըզմայլեցրնելու,
Բայց երբոր զանոնք փառաց մէջ վերն հագնիմ ես,
Ո՛հ, քեզ ալ տրուէր այն ըզգեսան հագնելու: Սրտէս, և այլն:

4 Խաղաղութիւն մը ունիմ իմ սրտիս մէջ
Ձոր աշխարհասէրք բընաւ չեն վայելեր.
Անոր աղբիւրն է մի միայն իմ Փըրկիչըս.
Ո՛հ Թէ այս վայելքը քեզի ալ տրուէր: Սրտէս, և այլն:

5 Տէրն երբ գտնէ քեզ, ուրիշներ փնտռէ դուն,
Ձի ինք նախ ըզքեզ փնտռելու հաճեցաւ.
Անոնց համար ալ կ'ընդունուի քու աղօթքըդ,
Ինչպէս իմինս քեզ համար ընդունուեցաւ: Սրտէս, և այլն:

Թարգ. C. C. TRACY

328 ԵՐԳ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԵԱՆ

Յի—սուս Քրիստոս, քուկո է մի—այն Գործն մեր մեծ փրկու—թեան.
Դուն խոստա—ցար որ յա—ւիտեան Ըլ — լաս մեզ օգ—նա — կան.

Քեզ կը խընդ—րենք մենք մի—ա—բան, Լու—սա—ւո—րէ, դուն մեր ճամբան,
Դար—ձուր բո—լոր աշ—խարհի քեզի, որ քու ա—նունդ փա — ռա—ւոր—ուի.

Փա — ռա — լոր — ուի, Ա — նունդ փա — ռա — լոր — ուի.

Փա — ռա — լոր — ուի, Ա — նունդ փա — ռա — լոր — ուի.

ԳՈՐԾ. Դ. 12

2 Դուն, ով Յիսուս, առաջ զացիր,
Եւ մեզ ճամբայ բացիր,
Խաչ, նեղութիւն, մահ կրեցիր,
Ըզմեզ երկինք առիր.
Մենք քայլերուդ թող հետեւինք,
Մեր խաչը միշտ սիրով տանինք.
Երբէք ալ չի յուսահատինք,
Մինչեւ ամէնքս քեզի հասնինք,
Քեզի հասնինք,
Մինչեւ քեզի հասնինք.

3 Դուն «ցորենի հատին» նման
Մըտար, Տէր, գերեզման,
Եւ օրհնեցիր աշխարհի համայն
Քու սուրբ խօսքովդ միայն.
Ղրկէ նորէն բոլոր աշխարհի
Նոր ծառաներ, փառացդ համար,
Քու գործդ անձամբ յառաջ դուն տար,
Յիսուս Քրիստոս, Տէր բարերար.
Տէր բարերար,
Քրիստոս, Տէր բարերար.

329 ՀԻՆ ԼՈՒՐԸ

Տուր ինձ այն հին, հին լուրը Վե — ըին անտես ի — ռաց, Տէր

Յիսուսի սի — ըոյն վրայ, եւ իր անհուն փառաց: Շատ պարզ պատմէ զա—

նոնք ինձ, Իբ — ըւ փոքրիկ տը—ղու, Քանզի ես շատ տը — կար եմ, Ան—

զօր իմա—նա — լու, Տուր ինձ այն հին, հին լուրը, Տուր ինձ այն հին, հին

լուրը, Տէր Յիսուսի սի—ըոյն վրայ, եւ իր անհուն փառաց:

330 ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԵԱՆ ԱՌԹԻՒ ԱՂՕԹՔ

Ով քաղցր Փրփր-կիչ, հոս գալ հա-ճէ, Որ շնորհք ը-րիր այն հարս-նի-քին.

Ներ-կա-յու-թեամբդ, Տէր, մեզ օրհ-նէ, Ե - դիր հոս ալ մեզ հիւր ան-գին.

ՄԱՏԹ. ԺԹ. 5, 6

- | | |
|--|---|
| <p>2 Տէր, կը խնդրենք ծիրքդ օրհնութեան
Այս երկու քին վրայ հանգչին,
Եւ բարութիւնը անվախճան
Երջանկացնէ աստ եւ յերկին.</p> | <p>4 Այս կեանք է ալետանջ մէկ ծով,
Փոթորկալից, վրտանգաւոր.
Մէկտեղ ապրին միշտ սուրբ վարքով,
Մինչեւ հասնին երկինք անդորր.</p> |
| <p>3 Տէր բարերար, առատ շնորհքով
Լեցուր անոնց ըշտեմարան
Առատութեամբ, ողջութիւնով.
Տուր սիրտ գովիչ քոյդ բարութեան.</p> | <p>5 Երբ մահը գայ զատէ զանոնք,
Քակէ այս կապն իւր ցուրտ ձեռօք,
Թող պատկերիդ փոխուին ասոնք,
Դարձեալ միանան քու սուրբ շնորհօք.</p> |

329 ՇԻՆ ԼՈՒՐԸ

ՄԱՐԿ. Ե. 19

- | | |
|--|---|
| <p>1 Տուր ինձ այն հին, հին լուրը
Վերին անտես իրաց,
Տէր Յիսուսի սիրոյն վրայ,
Եւ իր անհուն փառաց.
Շատ պարզ պատմէ զանոնք ինձ,
Իբրեւ փոքրիկ տրդու,
Քանզի ես շատ տրկար եմ,
Անգօր իմանալու.
Տուր ինձ, Ե - յըն:</p> | <p>3 Շուտով այն հին, հին լուրը
Հաճէ ինձի պատմել,
Քանզի իմ մեծ մեղքերս ալ
Կրնայ Յիսուս քաւել.
Կրկին կրկին այն լուրը
Պատմէ եթէ կամիս,
Որ ինձ վշտաց ատենը
Մըխիթարիչ լինիս.
Տուր ինձ, Ե - յըն:</p> |
| <p>2 Չայն մեղմ կերպով պատմէ ինձ,
Որ ես լաւ հասկրնամ
Չարմանալի փրկանքը,
Իբրեւ մեղաց դարման.
Եւ շատ անգամ կրկնէ ինձ,
Չի կը մոռնամ դիւրաւ.
Առաւօտուս «կանուխ ցօղ»
Միջօրէիս կորեաւ.
Տուր ինձ, Ե - յըն:</p> | <p>4 Տուր ինձ այն հին, հին լուրը
Վախու պատճառ երբ կայ,
Կամ աշխարհիս սուտ փառքը
Հրապոյր երբ ինձ ըլլայ.
Եւ երբ փառաց աշխարհը
Հոգւոյս վրայ ծագէ,
Տուր ինձ այս հին, հին լուրը,
«Քրիստոս քեզ կը փրկէ»
Տուր ինձ, Ե - յըն:</p> |

331 ՄԱՂԹԱՆՔ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ

Այս ա — մոլ լը-սին, դէպ ի գահդ վե-րին, Ով կե — նայ Աստուած, արդ կ'ա զլէ հայցուած:

Գու ա — ջովդ պահէ դաւն ցա — է, ա — հէ, կեանքն ա — նոնց միշտ հաս երգ մ'ըլ — լայ, սաղ-մաս

(Խճճ.) Ով Աստուած, յոյսէ մի պը — սակ հիւսէ, Դիր ա — նոնց ճակտին, Թող բերկ-րին, ժըղ-տին:

Մի դըր — բախտ ժպտուն Թող ըլ — լայ այս տուն, Քաղցր կեանքի ծորան, սուրբ սիրոյ խորան:

ԾՆՆ. Բ. 18

2 Երբ ցաւեր տիրեն, Տէր, տուր ոյժ վերէն,
 Թող փարին Փրկչին, միշտ նային խաչին.
 Ցաւերու լուծին տակ Թող չը հիւծին,
 Այս սիրուն յարկին տէրն ըլլայ Երկին.
 Ով Աստուած, յոյսէ մի պըսակ հիւսէ,
 Դիր անոնց ճակտին, Թող բերկրին, ժպտին.
 Մի դըրբախտ ժպտուն Թող ըլլայ այս տուն,
 Քաղցր կեանքի ծորան, սուրբ սիրոյ խորան:

3 Տունն ըլլայ ցընծուն, սուրբ սիրոյ ածուն,
 Հոն ծըլին մանկունք, յոյժ բարի զաւկունք.
 Հոյսն ըլլան ազգին, վառ գոհարք անգին,
 Խունկ ու բոյր սըփունն ու աշխարհն օրհնեն.
 Ով Աստուած, յոյսէ մի պըսակ հիւսէ,
 Դիր անոնց ճակտին, Թող բերկրին, ժպտին.
 Մի դըրբախտ ժպտուն Թող ըլլայ այս տուն,
 Քաղցր կեանքի ծորան, սուրբ սիրոյ խորան:

ՅՈՂՀԱՆՆԷՍ ՊՈՒՃԻԳԱՆԵԱՆ

332 Հ Ա Ր Ս Ա Ն Ի Ք

Խոր—հրր—դա—ւոր է այս հանդէս, Ուր այս ա—մոլք պար—

կեշտ ու հեզ Կու գան միմեանց ձեռք տալ յօժար, Սէր ուխտելով ան-կեղ-ծա-բար:

Քաղցր ըլ — լայ այդ միութիւն, եւ խա-ղաղ ա-նոնց տուն. Օն, մաղ-

թենք որ այր եւ կին Ան-բա — ժան միշտ ապ — ըին:

ԵՓԵՍ. Ե. 28

2 Անոնց զրիտուն կը բուրբի
 Նարօտ չըքնաղ եւ ծիրանի.
 Սակայն պրսակ Տէրոջ շնորհքին
 Գեղեցկագոյն է եւ անգին.
 Քաղցր ըլլայ, և այլ:

3 Մէկտեղ ապրիլ կը խոստանան,
 Ժրպտիլ, տրտմիլ միանգամայն.
 Այժմ կ'աւելնայ նոր ընտանիք,
 Մաղթենք անոնց կեանք երջանիկ.
 Քաղցր ըլլայ, և այլ:

Բ. Ե. ԷՐՍԷՐՅԱՆ

333 ՊՍԱԿԻ ԱՂՅԹՔ

Տէր, քաղցր աչքով վերէն նա—յէ Հար—սին ու փե—սա — յին.

Ներ—կա—յու-թեամբդ հոս գրտ-նը-ւէ, Օրհ—նէք տուր պը—սա — կին.

ՅՈՎՀ. Բ. 2, 11

1 Տէր, քաղցր աչքով վերէն նայէ
Հարսին ու փեսային.
Ներկայութեամբդ հոս գտնըւէ,
Օրհնէք տուր պըսակին.

3 Երնէկ անոնց որ միանան,
Տէր, քու սուրբ հրամանով.
Սրդ պըսակէ հարսն ու փեսան
Յաւերժական սիրով.

2 Յիսուս, Գրչուխ մեր ամէնուն,
Ատնք քեզ կ'աղաչեն,
Գու պարգեւէ յոյս, սէր անհուն,
Որ քեզ միշտ ծառայեն.

4 Աշխատանքով կենացրս մէջ
Եկեղեցւոյդ օգնեն.
Ու վերն ալ քու լուսովդ անշէջ
Երջանկութիւն վայ'լեն.

334 ԵՐԳ ՏԱՆ ՆԱԻԱԿԱՏԵԱՅ

Այս նոր բը-նա-կա-րան, Հայր բարեգութ, Ընտիր պարգեւ մըն է Զա-ւակ-նե-րուդ.

335 ՏՈՒՆ

Ոչ — ինչ են աչ — քիս աշխարհի հաճոյքներ, Յաճուկ տանս նը-

ման տեղ երբեք չեմ գրտներ. Հոն զիս կ'ողո՞ղէ մի հրապոյր երկինքէն,

Զոր խիստ շատեր զուր ուրիշ տեղ կը փնտռեն. Տուն, տուն, քաղցր իմ տուն,
 Յաճուկ տանս նըման տեղ երբեք չեմ գրտներ.

ՍԱՂ. 27. 10

2 Զուր տեղ կը շողան նոխութիւնք իմ չորս դին,
 Տըւէք, ո՛հ, ինձի ցած խրճիթս վերրատին.
 Տըւէք իմ հըլու թռչուններս սիրական,
 Նաեւ իմ մտքիս, ո՛հ, հանգիստն աննրման.
 Տուն, տուն, քաղցր իմ տուն,
 Յաճուկ տանս նրման տեղ երբեք չեմ գտներ.

Թարգ. Յ. Թ. ԳԱՅԱՆԱՆ

334 ԵՐԳ ՏԱՆ ՆԱԻԱԿԱՏԵԱՅ

ՍԱՂ. 215. 1

2 Ունիս տուն երկնաւոր
 Մեզի պատրաստ,
 Նաեւ տընակ սիրուն
 Տըւիր մեզ աստ.

4 Մինչդեռ այս յարկն սիրուն
 կը վայելենք,
 Անհուր, անտուն հոգիք
 Գութով յիշենք.

3 Քանի վառի կըրակ,
 Սէր ալ վառի.
 Տունէս թող մշտահոս
 Բարիք բըխի.

5 Յիսուս, հիւր պատուական
 Բեթանիայի,
 Բարեհաճէ ըլլալ
 Հոս հիւր մեզի.

336 ԱՍՏՈՒԱԾ ՕՐՀՆԷ ԱՅՆ ՏՈՒՆԸ

Աստ—ուած օրհ—նէ այն տու — նը երկ—նից լու—սովն փայ — լուն,

Ուր որ ան—մեղ ման — կունք կան Դէմ—քով զը—ւարթ, սի — թուն.

Աստ—ուած օրհ—նէ բա — ըի մայրն եւ հայ—րը սի—րե — լի.

Տէրն պաշտ—պա—նէ այն տու—նը, եւ չարն վա—նէ ան — տի:

ՍԱՂ. ՃԺԸ. 15

2 Աստուած օրհնէ այն տունը
 Ուր ինք կը պաշտուի,
 եւ ուր աղօթք ամէն օր
 Կ'ելլէ նրման խունկի.
 Աւանդ, աւանդ դժբաղդ տան
 Ուր Տէրն է մոռցրած,
 Ուր Յիսուսի անունը
 Երբէք չէ յարգրած:

3 Աւանդ, աւանդ դժբաղդ տան,
 Դառն վիշտերով տըխուր,
 Ուր ոչ յարմար ըզգեստ կայ,
 եւ ոչ ալ կերակուր:
 Աստուած օրհնէ մեր տունը,
 Այս յարկն ընտանեկան,
 եւ մեր բնակարանը
 Ընէ երկնից նման:

337 ՆՈՐ ՏԱՐԻ

Այս նոր տարուան սեմէն, Հայր իմ, Ներս անցնելու կը վարանիմ.

Ա — մէն բան գոց, ծածուկ, մըթին եւ անծանօթ ինձ կը թըւին:

ՀՈՌՎՄ. Ը. 28, 35-39

- | | |
|---|---|
| <p>1 Այս նոր տարուան սեմէն, Հայր իմ,
Ներս անցնելու կը վարանիմ.
Ամէն բան գոց, ծածուկ, մըթին
եւ անծանօթ ինձ կը թըւին:</p> <p>2 Լի թերութեամբ անցեալն անցաւ,
Զոր լոկ յիշելն սրտիս տայ ցաւ.
Արագ արագ կ'անցնի ներկան,
Սարսափ կ'ազդէ մութ ապագան:</p> <p>3 Տարուէ տարի եւս աւելի
Սիրտս կը գտնամ չար, մեղսալի.
Տրգէտ եմ ես, յիմար, անգոր,
Իսկ թշնամիս՝ խիստ զօրաւոր:</p> <p>4 Ով Հինաւուրց, անխախտ դու Վէմ,
Հոգևոյդ քաղցրիկ ծայնն կը լրսեմ
Թէ ի՛նչպէս լոյսն քու երեսաց
Ցրրուէ խաւարն, վանէ ի բաց:</p> | <p>5 Տրկարն ի՛նչպէս կը զօրանայ՝
Եթէ սրտանց քեզի հաւտայ,
Եւ թէ օրէնքրդ մընայուն
Կ'ընէ տրգէտը իմաստուն:</p> <p>6 Ուստի, Հայր իմ, բռնէ ձեռքէս,
Որ հետեւիմ ո՛ւր զիս ուղղես.
Հաստատ գիտնամ ո՛չ կեանք, ո՛չ մահ,
Ո՛չ հրեշտակներ, ո՛չ չարին ահ,</p> <p>7 Ո՛չ չարչարանք, ո՛չ նեղութիւն,
Ո՛չ թշնամեաց իշխանութիւն,
Ո՛չ վախ, վրտանգ, սիրելեաց սէր,
Ո՛չ ապառնի, ներկայ բաներ,</p> <p>8 Ո՛չ բարձրութիւն, ո՛չ խորութիւն,
Եւ ո՛չ իրաց փոփոխութիւն,
Եւ ո՛չ երբեք մի արարած
Կարեն կորզել զիս քո ձեռաց:</p> |
|---|---|

ՏԻԿԻՆ ՀՌԻՓՈՒՄԷ ԾՄԱԻՈՆԵԱՆ

338 ՏԱՐՈՒԱՆ ՎԱԽՃԱՆԻՆ ՀԱՄԱՐ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐԸ

• Ե—կէք, մեր ճամբան նո—րո—գեներ, ճամբան ի Սի—օն որ կ'երթայ.
 Բ Յա—ռաջ վազեներ, կանգ ալ չառնենք, Մին—չեւ որ մեր Տէրն ե—րեւ—նայ.
 Գ Մին—չեւ կա—րե—նանք ա—պա—հով Փըրկ—չին սուրբ հանգիստը մըտ—նել:

ՍԷՆԷԷ

Դ Ա. — նոր բա—րի կամբը սի—րով Զա—նանք ան—դա—դար կա—տա—րել,
 Ե Այս կեանքն է նրման երազի,
 Ո՛հ թէ երազողն արթննար.
 Տարին օրուան պէս կը թռչի,
 Բոպէն թեւ ունի, չը կենար:
 Տարին օրուան պէս կը թռչի,
 Մօտ է ահաւոր դատաստան.
 Վրճիւն ալ անայլայլելի,
 Կա՛մ կեանք եւ կա՛մ մահ յաւիտեան :

ՍԱՂ. ԽԸ. 14

2 Այս կեանքն է նրման երազի,
 Ո՛հ թէ երազողն արթննար.
 Տարին օրուան պէս կը թռչի,
 Բոպէն թեւ ունի, չը կենար:
 Տարին օրուան պէս կը թռչի,
 Մօտ է ահաւոր դատաստան.
 Վրճիւն ալ անայլայլելի,
 Կա՛մ կեանք եւ կա՛մ մահ յաւիտեան :

3 Արդեօք երբոր մահ ինձ հասնի,
 Կրնա՞մ ես երգել յաղթանակ.
 Ըսել թէ Հաւատքս պահեցի,
 Եւ թէ կը մընայ ինձ արսակ.
 Ո՛հ թէ երբ ծրգեմ այս երկիր,
 Տէրոջ քաղցր ծայնն ինձ ըսէ,
 «Իմ ուրախութիւնըս մըտիր,
 Ու իմ աթոռիս վրայ նստէ:»

Թարգ. ELIAS RIGGS

339 ՆՈՐ ՏԱՐԻ

Օ—րե—րըս շուտ կ'անց—նին, կ'եր—թան Ոստայ—նան—կին կը — կո—ցին պէս.

Ա.—րա—գու—թեամբ կ'ան—հե—տա—նան Յոյժ վա—ղան—ցիկ շո — գի — ի պէս.

340 ՆՈՐ ՏԱՐԻ

Հայր մեր, այժմ կը նը-ւի — բենք Նոր տարին քե — զի. Ինչ որ դուն բաշ-

խես, զի — տենք Այն է միշտ բա — րի. Հոս փիճակ մը մը-նա — յուն

Ձերժ ա-մէն ցա—ւէ, Ձենք խընդրեր. այլ քու ա—նուն, Հայր, փա-ռա-ւո—րէ:

ԲՕՐ. ԼԱ. 8

2 Ո՛հ, կարո՞ղ է միտքն մանկան
Բախտը սահմանել,
Խորհուրդով իւր ապագան
Հօրմէն լաւ ընտրել,
Յաւէտ բարիքներդ անհուն
Հարկ է միտք բերել,
Եւ ցնծմամբ քու սուրբ անուն,
Հայր, փառաւորել:

3 Տէր, թէ որ մեզի մրնան
Այժմու պարզեւներ,
Եւ կամ երկինքէն տեղան
Նոր օրհնութիւններ,
Եւ ինչ ալ այս նոր տարին
Մեզի ընծայէ,
Քու անունըդ պաշտելի,
Հայր, փառաւորէ:

Թարգ. C. C. TRACY

339 ՆՈՐ ՏԱՐԻ

ՍԱԴ. Գ. 12

2 Ամէն վայրկեան մօտ կը բերէ
Ձիս իմ կենացրս վախճանին.
Ամէն քալ կը մօտեցրնէ
Մահուան ու ցուրտ գերեզմանին:

3 Ի՛նչ շուտ անցաւ անցեալ տարին,
Թրուաւ, զընաց, անհետացաւ.
Անձն իմ, արդեօր ըրի՞ր բարին,
Թէ չարութիւնըդ աւելցաւ:

4 Վա՛յ ինձ, բազում անգամ մեղայ
Ժամերս պարապ տեղ վատնելով,
Քանրարթագոյց ծառայ եղայ
Կրցած բարիքս չընելով:

5 Ով Տէր, րբէ ողորմութիւն,
Ինձ սորվեցուր համբել օրերս,
Որ ըստանամ իմաստութիւն,
Քեզ նըւիրեմ բոլոր ժամերս:

341 ԳԱՐՈՒՆ

Տե—րեւ, ծաղիկ, նոր կեանք ու սէր Մե—զի բե—րաւ Դա—րուն. Լեռ,

ծոր ու դաշտ հրն—չեն երգեր, Յրնծ—մամբ են սպ—տա—րուն: Թըր—

չուն, ծաղիկ, ծառ մի—ա—սին Բե—րած են ըն—ծա—ներ. Խեղճ սիրտ, ինչո՞ւ մնաս

անբաժին, Չու—նի՞ս մի—թէ նը—ւէր: Օրհ—նու—թիւն, փառք բարձրածայն,

Այս է բեզ, Տէր, մեր ընծան. Օրհնու թիւն, փառք անդադար Պարգեւիդ համար:

ԳՐԻՆ. ԺԴ. 16

2 Շնորհաց ցօղեր, ո՛հ, ողողեն
 Իմ մեղսալից հոգիս.
 Եւ սէր հանի փայլիլ վերէն
 Տրիտեր, աւեր սրտիս:
 Մինչ իր բերքերն երկիր ձօնէ,
 Թռչունն ալ իր երգեր,
 Խեղճ սիրտ, չունի՞ս մէկ բան գոնէ,
 Դարուն բեզ չէ՞ եկեր:
 Օրհնու թիւն, փա՛ռք, և այլն:

3 Շնչէ, Տէր, սէրըդ տար, խորունկ,
 Իբրեւ շունչ հարաւին,
 Որ գան յառաջ բողբոջ ու խունկ,
 Եւ նոյն արդիւնք դիզուին:
 Եւ երբ ձայնէդ երկիր ցնծայ,
 Ծափեն ծոր եւ բլուր,
 Թող սիրտս ալ բեզ բերէ ընծայ
 Նոր երգ մը բաղբալուր:
 Օրհնու թիւն, փա՛ռք, և այլն:

342 ԲԱՐԻ ՊԱՐԳԵԻՆԵՐ

Երթանք, հերկենք, արտե—րը, Յանենք արդ սերմ ընտիր. Կ'ա—ճե—ցը—նէ զայն Հայր Աստուած

Ձեռ—քովը անխը—տիր. Բե—զուն կ'ը—նէ Ան հոգն ու ցանք՝ Ա—նոնց տալով ձիւն, սառ,

Մեղ—միկ հո—վեր, շողն ա—բե—ւին, Անձ—բե—ւը զո—վա—րարս Բա—լոր այս պարգեւնե—րը

Կ'իջ—նեն մեզ երկինքէն. Արդ փա՛ռք Տէրոջ, փա՛ռք անդադար՝ Ա—նոր սիրոյն հա—մարտ

ՍԱՂ. ձիւն.

2 Սոսկ ան է Հստեղծողը
 Բոլոր արարածոց.
 Ծաղկին կու տայ երանգ ու բոյր,
 Աստղին ալ փայլ ու բոց.
 Անոր կ'անսան կոհակն ու հով.
 Ձագերն ան կը հոգայ.
 Ցաւէտ մեզ, իր որդիներուն,
 Կու տայ հաց առօրեայ.
 Բոլոր այս պարգեւները, և այլն:

3 Արդ գոհութիւն քեզ, ո՛վ Հայր,
 Պարգեւներուդ փոխան —
 Ցանքի, հունձքի, առողջութեան,
 Կեանքի եւ սրնընդեան.
 Սիրոյդ փոխան մեր ընծաներն,
 Հայր, քեզ բերած ենք արդ.
 Իսկ Դու մեզմէ կ'ուզես յաւէտ
 Մեր սիրտը շնորհապարտ.
 Բոլոր այս պարգեւները, և այլն:

Թարգ. Գ. Յ. ԿԻԼԵԱՆ

343 ՏԷՐ ԸՆԴ ՁԵԶ

Տէր ընդ ձեզ մինչեւ զի-րար տեսնենք, Խորհրդովն ա-ռաջ-նոր-դէ ձեզ,

Իր փա-րա-խը հա-ւա-քէ ձեզ, եւ շնոր-հէ որ վերն զի-րար տեսնենք:

Տէր ընդ ձեզ, Տէր ընդ ձեզ, Մին-չեւ
Տէր ընդ ձեզ, Տէր ընդ ձեզ, Տէր ընդ ձեզ, Մին-չեւ

վե-րը ժո-ղով — ուիւք, Մեր Փրը — կիչն ալ տես-
վե-րը ժո-ղով — ուիւք, ժողովուիւք, Մեր Փրը կիչն, Մեր Փրը-

նենք, եւ մէկ — տեղ ա — նոր եր-կրը-սլա-զենք:
կիչն ալ տես-նենք,

344 ՀՈՒՆՁՔ

Օրհնենք մենք Տէրն հուճճօրին, Ձեռք, սիրտ, ձայն մի — ա — սին Թող բարձրա—նան.

Լեռ, ձորքերդեն, իրնդան, Անտառ, պուրակ թընդան, Արտեր իրենց բերքն տան, Գետեր ցընծան:

ԾՆՆ. Բ. 22

2 Այո, իր սուրբ անուն
 Ձերմ գոհութեամբ անհուն
 Արդ հրուշակենք.
 Երբ բարիքներ տեղան,
 Եւ նոխ է մեր սեղան,
 Յիշենք Տէր Եհովան,
 Եւ զայն օրհնենք:

3 Օրհնենք մենք Տէրն հուճճօրին.
 Ձեռք, սիրտ, ձայն միասին
 Թող բարձրանան.
 Արտէն ըշտեմարան
 Երբոր բերենք որան,
 Օրհնենք միաբերան
 Տէր Եհովան.

Թարգ. Գ. Յ. ԿԻԼԵԱՆ

343 ՏԷՐ ԸՆԴ ՁԵՁ

Ա. ՊԵՏ. Ե. 14

1 Տէր ընդ ձեզ մինչեւ զիրար տեսնենք.
 Խորհուրդովն առաջնորդէ ձեզ,
 Իր փարախը հաւարէ ձեզ,
 Եւ շնորհէ որ վերն զիրար տեսնենք:
 Տէր ընդ ձեզ, Տէր ընդ ձեզ,
 Մինչեւ վերը ժողովուինք,
 Մեր Փրկիչն ալ տեսնենք,
 Եւ մէկտեղ անոր երկրպագենք:

3 Տէր ընդ ձեզ մինչեւ զիրար տեսնենք.
 Երբ վրտանգ կամ վիշտ պատէ ձեզ,
 Իր բազուկը պաշտպանէ ձեզ,
 Եւ շնորհէ որ վերն զիրար տեսնենք:
 Տէր ընդ ձեզ, Տէր ընդ ձեզ,
 Մինչեւ վերը ժողովուինք,
 Մեր Փրկիչն ալ տեսնենք,
 Եւ մէկտեղ անոր երկրպագենք:

2 Տէր ընդ ձեզ մինչեւ զիրար տեսնենք.
 Իր թեւոց ներքեւ ծածկէ ձեզ,
 Մանանայ միշտ պատրաստէ ձեզ,
 Եւ շնորհէ որ վերն զիրար տեսնենք:
 Տէր ընդ ձեզ, — — —

4 Տէր ընդ ձեզ մինչեւ զիրար տեսնենք.
 Տարածէ ձեր վրայ իր սէրը,
 Խափանէ մահուան խայթերը,
 Եւ շնորհէ որ վերն զիրար տեսնենք:
 Տէր ընդ ձեզ, — — —

345 ԳԵՂԵՑԻԿ ԶԵՌՔԵՐ

Գեղեցիկ ձեռքեր փոքրիկ, Որ Տէրոջ պատուէր գործեն. Գեղեցիկ աչքեր փոքրիկ,

Վառուած լուսով երկինքէն, Ի՛նչ գեղեցիկ այն ձեռքեր փոքրիկ, Որ Տէրոջ պատուէր գործեն.

Ի՛նչ գեղեցիկ այն աչքեր փոքրիկ, Վառուած լուսով երկինքէն.

ԵՍ. ԾՐ. 7

1 Գեղեցիկ ձեռքեր փոքրիկ,
 Որ Տէրոջ պատուէր գործեն.
 Գեղեցիկ աչքեր փոքրիկ,
 Վառուած լուսով երկինքէն,
 Ի՛նչ գեղեցիկ այն ձեռքեր փոքրիկ,
 Որ Տէրոջ պատուէր գործեն.
 Ի՛նչ գեղեցիկ այն աչքեր փոքրիկ,
 Վառուած լուսով երկինքէն:

3 Այդ բոլոր շրթներ փոքրիկ
 Միշտ Փրկչին թող աղօթեն.
 Թող քալեն ոտքեր փոքրիկ
 Անոր զրծած շաւիղէն.
 Ի՛նչ գեղեցիկ այն ձեռքեր փոքրիկ,
 Որ Տէրոջ պատուէր գործեն.
 Ի՛նչ գեղեցիկ այն աչքեր փոքրիկ,
 Վառուած լուսով երկինքէն:

2 Այդ բոլոր ձեռքեր փոքրիկ
 Թող օգնեն Փրկչին փաստին.
 Այդ բոլոր սրտեր փոքրիկ
 Անոր սիրով թող յուզուին:
 Ի՛նչ գեղեցիկ, Եւ այլ:

4 Ի՛նչ ընել որ կարենան
 Ձեր ձեռքեր Տէրոջ համար,
 Ձայն ըրէք դուք, զայն միայն,
 Ուժով, սիրով, միշտ յօժար:
 Ի՛նչ գեղեցիկ, Եւ այլ:

346 ՍԷՐ ՏԱՆ ՄԷՋ

1. Գե — դե — ցիկ ա — մէն շէն — քեր, Երբ սէր կայ տան մէջ.
 2. Պարզ խրր-ճիթն է հրրճ-ուա — լից, Երբ սէր կայ տան մէջ.

Զուարթ, սիրուն ա — մէն դէմ-քեր, Երբ սէր կայ տան մէջ. Հոն կայ բաղ-ցրր մի-ու-թիւն,
 Զերծ վնասէն յո — ուի կը — ըից, Երբ սէր կայ տան մէջ. Հո-տա-ւէտ ծա-ղիկ-նե-րով

Ճըշ-մա-րիտ խա-ղա-ղու-թիւն, Իս-կա-կան յա-ջո-ղու-թիւն, Երբ սէր կայ տան մէջ.
 Տես եր-կիր դրախտի պէս զով, Կեանք անդորր ու ա-պա-հով, Երբ սէր կայ տան մէջ.

Սէր տան մէջ, սէր տան մէջ, Իս-կա-կան յա-ջո-ղու-թիւն, Երբ սէր կայ տան մէջ.
 Սէր տան մէջ, սէր տան մէջ, Կեանք անդորր ու ա-պա-հով, Երբ սէր կայ տան մէջ.

Ա. ՅՈՎՀ. Գ. 18

3 Վերն երկինք կը ծիծաղի,
 Երբ սէր կայ տան մէջ.
 Վարն երկիր սիրով է լի,
 Երբ սէր կայ տան մէջ.
 Զով ջուրերն, անոյշ երգերն,
 Եւ ճանանչագեղ եթերն,
 Տէրն ալ կը հաւնի բարձրերն,
 Երբ սէր կայ տան մէջ.
 Սէր տան մէջ, սէր տան մէջ,
 Տէրն ալ կը հաւնի բարձրերն
 Երբ սէր կայ տան մէջ.

4 Յիսուս, գութրդ ինձ յայտնէ,
 Յայնժամ սէր տան մէջ.
 «Քուկդ եմ» իմ հոգւոյս ըսէ,
 Յայնժամ սէր տան մէջ.
 Թող բու լոյսըդ հրաշափառ,
 Արեւէն ալ շատ պայծառ,
 Փարատէ մէզն ու խաւար,
 Յայնժամ սէր տան մէջ.
 Սէր տան մէջ, սէր տան մէջ,
 Փարատէ մէզն ու խաւար,
 Յայնժամ սէր տան մէջ.

347 ՓՈՔՐ ՁԵՌՔԵՐ

Ո՛հ, փոքր ձեռքերը ի՞նչ կրրնան ընել Տէրոջը հաճելի. Աշ-

քաններուն կրրնան օգնել, եւ թըշուառներն մը-խի-թա-րել. Այս շնորհքն ինձի՛ տրուի:

ՃՈՂ. ՃԲ. 1

2 Ո՛հ, փոքր շրթունքը ի՞նչ կրրնան ընել
Տէրոջը հաճելի.
Կրնան աղօթք մատուցանել
եւ քաղցր խօսքեր արտասանել.
Այս շնորհքն ինձի՛ տրուի:

4 Ո՛հ, փոքր սրտերը ի՞նչ կրնան ընել
Տէրոջը հաճելի.
Շնորհքով կրնան ապաւինիլ
Յիսուս Փրկչին, եւ զայն սիրել.
Այս շնորհքն ինձի՛ տրուի:

3 Ո՛հ, փոքր աչքերը ի՞նչ կրնան ընել
Տէրոջը հաճելի.
Կրնան դէպ ի երկինք նայիլ,
եւ Սուրբ Մատեանն կարդալ տրվիլ.
Այս շնորհքն ինձի՛ տրուի:

5 Ձեռքեր, շրթունք, սրտեր, երբ միաբան
Տէրոջը հաճելի
Գործեր կատարելու ջանան,
Փրկչին շատ սիրելի կ'ըլլան.
Այս շնորհքն ինձի՛ տրուի:

348 ՓՈՔՐ ԲԱՆԵՐ

Փոքրը կաթիլները ծոփը կը կազմեն, Աւազի հա-

տները Լեռն ալ կը դիզեն, Լեռն ալ կը դիզեն:

349 ՏՂՈՒ ՄԸ ԱՂՕԹՔԸ

Պղզ-տիկ տը-ղու մը սոր-վե-ցուը, Ով Տէր, ա—ղօթք ր — նել, Եւ Սուրբ Հո-

գիղ ին—ծի դըր-կէ, Եւ Սուրբ Հո-գիղ ին-ծի դըր-կէ Չար սիր-տըս նո—րո—գել:

Ա Թ Ա Գ . Գ . 10

2 Ինկած էակ մը ծընունդէս՝
Քեզի դէմ մեղք ըրի,
Եւ թէ որ դուն ինծի չօգնես,
Հոգիս կը կորսըլի:

4 Պղտիկ տըղաք անոր թող զան
Որ մեղքերնին ներուին.
Չանոնք իրեն սիրով կ'առնէ,
Իրմով միշտ կ'օրհնըլին:

3 Բայց Տէր Յիսուս, հրգօր Փրկիչ,
Մեղքերըս սրբելու
Մեռաւ, յարեաւ եւ համբարձաւ
Հոգիս ազատելու:

5 Որոնք կանուխ զայն կը փնտուեն
Անշուշտ պիտի ապրին,
Յիսուս անոնց կ'առաջնորդէ
Որ հետը բընակին:

348 ՓՈՔՐ ԲԱՆԵՐ

ՄԱՏԹ . ԻՆ . 21

1 Փոքրը կաթիլները
Ծովը կը կազմեն,
Աւազի հատերը
Լեռն ալ կը դիզեն:

3 Փոքրը յանցանքները
Սիրտն կ'ապականեն,
Եւ շատ մեծ մեղքերը
Անոնցմէ կ'ելլեն:

2 Փոքրը վայրկեանները
Թէպէտ բան մը չեն,
Բայց անթիւ դարերը
Անոնցմէ կ'ելլեն:

4 Փոքրը բարիքները
Շատ մարդոց կ'ազդեն,
Եւ սիրոյ խօսքերը
Հոս երկինք կ'ընեն:

350 ԿԻՐԱԿԻ ՕՐՈՒԱՆ ԴՊՐՈՑ

Կի-րա-կին մեղք է բու-նով ան-ցը-նել. Ուս-տի ես կանուխ կ'ո-րո-շեմ ել-լել.

Աս կա-նոնն ալ միշտ պահե-լու ջա-նամ, Կի-րա-կի օրուան դրպրոցէն չըմնամ.

Թըռ-չուն-ներն առտուն խընդագին կ'ելլեն, Եր-գե-լով անտառն կը հըն-չե-ցը-նեն.

Նը-մա-նող անոնց ինչո՞ւ ես չըլ-լամ, Կի-րա-կի օրուան դրպրոցէն չըմնամ.

ՍԱՂ. ՃԺԸ. 24

1 Կիրակին մեղք է բունով անցընել.
 Ուստի ես կանուխ կ'որոշեմ ելլել.
 Աս կանոնն ալ միշտ պահելու ջանամ,
 Կիրակի օրուան դպրոցէն չըմնամ.
 Թռչուններն առտուն խնդագին կ'ելլեն,
 Երգելով անտառն կը հընչեցընեն.
 Նըմանող անոնց ինչո՞ւ ես չըլլամ,
 Կիրակի օրուան դպրոցէն չըմնամ.

2 Երբ կու գայ զարուն, կամ փայլուն ամառ,
 Ծաղիկներ, պրտուղ, մէ'կը չուշանար.
 Անդադար ես ալ փութաջան ըլլամ,
 Կիրակի օրուան դպրոցէն չըմնամ.
 Աղօթքով շընորհք Տէրոջմէն խնդրեմ,
 Ու համարս ճշդիւ եռանդով սերտեմ.
 Աս բարի կանոնն բընաւ չըմոռնամ,
 Կիրակի օրուան դպրոցէն չըմնամ.

351 ՓԱՅԼԻՆՔ

Յիսուս կը պատուի թէ մեզ Որ լուսաւոր ըլլանք. ինչպէս ճըրարդ մութին մէջ, Մենք

ալ նոյնպէս լոյս տանք. Բա — ըր աշխարհ խաւար է, Ուս — աի պէտք է փայ — լիս Դուն՝

քու փոքր անկիւնիդ մէջ, Եւ ես ալ իմի — նիս, Եւ ես ալ իմի — նիս, Եւ

եւ ալ իմի — նիս, Դուն՝ քու փոքր անկիւնիդ մէջ, Եւ ես ալ իմի — նիս

ՄԱՏԹ. Ե. 16

2 Յիսուս կը պատուիրէ մեզ
 Փայլիլ իրեն համար.
 Գիտէ ինք թէ մեր լոյսը
 Աղօտ է թէ պայծառ.
 Վերէն ինք կը դիտէ մեզ
 Թէ արդեօք կը փայլի՞ս
 Դուն՝ քու փոքր անկիւնիդ մէջ,
 Եւ ես ալ իմինիս:

3 Յիսուս կ'ուզէ որ լոյս տանք
 Մեր ընկերաց համար.
 Քանզի աշխարհիս մէջ կայ
 Տեսակ տեսակ խաւար.
 Մեղքեր, ցաւեր, վիշտեր կան,
 Ուստի պէտք է փայլիս
 Դուն՝ քու փոքր անկիւնիդ մէջ,
 Եւ ես ալ իմինիս:

Թարգ. Miss MARIA WEST

352 ՏԵՍ, ՄԵՂՈՒՆ ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ

Տես, մեղուն աշխատասէր Ամառուան մէջ կը գործէ,
 Ժողովելու ալ զանց չըներ Մեղր ամէն ընտիր ծաղկէ:

Ժողովելու ալ զանց չըներ Մեղր ամէն ընտիր ծաղկէ:

Ա.Ռ.Ա.Կ. Զ. 6-8

- | | |
|---|--|
| <p>1 Տես, մեղուն աշխատասէր
 Ամառուան մէջ կը գործէ,
 Ժողովելու ալ զանց չըներ
 Մեղր ամէն ընտիր ծաղկէ:</p> | <p>3 Ես ալ օգտակար գործի
 Տամ ջանքերըս անդադար,
 Զի շատ որոգայթ ունի
 Սատանան ծոյլին համար:</p> |
| <p>2 Տես, ինչպէս փայլուն մումով
 Կը շինէ խորշեր իրեն,
 Ու կը լեցընէ փութով
 Իր անոյշ կերակուրէն:</p> | <p>4 Թող բարի ուսմունքներով
 Մանկութիւնըս անցընեմ,
 Եւ սրտով ու նախանձով
 Միշտ Տէրոջը ծառայեմ:</p> |

353 ՅԻՍՈՒՍԻ ՕՐԶՆՈՒԹԻՒՆԸ

Երբ-որ կը կարդամ պատմութիւնը սիրուն, Թէ Յիսուս երկրիս վրայ կը բաւեր,

Թէ բարի հոգի-ւի պէս իր գառ-նուկ-ներուն, Ինք մարդոց նոյն աչքով կը նայէր.

354 ՓԱՌՔ ՏՈՒԷՔ

Դուք կ'ուզե՞ք հրեշտակ մ'ըլլալ, Փառք, փառք, փառք տրւէք:
 Դուք կ'ուզե՞ք ձեր հոգն մոռ-նալ, Փառք, փառք, փառք տրւէք: Ար-տու-տին պէս թե-ւե-րով:

Ու գարնան քաղցր երգե-րով, Եւ ու-րախ զը-ւարթ սրբ-տով Փառք, փառք, փառք տրւէք:

ՍԱՂ. Ը. 1, 2

2 Թէ որ ձեզ ատէ աշխարհ,
 Փառք, փառք, փառք տրւէք:
 Թէ որ դուք երգէք մինակ,
 Փառք, փառք, փառք տրւէք:
 Թէ որ վիշտ, ցաւ ձեզ գտնայ,
 Որ միշտ ամէնուն կ'ըլլայ,
 Հոն ալ բարութիւն մը կայ:
 Փառք, փառք, փառք տրւէք:

3 Կայ Միջնորդ մեզի համար,
 Փառք, փառք, փառք տրւէք:
 Իր անհուն սիրոյն համար
 Փառք, փառք, փառք տրւէք:
 Երբ մահուամբ երկինք ելլէք,
 Դուք յայնժամ պիտի երգէք
 Հրեշտակաց խումբին հետ մէկ:
 Փառք, փառք, փառք տրւէք:

Թարգ. ԲԱՐՍԵՂ ՎԱՐԴՈՒԿԵԱՆ

353 ՅԻՍՈՒՍԻ ՕՐՇՆՈՒԹԻՒՆԸ

ՄԱՐԿ. Ժ. 13-16

1 Երբոր կը կարդամ պատմութիւնը սիրուն,
 Թէ Յիսուս երկրիս վրայ կը բալէր,
 Թէ՛ բարի հովիւի պէս իր գառնուկներուն,
 Ինք մարդոց նոյն աչքով կը նայէր:

3 Ո՛հ թէ անոր ձեռքը զլիտւս վրայ դրուէր,
 Լըսէի ես այն ձայնն քաղցրութեան,
 Եւ ինձի ալ անոնց պէս նայէր երբ կ'ըսէր,
 «Թող տրւէք որ մանկունք ինձի գան.»

2 Մանկունքը իր բազուկներուն մէջ կ'առնէր:
 (Իր սէրը ի՞նչ քաղցր ու ձրրի.)
 Կը խորհիմ՝ երբ անմանրրտըղաքը կ'օրհնէր,
 Ո՛հ թէ ես անոնց մէկն ըլլայի:

4 Բայց զիս ալ Փրկիչը իրեն կը կանչէ,
 Որ իր սէրը ես ալ ժառանգեմ:
 Ու թէ որ հոս զինքը խնդրեմ ի սրտէ,
 Շուտով զայն պիտի վերը տեսնեմ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

355 ՅԻՍՈՒՍ ԶԻՍ ԿԸ ՍԻՐԷ

Տէր Յիսուս զիս կը սիրէ, Իմ Սուրբ Գիրքըս այս կ'ըսէ.

Ինչ գուժով ինք ընդունեց Փոքր տղայքը, եւ օրհնեց: Ո՛հ, կը սիրէ զիս,

Ո՛հ, կը սիրէ զիս, Ո՛հ, կը սիրէ զիս. Սուրբ Գիրքըս այս կ'ըսէ.

ԳԱՂ. Բ. 20

1 Տէր Յիսուս զիս կը սիրէ,
 Իմ Սուրբ Գիրքըս այս կ'ըսէ.
 Ինչ գուժով ինք ընդունեց
 Փոքր տղայքը, եւ օրհնեց:
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս.
 Սուրբ Գիրքըս այս կ'ըսէ:

3 Տէր Յիսուս զիս կը սիրէ,
 Ապահով կ'առաջնորդէ.
 Ինք է ինձ Հովիւ բարի,
 Իր փարախն զիս կը տանի:
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս.
 Սուրբ Գիրքըս այս կ'ըսէ:

2 Տէր Յիսուս զիս կը սիրէ,
 Զիս իրեն կը հրաւիրէ.
 Ինք տըլաւ ինձ կեանք անբաւ,
 Երբ իմ տեղըս ինք մեռաւ:
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս.
 Սուրբ Գիրքըս այս կ'ըսէ:

4 Ո՛հ, թէ ես ալ զինք սիրեմ,
 Միշտ անոր ծայնին լըսեմ.
 Մինչեւ վեր փոխադրուիմ,
 Եւ անոր հետ բընակիմ:
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս,
 Ո՛հ, կը սիրէ զիս.
 Սուրբ Գիրքըս այս կ'ըսէ:

Թարգ. C. C. TRACY

356 ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՏՂԱՅՔ

Տէ — րոջ ա — թոռն շըր — ջա — սա — տած Տը — դայք կան բիւ — րա — ւոր,

Ո — րոնց մեղ — քե — րը են թող — ուած, Տես — րով են փա — ուա — ւոր:

Կ'երգեն, Օրհ — նեալ, օրհ — նեալ, Օրհ — նեալ ես բար — ծրեալ Տէր Աստ — ուած:

ՅԱՅՏ. Է. 14

1 Տէրոջ աթոռն շրջապատած
Տըդայք կան բիւրաւոր,
Որոնց մեղքերը են թողուած,
Տեսրով են փառաւոր:
Կ'երգեն, Օրհնեալ, և այլն:

3 Այն երկնային աշխարհն փայլուն
Որո՞ւ ձեռքով ելան,
Ուր որ կայ սէր, խաղաղութիւն,
Ի՞նչ միջոցով մտան:
Կ'երգեն, Օրհնեալ, և այլն:

2 Ամբիժ, ճերմակ հանդերձներով
Տես ամէն մէկն հագուած,
Ու յաւիտենական լուսով
Դրախտի մէջ բընակած:
Կ'երգեն, Օրհնեալ, և այլն:

4 Փրկչին արիւնը թափուելով,
Անով մաքրուեցան.
Այն սուրբ աղբիւրը բացուելով
Ճերմակ, մաքուր եղան:
Կ'երգեն, Օրհնեալ, և այլն:

5 Փրկչին շընորհքը խնդրեցին
Որքան որ հոս կեցան,
Ու հիմա հոն կը բընակին,
Կ'օրհնեն զայն յաւիտեան:
Կ'երգեն, Օրհնեալ, և այլն:

357 ԲԱՐԻ ՀՈՎԻԻԸ

- Ո՛վ հօ-տիղ բա-րե—րար Հո-վի—ւր, Ոչ-խար-ներդ կը պա-հես քու քո-վրդ,
 † Զիս ալ առ, կ'աղա-չեմ, ով Տէ-րրս, Զօ-րա-ցուր իմ տը—կար ոտ—քե-րրս,
 ‡ կը տա—նիս հոն զա—նոնք սի — քո—վրդ, Ուր որ եր-ջա-նիկ կ'ըլ-լան,
 † Ու նե—րէ իմ ան—թիւ մեղ — քե—րրս, Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ,

ՅՈՎՀ. Ժ. 27

- 2 Եւ քեզմէ թէ որ հեռանամ ես,
 Անապատն ու լեռներն երթամ ես,
 Գայերէն շատ պիտի վախնամ ես,
 Մեծ դող պիտի ունենամ:
 Բայց զիս առ, կ'աղաչեմ, ով Տէրրս,
 Զօրացուր իմ տրկար ոտքերրս,
 Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերրս,
 Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ:
- 3 Իմ ճամբաս թէ եւ շատ երկայն է,
 Բայց միշտ քու օգնութիւնդ ներկայ է:
 Զիս յոգնած քու ձեռքդ բռնած է,
 Քու քովդ հանգիստ կ'ըլլամ:

- Զիս ալ առ, կ'աղաչեմ, ով Տէրրս,
 Զօրացուր իմ տրկար ոտքերրս,
 Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերրս,
 Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ:
- 4 Ով Յիսուս, թող քալեմ քու քովդ,
 Ո՛հ, լրա զիս քու արիւնովդ,
 Իմ հոգիս տար երկինք սիրովդ,
 Որ հոն ապահով ըլլամ:
 Հոն իյնամ ես Փրկչիդ առջեւը,
 Տամ քեզի գոհութիւն, պատիւը,
 Զի դուն ես սիրելի Հովիւր,
 Քու բակն յաւ իտեան կենամ:

358 ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

Էր — սէ իմ ծայն, ով իմ Աստուած, Թարմ մանկական սրբ-տի-կրս բաց,
 Որ քաղցրահոտ ծաղ — կի նր-ման Էլ—լամ բազ-մա—բուր — եան:

359 ՊԶՏԻԿ ՏՂՈՒ ՄԸ ՓԱՓԱՔԸ

Հրեշտակ մ'ըլլալ կ'ուզեմ ես, երկինքը բընա-կիլ,
Թագ մ'ունենալ գրիտուս վրայ, եւ սուրբ քընար զարնել. Այն տեղ Փրկչիս առջեւը

Յաղթողական երգեր Պիտի անոյշ լեզուով մը երգեմ ցորեկ զիշեր:

ՄԱՏԹ. ԻԱ. 16

1 Հրեշտակ մ'ըլլալ կ'ուզեմ ես,
Երկինքը բնակիլ,
Թագ մ'ունենալ գրիտուս վրայ,
Եւ սուրբ քընար զարնել.
Այն տեղ Փրկչիս առջեւը
Յաղթողական երգեր
Պիտի անոյշ լեզուով մը
Երգեմ ցորեկ զիշեր:

3 Ես յանցաւոր տղայ եմ,
Բայց Տէրը կը ներէ,
Եւ իր ծրրի շնորհքովը
Հոգիս պիտի փրկէ:
Ով սիրելի Փրկիչս,
Երբ մեռնելու ըլլամ,
Հրեշտակներուն խումբովը
Շիտակ քու քովըդ գամ:

2 Այն երջանիկ երկինքը
Ողբի մը ձայն չըլլար,
Եւ չարութիւն գործողը
Այն տեղ բընաւ չերթար.
Բայց օրհնութիւնն ու փառքը
Մաքուր եւ սուրբ սրտով
Պիտի տամ ես Տէրոջը
Անհուն ցընծութիւնով:

4 Ո՛հ, այն օրհնեալ ատեն ես
Հրեշտակ պիտի ըլլամ,
Սրբոց հետ միասին ես
Փրկչիս առջին իյնամ.
Փառք, օրհնութիւն, պատիւը
Անոր մատուցանեմ,
Անթիւ օրեր իր քովը
Գիշեր ցորեկ երգեմ:

358 ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

ՍԱՂ. 4Ա. 1

1 Լքէ իմ ձայն, ով իմ Աստուած,
Թարմ մանկական սրբտիկըս բաց,
Որ քաղցրահոտ ծաղկի նըման
Ըլլամ բազմաբուրեան:

3 Պարկեշտ ըլլամ ամէն ատեն,
Որ ուրիշներ ալ զիս չատեն,
Սիրեմ ընկերս սրտով մը հեզ,
Սիրեմ ծընողըս եւ քեզ:

2 Շընորհք տուր ինձ, ով Տէր արդար,
Եղիր ինձի միշտ հոգատար,
Որ առաւօտ եւ իրիկուն
Օրհնեմ քու սուրբ անուն:

4 Տուր, ծընողացս ուրախութեան
Պատճառ ըլլամ ամէն վայրկեան.
Եւ քեզ ըլլամ բարի որդի,
Ժառանգող արժանի:

360 ՏՂՈՒՆ ԱՂՕԹՔԸ

Ով Փրկիչ մեր, կ'աղաչենք, խեղճ մեղան—չա — կան մենք ենք: Միշտ յիշէ մեզ,

Միշտ սիրէ մեզ, Քաղցր խրնամքդ կ'ուզենք: Մեր Թագաւորն քեզ կ'անուանենք, մեր սրբտերն կը նըւիրենք:

Միշտ պահէ մեզ եւ օրհնէ մեզ, Մինչ երկնից մէջ սէրդ գովենք:

ԵՍ. Խ. 11

1 Ով Փրկիչ մեր, կ'աղաչենք,
 խեղճ մեղանչական մենք ենք.
 Միշտ յիշէ մեզ,
 Միշտ սիրէ մեզ,
 Քաղցր խրնամքդ կ'ուզենք:
 Մեր Թագաւորն քեզ կ'անուանենք,
 Մեր սրբտերն կը նըւիրենք.
 Միշտ պահէ մեզ,
 եւ օրհնէ մեզ,
 Մինչ երկնից մէջ սէրդ գովենք:

2 Դուն զրթած ես. երբոր մենք
 Սուրբ ճամբէդ կը մոլորինք,
 Դուն դարձուր մեզ,
 եւ ուղղէ մեզ,
 Որ ետեւէդ քալենք:
 Մեր Թագաւորն քեզ կ'անուանենք,
 Մեր սրբտերն կը նըւիրենք.
 Միշտ պահէ մեզ,
 եւ օրհնէ մեզ,
 Մինչ երկնից մէջ սէրդ գովենք:

3 Տէր, շնորհէ որ, կեանքն անցած,
 Քեզ տեսնենք, աթոռդ նըստած.
 Հոն օրհնենք քեզ,
 եւ պատուենք քեզ,
 Զի ենք քեզմով փրկուած:
 Մեր Թագաւորն քեզ կ'անուանենք,
 Մեր սրբտերն կը նըւիրենք.
 Միշտ պահէ մեզ,
 եւ օրհնէ մեզ,
 Մինչ երկնից մէջ սէրդ գովենք:

Թարգ. I. F. PETTIBONE

361 ՈՎՍԱՆՆԱ

Ի՛նչ սրբ-տա-շարժ եր—գոց ձայ-ներ կ'ար-ձա-զան-զեն Սաղէ-մի դաշ-տէն.
 Ի՛նչ քաղցրանուազ ա—ղա-ղակ-ներ, Որ կը գո-չեն Սիօ—նի բլր—րէն.

Փա-ռա-բա—նու—թիւն եր-գենք, Փա-ռաց ձայ-ներ հըն—չե — ցը—նենք.

Ով-սան-նա, Ով — սան-նա, Ով-սան-նա Գա-ռին Աս-տու-ծոյ.
 Ով-սան-նա, Ով — սան-նա, Ով-սան-նա Գա-ռին Աս-տու-ծոյ.

D. S.

Փա-ռա-բա—նու — թիւն եր-գենք, Փա-ռաց ձայ-ներ հըն — չե — ցը—նենք.

ՂՈՒԿ. Բ. 13, 14

2 Ահա մանկուներ ցնծմամբ կ'երգեն
 Ովսաննա Գրիստոս Արքային.
 Փրկչին գալուստն կը հռչակեն,
 Եւ փրկութիւն մեղաւորին:
 Փառարանութիւն երգենք, — — —

3 Մեսիա անունն ցնծում տրւաւ
 Ամէն Հրէի, հեթանոսի.
 Չի իր արեամբ մեղքը վերցաւ,
 Ուստի երգենք սէրն Յիսուսի,
 Փառարանութիւն երգենք, — — —

362 ԱՆՁՆԱՆՈՒԻՐՈՒԹԻՒՆ

Տէր Յիսուսին ի՛նչ նըւիրեմ, Որ զինքն ինձի տըւաւ.

Իմ սէրըս ի՛նչպէս ցուցընեմ, Որ ինքն իմ տեղս մեռաւ.

ՍԱՂ. ԶԺԶ. 12-14

- 1 Տէր Յիսուսին ի՛նչ նըւիրեմ,
Որ զինքն ինձի տըւաւ.
Իմ սէրըս ի՛նչպէս ցուցընեմ,
Որ ինքն իմ տեղս մեռաւ,
- 2 Սէրս Յիսուսին կը նըւիրեմ
Մանկութենէս ի վեր.
Նըւաստ ընծաս, ես լաւ գիտեմ,
Բընաւ ինք չանարգեր:
- 3 Հոգի՛ Տէր Յիսուսին կու տամ.
Կարող է փրկելու
Եւ պահելու, մինչ ես երթամ
Երեսը տեսնելու:

- 4 Իմ հոգիս տամ Տէր Յիսուսին,
Բոլոր իմ խորհուրդներս,
Անոր ճշմարտութեան խօսքին.
Նըւիրելով ժամերս:
- 5 Իմ խոսքս տամ Յիսուսին,
Իրեն հետեւելով.
Ո՛հ թէ բոլոր օրերս լեցուին
Սուրբ, օգտակար գործով:
- 6 Իմ ընտանիքս նըւիրեմ
Քեզ, Տէր Յիսուս, շատ չէ.
Սակայն ինչ որ ունիմ եւ եմ՝
Ընդունելով օրհնէ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

363 ԵՐԲ ԻՐ ԳԱՆՁԸ

Երբ իր գանձը, երբ իր գանձը ժող — վէ մեր Փրր — կի — ջը, Իր բո —

լոր սի — բե — լի — նե — րը, Ի — բեն սեպ — հա — կան, Պատ — ու — ա — կան քա — բե — րու պէս, Առ —

տուան աստ — դե — րուն պէս Փայ — լե — լով՝ ա — նոր թա — գը Պի — տի զար — դա — բեն,

ՄԱՂ. Գ. 17

1 Երբ իր գանձը, երբ իր գանձը
 ժողվէ մեր Փրրկիջը,
 Իր բոլոր սիրելիները,
 Իրեն սեպհական,
 Պատուական քարերու պէս,
 Առտուան աստղերուն պէս
 Փայլելով՝ անոր թագը
 Պիտի զարդարեն:

2 Արդարները, արդարները
 Իր արքայութեան մէջ
 ժողվելով՝ իր աթոռին վրայ
 Պիտի նստեցնէ,
 Պատուական քարերու պէս,
 Առտուան աստղերուն պէս
 Փայլելով՝ անոր թագը
 Պիտի զարդարեն:

3 Մանուկները, մանուկները,
 Որ զինքը սիրած են,
 Պիտ' ըլլան իր գոհարները,
 Իրեն սեպհական:
 Պատուական քարերու պէս,
 Առտուան աստղերուն պէս
 Փայլելով՝ անոր թագը
 Պիտի զարդարեն:

364 ՍՈՒՐԲ ՏՂԱՅՔ



Մուժ գետէն անդին կան Շատ տըղայք փոքրիկ, Որ մեղքէ ա—զատ են Հոն միշտ երջանիկ:



Ամառուան ծաղիկներէն Գեր ի վերոյ գեղով՝ կը ցնծան ու միշտ կ'երգեն Նոր ըսկըսուած փառքով:



ԴՈՒԿ. ԺԸ. 16

1 Մուժ գետէն անդին կան
Շատ տըղայք փոքրիկ,
Որ մեղքէ ազատ են
Հոն միշտ երջանիկ:
Ամառուան ծաղիկներէն
Գեր ի վերոյ գեղով՝
Կը ցնծան ու միշտ կ'երգեն
Նոր ըսկըսուած փառքով:

3 Զի անոնց ամէնը
Ինքը հոն ժողվեց.
Մոլորած ատենը
Ինք զանոնք փնտռեց:
Ոչ ոսկի եւ ոչ գոհարք
Կընար զանոնք փրկել.
Իր անգին արիւնն փրկանք
Տըլաւ Էմմանուէլ:

2 Հոս անոնց աչքերը
Դառն կը թափէին
Արտասուք. իսկ վերը՝
Հիմա կը զմայլին:
Հիմա քաջավարժ մատերն
Քնարները կը զարնեն,
Եւ անոնց անոյշ երգերն
Փրկիչը կը զովեն:

4 Այն տըղոց բաժինը
Ինձ ալ տրուեցաւ.
Կը գովեմ Փրկիչըս
Որ իմ տեղս մեռաւ:
Ես անոր արեամբ փրկուած
Պիտի հոս խաչս տանիմ,
Ետքն ելլեմ ու հրեշտակաց
Դասուն հետ խառնըլիմ:

365 ՏՂԱՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ԳՈՐԾ ԵՐԿՆԻՑ ՄԷՋ

Երկ-նից մէջ պի-տի գործ ու-նե-նան սը-ղա-ք-ներ Ը-նե-լու, մե-կը Թոյլ չը մը — նար:

Սիր-առ սէր կ'ունենայ, միտքը շատ խորհուրդներ, Ու ձե-ռաց ըզբաղմունք կայ յար-մար:

Պի-տի գործ ու-նե-նան, Պի-տի գործ ու-նե-նան, Տը-ղա-ք-ներ պի-տի գործ ու-նե — նան:

Այն փայլուն երկրին մէջ, Ուր որ լոյս կայ անշէջ, Տը-ղա-ք-ներ պի-տի գործ ու-նե — նան:

Ա. ԿՈՐ. Բ. 9

2 Աստուծոյ իմաստուն գործերուն վրայով
 Պիտի հոն նոր բաներ միշտ ստրվին,
 Եւ երկրիս բարիներն հոն առաջ երթալով՝
 Ուսուցիչ կ'ըլլան նոր հասնողին:
 Պիտի գործ ունենան,
 Պիտի գործ ունենան,
 Տըղաքներ պիտի գործ ունենան.
 Այն փայլուն երկրին մէջ,
 Ուր որ լոյս կայ անշէջ,
 Տըղաքներ պիտի գործ ունենան:

3 Եւ ինչպէս որ մեր Հայրը իր սուրբ հրեշտակներն
 Կը դրկէ իր որդւոց օգնելու,
 Կարելի է մեզի ալ դրկէ տղաքներն՝
 Իր սիրոյն պատգամներն բերելու:
 Պիտի գործ ունենան,
 Պիտի գործ ունենան,
 Տըղաքներ պիտի գործ ունենան.
 Այն փայլուն երկրին մէջ,
 Ուր որ լոյս կայ անշէջ,
 Տըղաքներ պիտի գործ ունենան:

Թարգ. ELIAS RIGGS

366 ԱՂՕԹՔ ԱՌԱԻՏՕՒԱՆ

1. Փառք քեզ, Հայր իմ, որ ինձ տը-ւիր Գի — շեր-ուան մէջ հան-գիստ ըն-տիր.
 2. Հայր իմ, փառք քեզ, որ դուն ու-նիս Ան-հուն սէր եւ խը-նամք առ իս.

Տը — լիր նա-եւ ա-րեւդ պայ-ծառ Որ կը ծա-գի ին — ծի համար,
 եւ գե — դե-ցիկ բ-րիր զաշ-խարհ Ինձ նը-մա-նող տը-ղոց համար,

ՍԱՂ. Գ. 5

3 Օգնէ ինձ որ ես կատարեմ,
 Հայր իմ, առ քեզ իմ պարտքս ամէն.
 Ըլլամ ազնիւ եւ բարեսիրտ
 Ուրիշներուն չըլլամ ես բիրտ:

4 Ինչ որ ընեմ, գործեմ, խաղամ,
 Օգնէ ինձ որ բարի ըլլամ.
 Որչափ մեծնամ, ըլլամ սիրուն,
 Հայր իմ, քեզի եւ ամենուն:

367 ՄԵՐ ՕՐԵՐԸ ԿԱՐՃ ԵՆ

Տէ — րո — ջը սէրն ան-հուն Իր — մէ վախ-ցող — նե — թուն

Կը նը-մա-նի մօր մը սի-րոյն Իր մէկ հա-տիկ որդ-ւոյն:

ԵՍ. Խ. 6-8

2 Ի՛նչ կարճ են մեր օրեր՝
 Նըման խոտի ծաղկին.
 Երբ կը փրչեն սաստիկ հովեր,
 Շուտով կը թառամին:

3 Ողորմութիւնքդ մեծ են,
 Բընաւ վախճան չունին.
 Եւ սերունդէ սերունդ՝ ամէն
 Խոստմունքդ կը կատարու ին:

368 ԿԵՆԱՅՍ ՌԻՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ԱՊԱԻԷՆԸ

Ով Տէր, դուն ես մեզ ա—պա—ւէն, Յոյս եւ աս—պար ա—մէն ա—տեն,

Եր-կիրս, աշխարհի դեռ չըս-տեղ-ծուած՝ Յա—ւի—տե—նից դուն ես Աստ-ուած:

ՍԱՂ. Գ.

2 Դուն մարդն փոշի կը դարձունես,
«Մարդոց որդիք, դարձէք,» կ'ըսես.
Քանզի առջիդ հազար տարին
Նրման է երէկուան օրին:

4 Մարդիկ քու ոյժըդ չեն նանչնար,
Ով Տէր, քեզմէ ալ չեն վախնար.
Մեր օրերուն թիւն սորվեցուր,
Ու երկնային հանճար մեզ տուր:

3 Զանոնք բոլոր անյայտ կ'ընես,
Կ'ըլլան շուտով երազի պէս.
Առտուն աղուոր ծաղիկ կու տան,
Բայց իրիկունը կը չորնան:

5 Ծառաներուդ թող երեւնայ
Քու գործդ, եւ փառքդ յայտնի ըլլայ.
Տէր, թող քու լոյսդ մեզի ծագէ,
Դուն մեր ձեռաց գործերն օրհնէ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

369 «ՀՈՍ ՄՆԱՅՈՒՆ ՔԱՂԱՔ ՉՈՒՆԻՆՔ»

ԵՐՐ. ԺԳ. 14

1 Այս աշխարհիս ունայնու թիւն
Խաբեց, ո՛հ, ի՛նչ մեծ բազմութիւն.
Զըլլայ մենք ալ անով խաբուինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք:

3 Ամէն ինչ որ շահինք հոս մենք,
Անով մարդոց բարիք ընենք.
Դանձ դիզելու թող չըզբաղինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք:

2 Ազահութեան չար ծրնունդներ՝
Ատելութիւն, նախանձ ու հեռ,
Մէկդի ծրգենք, հեռու փախչինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք:

4 Օ՛ն, ցնծումով դէպ ի երկինք
Քալենք, ան է մեր հայրենիք,
Թէ որ հաւատք ու սէր ունինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք:

5 Բարի, խոհեմ ու գործունեայ
Կեանքեր վարենք, քանի լոյս կայ.
Երբ մահը գայ, հասնինք երկինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք:

370 ԵՐԿՆԻՑ ՀԱՄԱՐ ՓԱՓԱՔ

Ի՞նչ է կեանքը. լոկ շո՛ղի մը Որ շու՛ — տով ան-յայտ կ'ըլ՛ — լայ,
 Կամ պըլ-պլած տը-կար պատրոյգ մը, Սիրտս ին՛—չո՞ւ ա—նոր ցան — կայ:

Բաց թե-ւերդ, հո-գիս, թը — ուր, եր-ջա — նիկ եր — կիրն հա — սիր:

ՅԱԿ. Գ. 15

2 Տես, այն փառքը մեծափայլ է,
 Չես կրնար նրկարագրել.
 Հոն Յիսուս Փրկիչդ նստած է,
 Սուրբերուն Արքայն եւ Տէր,
 Բաց, և այլն:

3 Մեծ փառքով իր բոլորտիքը
 Երջանիկ հոգիք կ'երգեն.
 Ցնծումով բոլոր երկինքը
 Անդադար կը լեցընեն:
 Բաց, և այլն:

371 ՊԱՆԴՈՒԽՏԻՆ ԵՐԳԸ

— Քա-նի մը տա-րի-էն Մէկ օր մը պի-տի գայ, Երբ մահն ու գե-րեզ-մա-նըն ալ
 4 ա-րիւ-նո-վրդ զիս լը-ւա,

Վերջ

D. S.

5 Պի-տի հասնին մեր վրայ, Այն մեծ օրուան համար, Ով Տէր, զիս պատրաստէ, Քու
 7 ու մեղ-քե-րէս մար-րէ:

372 ՄԵՐ ԿԱՐՃ ԿԵԱՆՔԸ ԻՆՉՊԷՍ ԳՈՐԾԱԾԵՆՔ

Կախուած է կեանքս բա-բակ թե-լով, Յան-կարծ կը կըտ-րը-ւի շուն-չով. Ո՛հ,

Ի՞նչպէս չը խոր-հիմ: Գու-ցէ վայրկեան մը զիս տանի
Եր-կինք եւ կամ, է կարելի, Ան-յոյս դը-ժոխք ծրգ-ուիմ:

ՍԱԳ. ԼԹ. 4, 5, 13

2 Տէր, դիր առջիս երկնից յուսով
Այն օրն որ պիտի գաս ամպով,
Դատել բոլոր մարդիկ,
Հոն ես ներկայ ըլլամ պիտի,
Վրճիռս ալ անփոփոխ տրուի,
Թշուառ կամ երջանիկ:

4 Իմ ջանքըս թող միշտ այս ըլլայ
Եւ այս խորհուրդն առջեւս ներկայ,
Կոչումըս հաստատել:
Քու կամքդ ընել ինձի շնորհէ,
Եւ հայրական խրատիդ՝ օգնէ
Մինչ վերջը համբերել:

3 Ով Հայր, հոգիս դուն նորոգէ,
Անվերջ կենաց խորհուրդն ազդէ
Իմ անբզգայ սրտիս:
Անոր արժէքն ինձ ըզգացուր,
Եւ զիս փրկէ մահէն տրիտուր,
Անհուն սիրովն Փրկչիս:

5 Յայնժամ, Տէր, անարժան հոգիս
Ուրախութեանդ մէջ ընդունիս.
Եւ թող թագաւորեմ
Հոն՝ ուր հաւատքը տեսութիւն
Կ'ըլլայ, եւ յոյսն՝ երջանկութիւն.
Տեսնեմ քեզ եւ սիրեմ:

371 ՊԱՆԴՈՒԽՏԻՆ ԵՐԳԸ

ՅՈՐ. Է. 1-10

2 Դեռ քիչ մը ջանք ալ կայ,
Եւ քիչ մը աշխատանք,
Քանի մը օր ալ վշտալից,
Եւ ալ պիտի չը լանք:
Այն քաղցր օրուան համար,
Ով Տէր, Ե - յը:

3 Քանի մը սուրբ օրեր
Մենք հոս պիտի վայ՛լենք,
Եւ յաւիտենական հանգիստ
Շուտով պիտի մտնենք:
Այն սուրբ օրուան համար,
Ով Տէր, Ե - յը:

4 Այն որ սիրով մեռաւ
Որ մեզ մահէն փրկէ,
Շուտով կրկին պիտի դառնայ
Ու մեզ իր քովն առնէ:
Այն մեծ օրուան համար,
Ով Տէր, Ե - յը:

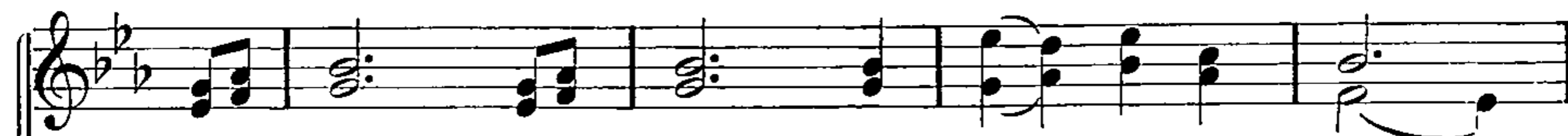
373 ՄԵՐ ՇՕՐԸ ՏՈՒՆԸ



1. Ճամ—բան երկար չէ այս կե—նաց, Յա — ւեր, հո—գեր, կրս—կիծ ու լաց
 2. Հոգ—ւոյն իղ—ծեր, շատ օր չան—ցած, Կրր—նան մեկ—նիլ իս—պառ. ցըն—դած.



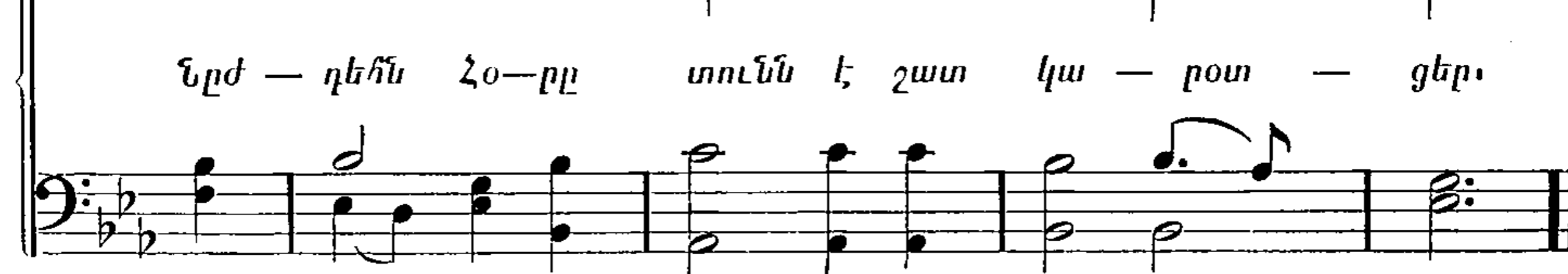
Կ'անցնին, ա—մէն բան կը փոխուի Ան—ամպ երկ—նի, խա — դաղ ծո—վի:
 Երգ, լաց ի—րար են խառ—նը—ւեր. Հոգ չէ, հոգ չէ, շատ չի տե—ւեր.



Հո — սէ, խոր գետ, Փրր—փուրդ վախ չազ — դեր.
 Հո — սէ, հո-սէ, խոր գետ, հո-սէ,



Նրժ — դեհն Հօ—րը տունն է շատ կա — րօտ — ցեր:



ՅՈՎՀ. ԺԴ. 2, 3

3 Տեսանք տրխուր աչքեր փակուած
 Մեզմէ զատուող մեր սիրելեաց,
 Բայց, ա՛հ, վերջին երգն ի՛նչ քաղցր էր,
 «Գտնենք զիրար, շատ չի տեւեր.»
 Հոսէ, խոր գետ, և այլն:

4 Ըստէպ փրշոտ վայրի ճամբայ
 Կոխել, անցնիլ մեզ հարկ կ'ըլլայ.
 Եթէ ունինք հաւատք, յոյս, սէր՝
 Երնէկ մեզի, շատ չի տեւեր:
 Հոսէ, խոր գետ, և այլն:

Թարգ. ՏԻԿԻՆ ՀՈՒՓՍԻՄԻ ՇՄԱԻՈՆԵԱՆ

374 ԼՈՒՍՈՅ ԴՌՆԵՐՆ

— Ան — յայտ է ինձի գալն Տէ — բո—ջը, Ո՛չ կերպն, և ո՛չ աստեանն գի — տեմ,
 է Եւ երբ իր քաղցր ձայնն հրաւի—րէ զիս, Առ—տուն կամ գուցէ մութ գի — շերն,

:S:

Է իսկ գիտեմ թէ պատրաստ ըլլա—լու եմ Որ ցընծ—մամբ յայտ—նըւիլն ող—ջու — նեմ,
 և Ը—սե—լով թէ, «Փրկիչս զիս կանչած է,» Ո՛հ, մրտ—նեմ սուրբ քաղքին պերճ գլու—ներն,

է Յայնժամ թէ՛ աշխարհս կամ թէ՛ յե—րը, Թէ՛ հաս թէ՛ սըր—բոց մէջ լի — նեմ,
 D. S.

Դ Լաւ գի — տեմ որ իր սէրն կը սա — տէ զիս, Իր սի—րովն ալ հանգիստ բընա — կեմ,
 D. S.

ՄԱՐԿ. ԺԳ. 35-37

2 Անյայտ է ի՛նչ կայ իմ առջեւըս,
 Թէ՛ վիշտ կամ թէ՛ անդորրութիւն.
 Այլ գիտեմ թէ ճամբուս աւարտումը
 Կայ պատրաստ երկնային օրհնութիւն:
 Եւ ո՛ր որ ճամբաս կը տանի զիս,
 Թէ՛ լեռն դրժուարին թէ՛ դաշտերն,
 Փրկչիս մեծ սիրովն միշտ քալեմ ես,
 Մեղմ կ'ըլլան ա՛լ ճամբուս տազնապներն,
 Եւ երբ իր քաղցր ձայնն, և այլն:

3 Անյայտ է ի՛նչ գործ կը սպասէ ինձ,
 Ի՛նչ ջանք ապագայ օրերուս.
 Լոկ կ'ուզեմ որ եռանդ պարգեւես ինձ,
 Եւ օգնես ալ տրկար ձեռքերուս:
 Եթէ ընդունայն լըքանիմ ես,
 Եւ ցաւ չարաչար զիս նեղէ,
 Տուր որ համբերեմ՝ մինչեւ որ Տէրս
 Երկինքին մէջ գաղտնիքն բացատրէ:
 Եւ երբ իր քաղցր ձայնն, և այլն:

375 ՄԱՀՈՒԱՆ ՎՐԱՅ ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ

Ունայն աշխարհս ա՛լ կը ձը գեմ, Հի-մա եր-կինք եր-թալ կ'ու-ղեմ. Հոն է ա-

մէն բան լու-սա-ւոր, Սուրբ, պատուական և փա-ռա-ւոր. Ով Տէր Յի-սուս, շուտ եկ. Ամէն:

Ա. ԿՈՐ. ԺԵ. 55-57

2 Իմ սիրելի եղբարք, մի լաք.
Ուրախ եղէք, իմ բարեկամք.
Մեղքէն ազատ եմ, ոչ թշուառ.
Եմ երջանիկ միշտ կատարեալ.
Ով Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն:

4 Ո՛հ, այս ժողով է սրբազան,
Գառն է անոր գրչուխ, իշխան.
Որոնց փափաքն սուրբ, ջերմեռանդ
Երգէ Տէրոջ նոր երգ գրարթ.
Ով Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն:

3 Խաւարն գրնաց, է արշալոյս,
Ո՛հ, սուրբ քաղաք սրբուեց իր լոյս.
Արդարութեան ծագէ արեւ,
Հոգիս տեսաւ դրախտն արդարեւ.
Ով Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն:

5 Կարդամ եւ ես երգ յաղթութեան,
Ըլլամ այն սուրբ հօտին անդամ,
Հուսոյ ըզգեստ հագնիմ փայլուն,
Ընկերանամ երգիչ պարուն.
Ով Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն:

Թարգ. ՄԿՐՏԻԶ Տ. ՔԻՐԻՉՃԵԱՆ

376 ՄԱՀՈՒԱՆ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Հարկ է մեռ-նիլ, պի-տի մեռ-նիմ. Դեռ չը մե-ռած, ով Աստ-ուած իմ,

Խըն-դիրքս քե-զի մա-տու-ցա-նեմ. Դուն ալ լը-սէ, Տէր, կ'ա-ղա-չեմ:

377 ԿԱՐԵՒՈՐ ՀԱՐՅՈՒՄ ՄԸ

Աշխարհ եկայ, կ'ապրիմ. Օրերս, տարիքս, կ'անցնին. Մըտայ հոս յոյսերով,

Խորհիմ, գործեմ, խօսիմ. Բայց ետքը ո՛ւր, Բայց ետքը ո՛ւր:

ԹՈՒՈՅ ԻԳ. 10

- | | |
|---|---|
| <p>1 Աշխարհ եկայ, կ'ապրիմ,
Օրերս, տարիքս կ'անցնին.
Մըտայ հոս յոյսերով,
Խորհիմ, գործեմ, խօսիմ.
Բայց ետքը ո՛ւր:</p> | <p>4 Կ'ելլեմ ես այն ատեն
Ողորմութեան կեանքէն.
Յոյս, փրկութիւն մէկէն
Կ'անցնին մահուան զալէն.
Իսկ ետքը ո՛ւր:</p> |
| <p>2 Համիմ յաջողութեան,
Բարեաց եւ օրհնութեան,
Առատ զբարձրութեան,
Գրեթէ դրախտի նրման.
Բայց ետքը ո՛ւր:</p> | <p>5 Ահեղ փողին ճայնէն
Ատեանն պիտի ելլեմ,
Եւ մեծ Դատաւորէն
Վըճիուս պիտի լըսեմ.
Բայց ետքը ո՛ւր:</p> |
| <p>3 Թէ շատ օրեր վայլեմ,
Առողջ կեանք ալ վարեմ,
Բայց վերջապէս կարճ է,
Ցաւեր պիտի գտնեմ.
Եւ ետքը ո՛ւր:</p> | <p>6 Ա՛հ, ո՛ւր անկէ ետեւ,
Մեզ ո՛վ կրնայ պատմել.
Մէկը երկինք կ'ելլէ,
Իսկ միւսն զրժոխք կ'իջնէ.
Ես յայնժամ ո՛ւր:</p> |

376 ՄԱՀՈՒԱՆ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

ԵՐՐ. Թ. 27

- | | |
|---|--|
| <p>1 Հարկ է մեռնիլ, պիտի մեռնիմ.
Դեռ չը մեռած, ով Աստուած իմ,
Խնդիրքս քեզի մատուցանեմ.
Դուն ալ լըսէ, Տէր, կ'աղաչեմ:</p> | <p>3 Մահուան ժամուս իմ քովս կեցիր,
Հրգօր բազուկդ գլխուս տակ դիր.
Վերջին ցաւերըս թեթեւցուր,
Հանգիստ, խաղաղ ինձ մահ մը տուր:</p> |
| <p>2 Ինձի հաւատք, յոյս եւ սուրբ սէր
Դուն պարգեւէ, խնդրեմ, ով Տէր,
Որ ուզածիդ պէս միշտ վարուիմ
Եւ երջանիկ մահուամբ մեռնիմ:</p> | <p>4 Հաւատքս, ով Տէր, միշտ կենդանի
Պահէ մինչեւ որ շունչս հատնի.
Եւ իմ հոգիս ան տեղը գայ
Ուր հաւատքի ա՛լ պէտք չըկայ:</p> |

378 ՄԵՌՆՈՂԻՆ ԵՐԳԸ

Վեր — ջին ա-րեւս վար կ'ար-տո-րայ, Մօտ է ինձ ի — ըի — կուն.
 Իմ աս-պա-րէզս կը վեր-ջա-նայ, Հե — ուռ չէ Հօ-րրս տուն,

Խում-բեր հրեշ-տա-կաց Թող բո — լոր — տիքս կայ — նին,

Փայ — լուն թե-ւե--րո-վը Թող զիս տա-նին Ան — մա-հու-թեա-նրս տուն,

Փայ-լուն թե-ւե--րո-վը Թող զիս տա-նին Ան-մա-հու-թեա-նրս տուն,

Բ ՏԻՄ . Դ . 6

2 Շուտով սրբոց հրճուանքն ու երգն
 Անշուշտ պիտի լրսեմ.
 Արդէն Յորդանանու եզերքն
 Ոտքովրս կը կոխեմ:
 Խումբեր հրեշտակաց, Ե — յը:

3 Ո՛հ, մօտեցայ իմ Հօրրս տան
 Եւ ցնծութեամբ կ'երգեմ.
 Պայծառ խումբեր ահա կու գան,
 Թեւոց ծայնն կը լրսեմ:
 Խումբեր հրեշտակաց, Ե — յը:

4 Իմ Յիսուսիս յանձնեմ իմ սիրտս,
 Որ ինձ կու տայ պրսակ.
 Ինք իր արեամբ սրբեց մեղքերս,
 Կու տայ ինձ յաղթանակ:
 Խումբեր հրեշտակաց, Ե — յը:

Թ. Մ. Դ. ELIAS RIGGS

379 ԳԵՏԻՆ ԵԶԵՐՔԸ

Արդ-եօք այն զե-տին ե-զեր-քը Մե՞ր ու-րերն պի-տի կո — խեն,

Ուր սուր-բերն ու հրեշ-տակ-նե-րը Յրն-ծու-թեամբ միշտ կը քա — լեն:

Ա — յո, մենք ալ ժո-ղո-վինք հոն Բո-լոր հրրեշտակաց ու սրբ-բոց հետ,

Այն յըս-տակ զե-տին ե — զեր-քը, Որ վերն ա-թո-ռէն կ'ել — լէ:

ՅԱՅՏ. ԻՐ. 1

2 Այն յստակ զետին եզերքը
Երբ ուրախութեամբ կոխենք,
Մենք ալ հոն երկնից երգերը
Անդադար պիտի երգենք:
Այո, մենք ալ, և այլ:

4 Այն հանդարտ զետին եզերքը
Քաղցրութեամբ կ'առաջնորդէ
Իր հօտին բարի Հովիւր,
Եւ զանոնք հոն կ'արածէ:
Այո, մենք ալ, և այլ:

3 Այն պայծառ զետին եզերքը
Երբոր աչքերնիս տեսնէ,
Յայնժամ Աստուծոյ Քառնուկը
Արցունքնիս պիտի սրբէ:
Այո, մենք ալ, և այլ:

5 Այն կենաց զետին եզերքը
Վերջն է մեր պանդխտութեան.
Հոն լեցուի պիտի մեր սիրտը
Քաղցրութեամբ խաղաղութեան:
Այո, մենք ալ, և այլ:

380 ՄԱՀՈՒԱՆ ԳԵՏԸ

Կը սպա-սեմ գե-տին ե--գեր-քը, Սիրտս անց-նիլ շատ կը բաղ-ծայ,

եւ կը զգամ սրբ-բոց բաղցր եր-գը Որ հե-ռուէն ա-կանջս կու գայ:

Կը տես-նեմ նոր ար-շա - լոյ - սը, Երկ-նա-յին լե-րանց ծայ-րերն,

Ուր չա-րերն տան-ջել կա՞-րող չեն, Կը հանգ-չին ա՛լ յոգ-նած-ներն:

ՓԻԼ. Ա. 21, 23

2 Արտասուլաց ճորին այն կողմը՝
 Սուրբ դաշտից վրայ շողշողուն
 Կատարեալ երջանկութիւն կայ
 Անվախճան դարեր փայլուն:
 Ո՛հ, կ'ուզեմ ըլլալ երկնից մէջ՝
 Հրեշտակաց անշարժ տուներն,
 Ուր չարերն տանջել կարող չեն,
 Կը հանգչին ա՛լ յոգնածներն:

3 Նաւ պատրաստ է մութ գետին վրայ
 Միւս եզերքն զիս տանելու,
 Որ անցնի նեղուած հոգիս հոն՝
 Ուր չըկայ բան նեղելու:
 Ո՛հ, ցնծմամբ կ'երթամ հանգիստը,
 Ուր Յիսուս կայ եւ սուրբերն.
 Հոն չարերն տանջել կարող չեն,
 Կը հանգչին ա՛լ յոգնածներն:

Թարգ. ԿԱՐԱՊԵՏ ԳԱՐԻԷԼԵԱՆ

381 ՀՈՆ ՑԱԻ ԶԿԱՅ

Սիրե — լի — ներս, ե — կէք, երբ մեռ — նե — լու մօտ եմ,
 և Հոն ցաւ կամ վիշտ չը կայ, Հոն ցաւ կամ վիշտ չը կայ,

Ե երկ — նից վրա — յով ինձ եր — գե — ցէք. եր — գով թող վեր ել — լեմ.
 Ե եր — կին — քը վեր, ա — մէնն է սէր, Ա՛լ ցաւ կամ վիշտ չը կայ:

ՅԱՅՏ. ԻԱ. 4

1 Սիրելիներս, եկէք,
 երբ մեռնելու մօտ եմ,
 երկնից վրայով ինձ երգեցէք,
 երգով թող վեր ելլեմ:
 Հոն ցաւ, և այլն:

4 Թող Սիօնի երգերն
 Հրսեմ երբոր մեկնիմ.
 Գտնեմ երգի քաղցր բարեւներն
 երբոր երկինք հասնիմ:
 Հոն ցաւ, և այլն:

2 երբ ճակատէս կաթին
 Մահուան ցուրտ ծանր քրտինք,
 Թող ցնծութեան երգեր լրսուին,
 Հոս ըսկրսի երկինք:
 Հոն ցաւ, և այլն:

5 Ա՛լ չըտեսնող աչքերս
 Սիրով դուք գոցեցէք,
 Եւ պաղ ու անարիւն ձեռքերս
 Կուրծքիս վրայ ծալեցէք:
 Հոն ցաւ, և այլն:

3 Վախճանըս հասնելուն՝
 երեսըս դիտեցէք,
 Որ վրաս երկնից խաղաղութիւն,
 Փառաց նըշոյլ տեսնէք:
 Հոն ցաւ, և այլն:

6 Շուրջ անկենդան մարմնոյս
 Սիրելիներս գալով—
 Թող հոն տիրէ վախի տեղ յոյս—
 երգեն երկնից վրայով:
 Հոն ցաւ, և այլն:

Թարգ. ELIAS RIGGS

382 ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆ ՄԱՀԷՆ ՎԱԽՆԱԼՈՒ ԶԷ

Ո՛րչափ վախկոտ ու վատ կ'ըլլանք, Երբոր մահուան կը մօտե-նանք.

Զէ՞ որ խայ-թո-ցը դառն մահուան Փրշրեց Յիսուս խա-չին վը-րան.

ԵՐԻ. Բ. 14, 15

2 Զէ՞ որ մահն է միակ միջոց՝
Որով ազատ կ'ըլլանք ցաւոց
Եւ այս խաւար ու խոր ծորէն,
Ուր միշտ կու լանք մեր ծնած օրէն.

4 Զէ՞ որ միայն մահով պիտի
Ապաշխարողն հաւասարի
Սուրբ հրեշտակաց՝ անմահութեամբ,
Երջանկութեամբ եւ զօրութեամբ.

3 Զէ՞ որ մահն է միջոց միակ՝
Որով կրնանք ըլլալ գիտակ
Ան սուրբ, խորին խորհուրդներուն,
Որ հոս ծածուկ են ամէնուն.

5 Տէր, այս երկիւղն դուն փարատէ,
Զի այս մեզի մեծ արատ է.
Օրհնէ մեզ որ միշտ քաջ ըլլանք,
Եւ մահը թող սեպուի մեզ կեանք.

Գ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՇՄԱԻՌԵԱՆ

383 ՄԱՀ ԾԵՐՈՒՆԻ ՊԱՇՏՕՆԷԻ

ՄԱՂ. ՃԺԶ. 15

1 Ով Աստուծոյ ծառայ բարի,
Հանգչէ գործքէդ շատ սիրելի.
Եղար աշխատաւոր քաջ, ժիր.
Տէրոջդ ուրախութիւնն մըտիր.

3 Անցան բոլոր ցաւերն մահուան
Եւ աշխատանք, վիշտ տրտմութեան.
Ա՛լ վերջացաւ կենաց խիստ գործ,
Խաղաղութիւն ունի անփորձ.

2 Կէս գիշերուան մէջ ծայն մ'եկաւ.
Ցատկեց, ելաւ, ականջ դրրաւ.
Նետ մահացու զինք խոր խոցեց,
Ինկաւ, բայց վախ չըզգաց իր մէջ.

4 Ով Քրիստոսի ծառայ բարի,
Նոր գործդ է փառք տալ միշտ յերկնի.
Դարուց ի դարըս յաւիտեան
Հանգիր Տէրոջդ յուրախութեան.

Թարգ. ՄԿՐՏԻԶ Տ. ՔԻՐԷԶՅԵԱՆ

385 Ո՞Վ ԱՒԻՏԻ ԻՆՁ ՀԱՆԴԻՊԻ

Ո՞Վ աի—տի ինձ հան—դի — աի Երբ—որ աշ—խարհէս ելլեմ.

Ո՞Վ զիս վեր աի—տի տա—նի, Որ սուրբերն տես—նեմ: Պիտի հան—դի—աին ինձ

Փա—ռա—ւոր հրեշ—տակ—ներ. Վեր աի—տի տա—նին զիս, Որ սուրբերն տեսնեմ:

Ղ.ՈՒԿ. ԺԶ. 22

2 Երբ Փրկիչս զիս կանչէ
Եւ տրիտւր երկրէս ելլեմ,
Ո՞Վ աիտի առաջնորդէ
Որ դրրախտ մտնեմ:
Պիտ' առաջնորդեն ինձ
Փառաւոր հրեշտակներ,
Վեր աիտի տանին զիս
Որ դրրախտ մտնեմ:

3 Բարեկամներէս հեռի,
Հոն ես զո՞Վ աիտի սիրեմ.
Ո՞Վ սիրէ զիս, ո՞Վ տանի
Որ Փրկիչս տեսնեմ:
Հոն աիտի սիրեն զիս
Հրեշտակներ եւ սուրբեր,
Եւ աիտի տանին զիս
Որ Փրկիչս տեսնեմ:

384 ԳԵՐԵԶՄԱՆ

ԾՆՆ. Գ. 19

1 Բաց հիմա ծոցդ, ով գերեզման,
Նորէն եղիր մեր գանձարան.
Հոս տեղ մը տուր այս մարմինին,
Որ մուճն ննջէ մէջ փոշիին:

3 Աստուածորդին ալ հոս ննջեց,
Եւ ինք ալ գերեզմանն օրհնեց.
Հանգչէ հոս դուն, ննջեալ մարմին,
Մինչեւ ծագի առտուն Փրկչին:

2 Ո՛չ ցաւ, ո՛չ վիշտ ու ո՛չ վախն ալ
Քու սահմաններդ կրնան մտնալ.
Ի Տէր ննջողն չզգար վայեր,
Զայն կը հսկեն սուրբ հրեշտակներ:

4 Ով առաւօտ Փրկչին, ծագէ.
Երկիր, անոր խօսքին լրսէ.
Քեզ պահ տրրուած այս գանձն հանէ,
Որ իր Տէրոջն առջեւ ելլէ:

386 ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ ԲԱՐԵԿԱՄԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ՎՐԱՅ

Ինչո՞ւ վազեն մեր արցունքներն, եւ վիշտ մեր վրայ տի — րէ,

Երբ իր իմաստութեամբը Տէրն Ի — րե — նը ետ կան — չէ,

Զէ՞ որ հաւատացեալներուն Օ — գուտ է մահն ան — գամ.

Կեանք անվախճան եւ փառք կ'առնուն, Պը — սակ ալ ան — թա — ռամ.

ՅԱՅՏ. Է. 14-17

1 Ինչո՞ւ վազեն մեր արցունքներն
 եւ վիշտ մեր | վրայ տի | րէ, ||
 Երբ իր իմաստութեամբը Տէրն
 Ի | րենը | ետ կան | չէ: ||
 Զէ՞ որ հաւատացեալներուն
 Օգուտ է | մահն ան | գամ: ||
 Կեանք անվախճան եւ փառք կ'առնուն,
 Պը | սակ ալ | անթա | ռամ: ||

2 Իրենց գործն հոս աւարտեցին,
 Մեղքէ ա | զատ ե | ղան, ||
 Ա՛լ ցաւ կամ աշխատանք չունին,
 Երկ | նից հան | գիստն մը | տան: ||
 Աստուած իրենն կանչեց իրեն,
 Վիշտ չը տի | րէ մեր | վրայ: ||
 Այլ մեր սրտերն թող միշտ ըսեն,
 «Քու | կամքըդ, | Հայր, ըլ | լայ:» ||

Թ. Պ. Է. ELIAS RIGGS

387 ՎԵՐՋԱՊԷՍ

Վեր—ջա—պէս գործդ ա—ւարտած, Տուն հա—սար ցա —ւէ դադ—րած.

Մուժ գե—տէն ան — ցար, ու վերն՝ Քեզ ողջ—եկ տուին հրեշ—տակ—ներն.

rit.
Ո՛հ, շնորհաց խորք, ի՛նչ ա—նուշ՝ Լու—սա—պանծ եր — կիրն թըռ—չիւ,

Բաց դըռ—նէն ներս ա — պա—հով՝ Յի—սու—սի մօ — տիկ հանգ—չիւ.

ՅԱՅՏ. ԺԴ. 13

1 Վերջապէս գործդ աւարտած,
Տուն հասար ցաւէ դադրած.
Մուժ գետէն անցար, ու վերն
Քեզ ողջեկ տուին հրեշտակներն.
Ո՛հ, շնորհաց, և այլն:

2 Մուժ ալիք մինչ ուժգնակի
Բախէին քու նաւակի,
Երգեցիր զըլարթարար,
«Դուռը բաց է ինձ համար:»
Ո՛հ, շնորհաց, և այլն:

3 Օր մը կարճ՝ ցնծման յերկրի
Մեղսալից պանդուխտն բերկրի.
Վերջն սիրոյ թռիչքով թըռար,
Երկնային քու բնագաւառ:
Ո՛հ, շնորհաց, և այլն:

4 Երբ թրթռան վերջին շեշտեր,
Վերջ գտնեն գործք եւ վիշտեր.
Ո՛հ, ցնծմամբ պիտի կրկին
Մենք զիրար գտնենք յերկին.
Ո՛հ, շնորհաց, և այլն:

Թարգ. Ա. Ե. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

388 ՎԵՐՋԻՆ ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆԸ

Ա ԿՈՐ. ԺԳ. 12

Շո-ղայ ասողն ի-րիկ-ու ան. Ծո-վէն մի ճայն վը - սեմ Ջիս կը կան-չէ, բայց սուգ ալ-

եաց չը-լայ Երբ ես նա-ւակ մըտ-նեմ. . . Հան-դարտ ու-կիան, լի մա-կըն-թա-ցու-թեամբ,

Առ-նէ դիս կուրծ-քին վրայ, . . . Եւ է-ու-թիւնս, որ ան-հու-նէն ե - լաւ,

Թող հան դառ - նայ, ճայնն աղ-դա-րար վեր-ջին, Այ-նու-հե-տև խա - լա՛րս

նայ, ճայնն . . . աղ-դա-րար վեր-ջին,

Թող հը - ըս - ժեշտք իմ ա-կան - ջիս խո--սին Ջը - լար - թա - բար.

Ձի, թէ—եւ այս կեան — քիտ սահ—ման—նե — ըն ծովն զիս հե — ուի տա — նի, . .

f
Մէ—զէն ան—գին ե—րեսն Ա—ռաջ—նոր—գիտ ճընծ—մամբ տես—նեմ պի — տիս Ա — մէն:

Թարգ. C. C. TRACY

389 ԳԵՐԵՋՄԱՆ

Տուն հա—նե—լի, տա—պան սրբոց Բո—լոր ի Տէր նրն—ջե—ցե—լոց, Ձի հոն չարեր ա՛լ

չեն տար վիշտ, եւ հոն յոգնածն կ'ընէ հանգիստ, եւ հոն յոգնածն կ'ը—նէ հանգիստ:

Բ ԿՈՐ. Ե. 1, 2, 6-8

2 Երիցս օրհնեալ որ շուտ մրտան
ժառանգութիւնն անմահական.
Ա՛լ չեն յոգնիր, չիք տրտմութիւն,
Պայծառ փայլին ի փառս անհուն:

3 Արդ, մեր արցունք թող ա՛լ ցամբի,
Եւ հառաչանք հեզիկ լրտուի.
Ուրախ սրտով արթուն սպասենք,
Որ երբ կոչուինք, նոր երգ երգենք:

390 ՈԶ, ՈԶ, ԱՍ ԶԷ ՄԵՌՆԻԼԸ

Ո՛հ, ո՛հ, աս չէ մեռ-նի-լը. Եր-թալ մեր Աստուծոյն, Թո-ղուլ աս մութ աշ-

խարհ-քը, Մըտ — նել Տէ-րո-ջը փառ-քը, Մեր հան-գրս-տեա-նը տունն.

ՓԻԼ. Գ. 20, 21

1 Ո՛հ, ո՛հ, աս չէ մեռնիլը.
Երթալ մեր Աստուծոյն,
Թողուլ աս մութ աշխարհքը,
Մտնել Տէրոջը փառքը,
Մեր հանգստեանը տունն.

3 Ո՛հ, ո՛հ, աս չէ մեռնիլը.
Երթալ բարի Հովուին,
Ճաշել անոյշ արօտը,
Եւ հոն պառկիլ ուր հօտը
Անվախ՝ միշտ կը հանգչին.

2 Ո՛հ, ո՛հ, աս չէ մեռնիլը.
Մեր հայրենիքն երթալ,
Կրթել փառաց պրսակը,
Երգել ան յաղթանակը,
Կռուէ ազատ ըլլալ.

4 Ո՛հ, ո՛հ, աս չէ մեռնիլը,
Քեզ գալ, Փրկիչ մարդկան.
Հող կայ սիրոյ աղբիւրը,
Անսպառ կենաց ալ ջուրը,
Հոս՝ կաթիլներ միայն.

Թարգ. ELIAS RIGGS

391 ՎԵՐՁԻՆ ԴԱՏԱՍԱՆ

Վըճ-ուեց Տէրն որ ա—մէն մար-դիկ, Հարուստ, աղբատ, մեծ ու պըզ-տիկ,

Թէ՛ սուրբ ըլ-լան, Թէ՛ ա—նօ—րէն, Մեռնին եր-թան այս աշ — խար-հէն.

392 Դ Ա Տ Ա Ս Տ Ա Ն Ի Ն Օ Ր Ը

Մեր մե-ղաց հա-մար մեռ-նո-ղը Ամ-պե-րով ա-հա կու գայ,
 եւ ան-թիւ սրբ-բոց նոր եր-գը Ա-մէն կողմ կը բարձ-րա-նայ. «Տէրն օրհ-

նեալ է, Տէ-րը կը թա-գա-ւո-րէ, Տէրն օրհնեալ է, Տէ-րը կը թա-գա-ւո-րէ:»

ՄԱՏԹ. ԺԶ. 27

2 Այն ատեն երկինք, երկիրը,
 Լեռ եւ ծով պիտի փախչին.
 եւ ահով լեցուին չարերը՝
 երբ լրսեն ձայնն հրեշտակին.
 «Դատաստան կայ
 Ամէնուղ պատրաստ հիմա:»

3 Բայց ի՞նչպէս հաւ'տացեալները
 Հոն պիտի ուրախանան,
 Աշխարհիս մերժած սուրբերը
 երբ երգեն միաբերան,
 «Տէրն օրհնեալ է,
 Մեզ իրեն կը հրաւիրէ:»

391 Վ Ե Ր Զ Ի Ն Դ Ա Տ Ա Ս Տ Ա Ն

ՄԱՏԹ. ԻԵ. 31-46

1 Վըճուեց Տէրն որ ամէն մարդիկ,
 Հարուստ, աղքատ, մեծ ու պրզտիկ,
 Թէ՛ սուրբ ըլլան, թէ՛ անօրէն,
 Մեռնին երթան այս աշխարհէն:

2 Ետքն ալ երթան ի դատաստան,
 Իրենց գործոց հաշիւը տան.
 Զի գայ պիտի դատող արդար՝
 Դատել մարդիկ, բարի եւ չար:

3 Բարին եւ չարն պիտի զատէ,
 Աջ ու ձախ կողմ պիտի դատէ.
 Ամէն մարդու գործքին հաւ'սար
 Պիտի տայ վարձ, պատիժ յարմար:

4 Քեզ կ'աղաչեմ հիմակուրնէ,
 Յիսուս, նոյն օրն զիս ընդունէ.
 Աջ կողմը հոն զիս կայնեցուր,
 Ընտրեալներուդ դասն ալ մտցուր:

5 Որ բաղձանքիս ես հասնելով,
 եւ տեսութեամբդ ըզմայլելով՝
 երգ օրհնութեան այն տեղն երգեմ,
 Քեզ յաւիտեան փառաւորեմ:

393 ԴԱՏԱՍՏԱՆԻՆ ՕՐԸ

Ար—դար Դա-տա-ւոր, եր-բոր զաս Վեր — ջին դա-տաս-տանն ը-նե-լու,

Երբ Հօրըդ փառքովն ե-րեւ-նաս Փրկեալ ժո-ղո—վուրդդ ժող-վե—լու,

ՅԱՅՏ. Ի. 11, 12, 15

- 2 Այն օրը ես ո՞ւր գտնուիմ,
Որ հիմա մահէն կը փախնամ.
Ի՞նչպէս քու առջեւըդ կայնիմ,
Ի՞նչպէս քու երեսըդ տեսնամ:
- 3 Օրհնեալ Տէր Յիսուս, ողորմէ,
Դուն, դուն ես աղբիւր փրկութեան.
Բոլոր իմ մեղքերըս քաւէ,
Եղիբ իմ հոգւոյս ապաստան:

- 4 Հաւատքըս տրկար է, բայց դուն,
Ով Տէր, անիկա զօրացուր.
Իմ յոյսըս ըրէ հաստատուն,
Հոգիս շընորհրովըդ լեցուր:
- 5 Ու երբ վերջին փողը լըսուի,
Շնորհէ որ սրբոց հետ ելլեմ.
Աջ կողմըդ ինձի տեղ տրուի,
Եւ միշտ գովութիւնըդ երգեմ:

394 Ո՞Վ ԵՆ ԱՍՈՆՔ

Այդ խումբեր ճերմակ հագուած ո՞վ են և ո՞ւս-կից ե-կան, Աստու-ծոյ ա-թոռն պա-տած,
Փառք, պա-սիւ և օրհ-նու-թիւն

Վերջ D. S.

Որք կ'երգեն մի—ա—բերան, «Միանգամ մօրթուած Գառնուկն, Յաւ-իտեա-նըս կենդա-նի,
Ընդու-նիլ է ար—ժա-նիս»

395 ՀԱՅՐԵՆԻՔՆ ԱՅԱ Կ'ԵՐԹԱՆՔ

Վե—րերն ու—նինք տուն եր—ջա—նիկ, Հայ—րե—նիքն ա—հա կ'երթանք.
 Բ Ար — դէն գա—ցին շատ սի—րե—լիք, Հայ—րե—նիքն ա—հա կ'երթանք.
 Կ Եւ մեր Փրը—կի—չը տես—նե—լու, Հայ—րե—նիքն ա—հա կ'երթանք:

Գ Զա—նոնք նո—րէն գիրկ առ—նե—լու, Մեր սէ—րը հոն նո—րո—գե—լու,

ՅՈՎՀ. ԺԴ. 2, 3

2 Ոհ, ի՛նչ խաղաղ երկիր է ան,
 Հայրենիքն ահա կ'երթանք.
 Ուր աշխարհիս վիշտերն չըկան,
 Հայրենիքն ահա կ'երթանք:
 Կապեալը հոն է արձրկուած,
 Յոգնածն անոյշ հանգիստ գրտած,
 Եւ ցաւ ու մահ ա՛լ դադարած,
 Հայրենիքն ահա կ'երթանք:

3 Կ'երթանք, ոհ, ի՛նչ ուրախութիւն,
 Հայրենիքն ահա կ'երթանք.
 Դրախտի յուսոյ ի՛նչ լիութիւն,
 Հայրենիքն ահա կ'երթանք:
 Մեր Հօրը տունն մեզի տեղ կայ,
 Ուստի երբ մահը մօտենայ,
 Մեր աղաղակը աս ըլլայ,
 Հայրենիքն ահա կ'երթանք:

Թարգ. ELIAS RIGGS

394 Ո՞Վ ԵՆ ԱՍՈՆՔ

ՅԱՅՏ. Է. 9-17

2 Հրրային տագնապներէն,
 Մեծ նեղութենէ ելած՝
 Աթոռին առջեւ կ'երգեն
 Աստուծոյ կնքով կնքուած:
 Հոս իրենց Փրկչին ուժով
 Մրցելով, յաղթող ելան,
 Լուսափայլ հանդերձներով
 Հոն փառաց մէջ կը կենան:

3 Ա՛լ պիտի չանօթենան,
 Ոչ կրնան ալ ծարաւիլ.
 Տաքութիւն անոնց վրրան
 Ա՛լ կարող չէ յարձակիլ:
 Գառն պիտի հովուէ զանոնք,
 Գառն պիտի առաջնորդէ,
 Աչքերէն ամէն արցունք
 Ինքն Աստուած պիտի սրբէ:

Թարգ. ELIAS RIGGS

396 ՕՐԶՆԵԱԼ ԱՇԽԱՐՀ

Օրհնեալ աշխարհ մը կայ, երկիր սիրուն, ք ուր որ պիտի կենան
 ք ուր Տէրը պիտի տայ Հնտ-րեալ-նե-րուն.

Ք ու Տէրոջը պէս ըլլան, Փառքի ու գոհու-թեան երգն երգե լու:

Ա. ԿՈՐ. Բ. 9

2 Ամէն դէմք կը փայլի
 Փառքով պատած.
 Սէրն պիտի չը պակսի
 Փրկչէն ծագած.
 Ո՛հ, այն փառքին վագենք,
 Ու պրակը ժառանգենք,
 Հուսոյ պէս հոն փայլինք՝
 Միշտ ազատած:

3 Այն սուրբ աշխարհն թռչինք
 Մեծ փափարով.
 Ինչո՞ւ ալ երկմրտինք՝
 Զը հաւ'տալով.

Երանելի կ'ըլլանք
 Երբ մեղքէն ազատ մնանք,
 Տէրոջը քովն երթանք
 Միշտ ապահով:

4 Մեր Հօրը տանը մէջ
 Խաւար չը կայ.
 Հոյս կը փայլի անշէջ
 Անոր վրայ.
 Ուստի շուտով ելլենք,
 Եւ դէպ ի երկինք վագենք,
 Ու երթալով երգենք
 Ալէլուիա:

Թարգ. ELIAS RIGGS

397 ԵՐԿՆԱԻՈՐ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆԸ

Երկիր մը կայ ուր որ ցընծում Սուրբերն կը լե-ցը-նէ, Եւ լի ու անվախ-

նան խընդում Ա.-մէն վիշտ կ'ար-տաք-սէ, Ա.-մէն վիշտ կ'ար-տաք-սէ:

398 ԳԵՂԵՑԻԿ ՍԻՕՆ

1. Ի՛նչ գե—ղե—ցիկ ու զար—դար—ուած է մեր Սի—ո—նը՝ վերն շին—ուած,
2. Ի՛նչ գե—ղե—ցիկ ա—նոր դրո—ներն, Այն թան—կա—զին մար—գա—րիտ—ներն.

Ի՛նչ գե—ղե—ցիկ քա—ղաք սի—րուն, Ո—րուն մէջ կայ մեր Հօ—րը տուն.
Ի՛նչ գե—ղե—ցիկ ան—թիւ սրբ—բոց Մէկ—տեղ քա—լած ոս—կի փո—ղոց:

Ի՛նչ գե—ղե—ցիկ քա—ղաք սի—րուն, Ո—րուն մէջ կայ մեր Հօ—րը տուն,
Ի՛նչ գե—ղե—ցիկ ան—թիւ սրբ—բոց Մէկ—տեղ քա—լած ոս—կի փո—ղոց:

ՅԱՅՏ. ԻԱ. 2-7

3 Ի՛նչ գեղեցիկ այն յաղթանակ.
Ամէն ճակտի վրայ կայ պրսակ.
Ի՛նչ գեղեցիկ ոսկի քրնարք,
Որ Աստուծոյ կ'երգեն միշտ փառք:

4 Ի՛նչ գեղեցիկ է այն աթոռն,
Ուր է նստած մեր Թագաւորն.
Ի՛նչ գեղեցիկ բրնակարան,
Սրբոց հանգիստը յաւիտեան:

Թարգ. ELIAS RIGGS

397 ԵՐԿՆԱԻՈՐ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆԸ

Բ ՕՐ. ԼԴ. 1

1 Երկիր մը կայ ուր որ ցնծում
Սուրբերն կը լեցրնէ,
Եւ լի ու անվախճան խնդում
Ամէն վիշտ կ'արտաքսէ:

4 Այս յորդահոս ջուրէն անդին,
Հին Դանանու նրման,
Կանանչ արտերը կ'երեւին,
Մէջտեղը Յորդանան:

2 Հոն միշտ ցորեկ է, միշտ զարուն,
Զրկայ գիշեր, ծրմեռ.
Ու անթառամ են եւ սիրուն
Դրախտին մէջ ծաղիկներ:

5 Մենք երկչոտներս կը սարսափինք
Այս նեղ գետէն անցնիլ.
Ահով եզերքը կը կայնինք,
Եւ կը վախնանք մըխիլ:

3 Միայն թէ նեղ գետին՝ մահուան
Ալիքը կը բաժնեն
Այն երջանիկ բրնակարան
Մեր վշտալից երկրէն:

6 Եթէ մեզ, Մովսէսի նրման,
Փասգա ելլել տրուէր,
Ա՛լ մեզ մահուան ցուրտ Յորդանան
Պիտի չը վախցրնէր:

399 ՅՈԳՆԱԾԻՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՆԳԻՍՏ

Քրիստոնեայ, քու հայրենիքը փառաւոր հանգիստ մը կայ. Հոն զընաց սիրած Փրկիչը,

Եւ նորէն քեզի կու գայ. Յոգնա—ծին հոն հանգիստ կայ, Յոգնա—
Յորդա—նան գետին միւս կողմը՝ Քա—նա—

ծին հոն հանգիստ կայ, Յոգնա—ծին հոն հանգիստ կայ, կայ հանգիստ քեզի.
նու դաշտերուն մէջ, Ուր կենաց ծառն կայ եւ ջուրը, կայ հանգիստ քեզի:

ԵՅՐ. Գ. 9

1 Քրիստոնեայ, քու հայրենիքը
փառաւոր հանգիստ մը կայ.
Հոն զընաց սիրած Փրկիչը,
Եւ նորէն քեզի կու գայ.
Յոգնածին հոն հանգիստ կայ, և այլն:

2 Քեզ կը պատրաստէ քու Տէրը
Մընայուն բընակարան.
Քանզի կենալու օրերը
Հոն սակաւ պիտի չըլլան.
Յոգնածին հոն հանգիստ կայ, և այլն:

3 Վիշտ կամ ցաւ այն սուրբ երկրին մէջ
Ա՛լ բընաւ պիտի չըլլայ.
Սյլ սրբոց եւ հրեշտակաց մէջ
Քեզ կենաց պըսակ մը կայ.
Յոգնածին հոն հանգիստ կայ, և այլն:

4 Մահ, զըժոխք ա՛լ յաղթուած են,
Փրկեալներ, ուրախացէք.
Սիօնի դռներն բացուած են.
Ցնծութեամբ պիտի մտնէք.
Յոգնածին հոն հանգիստ կայ, և այլն:

Թարգ. ELIAS RIGGS

400 «ՎԵՐԻ ԲԱՆԵՐԸ ՄՏԱԾԵՑԷՔ»

Ո՛վ լուսափայլ երկինք, Արեւդ Գառնուկն է ինք. Լուսոյ որդիք հող են՝ փառաւորեալ ա-

մէնն. Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելլէ, Չար կիրք, մեղք սիրտս ա՛լ չը բռնէ:

ԿՈՂ. Գ. 1, 2

1 Ո՛վ լուսափայլ երկինք,
Արեւդ Գառնուկն է ինք.
Լուսոյ որդիք հող են՝
Փառաւորեալ ամէնն.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելլէ,
Չար կիրք, մեղք սիրտս ա՛լ չը բռնէ:

4 Սուրբերդ թագաւորներ
են՝ դրած ոսկի պսակներ.
Ունին կեանք անվախճան,
Ուրախ են յաւիտեան.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելլէ,
Փառքն աշխարհի սիրտս չը բռնէ:

2 Ամէնն սիրելիներ,
է գործերնին լոկ սէր.
Հազած են սրբութիւն,
Ունին խաղաղութիւն.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելլէ,
Պիղծ հեշտութիւն սիրտս չը բռնէ:

5 Փրկչին իմաստութեան
Ամէնքն հաղորդ կ'ըլլան.
Ճոխ զիտութեան փափաք
Հող կը լըցուի արագ.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելլէ,
Սուտ զիտութիւն սիրտս չը բռնէ:

3 Մեղք չը մտներ հող բնաւ,
Ամէն բան ճիշդ կարգաւ
Միշտ միաբան կ'ըլլայ,
Միմեանց վնասել չըկայ.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելլէ,
Հրպարտութիւն սիրտս չը բռնէ:

6 Իմ փափաքներս բոլոր
Պիտի լըցուին այն օր,
Երբ հող ըլլամ բնակիչ
Փրկչիս շնորհիւն քաւիչ.
Արդ իմ խորհուրդս թող վեր ելլէ,
Չար կիրք, մեղք սիրտս ա՛լ չը բռնէ:

401 ՍԻՐՈՒՆ ԱՊԱԳԱՅ

Կայ երկիր պանծալի եւ փայլուն, եւ կրնանք հաւատքով զայն տեսնել.

Հոն Աստուած պալատներ շողշողուն Խոստացաւ մեզ համար պատրաստել:

Ո՛հ, սիրո՛ւն ա-պա-գայ, Ե՞րբ պի-տի միանանք պերճ ե-զերքն,
 Ո՛հ, սիրո՛ւն ապագայ, պերճ եզերքն.

Ո՛հ, սիրո՛ւն ա-պա-գայ, Ե՞րբ պի-տի մի-ա-նանք պերճ ե-զերքն:
 Ո՛հ, սիրո՛ւն ա-պա-գայ,

ՅԱՅՏ. Ե. 9-14

1 Կայ երկիր պանծալի եւ փայլուն,
 եւ կրնանք հաւատքով զայն տեսնել.
 Հոն Աստուած պալատներ շողշողուն
 Խոստացաւ մեզ համար պատրաստել:
 Ո՛հ, սիրո՛ւն, և այլն:

3 Պիտ' երգենք քաղցրաձայն երգ Գառին,
 Երբ հասնինք այն եզերքն գեղեցիկ.
 Սրտերնիս ա՛լ պիտի չը տրտմին,
 Երբ կազմենք խումբ սրբոց երջանիկ:
 Ո՛հ, սիրո՛ւն, և այլն:

2 Բարերար եւ սուրբ Հօր երկնային
 Կ'ընծայենք գոհութեան պարգեւներն.
 Զի շնորհեց իր Որդին միածին,
 Մեժ յոյսով ալ կ'օրհնէ մեր օրերն:
 Ո՛հ, սիրո՛ւն, և այլն:

4 Պիտ' հանգչինք այն եզերքն փառաւոր,
 եւ պրսակ անթառամ ժառանգենք.
 Զերժ մեղրէն, երջանիկ եւ անկորր,
 Յաւիտեան մեր Փրկիչն ալ զովենք:
 Ո՛հ, սիրո՛ւն, և այլն:

402 ԱԿՆ ՈՒՆԻՆՔ ՄԵՆՔ

Ակն ունինք մենք, կրսպասենք մենք Այն լուսապայծառ օրուան, Երբ շուքերը,

խոնջ շուքերը, Աշխարհէս պիտի վերնան, Թող փութայ քաղցր արշալոյսը, Եւ ա-

ռաւօտեան մեծ յոյսը, Թող փութայ քաղցր արշալոյսը Խոստացեալ փայլուն օրուան:

ԳՈՒԿ. ԺԲ. 37

1 Ակն ունինք մենք, կրսպասենք մենք,
 Այն լուսապայծառ օրուան,
 Երբ շուքերը, խոնջ շուքերը,
 Աշխարհէս պիտի վերնան:
 Թող փութայ քաղցր արշալոյսը,
 Եւ առաւօտեան մեծ յոյսը,
 Թող փութայ քաղցր արշալոյսը
 Խոստացեալ փայլուն օրուան:

2 Ակն ունինք մենք, կրսպասենք մենք
 Յուսալից առտուան աստղին,
 Երբ անցնի մեղաց գիշերը,
 Ցաւք ցնդին ալ լիովին:
 Թող փութայ քաղցր արշալոյսը,
 Եւ առաւօտեան մեծ յոյսը,
 Թող փութայ քաղցր արշալոյսը
 Խոստացեալ փայլուն օրուան:

3 Ակն ունինք մենք, կրսպասենք մենք
 Տեառն ճաճանջագեղ օրուան,
 Որ լուսաւորէ աշխարհը
 Եւ ցոյց տայ երկնից ճամբան:
 Թող փութայ քաղցր արշալոյսը,
 Եւ առաւօտեան մեծ յոյսը,
 Թող փութայ քաղցր արշալոյսը
 Խոստացեալ փայլուն օրուան:

403 ՏԷՐՈՉՆ ՇԵՏ

«Տէրոջն հետ յաւիտեան,» Ի՛նչ մը-խի-թա-րու-թիւն. Անոր խօսքերն ինծի կու տան

Կեանք եւ ան-մահու-թիւն. Մարմնոյս մէջ բանտարկուած՝ Պանդրխտութիւն կ'ընեմ.

Բայց Հայ-րեն-եա-ցրս մօ-տե-ցած՝ Միշտ վրա-նրս կը կանգ-նեմ:

Ա. ԹԵՍ. Գ. 16

1 «Տէրոջն հետ յաւիտեան,»
 Ի՛նչ մըխիթարութիւն.
 Անոր խօսքերն ինծի կու տան
 Կեանք եւ անմահութիւն:
 Մարմնոյս մէջ բանտարկուած՝
 Պանդրխտութիւն կ'ընեմ.
 Բայց Հայրենեացրս մօտեցած՝
 Միշտ վրանրս կը կանգնեմ:

2 Իմ Հօրրս սուներ վերն,
 Հոգւոյս բընակարան.
 Երբեմն անոր ոսկի դռներն
 Ի՛նչ մօտ ինձ կ'երեւնան:
 Բընակարան սիրուն,
 Հոգւով կը հառաչեմ
 Տեսնել սրբոց ժառանգութիւնն՝
 Վերին Երուսաղէմ:

3 Բայց երբ իմ վրաս կ'ելլան
 Երկմըտութեան ամպեր,
 Նոյեան աղաւնիին նման՝
 Հանգիստ մը չեմ գտներ:
 Դարձեալ երբ կը ցըրուի
 Այն մէզը զիշերուան,
 Ուրախ սրտիս վրայ կը փայլի
 Աղեղն խաղաղութեան:

404 ԲԵԻԼԱ ԵՐԿԻՐ

Հա — սայ Բեւ — լա եր — կիր սի — բուն, Ուր վա — յե — լեմ շատ բերկ — ռու — թիւն.

Հոս շա — րու — նակ կայ լոյս պայ — ծառ, Եւ օդ գար — նան զը — ւար — թա — րար:

Ո՛վ պերճ Բեւ լա, ո՛վ քաղցր երկիր, Հովերդ անոյշ, դաշտերդ ընտիր, Ուրախ աչքերս երբ վեր — ցը — նեմ,

Փառաց պալատն մօտ կը տեսնեմ, Ո՛վ լուսափայլ բընակարան, Ո՛վ երկնաշին տուն հանգ ըստեան:

ՅԱՅՏ. ԻՐ. 1-5

- 1 Հասայ Բեւ լա երկիր սիրուն,
Ուր վայելեմ շատ բերկրութիւն.
Հոս շարունակ կայ լոյս պայծառ,
Եւ օդ գարնան զըւարթարար:
Ո՛վ պերճ Բեւ լա, և այլն:
- 2 Հոս պարտէզներ կան գեղեցիկ,
Զուրերն են զով եւ թափանցիկ,
Եւ գունագեղ ծաղիկներէն
Անուշ հոտեր միշտ կը բուրեն:
Ո՛վ պերճ Բեւ լա, և այլն:

- 3 Մեղմ զեփիւռներ ինձ կը բերեն
Ախորժ ծայներ սուրբ քաղաքէն,
Երբ փրկուածներն, խուճբ երկնային,
Ըղծիւ կ'երգեն երգ Գառնուկին.
Ո՛վ պերճ Բեւ լա, և այլն:
- 4 Յիսուս է հոս ինձի ընկեր,
Կը հաղորդէ սիրոյ խօսքեր,
Զիս կը տանի կանաչ արօտ.
Իրօք այս տեղն երկնից է մօտ:
Ո՛վ պերճ Բեւ լա, և այլն:

Թարգ. M. P. PARMELEE

Ե՞րբ պիտի մէկտեղ գանք Եւ միշտ մընանք հոն. Ու հանգիստ վայելենք
 Եւ շատ բարիք հոն. Աս չար աշխարհը միշտ Մի — այն կու տայ մեզ
 վիշտ, Հոս չենք գտներ հանգիստ Բը — նաւ յա — լիտ — եանս:

ԵՍ. ԼԵ. 10

1 Ե՞րբ պիտի մէկտեղ գանք
 Եւ միշտ մընանք հոն.
 Ու հանգիստ վայելենք
 Եւ շատ բարիք հոն.
 Աս չար աշխարհը միշտ
 Միայն կու տայ մեզ վիշտ.
 Հոս չենք գտներ հանգիստ
 Բընաւ յաւիտեանս:

2 Ե՞րբ պիտի սէրն բղխի
 Իբր կենաց ջուր զուտ,
 Ու բընաւ չերեւի
 Չար կիրք ու խօսք սուտ.
 Երկինքն՝ ամէն հոգի
 Միայն ցնծում ունի,
 Եւ ոչ ցաւ կը քաշուի
 Բընաւ յաւիտեանս:

3 Հոն շուտ տար մեր հոգին,
 Դուն, ով Փրկիչ մեր.
 Թող որդիքդ ժողովին,
 Քեզ միշտ տեսնեն, Տէր.
 Ուր որ անթիւ սուրբեր
 Կ'երգեն ցորեկ զիշեր.
 Ձեն դադարիք երգերն
 Բընաւ յաւիտեանս:

4 Շուտ պիտի մէկտեղ գանք,
 Եւ միշտ մընանք հոն.
 Ու հանգիստ վայելենք
 Եւ շատ բարիք հոն.
 Մեր սիրտն հանգչի պիտի
 Ձերժ ցաւերէն երկրի.
 Մեր երգն ալ չը դադրի
 Բընաւ յաւիտեանս:

406 ՏՈՒՆ ՈՒՆԻՄ Ի ԲԱՐՁՈՒՆՍ

Ով տուն, որ ես վերն, ի բարձո՛ւնս, Կառուցուած գե-տին քով լուսեղէն, Ուր ճեր-
ի բարձունս

մակ հանդերձներ ըզ-զե — ցած՝ Փրկ-եալներն ան-դադար նըւագեն ի բարձունս,

ի բար — ձունս, ի բար — ձունս, Մտածմունքս ես, տունդ ի բարձունս, ի բարձունս, ի բար-
ի բարձունս, ի բարձունս,

ձունս, ի բարձունս, ի բարձունս, ի բարձունս, Մտած-մունքս ես, տունդ ի բարձունս

ԵՐԿ. ԺԱ. 16

1 Ով տուն, որ ես վերն, ի բարձո՛ւնս,
Կառուցուած գետոյն քով լուսեղէն,
Ուր ճերմակ հանդերձներ ըզգեցած՝
Փրկեալներն անդադար նըւագեն
ի բարձունս, և այլն:

3 Հո՛ն է իմ Փրկիչս, ի բարձո՛ւնս,
Որ խաչին վրայ մեռաւ ինձ համար,
Ես ալ ցաւ ու հոգերս հոս թողած՝
Սըլանամ այն երկիրը պայծառ,
ի բարձունս, և այլն:

2 Հո՛ն, իմ սիրելիք, ի բարձո՛ւնս,
Որ թողած են աշխարհս այս նրսեմ,
Ի՛նչ անխառն հրճուանքով արդ կ'երգեն
Աստուծոյ պալատին մէջ վրսեմ,
ի բարձունս, և այլն:

4 Օ՛ն, շուտ երթամ տունս, ի բարձո՛ւնս,
Քանզի ես կը տեսնեմ ծայրն նամբուս.
Իմ սրտիս սիրելիքն, ի բարձո՛ւնս,
Անձկանօք կը սպասեն երթալուս,
ի բարձունս, և այլն:

407 ԵՐԿԻՆՔ

Երկինքը փայլուն է կ'ըսենք, եր — նէկ' ով որ հոն կը մտա — նէ.

Այն փառքը յու — սով կը սպա — սենք. Բայց հոն գործ — է — ւ ի՛նչ է.

ԱՅՈՎՀ. Գ. 2

2 Կ'ըսենք թէ ազատ է մեղքէն,
Թէ հոն չը կայ բան մը անարգ,
Ոչ վտանգ, թէ՛ ներսէն թէ՛ դուրսէն,
Բայց հոն գործ — է — ւ ի՛նչ փառք:

4 Գառնուկը իր փառքն է հազած
Վերի Սիօնին վրայ՝ կ'ըսենք,
Սրբոց մէջ աթոռն է նստած,
Բայց հոն գործ — է — ւ ի՛նչ սեպենք:

3 Կ'ըսենք թէ երկնից մէջ կայ սէր,
Երգոց անդադար արձագանգ,
Նաեւ բիւր ոսկի բրնարներ,
Բայց հոն գործ — է — ւ ի՛նչ հրճուանք:

5 Փափաք երկնային, կ'աղաչենք,
Հոգիդ, Տէր, մեր մէջ ներգործէ,
Որ վերջը փորձով ճանաչենք,
Թէ հոն գործ — է — ւ ի՛նչ է:

Թարգ. ELIAS RIGGS

408 ԵՐԿՆԱԻՈՐ ԵՐՈՒՍԱՂԷՍ

Ե — ըու — սա — ղէ՛մ, տուն փա — ռա — լոր, Ա — նունդ ինձ սի — րե — լի.

Ե՛րբ աշ — իս — տանքս սի — տի վեր — նայ, Ու ես հաս — նիմ՝ թե — զի:

409 ԱՆՑԱԾ Է ՑԱԻԸ

Ա-լէ-լու-իա, Ա-լէ-լու-իա, Ա-լէ-լու-իա 1. Անցած է ցաւ, արիւն, քրտինք.

Անցած է խաչ և նա-խա-տինք, Ան-մահ լու-սով փայ-լի երկինք, Ա-լէ-լու-իա.

ՅԱՅՏ. ԻԱ. 4

1 Անցած է ցաւ, արիւն, քրտինք,
Անցած է խաչ եւ նախատինք.
Անմահ լուսով փայլի երկինք:
Ալէլուիա.

3 Մեր հոգիներն մահուան շուքէն
Անմահ եղած պիտի ելլեն.
Ու յաղթական պիտի երգեն
Ալէլուիա.

2 Անցած է մուրը զիշերուան,
Անցած է շուքն անեղ մահուան,
Փոխուած է ցաւ՝ ուրախութեան.
Ալէլուիա.

4 Հիմա իսկ, Աստուծոյ սիրով,
Մեր վախերէն ազատելով,
Երգեն անմահութեան յուսով
Ալէլուիա.

Թարգ. C. C. TRACY

408 ԵՐԿՆԱԻՈՐ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ

ՅԱՅՏ. ԻԱ. 1-3

2 Ե՞րբ, ո՛վ Տէրոջրս սուրբ քաղաք,
Պալատդ մտնեմ պիտի,
Ուր չարժրկուին սուրբ ժողովներն,
Հոն է միշտ Կիրակի.

4 Ինչո՞ւ մահուան ցաւէն խորշիմ,
Ինչո՞ւ վախնամ, դողամ.
Ժառանգութիւնս առջեւս ունիմ,
Պրսակն իմ անթառամ.

3 Հոն երջանիկ են միշտ ամէնն,
Ո՛չ մեղք եւ ո՛չ վիշտ կայ.
Օրհնեա՛լ քաղաք, աս չար երկրէն
Հոգիս քեզի թող գայ.

5 Երուսաղէ՛մ, տուն փառաւոր,
Քեզ սիրտըս կը տենչայ.
Յայնժամ վիշտերս պիտի վերնան,
Երբ աչքըս քեզ տեսնայ.

410 ՏՈՒՆ ՓԱՌԱԻՈՐ

1. Ո՛վ սրբ-բոց փա-ռա-ւոր տուն, Տո՛ւն փա-ռա-ւոր, տո՛ւն փա-ռա-ւոր,
 (ԽՖ.) Ո՛վ «Ը-Բ» փա-ռա-ւոր տուն, Տո՛ւն փա-ռա-ւոր, տո՛ւն փա-ռա-ւոր,

Վերջ

Յոգ—նա—ծին հան-գրատ-եան տուն, Տո՛ւն վե — ըին փա — ռա — ւոր.
 Յոգ—նա—ծին հան-գրատ-եան տուն, Տո՛ւն վե — ըին փա — ռա — ւոր:

Տուն՝ ուր սուր-բեր, փրկ-եալ-ներ հանգ-չին, ձեր-մակ հագ-ուած ա-ջա-կողմն Փրկչին.

ԽՖԵԲ

Շրբ-ջա-պա-տած են զահն Ար-քա-յին, Ո՛հ, կ'եր-գեն խրմ-բո — վին:

ՅԱՅՏ. ԻՐ. 1-5

- 2 Տո՛ւն՝ ուր գետին բով կենաց,
 Տո՛ւն փառաւոր, տո՛ւն փառաւոր,
 Ձերժ յերկրաւոր զբաղմանց,
 Տո՛ւն վերին փառաւոր.
 Տուն՝ ուր գտնէ ազատում կապեալն,
 Տուն՝ ուր յաւերժ ցաւք են դադարեալ,
 Հոն խաղաղ կը բընակի փրկեալն,
 Երջանիկ յաւիտեան: Ո՛վ, «Ը»:
- 3 Ո՛վ փառաւոր զահուն տուն,
 Տո՛ւն փառաւոր, տո՛ւն փառաւոր,
 Ո՛վ տուն երգչաց սուրբ դատուն,
 Տո՛ւն վերին փառաւոր.

- Սուրբ օթեւան հրեշտակաց պայծառ,
 Փրկելոց, օրհնեալ բնագաւառ,
 Ուր կը տիրէ ցնծում անբաւառ,
 Տո՛ւնըդ ուրախարար: Ո՛վ, «Ը»:
- 4 Ո՛վ տուն յոսկի քաղաքի,
 Տո՛ւն փառաւոր, տո՛ւն փառաւոր.
 Քու հանոյքդ ի՛նչ տենչալի,
 Տո՛ւն վերին փառաւոր.
 Ո՛վ տուն, դու գեղեցիկ օթեւան,
 Տուն՝ ուր տրդայր Փրկիչն կը տեսնան,
 Կ'երկրրպագեն նրմա անվախճան
 Գովութեամբ յաւիտեան: Ո՛վ, «Ը»:

411 ՄԱՅՐ ՍԻՐԵԼԻ, ԵՐՈՒՍԱՂԷՍ

Մայր սի—րե—լի, Ե — թու—սա—ղէմ, Քեզ ե՞րբ տեսնեմ պի — տի.

Ե՞րբ բեր—կրա—լից թու լոյսդ տեսնեմ, Ու ցաւըս դա—դա — թի:

Ո՛հ, եր—ջա—նիկ հան—գիստ սրբոց, Ո՛հ, հա—ճե—լի զա — ւառ,

Քու մէ—ջըդ ար—տա — սուք չի կայ, Ո՛չ վախ, ո՛չ օր թըշ—ուառ:

ՅՅԱՏ. ԻԱ. 22-27

2 Քեզ չսրողեր մէկ ամպ տըխտըր,
Քու մէջդ գիշեր չի կայ,
Զի Աստուծոյ լուսովն անշէջ
Ամէն հոգի շողայ:
Հոն չար կիրքերը տեղ չունին,
Նախանձ հոն չի տիրեր.
Ո՛չ սով, ո՛չ ցուրտ, ո՛չ տաքութիւն
Կ'աւրէ այն հաճոյքներ:

3 Քու պարտէզներդ են զարդարուն
Անոյշ ծաղիկներով,
Բընակիչներդ կը յագենան
Անոյշ պրտուղներով,
Քու ջուրերուդ քով հրեշտակներ,
Կ'երգեն երգեր վրսեմ:
Աչքերս քեզ ե՞րբ տեսնեն պիտի,
Ո՛վ Մայր երուսաղէմ:

412 ԴՐԱԽՏ

Ո՛հ, օր ան — ճառ, օր ան — ճառ, օր ան — ճառ,
 օր բա — րե — բաղդ, օր բա — րե — բաղդ,
 Սուրբերն երբ —

օր սուրբերն երբ օր մրանեն դը — բախտ, օր մրանեն դը — բախտ,
 օր սուրբերն երբ օր մրանեն դը — բախտ, օր մրանեն դը — բախտ,
 Գաշաերն բու — բեղ, Գաշաերն բու — բեղ,
 Գաշաերն բու — բեղ, Գաշաերն բու — բեղ,

Երկինքն անամպ, Երկինքն անամպ, Երկինքն անամպ,
 Եւ օդն լեցուած, Եւ օդն լեցուած, Եւ օդն լեցուած,
 Երգով, ցնծմամբ, Երգով, ցնծմամբ,
 Երգով, ցնծմամբ, Երգով, ցնծմամբ,

Եւ օդն լեցուած, Եւ օդն լեցուած, Եւ օդն լեցուած,
 Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ,
 Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ,
 Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ,

Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ,
 Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ,
 Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ,
 Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ, Սի — բուն դը — բախտ,

413 ՍՈՒՐԲԵՐ ՓԱՌԱՑ ՄԷՋ

Բա-զու՛մ վը-կայք հոս քեզ դա-ւա-նե-ն — ցան, Ով Տէր, եւ
 վիշ-տե-ն — ըէ հան-գիստ ան — ցան. Կու տանք ա — նոնց հա-
 մար փառք քու ան-ուան. Ա — լէ — լու-իա, ա — լէ — լու-իա: Ա — մէն:

ԵՔՐ. ՃԲ. 1

- | | |
|--|--|
| <p>1 Բազում վրկայք հոս քեզ դաւանեցան,
 Ով Տէր, եւ վիշտերէ հանգիստ անցան.
 Կու տանք անոնց համար փառք քու անուան.
 Ալէլուիա:</p> | <p>4 Ո՛հ, միութիւն ընտիր, աստուածային,
 Անոնք եւ մենք, Տէր, քոյդ են, մէկ մարմին.
 Մենք ճիգ ունինք, անոնք փառքով փայլին.
 Ալէլուիա:</p> |
| <p>2 Դուն ոյժ էիր անոնց, քերդ հաստատուն,
 Անոնց ուղղիչն ու առաջնորդը դուն,
 Հուսովդ խաւարն անոնց եղաւ փայլուն.
 Ալէլուիա:</p> | <p>5 Մօտ է հանգիստ, մօտ է դրրախտ սիրուն,
 եւ յարուցեալ սուրբեր, թրւով անհուն,
 Ընկերք՝ Տէրոջը յաղթական ճամբուն.
 Ալէլուիա:</p> |
| <p>3 Մենք ալ դիտենք անոնց քաջ օրինակ,
 Մերն ալ ըլլայ անոնց օրհնեալ վիճակ,
 Անոնց նրման առնենք կենաց պըսակ.
 Ալէլուիա:</p> | <p>6 Ահա, երկրիս հեռու սահմաններէն,
 Սուրբեր խրոնեալ ի դուռ մարգարտեղէն՝
 Հօր եւ Որդւոյ, Հոգւոյն Սրբոյ կ'երգեն
 Ալէլուիա:</p> |

Թարգ. C. C. TRACY

412 ԴՐԱԽՏ

ՂՈՒԿ. ԻԳ. 43

- | | |
|--|---|
| <p>2 Անկում ահեղ մեղք եւ ամօթ
 Հոն յաւիտեան են անժամօթ.
 Մահ եւ անէծք, սուր բոցեղէն
 Խորտակուած են սրբոց ցեղէն: և — յը:</p> | <p>4 Աւազակն իսկ, չը մեռած դեռ,
 Զեղջով գոչեց, «Յիշէ զիս, Տէր.»
 եւ Տէրն ըսաւ անմիջապէս,
 «Այսօր ինձ հետ դրախտ կը մտնես:» և — յը:</p> |
| <p>3 Տխրած ճակատ, զուխ ալեհեր,
 Թափուր աթոռ, սիրտ կարեվէր,
 Ու շիրիմներ չի տեսներ մարդ
 Այն դրախտին մէջ լուսազրլարթ: և — յը: 327</p> | <p>5 Ո՛հ, օր անճառ, երբ իջնէ Տէր,
 Պիտի դադրին անէծք, վիշտեր,
 եւ բիւր սուրբեր, քնարներ առած,
 Պիտի զովեն դրրախտն փառաց: և — յը:</p> |

414 ՆՈՐ ԵՐԳԸ

Մեծ բազմութիւն՝ արեամբ փրկուած, Մի-օն լե-ռան վը-րայ կայ-նած, Փրկչին ե-րե-սը կը տես-

նեն, Եւ ա-նոր փառքն ուրախ կ'երգեն, Այն երգը, ո՛հ, ի՛նչ քաղցր է. Ա-մէն ազ-գէ, ա-մէն լեզ-

ու է, Ար-եամբ փրկ-կեալքն ի-րենց Ար-քայն փա-ռա-բա-նեն մի-ա-բե-րան.

Մի-ա-բե-րան փրկչին նոր երգ կ'երգեն, Մի-ա-բե-րան Փրկչին ու-րախ նոր երգ կ'երգեն,

ՅԱՅՏ. ԺԴ. 1-3

2 Անբաւ դարեր մինչեւ անցնին,
 Անբաւ սիրով պիտի լեցուին,
 Եւ տեսարանք երջանկութեան
 Անոնց առջեւ միշտ նոր ըլլան:
 Այն երգը, Եւ այլն:

3 Ո՛հ, գործ անոյշ՝ այն խորութիւնն
 Շնորհաց ճանչնալ՝ ու բարձրութիւնն.
 Մեղքէ՛ վիշտէ ազատ լինիլ,
 Փրկչին հետ յաւիտեան ապրիլ:
 Այն երգը, Եւ այլն:

4 Ո՛հ, իմ հոգիս կը փափաքի
 Որ թեւ սարգէ եւ վեր թռչի.
 Սրբոց նոր երգն ես հոն երգեմ,
 Փրկչիս առջեւ երկրպագեմ:
 Այն երգը, Եւ այլն:

415 ՓԱՌԻՔԻ ԵՐԳԸ

Երբ այս կեանքի փորձանքներն լերջանան, Ու հասնիմ հոն երկնա-յին սուրբ Քանան,

Սոսկ իմ Փրկչիս մօտ ըլ—լալս ինձ հա-մար փառք մը կ'արժէ դա-րե—րու ան-հա-մար,

Ո՛հ, այդ շատ մեծ փառք է ին-ծի, Ո՛հ, այդ շատ մեծ փառք է ին-ծի,
 (Ալլո) Ո՛հ, այդ շատ մեծ փառք է ին — ծի, Ո՛հ, այդ շատ մեծ փառք է ին-
 Ո՛հ, այդ շատ մեծ փառք է ին-ծի, Ո՛հ, այդ շատ մեծ փառք է ին-ծի,

Որ զինք շնորհքովն վայելել կա-րե—նամ,
 (Ալլո) ծի, զինք վա-յե—լել կա-րե—նամ, Ս,յդ է շատ մեծ փառք, մեծ փառք ինձ հա-մար,
 Որ զինք շնորհքովն վայելել կա-րե—նամ, Ս,յդ է շատ մեծ փառք, մեծ փառք ինձ հա-մար,

Ա. ՅՈՒՂՆ. Գ. 2

2 Երբ իմ Փրկիչս անհուն իր շնորհքով
 Տեղ մը տայ ինձ երկնից մէջ իրեն քով,
 Հոն ըլլալ, հոն զինք տեսնել ինձ համար
 Փառք մը կ'արժէ դարերու համար,
 Ո՛հ, այդ շատ մեծ, և այլն:

3 Թող սիրելիքս երկնից մէջ քովս ըլլան,
 Եւ խրախմանք շուրջս հոսի գետի նման.
 Բայց իմ Փրկչիս մէկ ժրպիտն ինձ համար
 Փառք մը կ'արժէ դարերու անհամար,
 Ո՛հ, այդ շատ մեծ, և այլն:

Թարգ. ՍԱՄՈՒԷԼ Կ. ԽԱԶԱՏՈՒՐԵԱՆ

ԿՑՈՒՐԴՆԵՐ



416 ԿՕՐՀՆԵՆՔ ՔԵՉ, ԱՍՏՈՒԱԾ

Maestoso

Կ'օրհ-նենք քեզ, Աստ-ուած, եւ ըզ — քեզ մեզ Տէր կը դա — ւա — նինք.

Քեզ եր — կի — ըը կը պաշ-տէ
 Քեզ եր — կի — ըը կը պաշ-տէ, եր-կի-ըը քեզ կը պաշ-տէ, քեզ կը պաշ-
 քեզ պաշ-տէ,

եր-կի-ըը քեզ կը պաշ-տէ

տէ, քեզ կը պաշ-տէ, Հայր յա — ւի — տե — նա — կան. *Soli* Քե — զի հրեշտակ —

ներն կ'ա — դա — դա — կեն, քե — զի հրեշտակներն կ'ա — դա — դա —

Chorus *Soli*

Կեն, եր-կինք եւ զօ-րու-թիւնք երկ-նից Քե - զի քե-րով-բէք,

քե-րով-բէք եւ սե-րով-բէք ան-դա-դար կ'եր-զեն. Քե - զի

Adagio

քե-րով-բէք, քե-րով-բէք եւ սե-րով-բէք ան-դա-դար կ'եր-զեն. Սուրբ

ես, սուրբ ես, սուրբ ես դու, Տէր Աստ-ուած զօ-րաց.

Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես դու, Տէր Աստ-ուած զօ-րաց.

Allegro

Տի-ե-զերքն է լի ան — հուն փառ-քո-վրդ, Տի — ե-զերքն է
փառ — քո —

լի ան — հուն փառ-քո-վրդ. Տի-ե-զերքն է լի, քու փառ-քո-վրդ է
. վրդ ան-

Adagio

լի վե-հա-պանծ, ան-հուն փառ-քո վրդ. Ա — մէն, Ա-մէն.
հուն

417 ՈՎ ԱՍՏՈՒԱԾ, ԲԱՐՁՐԱՑԻՐ ԵՐԿԻՆՔԻՆ ՎՐԱՅ

ՍԱՂ. ԵԷ. 5, 7-11

Allegro moderato

ՈՎ Տէր Աստուած, բարձ-րա-ցիր դու եր-կին-քին վրայ. եւ քու փառ-քդ բո-

լոր երկ — ըի վրայ ըլ — լայ. Ով Տէր Աստուած, բարձ-րա-ցիր դու եր—կին—
 Ով

քին վրայ, *p* եւ քու փառ-քդ բոլոր եր-կրի վրայ ըլ—լայ. իմ սիրտս պատ—
 եւ քու փառ-քդ բո-լոր եր-կրի վրայ ըլ — լայ.

րաստ է, ով Տէր, իմ սիրտս պատրաստ է.
 իմ սիրտս պատ-րաստ է, ով Տէր, իմ սիրտս պատ—

f րաստ է, Պի—տի եր — գեմ ու սաղ-մոս պիտ' ը — սեմ. Զար-թի՛ր, ով իմ

f փառ-քըս, զարթիր, քնար, տա-ւիղ. Զար-թի՛ր, ով իմ փառ-քըս, զար-թիր, քնար, տա—
f

Լիդ. ես կա — նուխ ալի — տի զարթ-նումս. Ով Տէր, ժո—ղո—վըր—
 ղոց մէջ ալի-տի քեզ գո—վեմ, Տէր, ալի-տի քեզ գո—վեմ ժո—ղո—վըր — ղոց մէջ.

Քեզ սաղ-մոս ալիտ' եր-գեմ բո-լոր ազ-գաց մէջ. Ձի . . . զի մին-չեւ եր-կինք մեծ է
 զը-թու-թիւնդ. mp զի մին-չեւ եր-կինք մեծ է, զը-թու-թիւնդ, Տէր, մեծ է

զը-թու-թիւնդ, եւ մին-չեւ ամպերն ո-ղոր-մու-թիւնդ. Ձի մին-չեւ եր-կինք մեծ է, զը-թու-

զը-թու-թիւնդ, եւ մին-չեւ ամպերն ո-ղոր-մու-թիւնդ. Ձի մին-չեւ եր-կինք մեծ է, զը-թու-

զը-թու-թիւնդ, եւ մին-չեւ ամպերն ո-ղոր-մու-թիւնդ. Ձի մին-չեւ եր-կինք մեծ է, զը-թու-

Թիւնդ, Տէր, մեծ է գր-թու-թիւնդ, եւ մին-չեւ ամպերն ճրջմարտութիւնդ, Դու, ով Աստ-
 ուած, եր-կին-քին վրայ բարձրացիր, եւ քու փառքդ բո-լոր երկ-րի վրայ ըլ - լայ:

12 ՍՈՒՐԲ ԵՍ, ՍՈՒՐԲ ԵՍ, ՍՈՒՐԲ ԵՍ

(Այս հար խորհրդանշաններն է՛րբեք էրեւ 13է եղանակով:)

- 1 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ հրգօր Աստուած մեր,
 Դէպ ի քեզ կ'ելլեն մեր երգերն առաւօտուն.
 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ ամենողորմ Տէր,
 Ո՛վ դու երբեակ անձ, մի Աստուած անհուն:
- 2 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, քեզ կ'օրհնեն սուրբերը՝
 Ոսկեղէն թագերը դրած գահիդ քով պերճ.
 Անդադար կ'երգեն քեզ հրեշտակաց խումբերը
 Քեզ պաշտելով, Աստուածդ անսկիզբ, անվերջ:
- 3 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր, մեծ փառքովդ.
 Դու մարուր հոգւոյն կու տաս բարիքներդ բիւր.
 Պրղծութեան նըշոյլ մը չի կենար քու քովդ,
 Ո՛վ ջինջ սիրոյ ակ, սուրբ կեանքի աղբիւր:
- 4 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ հրգօր Աստուած մեր,
 Անհամար գործերդ կը գովեն քու վեհ անուն.
 Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, ո՛վ ամենողորմ Տէր,
 Ո՛վ դու երբեակ անձ, մի Աստուած անհուն:

ՇԱՐԱԿԱՆՆԵՐ

418 ԱՌԱՒՕՏ ԼՈՒՍՈՅ



Ա-ռա-ւօտ լու — սոյ, ա-րե-գակն ար-դար, առ իս լոյս ծագ — եա,



Բրդխուճն ի Հօ — րէ, բրդ-խեա ի հոգ-ւոյս բան քեզ ի հա-ճոյս

- 2 Գանձդ ողորմութեան, գանձիդ ծածկելոյ գրտող զիս արա: Դուռն ողորմութեան, դաւանողիս բաց, դասեցո վերնոցն:
- 3 Երբեակ միութիւն, եղելոց խնամող, եւ ինձ ողորմեա: Չարթիր, Տէր, յօգնել: զարթո ըզթմրեալս զուարթնոց նրմանել:
- 4 Էդ Հայր անրսկիզբն, էակից Որդի, է միշտ Սուրբ Հոգի: Ընկալ զիս զթած, ընկալ ողորմած, ընկալ մարդասէր:
- 5 Թագաւոր փառաց, թողութեանց տըլող, թող ինձ ըզյանցանս: Ժողովող բարեաց, ժողովեա եւ զիս ժողովս անդրանկաց:
- 6 Ի քէն, Տէր, հայցեմ ի մարդասիրէդ ինձ բըժըշկութիւն: Լեր կեանք մեռելոյս, լոյս խաւարելոյս, լուծանող ցաւոյս:
- 7 Խորհրդոց գիտող, խաւարիս շնորհեա խորհուրդ լուսաւոր: Ծընունդ Հօր ծոցոյ, ծածկելոյս ստուերաւ ծագեա լոյս փառաց:
- 8 Կենարար Փրկիչ, կեցո ըզմեռեալս, կանգնեա ըզգլորեալս: Հաստեա հաւատով, հաստատեա յուսով, հիմնեցո սիրով:
- 9 Չայնիւս աղաչեմ, ձեռօքս պաղատիմ, ձիր բարեաց շնորհեա: Ղամբարամբ լուսոյ, ղեկավար ճարտար, ղօղեալս ամբացո:
- 10 Ճառագայթ փառաց, ճանապարհ ինձ ցոյց նեպել ի յերկինս: Միածինըդ Հօր, մոյժ զիս յառազաստ մարուր հարսանեացդ:
- 11 Յորժամ գաս փառօք յահագին աւուրն, յիշեա զիս, Քրիստոս: Նորոգող հնութեանց, նորոգեա եւ զիս, նորոգ զարդարեա:
- 12 Շնորհատու բարեաց, շնորհեա զբաւութիւն, շնորհեա զթողութիւն: Ուրախացո, Տէր, ոգւոյս փրկութեամբ, ոյր վասն եմ ի սուգ:
- 13 Չար մշակողին, չար սերմանց նորին չորացո ըզպտուղն: Պարգեւիչ բարեաց, պարգեւեա իմոց պարտեաց թողութիւն:
- 14 Չուր շնորհեա աչացս, ջերմ հեղուլ արտօսք, ջնջել ըզյանցանս: Ռետինըդ քաղցու, ռամ հոգւոյս արբո, ռահ ցոյց ինձ լուսոյ:
- 15 Սէր անուն Յիսուս, սիրով քով նմեա սիրտ իմ քարեղէն: Վասըն զըթութեան, վասն ողորմութեան վերըստին կեցո:
- 16 Տենչալոյդ տեսեամբ տուր ինձ յագենալ, Տէր Յիսուս Քրիստոս: Բարունդ երկ-նաւոր, բոտեա զաշակերտս բամից երկնայնոց:
- 17 Յօղ արեան քո, Տէր, ցօղեա ի հոգիս, ցնձացէ անձն իմ: Իւծեալքս մեղօք, Լիւծեալ աղաչեմ Լիւսել ինձ բարիս:
- 18 Փրկիչ բոլորից, փութա զիս փրկել փորձութեանց մեղաց: Քաւիչ յանցանաց, քաւեա զօրհնաբանս քեզ երգել ըզփառս:

ՆԵՐՍԷՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

419 ԼՈՅՍ, ԱՐԱՐԻՉ ԼՈՒՍՈՅ



1. Լոյս ա—րա—րիչ լու—



սոյ, ա — ռա — ջին լոյս բնակեալդ ի լոյս ան-մա-տոյց, Հայր երկ-



նա—ւոր, ի դասուց լու-սե — դի — նաց օրհնեալ, ի ծա-գեղ լու-սոյ



ա—ռա-ւօ-տուս ծագ—եա ի հո — գիս մեր ըզ—լոյս



քո ի — մա — նա — լի



2. Լոյս ի լու-սոյ ծա-



գուճն, ա — րե — գակն ար-դար, ան-նառ ծը-նունդ Հօր՝ Որ-դի,



յա—ռաջ քան գա-րեւ ա-նուն քո գով — եալ ընդ Հօր:
(Ի ծագեղ, Եւոյն)



3. Լոյս ի Հօ—րէ բող-



խուճն, աղ—բիւր քա — ղու-թեան, Հո — գիդ Սբ. Աս-տու-ծոյ, մանկուճք

ԿԵՆՏԵԲ



ե — կե — դեց — ւոյ ընդ հրեշտակս ըզ-քեզ բա — ըե — բա-նեն: (ի ծագել, և այլն)



4. Լոյս Երբ-եակ եւ Մի



ան — բա — ժա — նե-լի սուրբ Եր-րոր-դու-թիւն, զքեզ ընդ



Երկ-նայ-նոցն երկ-բա-ծին-քրս միշտ փա — ռա — ւո-րեմք: (ի ծագել, և այլն)

420 ԼՈՒՍԱԻՈՐԵԱ



Լու-սա-ւոր-եա, Ե-րու-սա-ղէմ, Զի հաս-եալ է լոյս քո. զարդարեա զա-մու-



րըս քո, եւ փառք Տեա-ռնն ի վե-րայ քո ծա-գես-ցի



Օրհ-նեք-գու-թեամք, սաղմոսիւք քեզ վա-յե-լէ, Աստուած, օրհնութիւնն ի Սի-ով-նէ.



եւ քեզ . . . մատուցին ա — դո՞թք յե — րու-սա — ղէմ



Գով-եա, Ե-րու-սա-ղէմ, ըզ-Տէր, եւ օրհ-նեա զԱստ-ուած քո, նոր



ժո-ղո-վուրդ, դըշ — խոյ դուս-տըր Սի — ով — նի.

421 ՏԱՐԱԾԵԱԼ



Տա—րած—եալ ձեռք ընդ ձեռաց, Ոտք ընդ ոտից ըն — թա—նալ—եաց, Փայտ
 ընդ փայ—տի դա—ռըն սլրտ—դոյ, Կեանք ընդ մահու փո — խար—կե—լով. Ի
 մէջ երկուց ա — նօրի—նաց Կայր մերկաց—



եալ տուողն օ թի — նաց, Զոր ոչ տե — սին ազ—գրն կու—



րաց, Բայց ի մի — ոյն յա — ւա — զա — կաց,

1 Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց,
 Ոտք ընդ ոտից ընթանալեաց.
 Փայտ ընդ փայտի դառըն սլրտողոյ,
 Կեանք ընդ մահու փոխարկելով.
 Ի մէջ երկուց անօրինաց
 Կայր մերկացեալ տուողն օրինաց,
 Զոր ոչ տեսին ազգրն կուրաց,
 Բայց ի միոյն յաւազակաց:

4 Իլծեալ յերրորդ ժամու օծին
 Ըզմիտս նախնւոյ մօրն Եւայի,
 Ի վեցն անկեալ մարդն առաջին
 Հաւանական բանիւ նորին.
 Ի սոյն ժամու Տէրն ի խաչին,
 Զի բաւեսցէ ըզմեղս նոցին.
 Եւ յորժամ ել Ադամըն հին,
 Եղ զաւազակն ի մէջ դրախտին:

2 Բոպէից արեգականն
 Ըզտիւն արար զիշերանման.
 Զըստուերըն քօղ արկ մերկութեան,
 Զի մի՛ տեսցէ ակն անսրժան.
 Ի մէջօրեայն նըսեմացաւ,
 Յորժամ Ադամ մեղօք մեռաւ.
 Ի յիններորդն ի լոյս դարձաւ,
 Յորժամ մահուամբ մահըն լուծաւ:

5 Փարելի բարբառ ընդ իմ
 Էլի, էլի առ Հայր գոչէր.
 Զհոգին կամաւ Հօր աւանդէր,
 Զհոգիս մարդկան նոյն ընծայէր.
 Երկիր հիմամբք սասանեցաւ
 Եւ վարագոյրն ընդ մէջ հերձաւ.
 Վէմք ի յինքեանց պատառեցան
 Եւ զերեզմանք մահու բացան:

3 Յօղէր արտօսըր ցաւագին
 Մայր Տեառն, որ կայր մերձ առ խաչին,
 Յորժամ լըսէր ըզժարաւին
 Բարբառելոյ իւր Միածնին.
 Ետուն քացախ խառնեալ լեղի
 Այնմ՝ որ բրդխեաց գետ յԱդենի,
 Եւ ի վիմէն վրտակ բարի
 Արքոյց տոհմին դառնացողի:

6 Քարոզի ի սքանչելեացս
 Աստուած մարմնով վասն իմ խաչեալ.
 Մերով բնութեամբքս մեռանի,
 Աստուած անմահ խոստովանի.
 Կրրկնավրտակ կողին աղբերքք
 Եկեղեցի իւր հաստատի.
 Զըրովն մաքրի, զարիւնն ըմպէ,
 ԶՈրդի ընդ Հօր փառաւորէ:

422 ՆՈՐԱՍՏԵՂԾԵԱԼ



Նորաստեղծեալ Բանն յա-նէ-ից Իս — կրգ-բա-նէ գեր — կինս երկ-նից, Եւ



գերկ-նա—յին զօրս ան-մարմ-նոց, Ի — մա—նալ-եա-ցըն զը-ւարթ-նոց, Եւ



ըգ—գա—լի տա—րերց քա-ռից, Հա — կա-ռա-կաց մի — ա—բա—նից, Ո-



րով յա-ւէտ փա—ռա—բա—նի Եր — ըոր-դու-թիւնն ան — ճա — ու-լի:

2 Երեքսրբեան մի տէրութիւն,
Միով բնութեամբ Աստուածութիւն,
Լոյսն որ անեղ արարչական
Ասաց լինել լոյս եղական.
Զոր եւ ծագեաց յօրն առաջին
Միաշարաթ կիւրակէին,
Որով յաւէտ փառաբանի
Երրորդութիւնն անճառելի:

4 Սէրը սիրով խոնարհեցար,
Ի փրկութիւն մեր մարմնացար.
Նովին մարմնովքն խաչեցար,
Ի գերեզման մահու եղար.
Այսօր յարեար աստուածաբար,
Ի հրեշտակաց քարոզեցար.
Եկայք, փրկեալք, ընդ զըւարթնոյն
Տուք օրհնութիւն Յարուցելոյն:

3 Բարունօրէն բացատրեսցուք,
Զծածկեալ խորհուրդըն ծանիցուք.
Զի լոյսն անտես իմանալի,
Մարուր հոգւոց տեսանելի,
Ի տոյն ծագեաց միաշարաթ
Մեզ յարութեան սուրբ ճառագայթ.
Եկայք, փրկեալք, ընդ զըւարթնոյն
Տուք օրհնութիւն Յարուցելոյն:

5 Երեւեցար խնկաբերիցն
Յողջոյն կենացն ուրախալից.
Եւ ի լերինըն Գալիլեա
Առաքելոց մետասանից.
Արժանացո զմեզ ընդ նոսին
Զքեզ տեսանել յօրըն վերջին.
Եկայք, փրկեալք, ընդ զըւարթնոյն
Տուք օրհնութիւն Յարուցելոյն:

423 ՍԻՈՎՆԻ ՈՐԴԻՔ



Սի—ով — նի որ — դիք, զար — թիք . . . Հար . . . -



սին . . լու . . . սոյ տուք ա ւե . . տիք, Ե-թէ Փե — սայն



քո յա բուց — եալ Յաղ թեաց մա-



հու իշ — խա . . . նու — թեամբ, Գայ պը-սա — կէ ըզ -



քեզ փա — ոօք, ել ընդ ա ուջ պըն-



նեալ զար—դուք, Երգ-եա երգ նոր՝ Յա . . . բու ցե-



լոյն, նըն . . . ջե — ցե . . . լոց կե-նաց պըտ — դոյն:



Նո — ըո — գող տի — ե—զե—րաց, Որ զգե—ցու—ցեր մեզ



լոյս փա—ռաց, Ար—կար ըզ—քեւ ի զին—ուռ—րաց Բղա—միդ կար—միր նա—խա—տա—



նաց, Մեր—կեա յի — նէն ըզ — քուրծ մե—ղաց, Ըզ—տըրտ—մա—զինն ար—



եամբ ներկած. Եւ ըզ—գե—ցո զու—րա—խա—լին Ըզպատմութեանն իմ զա—ռա—ջին . . . :

1 Նորոգող տիեզերաց,
 Որ զգեցուցեր մեզ լոյս փառաց,
 Արկար ըզքեւ ի զինուորաց
 Բղամիդ կարմիր նախատանաց,
 Մերկեա յինէն ըզքուրծ մեղաց
 Ըզտրտմագինն արեամբ ներկած.
 Եւ ըզգեցո զուրախալին
 Ըզպատմութեանն իմ զառաջին:

3 Բամեալ բոլորը քո մարմին
 Յետ վրճրուոյ դատաւորին
 Սաստիկ էառ զհարուած գանին
 Վասըն գանից նախաստեղծին.
 Զիս, որ յոտից մինչեւ ցրզուխ
 Յաւօք նեղիմ անհրնարին,
 Առողջացո դարձեալ կրրկին,
 Որպէս շնորհօք յաւազանին:

2 Երկնաւոր Թագաւորիդ
 Ի ծունր իջեալ խաղ առնէին.
 Ծածկեալ ըզզլուխըդ կրուիէին
 Եւ եղեգամբ հարկանէին.
 Եւ զիմ անկեալ մինչ ի գետին
 Ի հնազանդել կամաց չարին՝
 Մի՛ թողուցուս խաղալ սովին,
 Այլ կանգնեսցես զիս վերըստին:

4 Սըրբափայլ պրծնեալ զարդուն,
 Զոր զգեցուցեր Ահարօնին,
 Փոխան պըսակ ի փշոց եղին
 Մըշակք այգւոյն Իսրայելի.
 Ըզփուշ մեղաց հանցես յինէն
 Զոր յիս եհար իմ թշնամին.
 Եւ ողջացո զխայթուած վիրին,
 Զի սպիք մեղացըն ջընջեսցին:

Յ Ա Ն Կ

ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՑ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆՑ



ԾՆՆԴՈՑ			ՖԻՆԱՆՍ			ՖԻՆԱՆՍ		
Գլուխ	Համար	Երգ	Ժ	Համար	Երգ	Գլուխ	Համար	Երգ
Ա	2	154	Ժ	25	111	ԿԱ	2	254
Ա	3	58	Ի	10	206	ԿԶ		59
Բ	18	331	ՍԱՂՄՈՍԱՑ			ԿԷ		61
Գ	19	384	Գ	5	366	ԿԸ		317
Զ	3	177	Դ	8	44	ՀԲ		318
Ը	22	344	Ե	3	16	ՀԲ	18, 19	1
ԺԷ	7	299	Ե	3	35	ԶԴ		17
ԻԳ	4	262	Ը		66	ԶԴ	1-4	306
ԻԸ	10-20	79	Ը	1, 2	354	ԶԴ	10	335
			Թ	9	118	ԶԵ	6	29
			ԺԷ	8	41	ԶԶ	2, 3, 5	293
			ԺԹ		64	ԶԹ		75
			ԺԹ	1-6	62	Ղ		263
Դ	12, 15	33	ԺԹ	7-11	50	Ղ		368
ԺԴ	19	31	ԻԳ		32	Ղ	12	339
ԻԵ	22	28	ԻԳ		141	Ղ	1-4	217
ԼԳ	14	228	ԻԳ		142	ՂԱ	4	287
			ԻԳ		145	ՂԱ	5	42
			ԻԳ	2, 3	208	ՂԱ	14-16	244
			ԻԳ	4	47	ՂԲ		14
			ԻԵ	4, 5	215	ՂԵ		5
			ԻԷ	1	216	ՂԵ		11
			ԻԹ		60	ՂԵ		68
			ԼԴ	7	228	ՂԷ		67
			ԼԶ	7-9	226	ՃԳ		56
ԼԱ	8	340	ԼԶ	9	244	ՃԳ		72
ԼԴ	1	397	ԼԷ	5	280	ՃԷ		76
			ԼԹ	4, 5, 13	372	ՃԹԶ	7	23
			ԼԹ	12	262	ՃԹԶ	12-14	362
			ԽԲ	1	305	ՃԹԶ	15	383
			ԽԶ		57	ՃԹԸ	15	336
			ԽԶ		282	ՃԹԸ	24	350
			ԽԸ	14	338	ՃԹԸ	24	15
			ԽԸ	14	212	ՃԹԹ		55
			ԾԱ		198	ՃԹԹ	9	51
			ԾԱ	7, 8	199	ՃԹԹ	27	52
			ԾԱ	7, 10	235	ՃԹԹ	71	252
			ԾԵ	18, 22	233	ՃԹԹ	105	48
			ԾԵ	22	211	ՃԻԷ		46
			ԾԵ	22	276	ՃԻԷ	1	334
			ԾԷ	5, 7-11	417	ՃԻԷ	2	289
			ԿԱ	1	358	ՃԼԸ		22
			ԿԱ	1-4	219	ՃԼԹ		65

ՅԱՆԿ ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՑՎ ԿԱՅՈՒԹԵԱՆՑ

Գլուխ	Համար	Երգ	Գլուխ	Համար	Երգ	Գլուխ	Համար	Երգ
ձլթ		70	ԾՁ	2, 6, 7	18	ԺԵ	29-31	134
ձլթ		77	ԾԸ	13, 14	13	ԺԶ	26	166
ձխԳ		188	Կ	1	291	ԺԶ	27	392
ձխԵ		69	Կ	20	311	ԺԸ	20	25
ձխԵ	5	323	ԿԲ	11	291	ԺԸ	12-14	143
						ԺԸ	14	300
ձխԵ	18, 19	27	ԵԶԵԿԻԵԼԻ			ԺԹ	5, 6	330
ձխԶ		71				Ի	30	192
ձխԶ		78	ԺԶ	60	255	ԻԱ	9	4
ձխԷ		342	ԼԳ	11	189	ԻԱ	16	359
ձխԷ		80				ԻԱ	28, 29	241
	ԱՌԱԿԱՑ		ՈՎՍԵԱՅ			ԻԳ	8	238
Գ	24	40	Բ	18	43	ԻԵ	35-40	128
Զ	6-8	352	ԺԱ	8	191	ԻԵ	21	348
ԻԳ	29-32	257				ԻԵ	31-46	391
			ՅՈՎՆԱՆՈՒ			ԻԶ	36	89
	ԺՈՂՈՎՈՂԻ		Ա	6	183	ԻԶ	39	206
ԺԱ	1, 2	243				ԻԶ	42	218
ԺԱ	6	321	ՄԻՔԻԱՅ			ԻԷ	33-53	90
ԺԲ	1	347	Է	18	74	ԻԷ	45-53	93
						ԻԸ	2-4	105
	ՈՂԲԻ		ՍՈՓՈՆԵԱՅ			ԻԸ	6	108
Գ	22, 23	36	Գ	17	209	ԻԸ	7	107
						ՄԱՐԿՈՍԻ		
	ԵՍԱՅԵԱՅ		ԶԱՔԱՐԵԱՅ			Ա	39	134
Ա	18	205	ԺԲ	10	161	Բ	17	139
Բ	2-4	314	ԺԳ	1	114	Դ	35-40	288
Է	14	135				Ե	19	329
Զ	3	12	ՄԱՂԱՔԵԱՅ			Ժ	13-16	301
Թ	6	81	Գ	17	363	Ժ	13-16	353
ԺԲ	7	324				Ժ	45	104
ԻԵ	8	109	ՄԱՏԹԷՈՍԻ			Ժ	46-52	126
ԻԶ	3	227	Ա	21	85	Ժ	46-52	163
ԻԶ	3	279	Ա	23	135	ԺԳ	33, 35	247
ԼԲ	2	97	Բ	9, 10	82	ԺԳ	35-37	374
ԼԵ	10	284	Ե	16	325	ԺԴ	22, 23	304
ԼԵ	10	405	Ե	16	351	ԺԴ	32-36	87
Խ	6-8	367	Զ	9-13	19	ԺԴ	36	207
Խ	11	360	Զ	10	210	ԺԶ	1-18	106
ԽԲ	16	281	Զ	25-34	280	ԺԶ	15	315
ԽԳ	1-7	213	Զ	31-34	45	ՂՈՒԿԱՍՈՒ		
ԽԴ	5	232	Ը	23-27	253	Բ	8-14	86
ԽԵ	22	203	Թ	36-38	312	Բ	13, 14	83
ԽԹ	6, 23	320	ԺԱ	4-6	130	Բ	13, 14	361
ԾԱ	3	313	ԺԱ	28	122	Դ	18, 19	155
ԾԲ	1	316	ԺԱ	28	167	Դ	17-21	278
ԾԲ	1, 2	292	ԺԱ	28	179	Թ	23	94
ԾԲ	7	345	ԺԱ	28	200	Թ	23	242
ԾԳ	1-3, 10-12	176	ԺԱ	28	246	Թ	23	249
ԾԳ	5	122	ԺԱ	28	246	Ժ	38-42	38
ԾԵ	6	156	ԺԱ	28-30	173	ԺԲ	6, 27-31	73
ԾԵ	6, 7	164	ԺԴ	22-33	37	ԺԲ	37	402
ԾԵ	6, 7	185				ԺԵ	4-7	187
						ԺԵ	11-32	169
						ԺԵ	17	160

ՅԱՆԿ ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՑ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆՑ

Գլուխ	Համար	Երգ
ԺԵ	17-19	181
ԺԶ	22	385
ԺԸ	13	180
ԺԸ	16	364
ԺԹ	10	120
ԻԲ	19	303
ԻԳ	33-46	91
ԻԳ	42,43	121
ԻԳ	43	412
ԻԴ	1-12	106
ԻԴ	29	39

ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ

Ա	14	84
Ա	29	112
Ա	29	182
Ա	29	205
Բ	2,11	333
Գ	16	116
Գ	16	168
Զ	37	165
Զ	37	246
Զ	68-70	117
Ը	12	195
Ը	12	202
Թ	4	242
Թ	4	250
Ժ	7,9	140
Ժ	11-15	221
Ժ	11,16	144
Ժ	27	357
ԺԲ	21	49
ԺԲ	12-15	88
ԺԴ	2	122
ԺԴ	2,3	395
ԺԴ	2,3	373
ԺԴ	2-6	267
ԺԴ	16	151
ԺԴ	18	30
ԺԴ	23	6
ԺԴ	26	150
ԺԴ	27	309
ԺԵ	10	138
ԺԵ	13-15	137
ԺԵ	13	221
ԺԵ	15	214
ԺԶ	7-11	148
ԺԶ	13	149
ԺԷ		123
ԺԷ	4	110
ԺԹ	2,5	92
ԺԹ	17,18	100
ԺԹ	25-30	91
ԺԹ	30	98
ԺԹ	30	110
ԺԹ	37	161
ԻԱ	16	190

ԳՈՐԾԻ ԱՌԱՔԵԼՈՑ

Գլուխ	Համար	Երգ
Բ	2-4	147
Դ	12	131
Դ	12	328
Դ	31	152
ԺԴ	16	341
ԺԶ	9	322
ԻԴ	25	172
ԻԶ	28	172

ՀՈՌՎՄԱՅԵՑԻՈՑ

Ե	6-8	124
Ե	7-9	96
Ե	7-9	223
Ը	26,27	153
Ը	28,35-39	337
Ը	35-39	224
Ը	35-39	251
Ը	35-39	290
ԺԲ	1	225
ԺԲ	5	237
ԺԳ	11	250
ԺԳ	11	283
ԺԵ	4	54

Ա ԿՈՐԵԹԱՅԻՈՑ

Բ	9	365
Բ	9	396
Գ	11	295
ԺԱ	23-25	302
ԺԱ	26	272
ԺԳ	12	388
ԺԵ	20,54,55	109
ԺԵ	55-57	375

Բ ԿՈՐԵԹԱՅԻՈՑ

Ա	3,4	274
Ե	1	268
Ե	1	269
Ե	1,2,6-8	389
Ե	1,8	266
Ե	14,15	245
Ե	18,19,21	115
Զ	2	175
Զ	10	271

ԳԱՂԱՏԱՅԻՈՑ

Բ	20	355
Զ	7,8	326
Զ	14	99
Զ	14	101
Զ	14	196

ԵՓԵՍՍՅԻՈՑ

Գլուխ	Համար	Երգ
Ա	22	146
Բ	8,9	184
Բ	13	103
Բ	19-21	307
Գ	18,19	222
Դ	11-13	297
Ե	23,25,27	294
Ե	28	332
Զ	10,11	259

ՓԻԼԻՊՊԵՑԻՈՑ

Ա	21	270
Ա	21,23	380
Գ	7-11	201
Գ	14	264
Գ	20,21	390
Դ	4	230

ԿՈՂՈՍԱՅԻՈՑ

Ա	10	248
Ա	18	146
Ա	19-22	285
Ա	20	95
Ա	27	194
Գ	1,2	400

Ա ԹԵՍԱԼՈՆԻԿԵՑԻՈՑ

Դ	16	403
---	----	-----

Բ ԹԵՍԱԼՈՆԻԿԵՑԻՈՑ

Բ	15,16	275
Գ	3	256

Ա ՏԻՄՈԹԷՈՍԻ

Ա	1	194
Ա	15	122
Ա	15	125
Գ	1-9	298

Բ ՏԻՄՈԹԷՈՍԻ

Ա	12	229
Գ	16	53
Դ	6	378

ՏԻՏՈՍԻ

Բ	11	127
Բ	13	129

ՅԱՆԿ ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՑ ՎԿԱՑՈՒԹԵԱՆՑ

ԵԲՐԱՅԵՑԻՈՑ			Ա ՊԵՏՐՈՍԻ			ԳՂԵՍԻ		
Գլուխ	Համար	Երգ	Գլուխ	Համար	Երգ	Գլուխ	Համար	Երգ
Բ	14,15	382	Ա	15,16	231	Ե	9-14	401
Բ	17,18	186	Բ	7	131	Ե	11-14	133
Բ	18	34	Ե	1-4	296	Ե	12	8
Գ	13,15	178	Ե	7	277	Ե	13	63
Գ	15	159	Ե	14	343	Է	9-12	258
Դ	9	399				Է	9-17	394
Դ	9-11	170				Է	12	9
Դ	9-11	265				Է	14	356
Դ	16	174				Է	14-17	386
Դ	15,16	193	Բ ՊԵՏՐՈՍԻ			ԺԴ	1-3	413
Զ	18	102	Ա	10	204	ԺԴ	13	387
Է	25	220	Բ	6	310	ԺԵ	3,4	10
Թ	27	376				Ի	11,12,15	393
ԺԱ	13	260				ԻԱ	1-3	408
ԺԱ	16	286				ԻԱ	2-7	398
ԺԱ	16	406	Ա ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ			ԻԱ	4	381
ԺԲ	1	236	Գ	2	132	ԻԱ	4	409
ԺԲ	1	414	Գ	2	407	ԻԱ	6	113
ԺԳ	14	309	Գ	2	415	ԻԱ	22-27	411
			Գ	3	234	ԻԱ	25	157
			Դ	10	119	ԻԲ	1	379
			Դ	18	346	ԻԲ	1-5	404
						ԻԲ	1-5	410
						ԻԲ	4	132
						ԻԲ	7,20	272
ՅԱԿՈՐՈՒ			ՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ			ԻԲ	17	171
Դ	15	370	Ա	5,6	136	ԻԲ	17	173
Ե	13	239	Գ	20	162	ԻԲ	17	273
Ե	15	24	Գ	20	197			
Ե	16	26	Դ	8	7			
Ե	16	327						



Յ Ա Ն Կ Ն Ի Ի Թ Ո Յ

	Երգ		Երգ
Ա. —Պաշտամունք	1-47	Սրբութեան Տենչանք	
Փառաբանութիւն		Եղբայրական Սէր	
Տէրունական Օր		Աշակերտութիւն և Ծառայութիւն	
Աղօթք		Փորձութիւն և Պայքար	
Առաւօտ		Պանդխտութիւն և Հանգիստ	
Իրիկուն		Մխիթարութիւն և Քաջալերութիւն	
Ընտանեկան Պաշտամունք			
Բ. —Սուրբ Գիրք	48-55	Ը. —Եկեղեցի	291-312
Գ. —Աստուած	56-80	Պաշտօնէութիւն	
Դ. —Յիսուս Քրիստոս	81-146	Ձեռնադրութիւն	
Մարդեղութիւնը		Մկրտութիւն	
Զարչարանքը և Մահը		Հաղորդութիւն	
Յարութիւնը		Սրբարան	
Քառութիւնը		Նուիրում	
Սէրը		Արձակում	
Ողորմութիւնը		Թ. —Աւետարանչութիւն-Քրիստոսի Թա-	
Շնորհքը		գաւորութիւնը	313-330
Բարութիւնը		Ժ. —Մասնաւոր պարագաներ	331-344
Պատուականութիւնը		Հարսանիք	
Բարեկամ		Ընտանիք և Տան նուիրում	
Բժիշկ		Նոր Տարի	
Բարի Հովիւր		Տարւոյն Եղանակները	
Գլուխ Եկեղեցւոյ		Բաժանում	
Ե. —Սուրբ Հոգի	147-154	Ժ.Ա. —Մանկանց Երգեր	345-367
Զ. —Աւետարանին Հրաւերը և Յորդորը	155-178	Ժ.Բ. —Կեանքի Կարճութիւնը	368-373
Է. —Քրիստոնէական Կեանք	179-290	Ժ.Գ. —Մահ եւ Յարութիւն	374-391
Ապաշխարութիւն և Նուիրում		Ժ.Դ. —Դատաստան	392-394
Հաւատք և Վստահութիւն		Ժ.Ե. —Երկնային Փառք	395-415
Սէր և Երախտագիտութիւն		Ժ.Զ. —Յաւելը և Դատարարներ	416-424
Ուրախութիւն և Խաղաղութիւն		Շարականներ	

ՑԱՆԿ ՄԱՍՆԱԻՈՐ ՆԻԻԹՈՑ

	Երգ		Երգ
Աբրահամի հետ եղած ուխտը	299	Աստուած ամենագէտ է	65
Ալէլուիա Սուրբ Անուան	136	Աստուած ամենատես է	70
Ալ մօտ քեզի	79	Աստուած ամենուրեք է	25, 77, 80
Ահա կայնած դրանդ առջին	162	Աստուած ամէնուն վրայ կը տիրէ	67
Աղբիւր կենաց	113, 114	Աստուած արդար Դատաւոր է	393
Աղօթք	19-34	Աստուած բնութեան իշխան	63
Աղօթք առ Աստուած	58, 61	Աստուած իր գործերովը փառաւորեալ է	64
Աղօթք առաւօտեան	35-37	Աստուած հեղինակ է	62
Աղօթք երեկոյեան	38-44	Աստուած մեր ապաւէնը	282
Աղօթք եկեղեցոյն համար	293	Աստուած մեր բերդ է հաստատուն	57
Աղօթք զղջացեալ մեղաւորին	180	Աստուած մեր ծածկոյթը	287
Աղօթք ընտանեկան	45, 46	Աստուած մեր պաշտպան	30
Աղօթք ծերութեան	47	Աստուած յաւիտենական էակ	56
Աղօթք մեղաց թողութեան համար	188	Աստուած ողորմի մեզի	61
Աղօթք շնորհաց համար	24	Աստուծով հանգստութիւն	170
Աղօթք որ Քրիստոս ճանչցուի	176	Աստուծոյ աւելի մօտ եմ այսօր	283, 286
Աղօթք պաշտպանութեան համար	30	Աստուծոյ խօսքը	48-55
Աղօթք Սուրբ Հոգոյն համար	148-154	Աստուծոյ ծառաներուն երջանկութիւնը	76, 317
Աղօթք Տէրունական	19-21	Աստուծոյ հետ հաղորդութիւն	226
Աղօթք Քրիստոսի ներկայութեան համար	39, 235	Աստուծոյ ողորմութիւնը	66
Աղօթքը Տէրը կը լսէ	25	Աստուծոյ պաշտպանութիւնը	30
Աղօթքի ժամանակ	22, 38	Աստուծոյ սէրը	73
Աղօթքին զօրութիւնը	26	Աստուծոյ սրբութիւնը	7, 10, 12
«Ամէն բան կատարեալ է»	98	Աստուծոյ վրայ փափաք	305
Ամուսնութիւն	330-333	Աստուծոյ փառքը	59, 60, 62, 68, 69, 75
Այգիին մէջ զօրծել	241	«Արթնցիր, կ'անցնի գիշերը»	292
Այսօր	159	Արձակում	309, 311
Այսօր աւելի մօտ	283, 286	Արքայութեան տղայք	356
Անառակ որդի	160, 181	Աւելի մօտ երկնից	283, 286
Անգղիչին համար աղօթք	327	Աւետարանի քարոզութիւնը	315, 324
Անճանաչողութիւն	225, 245, 362		
Անճարհնութիւն	190	Բաժանում .	343
Անճուրացութիւն	249	Բան մը Յիսուսի համար	245
Ապաշխարութիւն	179-200	Բարի Հովիւը	32, 140-143, 357
Ապաւինութիւն Աստուծոյ	282	Բարձրագոյն Վէմը	254
Առանձնանալ	38	Բաց դուռը	157
Առաւօտեան երգեր	35, 36, 37, 366	Բեթլեհէմի աստղը	82
Առաքելական երգեր	322, 328	Բեթլեհէմի մէջ ծնունդ Փրկչին	86
Առ Շնորհաց Ամօռն	23, 174	Բեւա երկիր	404

ՅԱՆԿ ՄԱՍՆԱԽՈՐ ՆԻԻԹՈՑ

	Երգ		Երգ
Գալ կ'ուզե՞ս	158	Ժամանակ փրկումեան	177
Գարուն	341, 342	Ժամն աղօթքի	22
Գեթսեմանի	87, 89		
Գեղեցիկ ձեռքեր	345	Իմ Տէրս ինձ կ'առաջնորդէ	208
Գեղեցիկ Սիօն	398	Իմ քովս կեցիր	44
Գետին եզերքը	379, 380	Իջիր, Արքայ հզօր	6
Գերեզման	384		
Գողգոթա	90	Լալը չը փրկեր զիս	184
Գործելու ատենն	241, 242, 312	Լոյս բարերար	202
		Լուսոյ դռներն	374
Դատաստանին օրը	391-393	Լսէ, Յիսուս կը կանչէ	312
Դուստր Սիօնի	291		
		Խաղաղութիւն	227, 233, 278
Եկեղեցի	291-295	Խաչեալ Քրիստոս	96
Եկեղեցիդ ընդհանրական	293	Խաչը տանիլ	240
Եկեղեցին ո՞րն է	294	Խաչին մօտ	103
Եկեղեցւոյ Գլխուն փառքը	75	Խաչին տակ	94
Եկեղեցւոյ Գլուխը Քրիստոս է	146	Խաչին տակ նստիլը	95
Եկեղեցւոյ հիմը	295	Խաչին քով տեղ կայ	285
Եկէք ինձի, բոլոր յոգնածներ	173, 199, 200	Խոստովանութիւն	180, 198
Եկուք ինձի	273	Խոր ձորը	251
Եղբայրսիրութիւն	237-239	Խորութիւնն ողորմութեան	191
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ	262		
Ետքի օրուան փառքը	314	Ծերութեան ատեն Աստուծոյ վստահիլ	47
Երանելի օր	232	Ծերունի Քրիստոնէի մահը	383
Երբ իր գանձը	363		
Երգ կենաց	244	Կանաչաւէտ բլուրը	100
Երեկոյեան երգեր	36, 40-43	Կարեւոր հարցում մը	377
Երկնային հայրենիքն ահա կ'երթանք	395	Կեանքի կարծութիւնը	367-373
Երկնային փառք ...	394-415	Կեանքս է Քրիստոս	270
Երկնաւոր Երուսաղէմ	408	Կենաց ունայնութիւնը	368
Երկնաւոր ժառանգութիւնը	397	Կէս համոզուած	172
Երկնից աւելի մօտ	283, 286	Կը հաւատամ	201
Երկնից երջանիկ ընկերակցութիւնը	405	Կիրակի օր	13-18, 350
Երկնից համար փափաք	370	Կոյր Բարտիմէոս	126
Երկնից ճամբան	267	Կորուսեալ ոչխարը	143
Երկնից փայլուն դաշտերը	263		
Երրորդութեան փառաբանութիւն	1-4	Հաղորդութիւն	302-304
		Հայրենիք երկնային	395, 399
Զղջում	180, 198	Հայր իմ, քու կամքդ թող ըլլայ	210
		Հանգիստ	246, 265
Ընտանեկան օրհնութիւն	46	Հաստատուն և անհաստատ բաներ	290
		Հարսանիք	330-333
Թաղէ քու ցաւերդ	284	Հաւատք	203, 204, 213, 219
Թող վառին աղօտ ճրագները	325	Հեծանոսներէն աղաղակ	320
		Հեռո՛ւ, բաժակ	257

ՅԱՆԿ ՄԱՍՆԱԻՈՐ ՆԻՒԹՈՑ

	Երգ		Երգ
Հին լուրը	329	Յիսուս անունը	85
Հնազանդութիւն	207, 210, 218	Յիսուս զիս կը սիրէ	355
Հնարաւոր է	116	Յիսուսը տեսնել	130
Հոգի Տէրօջը վրայ ձգէ	276, 277, 280	Յիսուս իմ յոյս	129
Հոն ցաւ չը կայ	381	Յիսուս կարող է փրկելու	220
Հոս մնայուն քաղաք չունինք	369	Յիսուս հիանալի Փրկիչ	115
Հոս չիք հանգիստ	261	Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնի	163
Հունձք	342, 344	Յիսուսի բարեկամութիւնը	137
Հրաշալի խօսք կենաց	49	Յիսուսի եկ այսօր	178
Հրաւեր ու յորդոր	155-177	Յիսուսի բովէն	138
Հրեշտակաց ողջոյնը	268, 269	Յիսուսի օրհնութիւնը մանկանց վրայ	353
		Յոբելեան տարին	155
Չախորդութեան ժամանակ	279	Յոյս անյոյսին	194
Չեննադրութեան երգ	296, 298		
		Նախախնամութեան զաղտնիքը	281
Մահ	374-390	Նաւակատիք եկեղեցւոյ	307, 308, 310
Մահուան գետը	380	Նաւակատիք տունի մը	334
Մահուան պատրաստութիւն	175, 189, 376	Նաւը փոթորկի մէջ	253
Մանկանց երգեր	345-366	Նեղութեան մէջ մխիթարութիւն	271, 274, 275
Մեծ աւետիսը	324	Նոր տարի	337-340
Մեղաց խոստովանութիւն	198		
Մեղաւորին յորդորանք. Տես Հրաւեր և յորդոր		Շարականներ	418-424
Մեղաւորին որոշումը	165	Շնորհակալութիւն առ Աստուած	72
Մեղաւորին փրկութիւնը	168	Շնորհաց ամոռը	23, 174
Մեղաւորին Գրիստոսի դիմելը	182	Շնորհաց կարօտութիւն	186, 195
Մեռնողին երգը	387	Շնորհքով փրկութիւն	127
Մի անցնիր ինձմէ, Փրկիչս	192		
Մի դանդաղիր, ով իմ հոգիս	272	Ռ՞վ են ասոնք	394
Մի զիջանիր փորձութեան	256	Ռ՞վ պիտի ինձ հանդիպի	385
Միայն այսօր	45	Ովսաննա	361
Միայն Փրկչով	219	Ուխտադրութիւն	165
«Մինչև որ Տէրը գայ»	272	Ուշ մնալուն վտանգը	185
Մխիթարութիւն	255, 271, 273-275	Ուրախութիւն	230, 239
Մկրտութիւն	299-301	Ռ՞ր է որդեակս հէք	169
Մոլար ոչխար	187		
Մօտ Աստուծոյ	79	Պանդուխտին Առաջնորդը	31
Մօտ խաչին	103	Պանդուխտին երգը	262, 264, 371
Մօտ խաչին տեղ կայ	285	Պատգամն Յիսուսի սիրոյն	323
Յաղթողին արմաւենին	258	Սերմանել	321, 326
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս	189	Սէր առ Աստուած	226
Յարութիւն և Համբարձումն	105	Սէր առ Գրիստոս	223, 224
Յաւիտենական Էակ	56	Սէր տան մէջ	346
Յաւիտենական կեանք և մահ	265	Սիրուն ապագայ	401
Յիշէ զիս	121	Սի՞նի արշալոյսը	313
Յիսուս աղբիւր կենաց	113, 114	Սի՞նի փառքը	314

ՑԱՆԿ ՄԱՍՆԱԻՈՐ ՆԻԻԹԵՐՈՒ

	Երգ		Երգ
Սուրբ Գիրք առաջնորդ է	51	Փառք տուէք	354
Սուրբ Գիրք կենարար բանն է Քրիստոսի	54	Փափաք առ Աստուած	79, 305
Սուրբ Գիրք մեր լոյսն է	50	Փափաք երկնից համար	204, 370, 379, 403
Սուրբ Գիրք մխիթարող է	54	Փափաք սուրբ ըլլալու	231, 234
Սուրբ Գրոց պատուականութիւնը	50, 53	Փշեղէն պսակ	92
Սուրբ Գրոց 'օգուտը	48, 55	Փոքր բաներ	348
Սուրբ Գրոց վրայ նախանձաւորութիւն	52	Փոքր ձեռքեր	347
Սուրբ ըլլալու փափաք	231, 234	Փրկիչս կ'ապրի	111
Սուրբ Հոգին	6, 147-154	Փրկիչս միշտ է մօտ	228
Սուրբ տղայք	364	Փրկչիս բազուկներուն մէջ	209
Սրբարան	305, 306	Փրկչին եկէք	164
Սրբոց օրինակը	236		
		Քարոզիչներու համար աղօթք	297
Վշտանալ աղէկ է	252	Քաւութիւն	93
		Քեզի կարօտ եմ	193
Տարուան վախճանին համար	338	Քնացողին զգուշութիւն	183
Տէրը առաջնորդ է	31	Քովս կեցիր	39, 44
Տէրը իմ հովիւս է	142, 145	Քու կամքդ ըլլայ	218
Տէրը մխիթարիչ է	274	Քու ձայնդ, Տէր, կը լսեմ. Տես Տէր, ձայնդ կը լսեմ	
Տէրը պիտի հոգայ	280	Քրիստոնեայ բարեկամի մահուան վրայ	386
Տէրը քաջ հովիւ է	141	Քրիստոնեան մահէն վախնալու չէ	382
Տէր, ձայնդ կը լսեմ	199	Քրիստոնեան մեռեալ աշխարհի	196
Տէրոջը թեւերուն տակ	217	Քրիստոնէին գործը	247
Տէրոջը համար գործողին աղօթքը	33	Քրիստոնէից երջանկութիւնը	76
Տէրոջը ձայնը	179	Քրիստոնէից միութիւնը	237
Տէրոջը տար	28	Քրիստոնէից ուրախութիւնը	230
Տէրունական աղօթքը	19-21	Քրիստոս աշխարհի լոյսը	195
Տէրունական ընծրիքը	302-304	Քրիստոս բարի հովիւը	140-145, 221
Տէրունական օր	13-18	Քրիստոս է իմ կեանքս	270
Տղայոց երգեր. Տես Մանկանց երգեր		Քրիստոս ի Գողգոթա	90
Տղայոց համար գործ երկնից մէջ	365	Քրիստոս իմս է	197
Տղու աղօթքը	349, 360	Քրիստոս խաչին վրայ	88, 91, 92
Տղու մը փափաքը	359	Քրիստոս հաստատ հիմ	213
Տուն	335, 336	Քրիստոս մեծ բժիշկ	139
Տունս է երկինք	260	Քրիստոս մեր առաջնորդը	208, 212, 288
Տուն փառաւոր	408	Քրիստոս մեր հաստատութիւնը	203
		Քրիստոս մեր միմիայն պատարագը	112
Յնծումով վազենք	266	Քրիստոսէ չզատուիլ	123
		Քրիստոսի անունը	85
Փայլինք	351	Քրիստոսի ապաւինիլ	211
Փառաբանութիւն առ Աստուած	5, 8, 9, 69, 71, 78	Քրիստոսի բարեկամութիւնը	137, 138, 214
Փառաբանութիւն Արարչին	68	Քրիստոսի բարութիւնը	128-130
Փառաբանութիւն առ Երրորդութիւն	1, 2	Քրիստոսի գալուտը ու իշխանութիւնը	81
Փառք ի բարձունս	3	Քրիստոսի եկեղեցին ո՞րն է	294
Փառք ի բարձունս Աստուծոյ	4	Քրիստոսի Թագաւորութիւնը	312-329

ՑԱՆԿ ՄԱՍՆԱԻՈՐ ՆԻԻԹՈՑ

	Երգ		Երգ
Քրիստոսի Թագով պսակուիլը	135	Քրիստոսի սէրը	118-124
Քրիստոսի խաչը	94-104	Քրիստոսի վրայ հաւատք	203
Քրիստոսի ծառայ	248, 259	Քրիստոսի քաւչական մահը	93
Քրիստոսի ծնունդը	83, 84, 86	Քրիստոսի քաւուծիւնը	112-116
Քրիստոսի համար կարօտուծիւն	193	Քրիստոսի օրինակը նեղուծեան մէջ	87, 89
Քրիստոսի հրաւէրը	173		
Քրիստոսի մահուան զօրուծիւնը	104	Օրհնեալ աշխարհ	396
Քրիստոսի յանձնուիլ	206-208, 210	Օրհնեալ երաշխիք	229
Քրիստոսի յարուծիւնը և համբարձումը	105-110	Օրհնեալ քունը	289
Քրիստոսի ողորմուծիւնը	125, 126	Օրհնուծիւն առ Աստուած	8
Քրիստոսի պատուականուծիւնը	133, 134	Օր մ'ալ Տէրոջը գործին մէջ	242



Ց Ա Ն Կ

ԵՐԳՈՑ ԱՌԱՋԻՆ ՏՈՂԵՐՈՒ

	ԵՐԳ		ԵՐԳ
Ազատ ամէն խիստ հովերէ	23	Աստուած իմ, երբ հոգիս նայի	72
Ալ մօտ ըլլամ, ով Տէր	79	Աստուած մեր բերդ է հաստատուն	57
Ակն ունինք մենք, կը սպասենք մենք	402	Աստուած ողորմած, ինծի ողորմէ	198
Ահա Աստուած զթած	167	Աստուած ողորմի մեզի	61
Ահա կայնած դրանդ առջին	162	Աստուած, Տէր մեր, ի՛նչ փառաւոր	66
Ահա Կեղրոն ձորէն կ'անցնի	89	Աստուած օրհնէ այն տունը	336
Ահա մեզի մանուկ ծնաւ	81	Արդար Դատաւոր, երբոր գաս	393
Ահա տեսէք Գառն Աստուծոյ	91	Արդեօք այն գետին եզերքը	379
Աղօթքն է խօսք շատ զօրաւոր	26	Արեւ, անձրեւ ինք կը դրկէ	210
Ամէն երկիրներ, Տէրոջմով ցնծացէք	5	«Արթնցիր, կ'անցնի զիշերը»	292
Այգիիդ, Տէր, այցելու լեր	152	Արքայն սիրոյ է իմ Հովիւ	145
Այդ խումբեր ճերմակ հագուած	394		
Այլ ապաւէն ես չեմ ուզեր	102	Բազում վկայք հոս քեզ դաւանեցան	414
Այնպէս անուշ անուն չրկայ	85	Բաց դուռ մը կայ, որուն մէջէն	157
Այո, լոյս ես, Տէր սիրելի	195	Բացուին այսօր երկնից կամարք	147
Այս ամուլ լռին, դէպ ի գահիդ վերին	331	Բաց հիմա ծոցդ, ով գերեզման	384
Այս աշխարհիս ունայնութիւն	369	Բեթլէհէմի դաշտին վրայ	86
Այս առաւօտն օրհնեալ	16		
Այս է այն օրն զոր Տէրն օրհնեց	15	Գաղտնի իմաստութեամբ Աստուած	281
Այս նոր բնակարան	334	Գեթսեման պարտէզն մտէք	87
Այս նոր տարուան սեմէն, Հայր իմ	337	Գեղեցիկ ամէն շէնքեր	346
Այս օրն անցաւ գնաց	42	Գեղեցիկ ձեռքեր փոքրիկ	345
Անհուն սիրովն ի Գողգոթա	90	Գիշերային դաշտից վրայ	82
Անյայտ է ինծի գալն Տէրոջը	374	Գիտեմ որ իմ Փրկիչս կ'ապրի	111
Անյոյսին յոյս, ով Յիսուս	194	Գործ կայ ինձ յանձնըւած	247
Անոր, որ մեր մեղաց համար	136	Գործ հաճելի հոգւոյս է, Տէր	17
Անցած է ցաւ, արիւն, քրտինք	409		
Աշխարհ եկայ, կ'ապրիմ	377	Դէմք մը կայ վեհ ու մէկ հատիկ	132
Ապահով Տէրն մեզ պահեց	13	Դեռ չարձակուած՝ օրհնէ մեզ, Տէր	311
Առաւօտ լուսոյ	418	Դիտելու մէկ կէտ մը կայ	190
Ա՛ռ, Տէր, կեանքս, ըլլայ թող ան	225	Դուստր Սիօնի, լեր ուրախ	291
Առտուն քու սերմդ ցանէ	321	Դու Հովիւս ես, բարեգութ Տէր	142
Աստղ, լուսին, պայծառ արեւ	77	Դու յոգնած կամ վհատա՞ծ ես	246
Աստղ, լուսին, պայծառ արեւ	80	Դուք կ'ուզէ՞ք հրեշտակ մ'ըլլալ	354
Աստուած անհուն, երկնից երկինքն	307	Եթէ աշխարհ է գեղեցիկ	196
Աստուած, զթա ու մեզ օրհնէ	317	Եւ, հոգիս, թեւերդ լայն բաց	264

ՅԱՆԿ ԵՐԳՈՅ ԱՌԱՋԻՆ ՏՈՂԵՐՈՒ

	Երգ
Եկ, տրտմալից դու, երբ ցաւ քեզ պատած է	174
Եկեղեցիդ ընդհանրական	293
Եկեղեցին հիմնեալ է	295
Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած եւ բեռնաւոր- ուածներ	173
Եկէք, հոս եկէք, ա՛լ հանգչելու ատեն է	41
Եկէք, մեր ճամբան նորոգենք	338
Եկէք, Տէրն սիրողներ	239
Եկէք, ցնծանք Տէրոջն առջին	68
Եհովա, առաջնորդէ զիս	31
Եղբայր ենք մենք, մէկ Հօր որդիք	238
Եղո՛ւկ եմ ես, ով Տէր, աղբատ	182
Եղո՛ւկ ինձի, ի՛նչ էր ըրի	181
Ես կը լսեմ ձայնդ, ով Յիսուս	200
Ես կը սիրեմ առանձնանալ	38
Ես յաւիտեան հանգիստ կ'ըլլամ	201
Ես պանդուխտ եմ, նաեւ օտար եմ	262
Երանելի այն օրն է, Տէր	232
Երբ ան խաչին ես կը նայիմ	99
Երբ այս կեանքի փորձանքներն վեր- ջանան	415
Երբ գամ կայնիմ խաչիդ մօտիկ	94
Երբ իր գանձը, երբ իր գանձը	363
Երբ խաղաղութիւն իբրեւ գետ կը յորդէ	233
Երբ հաւատքով կարող ըլլամ	204
Երբ յուզուին մրրիկը կենաց իմ	287
Երբոր կը կարդամ պատմութիւնը սիրուն	353
Ե՞րբ պիտի մէկտեղ զանք	405
Երգէ, ո՛վ հոգիս, օրհներգ մը անոր	214
Երթանք, հերկենք արտերը	342
Երիտասարդն ինչո՞վ մաքրէ	51
Երկինք կ'օծուի շողով այգուն	109
Երկինք յայտնի կը բարոգեն	64
Երկինքը փայլուն է՝ կ'ըսենք	407
Երկիր մը կայ ուր որ ցնծում	397
Երկնից Աստուածն որ կը պաշտենք	74
Երկնից մէջ պիտի գործ ունենան տղաք- ներ	365
Երկրիս ամէն ծայրերը	322
Երուսաղէ՛մ, տուն փառաւոր	408
Երջանիկ անոնք են որ Փրկչին կը լսեն	230
Երջանիկ փարախ, երջանիկ արօտ	144
Զարթիր, զարթիր, Աջ տիրական	316
Զարթիր, հոգիս, ուրախ երգով	119

	Երգ
Ըմպելիքէ կենանք հեռի	257
Թաղէ քու ցաւերդ	284
Թափառական հոգիս	170
Թեւերդ, Տէր իմ, թող ըլլան	217
Թէեւ նուաղեալ՝ մեր ճամբան մենք կ'երթանք	212
Թէ որ Աստուած տունն չը շինէ	46
Թէ որ զքեզ, ով Տէր Յիսուս	117
Թող իմ տրտունջս ա՛լ դադարի	228
Թող Սիօնի որդիքը	314
Թող քու Սուրբ Խօսքդ, Տէր իմ Փրկիչ	54
Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի	22
Իբր պանդուխտ աշխարհ կը թափառիմ	261
Իմ աղաղակս, ով Տէր, լսէ	150
Իմ կեանքս է Քրիստոս	270
Իմ պարծանքս եւ իմ փառքս	101
Իմ Տէրս ինձ կ'առաջնորդէ	208
Իմ տունս է յերկին, հոս չը կայ ինձ հանգիստ	268
Իմ տունս է երկինք, հոս չը կայ ինձ հանգիստ	269
Իմ քովս կեցիր, զիշերն կը մօտենայ	44
Ինընսուն եւ ինը կար ապահով	143
Ինձմէ բարձրագոյն սուրբ Վէճմին հա- ւատքի	219
Ինձ Տէրը եղաւ Հովիւ կառավար	141
Ի՛նչ անվախճան է, Տէր, քու սէրն	36
Ի՛նչ գեղեցիկ ու զարդարուած	398
Ի՛նչ գէշ էր իմ վիճակս	139
Ի՛նչ են այս մեծ բազմութիւններ	163
Ի՞նչ է կեանքը. լոկ շոգի մը	370
Ի՛նչ լայն խոստմունք, ի՛նչ փառաւոր	299
Ի՛նչ հաճոյ են քու յարկեր	306
Ի՛նչ սրտաշարժ այն քաղցր երգեր	37
Ի՛նչ սրտաշարժ երգոց ձայներ	361
Ի՛նչ քաղցր է, Տէր, ապաւինել	211
Ինչո՞ւ դուք ըսէք թէ դեռ կանուխ է	185
Ինչո՞ւ վազեն մեր արցունքներն	386
Ի՛նչպէս բարեկամ է Տէրը	28
Ինչպէս որ եմ, մեղքով լեցուած	205
Իջիր, Արքայ հրգօր	6
Լալը չը փրկեր զիս	184
Լաւ բարեկամ մը կայ վերերն	137

	ԵՐԳ		ԵՐԳ
Լեզուովս պիտի Աստուած գովուի	71	Հասայ Բեւլայ երկիր սիրուն	404
Լոյս, Արարիչ լուսոյ	419	Հարկ է մեռնիլ, պիտի մեռնիմ	376
Լոյս բարերար, տիրող մէզին մէջէն	202	Հացդ ձգէ ջրոց երեսը	243
Լճու գիշեր, սո՛ւրբ գիշեր	83	Հաւատքս քեզ կը նայի	203
Լուսաւորեա	420	Հնարաւոր է որ ըլլայ	116
Լսած եմ ես Փրկչի մը սէրն	122	Հնչեցուցէք փողերն	155
Լսէ իմ ծայն, ով իմ Աստուած	358	Հոգդ Տէրոջը վրայ ձգէ	276
Լսեցէք սիրոյ բարբառը	98	Հոգդ Տէրոջը վրայ ձգէ	277
		Հոգին հոգւոյս կ'ըսէ	171
Խաղաղ էր ծովն Գալիլեայի	253	Հրեշտակ մ'ըլլալ կ'ուզեմ ես	359
Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի	278	Հրեշտակն յերկնից կ'իջնայ	106
«Խաղաղութի՛ւն, լման խաղաղութի՛ւն»	227	Հրեշտակներ, քարն վեր առէք	105
Խորհրդաւոր է այս հանդէս	332		
Խորութի՛ւն ողորմութեան	191	Ձիթենազարդ սա լեռ ու ձոր	134
Խօսէ ինձ, Տէր, խօսիմ եւ ես	33		
Խօսք տուած է Աստուած, փրկութիւնն		ձամբան երկար չէ այս կենաց	373
է ձրի	110	ձամբաս դուն, Տէր, ընտրէ	206
Ծաղկաւէտ դաշտին վրայ	250	Մայր սիրելի, Երուսաղէմ	411
Ծով կենաց գոռայ, Յիսուս	288	Մեզի ողբի ծայն մը	320
		Մեծ բազմութիւն՝ արեամբ փրկուած	413
Կախուած է կեանքս բարակ թելով	372	Մենք երկնից ճամբան գտած ենք	267
Կա՛յ երբեք ընտիր հովիւ մը	221	Մենք չենք ձգեր Սուրբ Գիրքը	48
Կայ երկիր պանծալի եւ փայլուն	401	Մենք ցնծումով, ցնծումով միշտ վազենք	266
Կանաչաւէտ բլուր մը կայ	100	Մեղաւոր, լսէ այս ծայնը	156
Կարօտ եմ, Տէր, մեծ զօրութեան	186	Մեր մեղաց համար մեռնողը	392
Կ'երգեմ անճառ քոյդ զօրութիւն	59	Մէկ ժամ մը կայ, մէկ կէտ մը կայ	177
Կերպով մը անշուշտ պիտի Տէրը հոգայ	280	Մէկ քաղցր վսեմ խորհուրդ	286
Կէս համոզուած ես հաւատալու	172	Մէկը տեսայ փայտէն կախուած	104
Կը լսուի Տէրոջը ձայնը	312	Մի անցնիր ինձմէ, Փրկիչս	192
Կը ճամբորդենք տունն երկնային	158	Մի՛ դանդաղիր, ով իմ հոգիս	272
Կը սպասեմ գետին եզերքը	380	Միթէ Յիսո՞ւս լոկ խաչն տանի	240
Կը ցանեն իրենց սերմն արշալոյս ծա- գելէն	326	Մի թողուր զիս, ով Աստուածս	30
Կը փայլի մեր Հօրը գութը	325	Միշտ երգենք Փրկչին մեծ սէրը	120
Կ'ուզեմ պատմել հին լուրը	323	Մոլար ոչխար էի	187
Կիրակին մեղք է քունով անցընել	350	Մութ գետէն անդին կան	364
Կ'օրհնենք քեզ, Աստուած, զի Փրկիչը եկաւ	8		
Կ'օրհնենք քեզ, Աստուած, եւ ըզքեզ մեզ Տէր կը դաւանինք	416	Յառա՛ջ, յառա՛ջ, Արքայ հզօր	88
		Յարուցեալ է Տէր այսօր	107
Հայր ամէնուս է Տէր Աստուած	73	Յաւիտենական էակ	56
Հայր բարեխնամ ազգի մարդկան	47	Յիսուս, աշխարհը եմ ձգած	249
Հայր, ճամբադ ինձ սորվեցուր	258	Յիսուս, դուն ես մեզ Առաջնորդ	146
Հայր մեր, այժմ կը նուիրենք	340	Յիսուս, դուն մեզ մխիթարէ	275
		Յիսուս կը պատուիրէ մեզ	351
		Յիսուս կ'ըսէ այսօր	159
		Յիսուս, միշտ հոգիս պահէ	103

	Երգ		Երգ
Յիսուս յայտնեց ինձ սէր անբաւ	124	Ով Հայր Աստուած ողորմութեան	300
Յիսուս, Փրկիչ մեղաւորաց	121	Ով Հայր մեր երկնաւոր	21
Յիսուս, փրկիչ ու բարեկամ	138	Ով Հայր մեր որ յերկինս ես	20
Յիսուս քաւիչ եղաւ մեղաց	115	Ով Հայր, օրը հազար անգամ	252
Յիսուս, քու կեանքդ անգին	245	Ով հոգւոյս սիրող Քրիստոս	118
Յիսուսը ես տեսնել կ'ուզեմ	130	Ով հօտիդ բարերար Հովիւր	357
Յիսուս Քրիստոս, տեսայ քուկին	93	Ո՛վ մարդ, հոգե՞ր, վիշտե՞ր ունիս	290
Յիսուս Քրիստոս, քուկդ է միայն	328	Ով մեղաւոր ահաբեկած	165
Յիսուսի եկ, Յիսուսի եկ	178	Ով մեղաւոր մարդ, խեղճ, թշուառ	166
Յուդայի լերանց վրայովը	324	Ով մեր Հայրը երկնաւոր	19
Յօժար ծառայութեամբ, ով Տէր	248	Ով Յիսուս, հոգիս պահէ	103
Նեղեալ հոգւոյս դուն օգնական	274	Ո՞վ պիտի ինձ հանդիպի	385
Նորաստեղծեալ	422	Ով Սիօնի բերկրալից արշալոյսը	313
Նորոգող տիեզերաց	424	Ով Սուրբ Գլուխ, ինչո՞ւ ես	92
Շատ համարներ սուրբ մատեանին	289	Ով Սուրբ Հայր, ինձ ցուցուցեր ես	27
Շատ հեղ ճամբան առաջս կ'ելլէր	128	Ով Սուրբ Հոգի, իջիր արդ դուն իմ մէջ	153
Շնորհաց աթոռն փնտռող	25	Ով Սուրբ Հոգի, լոյս երկնային	148
Շնորհացըդ խօսքը կը լսեմ	302	Ով սրբոց փառաւոր տուն	410
Շնորհք, ձայն սիրելի	127	Ով վարդապետ, Յիսուս, իմ Տէր	176
Շողայ աստղն իրիկուան	388	Ով տառապանաց աշխարհը	251
Շուտով օրերս կ'անցնին կ'երթան	263	Ով Տէր Աստուած արդարութեան	318
Շուրջս կենաց յուզեալ ծովուն	273	Ով Տէր Աստուած, բարձրացիր դու երկինքին վրայ	417
Ո՛հ, թէ կարող ես ըլլայի	133	Ով Տէր Աստուած Իսրայէլին	310
Ո՛հ, թէ սուրբ ըլլամ ես	234	Ով Տէր, դարձեալ կ'օրհնենք քու սուրբ անուն	309
Ո՛հ, ինձ դարձեալ երգէ զանոնք	49	Ով Տէր զթած, որ կը լսես	180
Ո՛հ, մերթ ստուերներն ի՛նչ խոր են	254	Ով Տէր, դուն ես մեզ ապաւէն	368
Ո՛հ, մի զիջանիր, մի անսար փորձիչին	256	Ով Տէր, դուն զիս միշտ կը քննես	65
Ո՛հ, նայէ ինձ եւ լսէ զիս	43	Ով Տէր, լսէ ձայնն աղօթքիս	188
Ո՛հ, ո՞ւր մնաց արդեօք այսօր	169	Ով Տէր, մեզի պատուիրեցիր	231
Ո՛հ, պայծառ ու գեղեցիկ օր տէրունի	14	Ով Տէր մեր, Սուրբ Աստուած	298
Ո՛հ, փոքր ձեռքերը ի՛նչ կրնան ընել	347	Ով Տէր, միշտ հոգիս պահէ	103
Ո՛հ, օր անճառ, օր բարեբաղդ	412	Ով Տէր Յիսուս, դուն խոստացար	151
Ողորմէ ինձ, ողորմէ ինձ	126	Ով Տէր Յիսուս, քեզ կը սիրեմ	224
Ողջո՛յն մեծ էմմանուէլին	135	Ով Տէր Փրկիչ, Հովիւ հովուաց	296
Ո՛չ, ո՛չ, այս չէ մեռնիլը	390	Ով Տէր, քու սուրբ եկեղեցիդ	294
Ոչինչ են աչքիս աշխարհի հաճոյքներ	335	Ով տուն, որ ես վերն, ի բարձունս	406
Ով անձս, շուտ ապաշխարէ	189	Ով փառաւորեալ Արքայ երկնաւոր	69
Ով Աստուծոյ ծառայ բարի	383	Ով Փրկիչ մեր, կ'աղաչենք	360
Ով Արարիչ հօր	58	Ով Փրկիչս, օրն իջած է	39
Ո՛վ դուն Սուրբ Գիրք երկնային	53	Ով քաղցր Փրկիչ, հոս գալ հաճէ	330
Ով Եհովա Աստուած, մեր Հայր	308	Ո՛վ Քրիստոսի օրհնեալ զինուոր	259
Ո՛վ զարմանալի սէր աստուածային	168	Որչափ արիւն որ թափուեցաւ	112
Ո՛վ լուսափայլ երկինք	400	Ո՛րչափ վախկոտ ու վատ կ'ըլլանք	382
Ով խաչեալ Փրկիչ Քրիստոս	96	Ո՛րչափ քաղցր է այն ժամը	95

	ԵՐԳ
Ո՛րչափ օրհնեալ է այն կապանք	237
Ո՛րքան հաստատուն է հիմն ձեր հա- լատքին	213
Ունայն աշխարհս ա՛լ կը ձգեմ	375
Ունայնութիւն ունայնութեանց	223
Ո՞ւր կայ հանգստութիւն	265
Զէ աստ, քանզի յարեալ	108
Զի կայ, Տէր, ցաւ մ'այնքան չնչին	34
Պատուէր տուաւ Փրկիչն մարդկան	315
Պիտի երգեմ, Տէր, սէրդ ու գութ	75
Պիտի երգեմ քեզի	78
Պզտիկ տղու մը սորվեցուր	349
Սըրտանց կու տամ փառք քեզ, ով Տէր	35
Սիովնի Որդիք	423
Սիրելիներս, եկէք	381
Սուրբ է, սուրբ է, սուրբ է Եհովան	10
Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր	7
Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր, Հայր Աստուած մեր	12
Սուրբ օրն իր վախճանին	18
Սրընթաց եղջերուի նման	305
Վաղուան համար չեմ աղօթեր	45
Վերերն ունինք տուն երջանիկ	395
Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր	279
Վերն անսահման երկնակամար	62
Վերջապէս գործդ աւարտած	387
Վերջին արեւս վար կ'արտորայ	378
Վկայութիւնդ զարմանալի	52
Վճռեց Տէրն որ ամէն մարդիկ	391
Տարածեալ	421
Տես, մեղուն աշխատասէր	352
Տերեւ, ծաղիկ, նոր կեանք ու սէր	341
Տէր, այցելութեամբդ երկիրը	29
Տէր Աստուած մեր ապաւէնը	282
Տէր բազմագութ ու ողորմած	301
Տէր զթութեան, ինձ ողորմէ	55
Տէր, դուն համայն բնութեան իշխան	63
Տէր ընդ ձեզ մինչեւ զիրար տեսներք	343
Տէր իմ, Փրկիչ, եկուր	235
Տէր իմ, քեզ կը սիրեմ	226
Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես	207
Տէր, ինձի առաջնորդէ	215
Տէր, հիմա մեր Փրկչին	319

	ԵՐԳ
Տէր, հովուի պէս խնամէ մեզ	140
Տէր, ձայնդ կը լսեմ	199
Տէր Յիսուս զիս կը սիրէ	355
Տէր Յիսուս, էմմանուէլ	113
Տէր Յիսուսի երակներէն	114
Տէր Յիսուսի բազկաց մէջ	209
Տէր Յիսուսին ի՞նչ նուիրեմ	362
Տէր, ուրախ կ'ըլլամ միշտ ես	216
Տէր, վար նայէ աչքով զթած	149
Տէր, քաղցր աչքով վերէն նայէ	333
Տէր, քաղցրութեամբ վերէն նայէ	297
Տէր, քու ոտից առջին	129
Տէրը դուռըս կը զարնէր	197
Տէրն կը տիրէ, երկիր ցնծայ	67
Տէրն օրհնեցէք, զի է բարի	76
Տէրոջ աթոռն շրջապատած	356
Տէրոջ ահեղ գահուն առջեւ	11
Տէրոջը ձայնը լսեցի	179
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ	242
Տէրոջը սէրն անհուն	367
«Տէրոջն հետ յաւիտեան»	403
Տրխուր ողբով մ'ըսեր ինձի	244
Տրեզերքը նորոգող	154
Տունդ եկ, տունդ եկ	160
Տուն հաճելի, տապան սրբոց	389
Տուր ինձ այն հիւն, հիւն լուրը	329
Տուր ինձ հաւատոյ թեւերը	236
Տուէք Աստուծոյ, ազգեր մարդկային	60
Տրտմած ատենս երբ կարենամ	271
Փառաւորեալ Աստուածորդի	123
Փառք եւ պատիւ ու զօրութիւն	1
Փառք եւ պատիւ ու զօրութիւն	2
Փառք ի բարձունս	3
Փառք ի բարձունս Աստուծոյ	4
Փառք Յիսուսի, փառք, փառք անհուն	220
Փառք քեզ, Հայր իմ, որ ինձ տուիր	366
Փորձանքներուն մէջ անհամար	255
Փոքր կաթիլները	348
Փրկիչը սեղան կը կազմէ	304
Փրկիչն ցուցուց ողորմութիւն	125
Փրկչին եկէք, ո՛հ, մի ուշանաք	164
Փրկչիս բազուկներուն մէջ	209
Փրկչիս խաչին ներքեւը	97
Քաղցր է անունը Քրիստոսի	131

	Երգ		Երգ
Քաղցրիկ ազդու խորհուրդ մը կայ	283	Քու սէրդ միթէ մոռնա՞նք, Յիսուս	303
Քաղցրութեամբ առաջնորդէ մեզ	32	Քու Սուրբ Գիրքդ է ինձ հաճելի	50
Քաղցր Փրկիչ մը ունիմ ես երկնից մէջ	327	Քրիստոնեայ, քու հայրենիքդ	399
Քան գիտութիւն է գերազանց քու սէր	222	Օղին մէջ մեղմ, լռիկ, բայց ազդու	
Քանի մը տարիէն	371	ձայն մը կայ	241
Քանի որ մահը կ'ուշանայ	175	Օ՛ն, զարթիր, յոգնած հոգի, երգն ահա	
Քարեղէն սիրտ, արդ զղջա	161	զուարթուն	84
Քեզի կարօտ եմ, Տէր	193	Օ՛ն սուրբ հանդիսիւ	9
Քեզ ի՞նչ եղաւ. մի՛ քնանար	183	Օտարական եմ հոս	260
Քեզ համար, ով սգաւոր	285	Օրերս շուտ կ'անցնին, կ'երթան	339
Քննողդ համայնից, ով Տէր իմ Աստուած	70	Օրհնեալ աշխարհ մը կայ	396
«Քու կամքդ ըլլայ.» արագընթաց	218	Օրհնեալ երաշխիք, իմս է Յիսուս	229
Քու ձայնդ, Տէր, կը լսեմ	199	Օրհնենք մենք Տէրն հունձքին	344
Քու շնորհքդ, Տէր, թող ինձ շէրտ	24	Օրն հիմա կը վախճանի	40



Եւ իսկոյն այն հրեշտակին հետ
երկնային գօրեքու բազմութիւն մը
եղաւ, որոնք զԱստուած կ'օրհնէին ու
կ'ըսէին, Երկինքի բարձրութեան մէջ
Աստուծոյ փառք, ու երկրի վրայ խա-
ղաղութիւն, մարդոց մէջ հանութիւն:

Շատ հրեշտակներու ձայն լսեցի . . .
որոնք մեծ ձայնով կ'ըսէին, Այդ մոր-
թուած Գառնուկը արժանի է գորու-
թիւն ու հարստութիւն եւ իմաստու-
թիւն ու կարողութիւն եւ պատիւ ու
փառք եւ օրհնութիւն առնելու:

* Եւ բոլոր արարածները
կ'ըսէին, Աթուին վրայ նատողին ու
Գառնուկին օրհնութիւն ու պատիւ
եւ փառք ու գորութիւն յաւիտեանս
յաւիտենից: Ամէն:



BIBLIOTHEQUE NATIONALE DE FRANCE



3 7513 02061123 1